திருச்சி விசுவநாதம்

(வரலாறு)

மா. சு. சம்பந்தன்

பாரி நிலையம்
59, பிராட்வே : : சென்னை-1.

திருச்சி விசுவநாதம்

(வாழ்க்கை வரலாறு)

ஆசிரியர் :

மா. சு. சம்பந்தன் (தொடர்பன்)

துணைத்தலைவர்: தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், சென்னை.

பாரி நிலையம்

59. பிராட்வே · சென்னை-1.

முதற் பதிப்பு: செப்டம்பர் 1954
இரண்டாம் பதிப்பு: நவம்பர் 1973

விலை ரூ. 4-00

கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்களின் 75-ஆம் ஆண்டு
விழா வெளியீடு (11-11-1973)

இந் நூலாசிரியரின் பிற நூல்கள்:

சிறந்த பேச்சாளர்கள் (1947)
சென்னை மாநகர் (1955)
அச்சுக்கலை (1959)
(தமிழக அரசின் முதல்பரிசு
பெற்றது)

வர இருப்பவை:

தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் (அச்சில்)
தமிழில் அச்சு ,,
திரு. வி. க. ,,

Title: Tiruchi Viswanatham
Author: Ma. Su. Sambandan
Pen-name: Thodarban
Publisher: Paari Nilayam 59, Broadway, Madras-1.
Language: Tamil
Price: Rs. 4 Per copy
Edition: Second Edition
Pages: viii + 192
Size: Crown Octavo ($7\frac{1}{2}$" × $5\frac{1}{2}$")
Subject: Biography of a prominent Tamil Speaker, Businessman & Literary Personality of Trichy.

மாருதி பிரஸ், 83, பீட்டர்ஸ் ரோடு, சென்னை-14.

முன்னுரை

டாக்டர் பி. வரதராஜலு நாயுடு எம். எல். ஏ.

திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றிற்கு முன்னுரை எழுதுவதில் எனக்கு அதிக மகிழ்ச்சியுண்டு. எந்தப் புத்தகத்திற்கும் நான் இதுவரையில் முகவுரை எழுதியது கிடையாது; முன்னுரை எழுதுவது இதுவே முதல் தடவையாகும்.

திரு. விசுவநாதம் மிகவும் சிறந்த தமிழ்த் தலைவர் என்பது எனது கருத்து. எனது நாற்பது ஆண்டு அரசியல் வாழ்க்கையில் பலதிறப்பட்ட தலைவர்களைப் பார்த்துள்ளேன். இவர்களில் தமிழ் நாட்டில் மிக்க உயர்தலைவர்கள் வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார், பெரியார் ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர் ஆகியோர் என்பது எனது திடமான அபிப்பிராயம். இம்மூவரும் அரசியல் வாதிகள். என்னுடன் இருந்து சுதந்திரப் போராட்டத்தை நடத்தியவர்கள். இவர்களைத் தமிழ் நாடு எந்நாளும் மறக்கலாகாது.

ஆனால், திரு. விசுவநாதம் வேறு துறையில் தமிழ் மக்களுக்குப் பணியாற்றி வருகிறார். இந்நாட்டில் இருவிதமான கலைகள் உண்டு; வடகலை, தென்கலை—சமஸ்கிருதக் கலை, தமிழ்க்கலை. தென்கலையானது வடகலையைவிடப் பழையது; மிகவும் பெருமை நிறைந்தது. ஆசிய நாடுகளுக்குத் தாயகமானது தமிழ்க் கலை. எனினும் ஆயிரம் வருடங்களாகத் தமிழர் பண்பாடு—திராவிடர் நாகரிகம்—பின் தங்கி விட்டது. இதற்குக் காரணங்கள் பல உண்டு. சென்ற 50 ஆண்டுகளாகத் தமிழ் நாட்டின் பழைய கலைகளுக்கு மறுமலர்ச்சி தோன்றி வளர்ச்சி பெற்றுவருவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றவர்களில் நானும் ஒருவன். பழையது கழிந்து புதியது வளம்பெறவேண்டுமென்பதே எனது கொள்கை. ஆயினும், புராதனப் பெருமைகளைப் பெற்றுள்ள தென்னாடு பழையதை அடிப்படையாக்கிக்கொண்டே புதியதை உருப்படியாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்பது எனது உறுதியான எண்ணம்.

திரு. விசுவநாதம் அவர்களுடைய சீரிய வாழ்க்கையும், அவருடைய எண்ணங்களும், எழுத்தும் பேச்சும் தமிழர் களுக்கு ஒருவிதப் புதிய சக்தியையும் எழுச்சியையும் உண் டாக்கியிருக்கின்றன. அவருடைய நேர்மையையும் நெஞ் சுறுதியையும் கண்டு எனது உள்ளம் பூரிப்படைவதுண்டு. தமிழ் நாட்டின் எதிர்காலமும், அதன் சிறப்பும் எவ்வாறு இருக்குமென்பதற்குத் திரு. விசுவநாதம் ஒரு நல்ல எடுத்துக் காட்டாக இருக்கின்ருர். நண்பர் விசுவநாதம் கல்வியில் பெரியவர்; கருத்தில் சிறந்தவர்; உயர்ந்த பண்பாடு உள்ளவர். தமிழ் நாட்டின் அரசியல் முன்னணியில் நின்று அவர் சேவை செய்யவேண்டுமென்று, சில மாதங்களுக்கு முன் திரு. விசுவ நாதம் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அவருக்கும் எனக்கும் அரசியல் துறையில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக் கலாம். ஆனல், நாட்டின் பொதுவான முன்னேற்றத்தையும் தமிழரின் எதிர்காலச் சிறப்பையும் முன்னிட்டு, விசுவநாதம் போன்ற பண்பிற் சிறந்த தமிழ்த் தலைவர்கள் அரசியலில் நாட்டம் செலுத்த வேண்டுமென்பது எனது வேண்டுகோள். அவர் ஒரு வெறும் தமிழ்ப் புலவராக மட்டும் இருந்தால், இவ்வாறு நான் சொல்ல மாட்டேன். இந்நாட்டின் பல்வேறு மண்டலங்களையும் நான் நன்கு அறிந்திருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டின் - தமிழர்களின்—அரசியல் நிலைமை மிகமிக தாழ்ந் திருப்பதைக் கண்டு அடிக்கடி எனது மனம் நோவதுண்டு. தமிழ் நாட்டுக்கு உயர்தரமான தலைவர்கள் வேண்டும். அவ்விதக் கூட்டத்தில் இருப்பதற்குத் திருச்சி கி. ஆ பெ. விசுவநாதம் முற்றிலும் தகுதியுள்ளவர்.

திரு. மா. சு. சம்பந்தம் அவர்கள் எழுதியுள்ள விசுவநாதம் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படித்துப் பார்த்து அதிகச் சந்தோஷமடைகிறேன். திரு. சம்பந்தத்தின் தமிழும், எடுத்துக் கூறும் விதமும், உயர்ந்த நடையும் பொன்னெனப் போற்றக்கூடியனவாயிருக்கின்றன. திரு. சம்பந்தம் ஒரு சிறந்த நூலாசிரியராவார் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன்.

சென்னை,
1—9—'54.

பி. வரதராஜுலு நாயுடு

ஆசிரியர் உரை

தமிழ்க்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் பல வழிகளில் பாடுபடுபவர்களின் பெருமையை நாடறியச் செய்யவேண்டும் என்பது எனது நெடுநாளைய அவா; கனவு கூட! இதன் ஒரு கூறே இவ்வரலாறு எழுத எனக்கு ஆர்வம் ஊட்டியது.

தமிழகத்திற்குப் புகழ் தேடித் தருபவர்களில் திருச்சி கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்கள் மிகவும் குறிப்பிடத் தகுந்தவராவர். அவர் எந்தத் தொடக்கப் பள்ளியிலும் படிக்காதவர். தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களுள் ஈ. வே. ரா. போன்ற ஒரு சிலராவது இரண்டாவது மூன்றாவது வகுப்பையாவது எட்டிப் பார்த்திருக்கிறார்கள்! ஆனால், அன்பர் விசுவநாதமோ நிழலுக்காகக்கூடச் சிறுவயதில் தொடக்கப் பள்ளியிலும் ஒதுங்கியது கிடையாது. அவர் தமது சொந்த முயற்சியாலும் ஊக்கத்தாலும் தமிழை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்து, ஆங்கில அறிவும் போதிய அளவு பெற்று, தந்தையிடம் தொழில் பயின்று, படிப்படியாக முன்னேறி, தமிழ்த் தலைவர்களில் ஒருவராக விளங்குகிறார்; தென்னாட்டு வணிகர்களில் புகழ் மிக்க ஒருவராக உயர்ந்துள்ளார். இன்று உயிருடன் இருக்கும் அரசியல் தலைவர்களில்—நீண்ட கால அரசியல் அநுபவமிக்கவர்களில்—விரல்விட்டு எண்ணத்தக்க ஒரு சிலரில்—திரு வி. இரண்டாவதாக இருக்கின்றார். நாவன்மையிலோ, தமிழ் நாட்டின் மிகச் சிறந்த பேச்சாளர்களில் 'நாடறிந்த நாவல'ராகப் பாராட்டப்பட்டு வருகின்றார்.

அவரது அடங்காத் தமிழ்ப் பற்றும், காலத்தை வீணாக்காது உழைக்கும் குணமும், தொழில் திறமையும், நாநயமும், நேர்மையும், ஒழுக்கமும், எதனையும் செவ்வனே செய்து முடிக்கும் அமைப்புத்திறன் மிக்க ஆற்றலும் அவருடன் மாறுபட்ட கருத்துடையவர்களையும் கவர்வனவாகும்.

இங்ஙனம் பல துறைகளிலும் பயிற்சியும் அநுபவமும் மிக்க அன்பர் கி. ஆ. பெ. வி. தம்முடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தாமே எழுதித் தமிழகத்திற்குத் தந்தால் பலர்க்குத் தெரியாத பல விவரங்கள் கிடைக்கும். இது வரை அந்நல்வாய்ப்பு முகிழ்க்கவில்லை; இனியேனும் ஏற்பட

வேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்புகிறேன். விசுவநாதத்தின் வரலாறும் தொண்டும் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் படித்து இன்புற்றுப் பின்பற்றக்கூடியனவாக இருப்பதால் இந்நூலை நான் எழுத முற்பட்டேன்,

இவ்வரலாறு எழுதப் பண்டித எஸ். முத்துசுவாமி அவர்கள் எழுதியிருந்த வரலாற்றுக் குறிப்பு உறுதுணையாக இருந்தது. நண்பர் சி. ர. பழனியாண்டி அவர்கள் திரு. வி. யைப் பற்றிச் சேகரித்துவைத்திருந்த சில குறிப்புகளைத் தந்து உதவினர். திரு. த. சிவசிதம்பரம் எம். ஏ. அவர்களிடமிருந்து சில தகவல்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன்.

கையெழுத்துப் படியைப் படித்துப்பார்த்து ஊக்கி, நல்ல திருத்தங்களைச் செய்தளித்த எனது அருமைத் தோழர்களான மா. இளஞ்செழியன் பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்), ஊ. ஜெயராமன், மு. இராமதாஸ், அ. ச. புஷ்பரத்தினம் ஆகியோர்களுக்கும் நான் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பாரி நிலைய உரிமையாளர் திரு. க. அ. செல்லப்பன் அவர்களின் உதவியும் ஒத்துழைப்பும் இல்லாதிருந்தால் இந்நூல் இப்பொழுது வெளிவந்திருக்கவே முடியாது. மேலும், இந்நூலுக்கு முன்னுரை அளிக்கும்படி பழுத்த அரசியல்வாதியும் பழம் பெரும் விடுதலை வீரருமான டாக்டர் பி. வரதராஜலு நாயுடு எம். எல். ஏ. அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன். அவரும் தமது அருமையான நேரத்தில் சிறு பொழுதை ஒதுக்கி, வரலாற்றை முற்றும் படித்து, அரிய முன்னுரை ஒன்றை அளித்திருக்கிறார். அன்னாருக்கு என் இதயங்கனிந்த வணக்கத்தையும் நன்றியையும் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த இரண்டாம் பதிப்பு கி. ஆ. பெ. வி. யின் முத்து விழாவிற்குள் வெளிவரவேண்டும் என்று விழைந்தேன். விரைவின் காரணமாகச் சில குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் பொறுத்தருளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்நூல் உருவாவதற்குப் பல வழிகளிலும் துணைபுரிந்த அன்பர்களுக்கு மீண்டும் எனது நன்றி உரியதாகுக.

அன்பன்,

மா. சு. சம்பந்தன்

பொருளடக்கம்

இந் நூலைப் பற்றி...

"நூலாசிரியர் சம்பந்தன் அவர்கள் மிக உன்னிப்போடு வாழ்க்கைக் குறிப்புகளைத் திரட்டி அழகிய-இனிய-எளிய நடையில் நூலை இயற்றியுள்ளார்."

—"மன்றம்", சென்னை 1-11-1955.

"இளந் தமிழர் ஒவ்வொருவரிடமும் இருந்து தீரவேண்டிய புத்தகம்.

—மா. இளஞ்செழியன், "ஆரம்பக் கல்வி"யில்
1954-ல் எழுதியுள்ளது.

"வாழ்க்கை வரலாற்றை விவரமாகவும் நல்ல தமிழிலும் கூறுகிறது."

—"தினமணி" 29-11-'54.

"இவரது வாழ்க்கை வரலாறு தற்காலத் தமிழகத்தின் சரித்திரத்தைப் பல கோணங்களிலிருந்தும் பார்க்க விரும்புவோர்க்குப் பயன்படும்."

—"ஆனந்த விகடன்", 4-9-'55.

"நூலைப் படிக்கத் தொடங்கியதிலிருந்து முடிக்கும்வரை மூடிவைக்கவே விருப்பமில்லை. இந்த நூல் நல்ல அமைப்பு முறைப் பெற்றிருக்கிறது."

—த. சிவசிதம்பரம் எம்.ஏ.,பி.எல்.

"என் போன்ற இளைஞர்க்கு அஃதோர் வழிகாட்டி என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமின்று."

—ச. சாம்பசிவன் (மதுரைச் சிவம்).

"தமிழ் அறிஞரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் செம்மையான முறையில் படிப்பதற்குச் சுவையான தமிழ் நடையில் இந்நூலாசிரியர் எழுதியிருக்கிறார்."

—வீரகேசரி, இலங்கை.

"ஆசிரியர் சம்பவங்களைச் சுவை குன்றாமல் தொகுத்து இனிய நடையிற் கூடுமான விளக்கங்களுடன் நூல் ஆக்கியிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது."

—"ஈழகேசரி", இலங்கை.

"திருச்சி விசுவநாதம் என்ற வாழ்க்கை வரலாறு சுவை மிக்க சிறுசிறு குறிப்புக்கள் பலவற்றைச் சேகரித்துத் தொகுத்த பெரியதொரு நூலாகும்."

—"வளருந் தமிழ்" என்ற நூலில் 'சோமலெ' 1968.

திருச்சி விசுவநாதம்

1. திருச்சி தந்த செல்வம்

தமிழ் மாநிலத்திலுள்ள மாவட்டங்களில் திருச்சி ராப்பள்ளியும் ஒன்று. இதன் தலைநகர் திருச்சி. இது தமிழகத்தின் சிறந்த நகரங்களில் ஒன்றாகத் திகழ் கின்றது. திருச்சியை நினைக்கும்பொழுது, அந்நகரின் வழியாக ஓடும் காவிரியாறும், மலைக்கோட்டையும், பொன்மலைத் தொழிற்சாலையும், 'சிமின்'டுக்குப் பெயர் பெற்ற கல்லக்குடியும், பழஞ்சிறப்பு வாய்ந்த உறை யூரும், இதையடுத்திருக்கும் திருவரங்கமும், இயற்கைச் சூழல் மிக்க அமைப்பும் நினைவிற்கு வராமற்போகாது.

திருச்சியில் ஒரு பெரிய இருப்புப்பாதைக் கூடல் நிலையம் (Railway Junction) இருக்கிறது. இது தரை மட்டத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளது. தரை மட்டத்திற்குக் கீழிருந்து மக்கள், சரக்குகள் வரப்போக வசதி செய்யப் பெற்றுள்ளது. தொடர்வண்டிகள் இங்கிருந்து பல பகுதிகளுக்கும் ஐந்து திசையில் பிரிந்து செல்கின்றன. அண்மையில் இங்கு விமான நிலையம் ஒன்றும் ஏற்படுத் தப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு சிறப்புகளுடன் மற்றொரு விதத்திலும் இந்நகரம் பெருமை பெற்று விளங்கு கின்றது. அது நாடறிந்த நாவலர் திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதத்தைத் தமிழகத்திற்கு அளித்துப் புகழ்பெற்ற தாகும்.

பெற்ருேர்

திருச்சி மணியக்காரத் தெருவில் "மணிவாசகத் தமிழகம்" எனும் இல்லத்தில் ஒரு பெருங் குடும்பம் இருக்கிறது. இது, திருச்சிராப்பள்ளியிலே உள்ள குடும்பங்களில் மிகப் பெரியது. ஏன், தமிழ் மாகாணத்திலேயே இதுதான் பெரிய குடும்பம்! இவ்வளவு பெரிய எண்ணிக்கையுள்ள குடும்பம் இந்தியாவிலேயே எங்கும் இல்லையென்று ஏழெட்டு வெளிநாட்டுக்காரர்கள்கூட எழுதிவிட்டுப்போயிருக்கிருர்கள். இப்படிப்பட்ட புகழ்பெற்ற குடும்பத்தின் முன்னுள் தலைவர் திரு. கி. ஆ. பெரியண்ணபிள்ளை. அவர் திருச்சியில் பெருஞ்செல்வராகவும் சிறந்த வணிகராகவும் விளங்கியவர். புகையிலைக் கடைப் பெரியண்ணபிள்ளை என்ருல், திருச்சிமாவட்டத்தில் அறியாதவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள்.

அவர் தொடங்கிய புகையிலை வாணிபம் செழித்து நாளடைவில் தென்னுடு முழுவதும் பரவி, வெளிநாடுகளிலும் நற்புகழைத் தேடிக்கொடுத்தது. 'பாங்கி' யில் பணம் சேர்த்துவைப்பதைக் காட்டிலும் பொதுமக்களின் நம்பிக்கைக்கு உரியவராவதே மேலென மதித்த செல்வர் பெரியண்ண பிள்ளை. அவர் தமது நாணயத்தைக் காப்பதில் கண்ணுங்கருத்துமாய் இருந்து, பிறருக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியவர். ஆகவேதான் அவரது செல்வாக்குத் திருச்சி மாவட்டம் முழுவதும், வெளியூர்களிலும் பரவ முடிந்தது. அவர் தாம் பாடுபட்டுத் தேடிய செல்வத்தைத் தம் சொந்த நலன்களுக்காக மட்டும் பயன்படுத்திஞரில்லை. சைவப்பற்று மிக்க சோழிய வேளாள மரபைச் சேர்ந்தவரானதால், அவர் பல சிவன் கோயில்களுக்குத் தருமகருத்தராக இருந்து சிவத்தொண்டு புரிந்துவந்தார். மேலும், தமது சொந்தப் பணத்திலிருந்தும் அறம் பல செய்துவரலாஞர். இப்படிப்

பட்ட நற்குண நற்செய்கைகள் வாய்ந்த பெரியண்ண ருக்கு, சுப்புலட்சுமி அம்மையார் மனைவியாக அமைந்து, சீருஞ் செட்டுமாகக் குடும்பத்தை நடத்தி வந்தார்.

மணமக்களைப், 'பதினாறும் பெற்றுப் பெரு வாழ்வு வாழ்க' என்று வாழ்த்துவது உலக வழக்கு. இதன்படியே எல்லோருக்கும் பெருவாழ்வும் பெரும்பேறும் கிடைப்ப தாகச் சொல்லமுடியாது. ஆனால், பெரியண்ணர்-சுப்பு லட்சுமியைப் பொறுத்தவரை இது நூற்றுக்கு நூறு பொருந்திவந்திருக்கிறது! இவ்விருவருக்கும் பலவிதச் செல்வங்களுடன் அடுக்கடுக்காக 16 குழந்தைகளும் பிறந்தன. இதில் 9 ஆண்; 7 பெண். ஒரு குழந்தையைப் பெற்று வளர்ப்பதே 'போதும் போதும்' என்று ஆகி விடும் இக்காலத்தவருக்கு, மேற்சொன்ன 16 குழந்தை களையும் பெற்று வளர்ப்பதில் எவ்வளவு சிரமம் இருந் திருக்கும் என்பதை நாம் விளக்கத் தேவை இல்லை.

ஒரு குழந்தை வளர்வதும் ஒரு கோபுரம் கட்டிமுடிப் பதும் ஒன்று என்று பாட்டிகள் சொல்வதுண்டு. ஆகவே, பதினாறு குழந்தைகளையும் பேணி வளர்த்த பெற்றோர் களின பொறுமையையும் திறமையையும் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும் அல்லவா? நாட்டு நிர்வாகத்தை நடத்துவதைவிட ஒரு பெரிய குடும்பத்தை நடத்துவது சிக்கலும் தொல்லையும நிரம்பியதாக இருக்கும்.

மேற்சொன்ன பெரியண்ணர்-சுப்புலட்சுமிக்குப் பிறந்த 16 குழந்தைகளில் கடைக்குட்டிதான் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் ஆவர். அவருக்கு முன் பிறந்தவர்களில் அண்ணன்மார் எட்டுப்பேர்; அக்கைமார் ஏழுபேர். ஆகவே அவருக்குத் தம்பியுமில்லை; தங்கையுமில்லை. இது ஒருவகையில் அவருக்குக் குறைதான்!

'கழுதையாகப் பிறந்தாலும் கடைக்குட்டியாகப் பிறக்காதே' என்பது பொது வழக்கு. கடைக்குட்டியாகப் பிறப்பவர், தம் மூத்தோர் ஆணைக்கும் அதிகாரத்துக்கும் ஆட்பட்டு உழலவேண்டிய இக்கட்டான நிலை ஏற்படும் என்று அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்தே இப்படிச் சொல்லியிருப்பார்கள். ஆனால், திரு. விசுவநாதம் தொடர்புபட்ட மட்டில் இவ்வுரை அவ்வளவு ஒத்து வந்ததாகச் சொல்ல முடியவில்லை. காரணம், அவரது மூத்தோரான திருவாளர்கள் கர்த்தபெருமாள், நாகரத்தினம், பஞ்சரத்தினம், ஆறுமுகம், நவகோடி, பரமசிவம், நல்லதம்பி, கல்யாணசுந்தரம் என்போர்; தம் கடைக்குட்டித் தம்பிக்கே எல்லா அதிகாரங்களையும் மனமுவந்து வழங்கி, அவருடைய விருப்பப்படியே வாழ்க்கையையும் குடும்பத்தையும் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள்.

தமது குடும்பத்தைப் பற்றித் திரு. வி. அவர்களே ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் :

"எங்கள் அப்பாருக்குப் பதினாறு பிள்ளைகள். நான்தான் பதினாறாவது ஆள். எனக்குப் பதினான்கு குழந்தைகள். எனக்கு அண்ணா எட்டுப்பேர். அக்காள் ஏழு பேர். ஒவ்வொருவருக்கும் குழந்தைகள் நிறைய இருக்கின்றன. எங்கள் அண்ணன் ஒருவருக்குப் பதின்மூன்று குழந்தைகள். கதை வேண்டாம். எங்கள் நகராட்சியிலே, எங்கள் பிரிவிலே அதிக வாக்குரிமைகள் எங்கள் இல்லிற்குள்ளேயே இருக்கின்றன. இது ஒன்றும் பொய்யல்ல; அவ்வளவு பெரிய குடும்பம்"

உண்மையிலே ஒரு சிறிய நகராட்சி மாதிரி நடைபெறும் தமது பெரிய குடும்பத்தில் தகராறுகள் வராமல் விசுவநாதம் எப்படிக் காத்துவருகின்றார் என்பது மிகவும்

வியப்பாகத்தான் இருக்கும். அவர், ஒவ்வொருவரின் குணத்தையும் நன்கு அறிந்து, அவரவர் உரிமைக்குக் குந்தகம் வராமல், இதம் அறிந்து நேரிய வழியில் செல்லும் பண்பு படைத்தவராக இருக்கின்றார். எனவேதான், இவ்வளவு பெரிய குடும்பத்தைச் சிக்கலின்றி நடத்திச் செல்ல முடிந்திருக்கிறது.

பிறப்பும் வளர்ப்பும்

திருச்சி கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்கள், விகாரி ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் 26 ஆந்தேதி வெள்ளிக்கிழமை மாலை 7 மணிக்கு (10-11-1899) சுப்புலட்சுமி அம்மையின் வயிற்றில் பதினாறும் பிள்ளையாகப் பிறந்தார். மற்றக் குழந்தைகளைப்போல் கையும் காலும் ஆட்டி, கண் சிமிட்டி, தத்தித் தவழ்ந்து, யாழினும் இனிய குரல் எழுப்பி, தம் பெற்றோரின் உள்ளத்திலே பேரின்பத்தை உண்டாக்கியிருப்பார் என்று சொல்லவா வேண்டும்? அது இயற்கையில் நடைபெறும் தனி நியதி அல்லவா! தாயின் அரவணைப்பிலும், தந்தையின் கவனிப்பிலும், அம்மாயியின் செல்வத்திலும் குழந்தை விசுவநாதமும் அவரது உடன்பிறந்தோர்களும் இளஞ்சிறுர்களானார்கள்.

விசுவநாதம் கடைக்குட்டியாக இருந்ததால் மிகவும் செல்வமாக வளர்க்கப்பட்டார். அவருடைய அம்மாயி செல்வக்குடியில் இருந்தும்கூட, உடலுழைப்புச்செய்யாமல் வீணே நாளைக் கழிக்க விரும்பியதில்லை. அந்த அம்மாள், தன் மருகர் (பெரியண்ணர்)க்குத் தெரியாமல் ஒரு கலம் நெல்லைத் தனியாக உலக்கை எடுத்துக் குத்திப் புடைத்து எடுத்து, ஒரு ரூபாய் கூலி வாங்கிவிடுவார்களாம். குழந்தைமையில் விசுவநாதம், தன் அம்மாயியின் கையில் பணம் வந்துள்ளதைக் கண்டு, காசு தரும்படி

மிரட்டுவார். அவர், "காசு இல்லை" என்றால், "அப்பாரிடம் நீ நெல் குத்துகிறதாகச் சொல்லிவிடுவேன்" எனப் பயமுறுத்தி ஏமாற்றிக் காசு வாங்கிவிடுவாராம். இத்தகைய பிள்ளைக் குறும்புகள் எத்தனையோ செய்து, படிக்கும் வயதடைந்தார் விசுவநாதம்.

உலக அனுபவமிக்க பெரியண்ண பிள்ளைக்குத், தம் மக்களை ஆங்கிலப் பள்ளியில் சேர்க்கத் தயக்கம் ஏற்பட்டது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு.

சுமார் 90 ஆண்டுகளுக்குமுன்பு ஆங்கிலப் படிப்பிலே தமிழர்களுக்கு ஓர் அலாதியான ஆர்வம் இருந்தது. அவர்களுக்குத் தம் பிள்ளைகளை ஆங்கிலத்தில் பட்டம் பெறச் செய்து, உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் அமர்த்தி, கண் குளிரக் காண்பதில் தணியாக் காதல்! இம்மாதிரி நடுத்தர வகுப்பினரே எண்ணினார்கள் என்றால், செல்வக் குடியினரைப் பற்றிக் கூறவா வேண்டும்? இவர்களுக்கு முன் சொன்னவர்களைக் காட்டிலும் இரட்டிப்புப் பேராவல்! இந்த விதம் நினைத்து அனுப்பிய பிள்ளைகளில் சிலர் பட்டம் பெறுவதையும், பலர் பட்டம்பெறாமல் ஊதாரித்தனமாகச் செலவு செய்வதையும், பட்டம் பெற்றவர்களிலும் ஒருசிலரே ஏற்றம்பெறுவதையும், பலர் ஏமாறுவதையும், மற்றும் சிலர் கிறிஸ்தவ மதம் தழுவிவிடுவதையும் கண்கூடாகக் கண்டவர் பெரியண்ண பிள்ளை. ஆகவே, அவர் தமது பிள்ளைகள் ஒன்பது பேரில் எவரையும் ஆங்கிலப் பள்ளிக்கு அனுப்ப விரும்பாமல், தமிழ்ப் பள்ளியிலேயே படிக்கவைக்க முடிவு செய்தார்!

"உங்களைவிட ஏழ்மை நிலையில் உள்ளவர்களும் தம் மக்களை ஆங்கிலப் பள்ளிகளுக்கு ஆரவாரத்துடன் அனுப்புகிறார்களே! அவர்களைக் காட்டிலும் வாய்ப்பும் வசதியுமுள்ள நீங்கள்மட்டும் உங்களது பிள்ளைகளை ஏன்

அங்கு அனுப்பவில்லை" என்று சிலர் அப்பொழுது அவரை வினவினர்.

அதற்கு அவர் சொன்ன விடை நாம் என்றும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளக் கூடியதாகும்: "என் மக்கள் அடிமைத் தொழில் செய்து வயிறு கழுவுவதை நான் விரும்பவில்லை. உரிமையுடன் பாடுபட்டு வாழ்க்கை நடத்துவதையே நான் விரும்புகிறேன்."

இதிலிருந்து பெரியண்ண பிள்ளையின் உரிமையுணர்ச்சியை நாம் ஒருவாறு அறிந்துகொள்ளலாம். இத்தகைய உணர்ச்சியை இன்றும் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதத்திடம் காணலாம்.

தமது தந்தையாரின் முடிவினால், விசுவநாதம் ஆங்கிலப் பள்ளியின் அனுபவத்தையும், அதில் நுழைந்து அவதிக்குள்ளாகி அரசாங்க அலுவலகத்தில் வேலை தேடும் அவல நிலையையும் அடைந்தாரில்லை.

2. கல்வியும் கேள்வியும்

வழக்கப்படி, ஐந்தாவது வயதில் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் விசுவநாதம் சேர்க்கப்பட்டார். அங்குத் தமிழ் ஆசிரியர் திரு. மருதமுத்துக் கோனார், ஐந்து ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாகத் தமிழ் எழுத்தும் கணக்கும் சொல்லிக் கொடுத்தார். விசுவநாதத்தின் உடன்பிறந்தவர்கள் சிலரும் அதே திண்ணைப் பள்ளியிலே கல்வி கற்றனர். சூட்டிகையாக இருந்த விசுவநாதம், வகுப்பிலே முதல் மாணவராக விளங்கியதால், ஆசிரியர், அவரையே சட்டாம்பிள்ளையாக ஆக்கினார். வருங்காலத்தில் சிறந்த அறிஞனாகக்கூடிய தன் மாணவனிடம் இளமையிலேயே அதற்குரிய அடையாளங்களைக் கண்ட ஆசிரியர் கோனார்,

மிகவும் மனம் பூரிப்படைந்து அவரிடம் முன்னினும் அதிக அன்பு காட்டி வந்தார்.

பத்தாவது ஆண்டிற்குள்ளாகவே விசுவநாதம் ஒரு வாறு தமிழ்க்கல்வியைப் பள்ளியிற் படித்து முடித்தார். இதற்குப் பின்பு சங்க நூல்களைப் படிக்கத் தொடங்கினர். தமிழ்ச் சுவையில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்ட விசுவநாதம் ஒரு தமிழாசிரியராக மாறினரில்லை. வாழ்க்கை முழுவதும் பிறர்க்காக வருந்தி உழைத்து, தங்கள் வாழ்க்கையிலே வறுமையைத் தவிர வளப்பத்தைக் காணுத தமிழ் ஆசிரியர் பரம்பரையிலே ஒருவராக அவர் விரும்பவில்லை போலும்! ஆனல், அவரது தந்தையாரர் இதற்குள் அவரைத் தம் கடையிலேயே தொழில் பயில அமர்த்திக் கொண்டார். முதலில் அவர் பெற்ற சம்பளம் மாதம் ஒரு ரூபாய்தான்.

வர்த்தகத் தொழிலில் ஈடுபட்டதற்குப் பின்னர் தான் திரு. விசுவநாதம், சொந்த முயற்சியாலே ஆங்கிலத்தில் பதில் எழுதவும், பேசவும், கணக்கு எழுதவும் கையச்சு (டைப்) அடிக்கவும் கற்றுக் கொண்டார். அவரது இந்த முயற்சி அவரது தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பிற்காலத்தில் பேருதவி புரிந்தது.

தந்தையிடம் தொழில் பயின்றுகொண்டிருந்த காலத்திலேயே அவர் பிறரிடமிருந்து கண்டு கேட்டு அறிந்துகொண்டவை பலவாகும். எழுத்தறிவித்த திருச்சி மருதமுத்துக் கோனரிடமிருந்து தமிழறிவைச் சுவையுடன் கற்றுத் தமிழைப் பேணி வளர்க்க வேண்டுமென்ற வேணவாக் கொண்டார் விசுவநாதம். தமது தந்தையார் திரு. கி. ஆ. பெரியண்ண பிள்ளையிடமிருந்து கணக்கு, கைத்தொழில், வியாபாரம், நாணயம், நடுவு நிலைமை ஆகியவற்றைத் தெரிந்துகொண்டார். இதன்

பிறகு உண்ணியூர் சபாபதி முதலியாரிடமிருந்து இலக்கணப் பயிற்சியும், நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் ஐயாவிடமிருந்து இலக்கிய அறிவும் பெற்றுக்கொண்டார். சாணைக்கடை சையது உசேன் சாயபுவிடம் உடற்பயிற்சி பயின்று, உடலைக் கட்டு வனப்பாக்கிக்கொண்டார். வைத்தியம் பற்றி டாக்டர் மே. மாசிலாமணி முதலியாரிடம் கேட்டறிந்துகொண்டார். கட்டுரை எழுதுவதற்கு ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரையும், கவிதை புனைவதற்கு வித்துவான் அமிர்தம் சுந்தரநாத பிள்ளையையும் முன் மாதிரியாகக் கொண்டார். இவருக்குப் பத்திரிகை எப்படி நடத்துவது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருந்தவர் ஜே. எஸ். கண்ணப்பர் ஆவர். அரசியல் துறையில் இறங்குவதற்கு இவருக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தவர் டாக்டர் சி நடேச முதலியாராவர். மேலும், தனித் தமிழ்ப் பற்றுக்குப் பேராசிரியர் மறைமலையடிகளையும், தொண்டுக்குத் தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. கலியாண சுந்தரனாரையும், சமூக சீர்திருத்தத்திற்குப் பெரியார் ஈ. வே. இராமசாமியையும், பேச்சுக்குத் திரு உ. க. பஞ்சரத்தினம் பிள்ளையையும் இவர் தமக்குரியவராக்கிக் கொண்டார். சைவ சித்தாந்தத்தைக் கொரடாச்சேரி வாலையானந்த சுவாமிகளிடமும், சங்க நிர்வாகம் செய்வதை டி ஆர். சுந்தரம் பிள்ளை பி. ஏ., பி. எல். அவர்களிடமும், பைபிளைப் பற்றி அருள்திரு. ஜி. சாமியேல் நாட்டையரிடமும், குரானைப் பற்றி சையத் முர்த்துஷா ஹஜரத்திடமும், வேதாந்தத்தைக் குறித்து நீலகிரி டி. எஸ் பெரியண்ண பிள்ளையிடமும் தெரிந்துகொண்டார். மிதிவண்டிகளைப் பழுதுபார்க்க முத்துக்கிருஷ்ண நாயுடுவிடம் கற்றுக்கொண்டார். பொருளாதாரம் பற்றி இராஜா சர். மு. அண்ணாமலைச் செட்டியாரிடமிருந்தும், நூல்நிலையம் வைத்துக் காப்பாற்றுவதை வித்துவான்

ம. பெரியசாமிப் பிள்ளையிடமிருந்தும், நேர்மையை ஊ. பு. அ. சௌந்திரபாண்டியனாரிடமிருந்தும், அஞ்சாமையை ச. சேர். பாரதியிடமிருந்தும், இசை நுட்பத்தை திருவனந்தபுரம் தி. இலக்குமண பிள்ளையிடமிருந்தும்' நடிப்புப் பற்றி காளி நட்டுவனாரிடமிருந்தும் உய்த்துணர்ந்துகொண்டார்.

விசுவநாதத்திற்கு உள்ள இயற்கை மதிநுட்பத்தினாலும், பெரியோர்களிடமிருந்து தமக்கு வேண்டியவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு முயற்சியுடையவராய் விளங்குதலினாலுமேதாம், இன்று அவர் பல துறைகளில் அறிவு மிக்கவராய்த் திகழ்கின்றார். தமக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தவர்களை அவர் என்றென்றும் நினைவில் வைத்துக் கொண்டு, தக்க சமயத்தில் அவரவர் பெருமையை எடுத்துரைத்து நன்றிசெலுத்திவருகின்றார்.

3. தொழிலில் மேன்மையடைதல்

பெரியண்ணர் இருக்கும்பொழுதே விசுவநாதத்தின் சொந்தப் பெயராலேயே வர்த்தகம் நடைபெற்றுவந்தது. தந்தையிடமிருந்து புகையிலைத் தொழில்நுட்பத்தையும் நாணயத்தையும் மிக உன்னிப்பாகக் கவனித்து, அவரைப்போல் தம்மையும் தகுதியுடையவராக ஆக்கிக் கொண்டார், விசுவநாதம்.

சிறிது காலம் வரை தமது தந்தையார் நடத்திய, சுமார் 200 பேர்வரை வேலை செய்துவந்த சுருட்டுத் தொழிற்சாலையைத் திறம்பட நடத்தினார். பிறகு அதை அறவே நிறுத்திவிட்டு, வெளிநாடுகளுக்குப் புகையிலை ஏற்றுமதி செய்யும் தொழிலை மேற்கொண்டார். அவரது புகையிலை ஏற்றுமதித் தொழில்—இலங்கை, பர்மா, ஐக்கிய மலாய் நாடு, சிங்கப்பூர், ஜாவா தீவு, பிஜித்தீவு

முதலிய பல்வேறு நாடுகளில் பரவி, வெற்றிகரமாக நடை பெறத் தொடங்கிற்று; வர்த்தகம் செழிக்கச் செழிக்கத் தொழில்துறையில் அவருக்கு மிகுந்த செல்வாக்கு உண்டாயிற்று.

ஆகவே, அவர் சென்னை மாகாணத் தென்னிந்திய வர்த்தக சங்கத்தில் முதலில் ஒரு சாதாரண உறுப்பினராகச் சேர்ந்தார். பிறகு, தமது திறமையால் நிர்வாக உறுப்பினராக உயர்ந்தார். தென்னிந்திய வர்த்தக வளர்ச்சிக்காக அவர் அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்த உழைப்பு, அவரைத் தொழில் நிபுணராக ஆக்கியது மன்றி, முன்னணியிலே இருந்த வியாபாரிகளின் நன்மதிப்பையும் பெற்றுக்கொடுத்தது.

இம்மட்டும் அவர் நின்றுவிடவில்லை. திருச்சியிலே பீடி, பொடி, புகையிலை, சுருட்டு வியாபாரிகள் குறைகளை உணர்ந்து, அவைகளைப் போக்கத் **"திருச்சி புகையிலை வியாபாரிகள் சங்கம்"** என்ற ஒரு சங்கத்தை முதன்முதலாகத் தோற்றுவித்தார் அச் சங்கத்தை உடனே பதிவு செய்து, அதன்மூலம் குறைகளையப் போராடிப் பலருக்கு நன்மைகளைத் தேடித் தந்தார். வியாபாரிகளுக்கென ஒரு சங்கம் கண்டதுடன் விசுவநாதம் வாளாவிருந்துவிடவில்லை. திருச்சியில் சுமார் 10,000 பேர்களைக் கொண்ட பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கென ஒரு கழகம் அமைத்து, அதற்குச் சரியாக 12 ஆண்டுகள்வரை அவரே தொடர்ச்சியாகத் தலைவராக இருந்துவந்தார். இந்த வகையில் அவர் தொழிலாளர் நலன் விழையும் வியாபாரியாகவும் விளங்கினார். மேலும், அவர் அவ்வப் போது தொழிலாளர்களுக்காகப் போராடிய நேர்மையும், வேலைநிறுத்தக் காலங்களில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்குச் சொந்தத்தில் அரிசி வழங்கிவந்த

செய்தியும், தொழிலாளர்களுக்காகப் பலமுறை கூலி வுயர்வு வாங்கிக்கொடுத்த வெற்றியும் என்றும் மறக்கக் கூடியனவல்ல. எனவேதான், தென்னிந்திய வாணிபர் உலகிலும் தொழிலாளர் உலகிலும் திருச்சி விசுவ நாதத்தை எல்லோரும் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டிருக் கின்றனர்.

வர்த்தகத்தில் விசுவநாதம், தம் தந்தையைக் காட்டி லும் அதிகமான மதிப்பையும் செல்வாக்கையும் பெற்றிருக்கிறுர் என்பது நான் கூறுவதல்ல; அது, திருச்சி மக்களின் கருத்து—தீர்ப்புங்கூட! வர்த்தகத்தில் இவர் கையாளும் முறை வியந்து பாராட்டத்தக்கதாக இருக் கின்றது. பல ஊர்களிலிருந்து நாள்தோறும் வரும் விற்பனையாளர் கடிதங்களுக்கு அன்றன்றே பதில் எழுதி விடுகிறுர். அவர்கள் அனுப்பும் பணத்தை உடனே வரவு வைக்கின்றுர். அவர்களுக்கு அனுப்பியுள்ள சரக்கின் மொத்த மதிப்பில் வரவுபோக எஞ்சிய பாக்கி யையும் குறித்துக்கொள்கிறுர். விற்பனையாளர்களிடம் மட்டுமல்ல; தமது சொந்தத்திற்கு ஆகும் சிறு செலவை யும் அப்போதைக்கப்போதே குறித்துக்கொண்டு, அன்றிரவே கணக்கு எழுதிவிட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பார்.

புகையிலை கொள்முதல், விற்பனை, இருப்பு முதலியன பற்றியும்; கொடுக்கல் வாங்கல், பயிர்த்தொழில், குடிக் கூலி, குடும்ப வரவுசெலவு முதலியன பற்றியும் இவர் கையாலேயே சென்ற 30 ஆண்டுகளாகக் குறிப்பும் பேரேடும் எழுதப்பட்டுவருகின்றன. சாவுச் செய்தி வந் தாலும் எழுதவேண்டிய கணக்கை எழுதிவிட்டே, அச் செய்தியைப் பற்றிக் கவனிப்பார் விசுவநாதம் என்று

சொல்லப்படுவதிலிருந்தே கணக்குவழக்கில் அவருக் இருக்கும் பிடிப்பை உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

மற்றவருக்கு ஆறு நாள் பிடிக்கும் விற்பனைவரி, வருமானவரி கணக்கைக் அரைமணி நேரத்திலேயே தணிக்கை அதிகாரிகளும் மலைக்கும்படி, மிகத்தெளிவாக விளக்கிக்கூறி ஒப்புதல் பெற்று வெளிவருவாராம் விசுவநாதம். ஆங்கில அறிவு மிக்கவர்களும் இவர் கணக்கு வைத்திருக்கும் நேர்மை, ஒழுங்குமுறையைப் பற்றி வியந்து பாராட்டுவார்களென்றால், இதுபற்றி இன்னும் என்ன சொல்லவேண்டும்!

4. இல்லற வாழ்வு

திரு. விசுவநாதம் தமது இருபத்தோராவது வயதில் திருச்சிக்கு அடுத்த வரகனேரி நிலக்கிழார் திரு. நா. வீரபத்திர பிள்ளையின் புதல்வி செல்லக்கண்ணம்மாளை 15-9-1920-ல் திருமணம் செய்துகொண்டார். இவ்வம்மையாருடன் விசுவநாதத்தின் இல்வாழ்க்கைத் தேர் மூன்றுண்டுகள்வரை எவ்வித இடையூறுமின்றி ஓடியது. இதற்குள் செல்லக்கண்ணம்மாள் நிறை வாழ்வு வாழ்ந்து, கணவனை மகிழ்ச்சிக் கடலில் திளைக்கச் செய்து, காமாட்சி என்ற பெண்மகவை ஈந்து, திடீரென இறந்து விட்டார். அவ்வம்மையின் நினைவுப் பொருளாகக்கூட இல்லாமல், அக் குழவியும் உடனே மறைந்துவிட்டது! "செல்லக்கண்! நீ விண்ணிற் செல்லக்கண் டெவர் சகிப்பார்? செப்புவாயே!" என்பது செம்பூர் வித்துவான் வி. ஆறுமுக சேர்வை அவர்களின் வாக்கு.

செல்வக் குடியில் பிறந்து, வருத்தம் இன்னதென்று அறியமுடியாத சூழ்நிலையில் வளர்ந்துவந்த விசுவநாதத்

திற்குச் செல்லக்கண்ணம்மாளின் மறைவு பேரிடியைத் தந்தது. தம் மனைவியின்மீதிருந்த பற்றின் காரணமாக, வாழ்க்கையில் சலிப்புற்று, மூன்ருண்டுகள்வரை பலர் வற்புறுத்தியும் இரண்டாந் திருமணம் செய்துகொள்ளா மலே விசுவநாதம் காலங்கடத்திவந்தார். இக்காலத்தில் அவர் தம் தொழிலைக் கவனிப்பதிலும், பொதுத் தொண்டுகளில் ஈடுபடுவதிலும் முழுக்கவனம் செலுத்தித் தம் துயரை மறந்துவந்தார். இதற்குப்பின் தமது பெற்ருேர், உறவினர் வற்புறுத்தலுக்கு இணங்கி முசிரி தாலுகா, சீனிவாசநல்லூர் நிலக்கிழார் கிருஷ்ணசாமிப் பிள்ளையின் தலைமகள் இராஜாம்பாளை 25-1-1926-இல் வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றுக்கொண்டார். இந்த இரண்டாம் மனைவி நான்கு ஆண்டுகள்வரை நல்வாழ்வு நடத்தி, மங்கையர்க்கரசி என்ற ஒரு பெண்மகவையும், மாணிக்கவாசகம் என்ற ஓர் ஆண்மகவையும் முறையே ஈந்து, பின்னர் 19-3-1929-ல் இயற்கை எய்தினர்.

இவ்விரு குழந்தைகளும், 'தாயைப் பிரிந்து நெடு நாள் நிலைக்கமாட்டோம்' என்று கூறுவதுபோல், காலச் சதிக்கிடங்கில் கவலைக்குறிகளாக இருந்து, கனவாகப் போய்விட்டன! முதல் மனைவியுடன் இல்லற வாழ்வு மூன்றே ஆண்டுகள்; இரண்டாம் மனைவியுடன் நான்கே ஆண்டுகள். செல்லக்கண்ணம்மாளைவிட இராஜாம்பாள் நற்குண நற்செய்கைகளில் மிக்கு விளங்கியவர். இத்தகைய இரண்டாம் மனைவி இறந்தபோது தம் இரண்டு கண்களையும் இழந்ததாகவும், இவ்வுலகமே இருண்டுவிட்டதாகவும் விசுவநாதம் கருதினர். இவ்விரு வர் மறைவுக்கும் இரங்கிப் பல புலவர்கள் சரமகவிகள் பாடினர்கள். அவைகள் அவரது ஆருத்துயரை ஓரளவு ஆற்ற முயன்றன! ஆனல், முற்றும் தணிக்க அவைகளுக்

குச் சக்தியில்லை. தம்முடைய துன்பத்துக்கு தம் நெஞ்சம் துணையாவதைத் தவிர, வேறு நல்ல துணை ஏது? ஆகவே விசுவநாதம் தம்மைத் தாமே தேற்றிக்கொள்ள வேண்டியவரானார். காலச்சக்கரம் உருண்டோடிக் கொண்டிருந்தது.

விசுவநாதத்தின் தமக்கையருள் ஒருவரான பார்வதியம்மாளை, சோழவந்தான் புகைவண்டி நிலைய அதிபர் திரு. பெரியசாமிப் பிள்ளைக்கு மணம் செய்வித்திருந்தார்கள். நாளடைவில் அந்த அம்மாள் கருவுற்று 19-6-1911-ல் ஒரு பெண்மகவை விசுவநாதம் வீட்டிலே ஈன்றாள். அன்றிரவே அன்பர் விசுவநாதத்தின் அருமைத் தாயார் இயற்கை எய்தினர். அப்பெண்ணிற்கு அவர் தாயாரின் பெயரையே சூட்டினார்கள். அப்பெண் (சுப்புலட்சுமி) 18 வயதானதும் விசுவநாதம் சுப்புலட்சுமியைத் தம் மூன்றாவது மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டார். சுப்புலட்சுமி அம்மாளுக்கு 6 பெண்மக்களும் 4 ஆண் மக்களும் பிறந்தனர். அவர்களில் கடைசி மகனான இராஜரத்தினம் என்பான், இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் மும்முரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், திடீர் மரணமடைந்தான்; மேலும், பூங்கொடி என்ற பெண்மகவும் இறந்துபோயிற்று.

துயரரேகை படராத விசுவநாதத்திற்கு இல்வாழ்க்கையில் எத்தனை சோதனைகள்! முதல் இரு மனைவிகளையும், அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளையும், அதற்குப் பின்பு இரண்டு குழந்தைகளையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இழந்து வந்திருக்கிறார். இவை நெஞ்சைப் பிளக்கும் சம்பவங்கள்தாம். வாழ்க்கையில் வேறு எத்தனை வசதிகள் இருந்தபோதிலும், சேய்ச்செல்வத்தையும் 'இல்லற சோதி'களையும் இழப்பதென்றால், அவை அவரை வேதனை,

யின் எல்லைக் கோட்டிற்கே இழுத்துச் சென்றிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. என்றாலும், மனத்திண்மை மிக்க விசுவநாதம் அவர்கள் இத்தனை துன்பங்களையும் தாங்கிக்கொண்டார். சிலர் போல் வாழ்க்கையை வெறுத்து ஓடாமல், இயற்கையின் உண்மையை உணர்ந்தவரின் உள்ளத்தைப் பெற்று, அமைதியாகத் தமது அன்றாட அலுவலைக் கவனிப்பதில் துயரத்தை மறந்து வந்தார். இச்சமயத்தில் கௌதம புத்தர் வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற சம்பவம் ஒன்று நினைவிற்கு வருகிறது.

கருணைக் கடலான புத்தர், வடஇந்தியா முழுவதும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து, தம் அன்புக் கொள்கைகளைப் பரப்பிவந்தார். அப்பொழுது ஓர் ஏழைப் பெண் அவரை அடைந்து, "பெரியவரே! என் ஒரே அன்புக் கண்மணி திடீரென இறந்துவிட்டது. அதை உயிர்ப்பித்தருள வேண்டும்" என முறையிட்டழுதாள். அவளது துயர் மொழி, புத்தரின் தூய உள்ளத்தையும் சுட்டது! மனிதர்களால் அடைய முடியாத பெருநிலையை அடைந்தவராக இருந்துங்கூட, தாம் அம்மகவை எழுப்ப இயலாதவராய், அவளது மனக்குறையை மாற்ற எண்ணி, "அம்மையே! சாகாதவர் வீட்டுக் கடுகாக ஒரு பிடி கொண்டுவந்தால் உமது குறையைப் போக்கிவிடுவேன்" என்று கூறினார். உடனே அப்பெண் மகிழ்ச்சியுடன் துள்ளி ஓடினாள். வீடு வீடாகச் சென்று கடுகு கேட்டாள். ஆனால், அவள் சென்று கேட்ட இடமெல்லாம் செத்துப்போனவர் வீடாகவே இருந்ததை அறிந்தாள். ஆதலால், பிறந்தவர் இறப்பது இயற்கை என்ற பேருண்மையை உணர்ந்துகொண்டாள். அதனால், அவள் புத்தரிடம் சென்று, குழந்தையை எழுப்பித்தரவேண்டுமென்று கேட்கும் கோரிக்கையையே விட்டுவிட்டாள்.

திரு. விசுவநாதமும், தாம் கற்ற கல்வியாலும் கேட்ட கேள்வியாலும் இவ்வுண்மையை உணர்ந்து, 'இறப்பு வாழ்க்கையில் இயல்பு' எனத் தெளிந்தார். அதனுல் அவர் வாழ்வில் ஏற்பட்ட சோதனைகள் பலவும், அவர்தம் உள்ளத்தை பெருங் கலக்குக் கலக்கிவிட முடியவில்லை. தமது மகன் இராஜரத்தினம் மறைந்த காலத்தில், வீட்டில் இருந்து வருந்திக்கொண்டிராமல், தமிழ்நாடு முழுவதும் இந்தி எதிர்ப்பு முழக்கம் செய்துவந்தார். அருமை மகனின் மரணம் அவரது பொது ஊழியத்துக்குத் தடையாக நிற்கவில்லை. "இதெல்லாம் இயற்கை" என்ற துணிச்சலுடன் மேற்கொண்டு நடைபெறவேண்டிய தொண்டில் ஈடுபடலானுர்.

இந்த வகையில் விசுவநாதம், வங்காள நாவலர் சுரேந்திரநாத் பானர்ஜியுடன் ஒப்ப எண்ணத்தக்கவர். பானர்ஜியும், தம் மகன் இறந்த செய்தி கேட்டபோது, "முடிவு அவ்வளவுதான்" என்ற திடநம்பிக்கையுடன், தாம் மேற்கொண்டிருந்த கிழக்கிந்திய சங்கப் பணியிலே முன்னினும் அதிகமாக ஈடுபட்டார். இருவேறு பகுதியிலுள்ளவர்களின் மனத்திண்மை ஒத்துப்போவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. செல்வன் இராஜரத்தினம் மறைவுக்கு இரங்கி, "இராஜரத்தினம் மறைந்தது" என்ற தலைப்பில் 'விடுதலை'யில் அக்காலத்தில் ஒரு துணைத்தலையங்கம் எழுதப்பட்டது. அதில், மேற்சொன்ன வங்க முடிசூடா மன்னன் பாபு சுரேந்திரநாத் பானர்ஜியின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சி ஒன்று ஒப்புக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது கலங்கி வந்த கண்ணீர் வெள்ளத்துக்குக் கடமை எனும் அணை கட்டி, வேதனையுறும் உள்ளத்திற்குப் பொதுத்தொண்டெனும் மருந்திட்டு, கலங்காத உள்ளத்தினராய்ப் புன்முறுவலை முகத்திலே ஏந்தி, இந்தி எதிர்ப்பு வேலையைத் தொடர்ந்தார் –நடத்தினுர்—வெற்றி கண்டார் விசுவ

நாதம்! இதை நினைக்கும்போது, கொண்ட கொள்கைக் காகத் தம் ஆருத்துயரையும் அடக்கிக்கொள்ளும் மன வலிமை படைத்த அடலேறு விசுவநாதத்தின் அக்கால வீரத்தோற்றம் நம் கண்முன் நிழலாடுகின்றது! என்னே அவரது கடயையுணர்ச்சி என்று வியப்பு மேலிடுகின்றது!!

5. தொண்டுள்ளம்

விசுவநாதத்தின் குடும்பமே சைவப்பற்று மிக்க குடும்பம். எனவே, அவர் இளமையில் சைவத்தொண்டில் ஈடுபட்டதில் வியப்பொன்றுமில்லை. மேலும், அவரது தமிழ் நூலாராய்ச்சி, சைவப் பெரியார்களின் கூட்டுற வைத் தேடித்தந்தது. இதனல் விசுவநாதம் திருசிரபுரம் சைவசித்தாந்த சபைக்குச் சிலகாலம் துணை அமைச்சராக இருந்து, தொண்டு ஆற்றியுள்ளார். அவரது சைவப் பற்றும் தமிழ்க் காதலும் ஒன்றையொன்று இளமைக் காலத்தில் தழுவி வளர்ந்ததால், தமிழ் நாடு முழுவதும் அவரது புகழ் பரவத் தொடங்கியது. தொடங்கவே சைவசித்தாந்த சபைகளும் தமிழ்ச் சங்கங்களும், விசுவநாதத்தைச் சொற்பொழிவாற்ற வருந்தி அழைத்து மேடை ஏற்றி மகிழ்ந்தன. 1921 பிப்ரவரி 5ஆந் தேதி, திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஒட்டப்பிடார சித்தி விநாயகர் சபை ஆண்டு விழாவில், வெள்ளக்கால் திரு. ப. சுப்பிர மணிய முதலியார் தலைமையில், "அன்பு" என்னும் பொருள் பற்றித் தமது முதல் சொற்பொழிவைச் செய்து பேச்சரங்கம் ஏறினர் அறிஞர் விசுவநாதம். இதுவே அவரது கன்னிப் பேச்சாகும் (Maiden speech). அந்நாள் முதற்கொண்டு அவரது நாவன்மையைத் தமிழ் நாடு முழுவதும் நன்கு அறிய வாய்ப்புக் கிட்டியது. தூத்துக்

குடி சைவசித்தாந்த சபை முதலிய பல சைவ சபைகளி லும், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் போன்ற பல தமிழ்ப் பேரவைகளிலும் பல சொற்பொழிவுகளாற்றி, சைவப் பெருமக்களாலும் தமிழ்ப் பேரறிஞர்களாலும் நன்கு பாராட்டப்பெற்ருர் விசுவநாதம். இவைகளால், அவரது பேச்சாற்றல் பெருக ஊக்கமும் தூண்டுதலும் ஏற்பட்டன. சைவத் திருக்கூட்டத்துடன் நெருக்கம் அதிகமாக, சைவப் பற்றுப் பெருகிப் பஞ்சாட்சரபுரம் மறைத் திருவாளர் வாலையானந்த சுவாமிகளிடம் "சிவதீக்கை" பெற்ருர். இதன் பிறகு பல்லவபுரம் மறைமலை அடிகளைச் சைவத்திற்கும், நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டா ரவர்களைத் தமிழுக்குமாக விசுவநாதம் பேராசிரியர் களாகக் கொண்டு, பெருமதிப்புச் செலுத்திவந்தார். தமிழையும் சைவத்தையும் போற்றுவதோடு விசுவநாதம் நின்றுவிடவில்லை. சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் எழுத முடியும் என்னும் உண்மையை உணர்ந்து உடலைப் பேணுவதிலும் கருத்தைச் செலுத்திஞர். உடற் பயிற் சிக்கு 'வஸ்தாது' சையத் உசேனை ஆசிரியராகக்கொண்டு, உடற்பயிற்சி செய்து, தம் உடலைப் பாதுகாத்து, கவர்ச்சி யும் வலிமையும் மிக்கதாக ஆக்கிக்கொண்டார். இதே சமயத்தில் வர்த்தகத்திற்குத் தம்முடைய தந்தையை ஆசிரியராகக் கொண்டு அத்துறையிலும் அருமையாக முன்னேறிஞர்.

சைவப் பற்றுள்ளவர்களும் வணிகர்களும் சாதாரண மாகத் தம்தம் எல்லைக்கோட்டினுள்ளே நின்றுவிடுவ தைக் காண்கிருேம் ஆனல், விசுவநாதமோ இவ்வெல்லை விளிம்பிற்கு வெளியேயும் அடியெடுத்து வைத்தார். சமுதாயத்தில் காணப்படும் சாதி வேற்றுமை, பெண் ணடிமை, தீண்டாமை முதலிய இழிவுகளைப் போக்க வேண்டுமென்று கருதிஞர். இவ்வகையில் பெரியார்

ஈ. வே. இராமசாமியைத் தலைவராகக் கொண்டு, தமது நாவன்மையாலும் செயலாற்றும் திறமையினாலும், நாடெங்கும் தன்மான எழுச்சியைப் பரப்பும் பணியில் ஈடுபட்டார். இன்னும், அரசியலில் டாக்டர் சி. நடேச முதலியாரைத் தலைவராகக் கொண்டு, அத்துறையிலும் தமக்கிருந்த ஆற்றலைப் புலப்படுத்தினார். இவை அனைத்தும் அவரது தொண்டு உள்ளத்தையும் துணிகரச் செயலையும் நமக்கு நன்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றன.

6 நீதிக்கட்சியுடன் தொடர்பு

இந்தியாவின் விடுதலைக்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது இந்திய நாட்டுப் பேரவை (காங்கிரஸ்). ஆனால், இப் பேரவையில் தொடக்கத்தில் மிகவும் பங்குகொண்டிருந்தவர்கள் பணக்காரர்களும் வழக்கறிஞர்களுமே யாவர். பாமர மக்களுக்கு அதில் இடம்பெற வசதி கிடைத்ததெல்லாம், காந்தியார் அரசியல் நுழைவிற்குப் பின்னர்தான். தென்னாட்டிலிருந்து டாக்டர் டி. எம். நாயர், சர் பி. தியாகராய செட்டியார், எஸ். சீனிவாச ஐயங்கார், வ. உ. சிதம்பரனார், ஈ. வே. ரா., டாக்டர் பி. வரதராஜுலு நாயுடு, திரு. வி. கல்யாணசுந்தரனார் உள்ளிட்ட பெருமக்கள் அவ்விடுதலை இயக்கத்தில் பெரும் ஈடுபாடுடையவர்களாக இருந்தனர். ஆயினும், தென்னாட்டைப் பொறுத்தவரை அந்நாட்டுப் பெருங்குடி மக்களின் பெருவாழ்வை அசட்டை செய்யும் வழியில் அதன் போக்கு இருந்தது. அதில் தென்னாட்டுப் பார்ப்பன வழக்கறிஞர்கள் பெரிதும் இடம்பெற்றுத் தங்களது வைதீக வர்ணாச்சிரம தர்மத்திற்கு ஊறு

ஏற்படாத முறையில்—எவ்விதச் சீர்திருத்தமும் செய்யப் படாத வகையில் கண்ணுங்கருத்துமாய் இருந்துவந்த தோடு, உத்தியோகங்கள் அனைத்தையும் தாங்களே கைப் பற்றிவந்தனர். இதை உணர்ந்த பார்ப்பனரல்லாத தலை வர்களான டாக்டர் டி. எம். நாயரும் பி. தியாகராய செட்டியாரும், காங்கிரஸ் பார்ப்பனரின் கூடாரமாக இருப்பதால் அவர்களுடன் சேர்ந்து எவ்வித நன்மையும் தென்னாட்டிற்குச் செய்யமுடியாதென அறிந்து, அதை விட்டு வெளியேறித் தென்னாட்டிற்கென ஒரு தனியான விடுதலை இயக்கம் இருந்தால்தான் நம்முடைய கலை, கலாசாரம், நாகரிகம் முதலியவற்றைப் பாதுகாக்க முடியும் என்ற முடிவிற்கு வந்து, தென்னிந்திய நல வுரிமைச் சங்கம் (The South Indian Liberal Federation) என்ற பெயரில் ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தினர். இம் மாதிரியான அமைப்பு ஏற்பட்டு வேலைசெய்ததால்; பார்ப்பனர்களுக்குத் தாம் முன்போல ஏகபோக உரிமை அனுபவிக்கமுடியாதென்ற மனக்குறை உண்டாயிற்று. அதனால் அவர்கள், தேசீயப் பேரவையின் மூலமாக, தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கத்தை ஒரு 'வகுப்புவாத ஸ்தாபனம்' எனக் கூற ஆரம்பித்தனர்!

இந்தியத் துணைக்கண்டம் ஒரு விசித்திரமான நிலப் பகுதி. இங்குப் பலவித இனத்தவரும் மொழியினரும் சாதியினரும் இருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட சிக்கலான நிலையில் சாதிவேற்றுமையை, மதபேதத்தை, மொழிச் சிக்கலை வைத்துக்கொண்டே விடுதலையார்வம் கிளர்ந்து எழவேண்டுமானால் அது எப்படி எளிதில் முடியும்?

நீதிக்கட்சி ஒரு தனிப்பட்ட சாதியின் நலனுக்காகப் பாடுபடவில்லை. தென்னாட்டின் எல்லா மக்களும், அவரவர் விகிதாசாரப்படி உத்தியோகங்களிலும் கல்லூரி களிலும் பள்ளிகளிலும் இடம்பெற வேண்டுமென்ற நியா

மான கோரிக்கையை உள்ளடக்கிப் போரிட்ட ஓர் உயரிய இயக்கம். அதன் தொடக்கக் காலத் தூண்களான டி. எம். நாயரும் பி. தியாகராய செட்டியாரும் சிறந்த அறிஞர்கள். மக்களுடன் மிக நெருங்கிப் பழகி, அவர்களது குறைகளை நன்கு அறிந்தவர்கள். அதுமட்டுமல்ல; நாட்டு விடுதலை உணர்ச்சியில் மற்ற எவர்க்கும் சிறிதும் குறைந்தவர்கள் அல்லர்.

ஒரு சமயம் வேல்ஸ் இளவரசர் சென்னைக்கு வந்த போது, அப்பொழுது நகராண்மைக் கழகத் தலைவராக மிகச் செல்வாக்குடன் விளங்கிய சர் பி. தியாகராய செட்டியார், தாம் எப்பொழுதும் அணியும் வெள்ளை யுடையுடன் இளவரசரைக் காண விரும்பினர். ஆனல், வெள்ளையர்கள், அவர் வேறுவகை நிறத்தில் சிறந்த உடையைத் தரித்துக்கொண்டு செல்லவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினர்கள். உரிமை யுணர்ச்சியும் தன்மானமும் மிகுந்த 'வெள்ளுடை வேந்தரான' தியாகராய செட்டியார், "என்னுடைய இயல்பான போக்குப்படி வெள்ளுடை அணிந்துதான் போவேன். அப்படி அணியக்கூடாதென்றால், வேல்ஸ் இளவரசரைச் சந்திக்க எனக்கு விருப்பமில்லை" என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துவிட்டார். அதிகாரிகள் அவரது உறுதியைக் கண்டு வியந்து, வேறு வழியின்றி, அவரது கோரிக்கையின்படி நடக்கச் சம்மதித்தார்கள்.

இச்சம்பவம் நடந்த பல ஆண்டுகள் கழிந்து, காந்தியார், லண்டனில் நடந்த வட்டமேசை மாநாட்டிற்குச் சென்றபோது, ஐந்தாம் ஜார்ஜ் அரசரைத் தமது எளிய உடையிலே கண்டு பேச விரும்பினதும், அதற்கு ஆங்கிலேயர் முதலில் தடைசெய்து பின்னர் ஒத்துக்கொண்டதும் இங்கு நினைவுகூர்ந்து ஒத்து எண்ணத்தக்கதாகும்.

இவ்வகையிலும் தென்னுட்டுத் தலைவர், வடநாட்டுத் தலைவர்களுக்கு "முன்னேடியாக" விளங்கியுள்ளார்!

இப்படிப்பட்ட தன்மானமிக்க தலைவரின்கீழ் தென்னுட்டு விடுதலை இயக்கமான தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கம் (நீதிக்கட்சி) நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துகொண்டுவந்தது. ஏறக்குறைய 53 ஆண்டுகளுக்குமுன் (1920) நமது விசுதநாதம் அவர்கள், தமது வியாபார வசூலுக்காகச் சென்னைக்கு வந்த சமயத்தில், கடற்கரைக்குச் சென்ருர். அங்கு வெள்ளம் போல் ஓர் கூட்டம் கூடியிருந்தது.

டாக்டர் நடேச முதலியார் அக்கூட்டத்திற்குத் தலைவராக வீற்றிருந்தார். சர். பி. தியாகராய செட்டியார் சொற்பொழிவாற்றினுர். நீதிக்கட்சி (ஜஸ்டிஸ் கட்சி)யின் நோக்கம், பார்ப்பனரல்லாதார் முன்னேற்றமேயன்றிப் பார்ப்பனத் துவேஷமல்லவென்று தக்க காரணங்களுடன் அவ்விரு பெருந்தகைகளும் பேருரை செய்தனர். அவர்களது விளக்கவுரை விசுவ்நாதத்தின் உள்ளத்திற்கு மிகவும் பிடித்தமானதாக இருந்தது.

பார்ப்பனரல்லாதார் முன்னேற்றத்துக்கு நீதிக்கட்சி இன்றியமையாது என்றும், அதன் வளர்ச்சிக்காக உழைக்கவேண்டியது பார்ப்பனரல்லாதாராய்ப் பிறந்தவர்களின் நீங்காக் கடமை என்றும் உணர்ந்தார் விசுவநாதம். ஒன்று உரியதெனப் புலப்பட்டால், அதற்காகப் பாடுபட வேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக்கொள்வது விசுவநாதத்தின் இயல்பு ஆகவே, அவர், உடனே நீதிக் கட்சியில் ஒரு சாதாரண உறுப்பினராகச் சேர்ந்தார். பின்னர், படிப்படியாக அதன் கிளை, தாலுகா, ஜில்லா சங்கங்களிலும் பொறுப்பான பதவிகள் பெற்றுத் திறமையாக உழைத்துவந்தார். கடைசியாக 1938-ல்

சென்னை மாகாண நீதிக்கட்சியின் பொதுச் செயலாள ராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

நீதிக்கட்சி, இரட்டையாட்சி முறைக் காலத்தில்; சென்னை மாகாணத்தின் அரசியலைக் கைப்பற்றிப் பற்பல சீர்திருத்தங்கள் செய்தது. அவற்றுள், இந்து அற நிலையச் சட்டமும், இந்திய மருத்துவப் பள்ளி ஏற்படுத் தியதும், வகுப்புப்புரிமைச் சட்டம் வழங்கியதும், நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெற்றதும், லஞ்சம், ஊழல் முதலியவைகள் இல்லாமலிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கன வாகும். இவை பிற்கால அரசியலை நடத்துபவர்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கையாகவே இருந்துகொண்டிருக்கும்.

இப்படியெல்லாம் மக்களுக்கு இன்றியமையாத சட்டங்களையும் சீர்திருத்தங்களையும் கொண்டுவந்த நீதிக்கட்சியின் செல்வாக்கைக் கண்டு, படாடோபக் காரர்களும் பட்டம் பதவி விரும்பிகளும் அதில் சேரத் தொடங்கினர்.

தென்னாட்டு விடுதலை இயக்கமாக வளர்ந்துவந்த நீதிக்கட்சியை, இக் 'கனதனவான்கள்' தங்கள் நலனுக்கு உகந்த முறையில் மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள விரும்பி னர். இந்த நிலையை இந்தியத்தேசீய பேரவையினர் நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டு, இல்லாததும் பொல்லாததும் கூறி, நடைமுறையில் வராத வாக்குறுதிகளைத் தந்து, பாமரமக்களை ஏமாற்றி, தேர்தலில் பெரும்பான்மை யான வாக்குகள் பெற்றனர்! பிற்போக்காளரால் நீதிக் கட்சி மெல்ல மெல்லச் சரிந்துவரத் தொடங்கியது.

7. இந்தி எதிர்ப்புப் போர்

காங்கிரஸ் முதன்முறையாக அரசாங்கத்தை ஏற்று நடத்த முன்வந்ததும், அது செய்த முதல் வேலை, இந்தியைக் கட்டாய பாடமாக்கத் திட்டமிட்டதேயாம். காங்கிரஸ்காரர்கள், பொது மக்களிடம் தேர்தலுக்காகப் பேசியபோது, இந்தியைக் கொண்டுவருவது பற்றிச் சிறிதும் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால், அமைச்சரவை அமைத்ததும், அவசர அவசரமாக அதைத் திணிக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்தனர்.

எத்தகைய கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டாலும் அவைகளைப் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொள்வார்கள் தமிழர்கள். ஆனால், தங்கள் உயிரினும் இனிய தாய்மொழியாம் தமிழுக்கு எவரேனும் ஊறு செய்வார்களேயானல், அதைத் தடுத்து நிறுத்த முன்வராமல் இரார்கள். 'தமிழினை இகழ்ந்தவரை எம் தாய் தடுத்தபோதிலும் விடோம்' என்ற சூளுரை எடுத்துக்கொள்ள அவர்கள் ஓடோடி வருவார்கள். இந்த அழியா உணர்ச்சியின் தொடர்காவியத்தை, ஆச்சாரியார், இந்தியைக் கொண்டுவரச் சூழ்ச்சி செய்து திட்டமிட்டபோது, தமிழகம் முழுவதும் கிளர்ந்தெழுந்த பெரும் எதிர்ப்பால் நன்கு காணமுடிந்தது.

தமிழையே சரிவரப் படிக்கத் தெரியாத கேவலநிலை தமிழகத்தில் இருக்கும்பொழுது, அதை உடனடியாய்ப் போக்க முன்வராத அதிசயமான அரசாங்கம், இந்தியைச் சந்தடிச் சாக்கில் நுழைக்க வருவது அடாத செயல் என்று உணர்ந்துகொண்டனர் தமிழர்கள். தங்களிடையே இருந்த ஆயிரஞ் சாதி வேற்றுமையையும், மதவேற்றுமையையும், கட்சிவேற்றுமையையும் மறந்து தமிழைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பெரும்பணியில் மும்முர

மாக ஈடுபட்டனர். அவர்களுக்குச் சரியான பாதை காட்டும் முறையில், அன்பர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்களை அமைச்சராகக் கொண்டு, திருச்சியில் 26—12—1937-ல் **சென்னை மாநிலத் தமிழர் மாநாடு** கூடியது. இம்மாநாட்டைக் கூட்டுவதற்காகத் திரு. விசுவநாதம் அவர்கள் அரும்பாடு பட்டிருக்கிறார். அன்று அவர் வெளியிட்ட அறிக்கையைப் படிப்போமானால், அது எவ்வளவு உணர்ச்சியை ஊட்டியிருக்கும் என்பது தெரியவரும். அவ்வறிக்கை இதுதான்:

தமிழா உனக்கு என்ன மீதி! நீ ஏன் இன்னும் உயிர் வாழ வேண்டும்?

அன்றைக்கு

தமிழனுடைய நாடு, படையெடுப்பால் அழிக்கப்பட்டது! தமிழனுடைய நூல், கடல்நீரால் அழிக்கப் பட்டது! தமிழனுடைய கல்வி, பார்ப்பனரால் ஒழிக்கப்பட்டது! தமிழனுடைய அறிவு, புராணங்களால் மழுக்கப்பட்டது. தமிழனுடைய ஒற்றுமை, ஜாதியால் பிரிக்கப்பட்டது! தமிழனுடைய பொருள், புரோகிதரால் பிடுங்கப்பட்டது. தமிழனுடைய கட்சி உபாயத்தால் ஒடுக்கப்பட்டது. தமிழனுடையபதவி, வஞ்சனையால் கவரப்பட்டது. தமிழனுடைய வீரம், உபதேசத்தால் அடக்கப் பட்டது.

இன்றைக்கு

தமிழனுடைய மொழியை இந்தியால் சூறையாடவும், தமிழனுடைய வாழ்க்கையை இந்தியால் அடக்கவும், தமிழனுடைய உத்தியோகத்தை இந்தியால் தடைப்படுத்தவும் **இந்தி மொழி** கட்டாயப் படிப்பின் மூலம் சூழ்ச்சி செய்யப்படுகிறது.

தமிழ் மக்களே! விழித்தெழுந்து தலைநிமிர்ந்து வாழ எண்ணமா......?

அப்படியானால், டிசம்பர் 26 ஆந் தேதி காலை, திருச்சி 'முனிசிபல் பப்ளிக் ஹாலில்' நடைபெறும் தமிழர் மாநாட்டுக்கு வந்து சேருங்கள். மற்றவைகளை மாநாட்டில் ஆலோசனை செய்யலாம்"

என்பதே அத் துண்டறிக்கையில் இருந்த வீர எழுத்துகள்! மேற்சொன்ன இடத்தில் முன்னாள் சென்னை மாகாணத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும், பம்பாய், பர்மா, பினாங்கு, இலங்கை முதலிய பிறநாட்டுப் பகுதிகளிலிருந்தும்கூட செந்தமிழர் திரண்டு வந்திருந்தனர்.

இம்மாநாட்டிற்குப் பேராசிரியர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார் தலைமை வகித்த, வெகு சிறப்பாக மாநாட்டை நடத்திக்கொடுத்தார். இங்குத் தமிழ் மாகாணம் ஒன்று தனியாகப் பிரிக்கப்படவேண்டும் என்றும், தமிழ் வளர்ச்சிக்காகத் தனியாக ஒரு தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும், இந்தியைக் கட்டாயப்பாடமாக்குவதை வன்மையாகக் கண்டித்தும் அரசியலாரை வற்புறுத்தும் தீர்மானங்கள் நிறைவேறியது மிகவும் குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும். மேலும், 'இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்குவதைத் தம் தனியுரிமையைக் கொண்டு தடுத்து இம்மாநில மக்களுடைய மொழி, கலை; நாகரிகத்தைக் காவாததால் சென்னைக் கவர்னர்மீது தமிழர் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டனர்' என்னும் புரட்சிகரமான தீர்மானத்தைப் பெரியார் ஈ. வே ரா. கொண்டு வந்தார். ஆனல், இது தலைவரின் விருப்பத்திற்கிணங்கத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

எனவே, இந்தி எதிர்ப்புப் போருக்கு முதலில் பாசறை அமைக்கப்பட்டதும் கொடிமரம் நாட்டப்பட்டதுமான பெருமை திருச்சிக்கே கிடைத்தது.

" 'இந்தி ஒழிய வேண்டும் அல்லது நாங்கள் மடிய வேண்டும்' என்று செந்தமிழர் சூள் உரைத்ததும் திருச்சியில்தான்"

என்று எனது நண்பர் திரு. மா. இளஞ்செழியன் தாம் எழுதியுள்ள, "தமிழன் தொடுத்த போர்" எனும் நூலில் சிறப்பாகக் குறித்திருக்கிறுர்.

1937-1940 ஆண்டுகளில் தமிழரெல்லாம், 'திருச்சி திட்டம் தீட்டுகிறது' என்று பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்வார்கள். 'திரும்பிப் பார் திருச்சியை' என்ற தலைப்பில் திரு. சி. என். அண்ணுதுரை அவர்கள் 'விடுதலை' யில் ஒரு தலையங்கம் எழுதி, ஆரிய வட்டாரத்தினரை அக் காலத்தில் எச்சரித்தும் உள்ளார்.

உண்மையிலேயே, இவ்விதம் புகழுக்குரிய திருச்சியிலிருந்து, 1938 ஆகஸ்டு 1ஆம் நாளன்று, தமிழர் பெரும்படை ஒன்று புறப்பட்டு, திருச்சி மாவட்டத்தைக் கடந்து; செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைத் தாண்டி, செப்டம்பர் 11-ல் சென்னை மாவட்டத்திற்குக் கால்நடையாக வந்து சேர்ந்தது.

அஞ்சாநெஞ்சன் பட்டுக்கோட்டை அழகிரிசாமி அவர்கள் தலைமையில் இத் தமிழர் பெரும்படை 42 நாள் களில் 577 மைல்கள் கடந்து வந்தது. காந்தியாரின் தண்டி யாத்திரையும், இராஜகோபாலாச்சாரியாரின் வேதாரண்ய உப்பளப் படையும், இத் தமிழர் பெரும் படையின் நாலில் ஒருபங்குகூட நடக்கவில்லை என்பது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. பாசறை அமைத்தும், போர்க் கொடிமரம் நாட்டியும், படை திரண்டுவந்தும் கூட, ஆச்சாரியார் தமிழரின் உரிமை யுணர்ச்சியை— கடும் எதிர்ப்பை—மதித்தாரில்லை. அவரது 21-4-1938-ன் இந்திக் கட்டாய உத்தரவினுல், தமிழகத்தில் 60, ஆந்திரா

வில் 54, கன்னட நாட்டில் 4, மலையாளத்தில் 7, ஆக மொத்தம் 125 பள்ளிகளில் மட்டுமே முதல் மூன்று படிவங்களில் (பாரம்) படிக்கும் இளஞ் சிறுர்கள்மீது இந்தி திணிக்கப்பட்டது! இந்த அடாத உத்தரவைக் கண்டு, கல்வி நிபுணர்களும், பேராசிரியர்களும், நடுநிலையாளர்களும், அரசியல்வாதிகளும் மற்றப் பொதுமக்களும் கட்டாய இந்திப் படிப்பை எதிர்த்துக் கண்டனக் குரல் எழுப்பினர். இதற்கும் ஆச்சார்ரியார் அடங்கினுரில்லை. அவருக்குத் துடிப்பு அளவுக்குமீறி இருந்ததால், அவர் நல்லோரின் அறிவுரைகளை அசட்டை செய்தார்.

இதனுல், இந்தியை எப்படியும் தமிழ் நாட்டை விட்டு விரட்டியடிக்க வேண்டுமென்று தமிழ்ப் புலவர்கள் கிளம்பினர்; தன்மான இயக்கத்தினர் திரண்டெழுந்தனர்; துறவிகளும் புறப்பட்டு வந்தனர்; நீதிக்கட்சியினரும் விரைந்து வந்தனர். இவர்கள் அத்தனை பேரும் ஒன்றுகூடி, **சென்னை மாநில இந்தி எதிர்ப்பு வாரியத்தை** (The Anti-Hindi High Command) அமைத்து, அதற்குத் தலைவராகத் திரு. ச. சோமசுந்தர பாரதியாரையும், செயலாளராகத் திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதத்தையும் தேர்ந்தெடுத்தனர். திரு. பாரதியார் அவர்கள் 28-5-1938 முதல் 1939 முடிய மேற்சொன்ன வாரியத்தின் தலைவராயிருந்து, ‘இந்தியை ஒழிக்க சத்தியாக்கிரகம்—அதில் வெற்றி இல்லையேல் சட்ட மறுப்புச் செய்யவேண்டியது தான்’ என்ற போர்முறையை வகுத்துத் தந்தார். இந்தப் போர்த்திட்டப்படியே நாடெங்கும் வில், புலி, கயல் சின்னம் பொறித்த தமிழ்க் கொடிகள் பறக்கவிடப் பட்டு, இந்தியால் விளையும் கொடுமைகள் நன்கு விளக்கப் பட்டு, போர்ப்பரணி ஆற்றப்பட்டது. இதன் ஒரு கூறே, தமிழர் பெரும்படை ஆங்காங்கே தமிழுணர்ச்சியைக் கிளப்பி, சென்னைக்குக் கால்நடையாக வந்ததாகும்.

பெரியார் ஈ. வெ. இராமசாமியை இந்தி எதிர்ப்புப் போர்த் தலைவரரர்கக்கொண்டு, போர்முழக்கம் வெகு மும்முரமாக நடத்தப்பட்டது. இந்த இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம், வணிகர், பேச்சாளர், தன்மான இயக்க வீரர், நீதிக் கட்சியாளர் என்ற அளவில்மட்டும் தெரிந்திருந்த கி. ஆ. பெ. விசுவநாதத்தை, ஒரு பெரும் போராட்டத்தைத் திறம்படக் கட்டிக்காத்து நடத்தும் ஓர் அரிய போராட்ட வீரர் என்றும் தமிழகம் முழுவதும் அறியச் செய்து வைத்தது.

அவரது இளமை முறுக்கு, ஆழ்ந்த கல்வி கேள்வி, நீதிக்கட்சியில் அவருக்கு இருந்த செல்வாக்கு, எல்லாவற்றையும்விட அவரிடம் மண்டியிருந்த திட்டமிட்டுப் பணியாற்றும் அமைப்புத்திறன், சுடச்சுட எதிரிகளுக்குப் பதில் தரும் கூர்மைக் குணம்—இவையத்தனையும் அன்று அவரை அவ்வியக்கத்தின் முன்னணியில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்துவிட்டன!

நீதிக்கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் என்ற முறையில், இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியின்போது, விசுவநாதம், தமிழ்நாடு முழுவதும் தம் சொந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்து, பம்பரம் போல் சுற்றிச் சுழன்று, 100-க்கு மேற்பட்ட கிளைச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி ஆங்காங்கே சொற்பொழிவுகள் செய்து வந்தார்.

சிறப்பாகக் குறிக்க வேண்டுமென்றால் இந்தி எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தின் போதுமட்டும் திரு. விசுவநாதம் தமிழ் நாட்டின் 12 மாவட்டங்களிலுமுள்ள 314 ஊர்களில் 480 நாள்களில் 617 சொற்பொழிவுகளைச் செய்திருக்கிறார். இதிலிருந்து, அவரது தமிழ்ப் பற்றையும், பேச்சுத் திறனையும், இந்தியை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதில் அவருக்கு இருந்த ஆர்வத்தையும் ஓயா உழைப்பையும்

கண்டு எவ்வளவு புகழ்ந்தாலும் தகும். அப்பொழுது அவர் அதிகமான சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்திய ஊர் தூத்துக்குடி ஒன்றே. அங்கு ஒரே நாளில் ஏழு சொற்பொழிவுகள், ஏழு இடங்களில் நடைபெற்றிருக்கின்றன!

இதே காலத்தில், "ஓடிவந்த இந்திப் பெண்ணே கேள்! நீ தேடிவந்த கோழை நாடிதல்லவே" என்று புரட்சிக் கீதம் பாடிக்கொண்டு தமிழர் அறப்போரில் இறங்கினர்.

சென்னையில், முதலமைச்சர் ஆச்சாரியார் வீட்டு முன் மறியலும், இந்து தியாலஜிகல் பள்ளிமுன் இந்தி எதிர்ப்புப் பிரசாரமும் செய்யப் புற்றீசல்போல் தமிழர் கிளம்பி வந்தனர். இந்திக்குத் தென்னாட்டில் இவ்வளவு எதிர்ப்பு இருக்காது என்று தப்புக் கணக்குப் போட்ட ஆச்சாரியார் ஏமாறினார்! இந்தி எதிர்ப்புக்காகக் கைதாகிச் சிறை சென்றவர்களின் தொகை தலைவர் பெரியார், சர்வாதிகாரிகள், தொண்டர்கள் உட்பட மொத்தம் 1271. இதில் ஆண்கள் 1166; பெண்கள் 73; இவர்களுடன் சென்ற குழந்தைகள் 32 போராட்டத் தலைவர் கைது செய்யப்பட்டதும், இந்தி எதிர்ப்பு வாரியத்தின் செயலாளரான விசுவநாதம் அவர்கள் பல ஊர்களில் சுற்றுப்பயணம் செய்து, உணர்ச்சி மிக்க சொற்பொழிவுகளாற்றி, இந்திப் போர் தொடர்ந்து நடப்பதற்கு வேண்டிய ஆக்க வேலைகள் அனைத்தும் செய்துவந்தார். மற்றும், பெரியாரைப் பெல்லாரி சிறையில் சர். பன்னீர் செல்வத்துடன் சென்று பேட்டி கண்டு, நிலைமையை விளக்கிக் கூறி, நலன் விசாரித்துத் திரும்பினார். இதே சமயத்தில் நீதிக்கட்சியின் 14ஆவது மாநாடு சென்னையில் (29,30-12-1938) நடைபெற்றது. அம் மாநாட்டின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெரியார் ஈ வெ. ரா. சிறையில் இருந்ததால், அவரது தலைமையுரையை சர். பன்னீர்செல்வம் படித்தார். பின்பு திரு. விசுவநாதம்,

உருக்கத்துடன் தலைவருடன் பேசிய பேச்சைக் குறிப்பிட்டு, கூட்டத்தினரைத் துக்கக் கடலில் ஆழ்த்தினர்.

மறைமலையடிகளால் முதன் முதலாக எழுப்பப்பட்ட "தமிழ் நாடு தமிழர்க்கே" என்ற உரிமை முழக்கத்தை முழக்கிக்கொண்டு, தமிழ்க்கொடி ஏந்திச் சிறை சென்ற வீரர்களில் தாளமுத்துவும் நடராசனும், இந்தியை அழிப்பதற்காகவும், தமிழைக் காப்பதற்காகவும் வேண்டி, தம் இன்னுயிரைக் களபலியாகக் கொடுத்தனர். இவ்விரண்டு இளைஞர்களின் உயிர்த் தியாகத்தால், தமிழர் அறப்போர் முன்னிலும் தீவிரமாக நடைபெறத் தொடங்கியது. இப்போரின் மும்முரத்தைக் கண்டஞ்சிய ஆச்சாரியார், போர்த்தலைவரை நிபந்தனையின்றி விடுதலை செய்துவிட்டார்.

விடுதலையான தலைவரைக் கண்டு தமிழகம் மகிழ்ச்சியடைந்தது; அதே நேரத்தில் இந்தியை அடியோடு விரட்டியடிக்கவும் துடிதுடித்தது.

இதற்குள் 31-12-1939-ல் காஞ்சி மாநகரில் நடைபெற்ற் பாசறையில் இந்திஎதிர்ப்பு வலுவடைந்தது. சென்னை அரசியலிலும் ஒரு பெருமாற்றம் ஏற்பட்டது. யுத்தம் காரணமாகக் காங்கிரசுக்கும் வெள்ளை ஆட்சியாளருக்கும் கருத்து வேற்றுமை எழவே காங்கிரஸ், அமைச்சர் அவையிலிருந்து வெளியேறியது. இதனால் சென்னை மாகாணத்தின் ஆட்சியை 'கவர்ன'ரின் ஆலோசகர்கள் கவனிக்க வேண்டியதாயிற்று. இவர்கள் தென்னாட்டில் இந்திக்கு இருந்த கடும் எதிர்ப்பைக் கண்டு, ஆச்சாரியார் போல் வீண் பிடிவாதம் காட்டாமல், விவேகத்துடன் மக்கள் கருத்துக்கு பெருமதிப்புக் கொடுத்து, இந்தியைக் கட்டாயப் பாடத்திலிருந்து விருப்பப் பாடமாக இறக்கச் சம்மதித்தனர். இதைக் கண்டு தமிழகமும் தென்னாடும் 'கட்டாய இந்திச் சனியன் ஒழிந்

தது' என்று வெற்றி விழாக்கொண்டாடின. பிள்ளை களும் பெற்றோர்களும் மகிழ்ச்சிக்கடலில் திளைத்தனர். இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தினருக்குத் தங்கள் கிளர்ச்சி—போராட்டம்—வெற்றிபெற்றது கண்டு தோள்கள் விம்மிப் பூரித்தன! அனைவரின் முகமும் அன்றலர்ந்த செந்தாமரை மலர் போல் காட்சியளித்தது!

வீரமுழக்கமும் வெற்றி முழக்கமும் வானைப் பிளந் தன; அவை மாற்றாரின் மனத்தைக் குலைத்தன.

வரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ள இந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் நம் விசுவநாதத்தின் பங்கு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

"தமிழ்நாடு தமிழர்க்கே" என்று தமிழ்மக்கள் உரிமைக் குரல் எழுப்பியபோது, அதைக் கேட்க மனம் பொறாத தமிழ்ப் பகைவர்கள், 'எலிவளை எலிகளுக்கே' என்று கேலி செய்தனர். இந்தியை ஆதரித்துக் குட்டிக் கதைகள் சொல்லிப் பாமர மக்களை ஏமாற்றப் பார்த் தனர். இவர்களின் பொருந்தாப் புளுகுகளை விசுவ நாதம் மேடை மூலமாகவும் எழுத்து மூலமாகவும் அம்பலப்படுத்தி, எதிரிகளுக்கு நல்லறிவு கொளுத்தினார்.

ஒரு சமயம் இந்தி ஆதரவுப் பிரசாரத்திற்காக இராஜ கோபலாச்சாரியார் திருச்சி வந்தபோது, அவரிடம் கேள்விகளைக் கேட்டுத் திணறும்படி செய்திருக்கிறார். சேலம் தருமபுரியில், இதேமாதிரி நேருக்கு நேர் ஆச்சாரி யாரைச் சந்தித்து, இந்தி ஆதரவின் மாய்மாலங்களைப் பிட்டு விளக்கினார். திருவல்லிக்கேணிக் கடற்கரையில் ஒருபொழுது அவருடைய வாதத்திறமை மிக்க பேச்சை சுமார் ஓர் இலட்சம் மக்கள் அமைதியாகக் கேட்டு இந்தியை எதிர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தனர்.

அக்காலத்தில் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ் காரர்களால், அவருக்கும் அவரைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் நேர்ந்த தொல்லைகள் பலவாகும். காங்கிரஸ் கட்சியைக் கண்டித்துப் பேசுவோரின் கூட்டத்தைக் கலைக்க முற் படுவர் காலிகள். கருத்து வேற்றுமைக்கு இடந்தருவது தான் நல்லாட்சிக்குச் சிறந்த இலட்சணம் என்பதை மறந்து, காந்தியடிகளின் அகிம்சைப் போதனையையும் அன்றே கைநழுவவிட்டுவிட்டு, பலாத்காரத்தை எதிரிகள் மீது பயன்படுத்தவும் அக்காலக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தயங்கவில்லை!

திருநெல்வேலி நகரத்திலும், அந்நகர சந்திப் பிள்ளை யார் கோவில் முக்கிலும், எட்டயபுரத்திலும் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைமட்டும் படித்தாலே போதும்; காங்கிரஸ் காரருக்கு 'நற்சான்று' எளிதாக வழங்கிவிடலாம்!

(1) திருநெல்வேலி நகரத்தில் அவர் இந்தி எதிர்ப்புப் பிரசாரம் செய்துகொண்டிருந்தபோது, காலிகள் கற்களை வீசினர். அதைக் கண்டு சிறிதும் அஞ்சாமல், கல்லடிகளால் ஏற்பட்ட இரத்தத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு, "நான் வீட்டிலிருந்து புறப்படும்போது திரும்பிவருவதாகச் சொல்லிப் புறப்பட்டு வரவில்லை. நான் உயிரோடு இருந்து தமிழை வளர்ப்பதைவிட எனது புதைகுழி அதிகமாக வளர்க்கும்" என வீர வுரையாற்றினர். இவ்விடத்தில்மட்டுமல்ல; இன்னும் பல இடங்களில் ஏற்பட்ட தொல்லைகளுக்கும் கல்லடி களுக்கும் அவர் பயப்படாமல் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றிருப்பது தமிழகத்தின் உண்மையான வரலாற் றில் பொறிக்கத் தகுந்த நிகழ்ச்சிகளாகும்.

(2) திருநெல்வேலி சந்திப் பிள்ளையார் கோவில் முக்கில் சுமார் 7,000 பேர்கள் அடங்கிய பெருங்கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, எதிரிகளால்

இரண்டு வண்டி கருங்கல் சல்லி தொடர்ந்து வீசப் பட்டது. மேலும், போலீசார் குழப்பக்காரர்களை அடக்காமல் வாளா இருந்துவிட்டார்கள். ஆகவே, அன்று கூட்டம் கலைக்கப்பட்டது. ஆனால், மறுநாள் அதே இடத்தில் கூட்டம் நடைபெறும் என முன்னறி விப்புக் கொடுத்து, தற்காப்புக்காகப் பல தொண் டர்களைப் பேட்டை, மேலப்பாளையம், பாளையங் கோட்டை முதலிய இடங்களிலிருந்து வரும்படி செய்து, 20,000 பேர்கள் கொண்ட அக்கூட்டத்தில் நம் திரு. வி. சுமார் 6 மணி நேரம்வரை விடாமல் ஓர் அரிய சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினர். திருநெல் வேலி மக்கள், திரு. வி. யின் அன்றைய அஞ்சாமைக் குணத்தை இன்றும் மறக்காமல் நினைவில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(3) எட்டயபுரத்தில் அன்பர் விசுவநாதம் ஒரு கூட்டத் திற் பேசிக்கொண்டிருந்தார். பேராசிரியர் பசுமலை ச. சோமசுந்தர பாதியார் அக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்திருந்தார். இந்திப் பிரியர்களின் கல்லெறி அளவுகடந்து போய்விட்டது. சுமார் அரைமணி நேரத்திற்குமேல் கூட்டத்தை நடத்த முடியவில்லை. போலீசார் குறுக்கிட்டுக் கூட்டத் தைக் கலைக்கும்படி, தலைவரைக் கேட்டுக் கொண்டனர். தலைவரும் நிலைமையைக் கண்டு கலைக்க இணங்கினர். கூட்டம் கலைந்தும் கல்லடி நிற்கவில்லை. திரு. விசுவநாதம், பாரதியார் ஆகிய இருவரையும் சுமார் 4, 5 போலீசார் சூழ்ந்து வளைத்துக்கொண்டு, எதிரில் இருந்த ஒரு தகரத் தாழ்வாரத்திற் கொண்டுபோய்விட்டு, துப்பாக்கி யுடன் முன்புறம் காவலாக நின்றனர். சுமார் 500 பேர்கள்வரை ஒரு கூட்டமாக நின்றுகொண்டு,

அரை பர்லாங்கு தூரத்திலிருந்து பேச்சாளர்கள்மீது கற்களை விடாமல் எறிந்துகொண்டிருந்தனர். போலீசார் முன்புறம் இருந்ததால், அவர்களால் கல்லடிகளைத் தாங்க முடியவில்லை. ஆகவே, துப்பாக்கிகளை, அந்நால்வரும் நீட்டிக் கூட்டத்தை நோக்கிச் சுட முயன்றனர். அச்சமயத்தில் திரு. விசுவநாதம், அவர்களுக்குமுன் தாவிக்குதிந்து, "சுடவேண்டாம். அவர்களும் தமிழர்களே இன்றில்லாவிட்டாலும் பின்பு ஒரு காலத்தில் தம் தவற்றை உணர்ந்து திருந்திவிடுவார்கள்" எனக் கூறி உயிர்க்கொலை நடக்க இருந்ததைத் தடைப்படுத்தினார். கொல்ல வந்த மக்கள் மீது இரக்கங்காட்டி, அவர்களுக்கு நல்ல புத்தி வரும்படி செய்த திரு. வி. யின் பெருந்தன்மையை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

அவர் எதிர்பார்த்தது வீண்போகவில்லை. அன்று கலகம் செய்த அதே கூட்டத்தினர், 1499 ல் திரு. விசுவநாதத்தை எட்டயபுரத்திற்கு வரவழைத்து, மலர்மாலையிட்டு வாழ்த்தி, தங்கள் தவறான செயல்களுக்கு வெளிப்படையாக வருந்தி, கலைக்கழகத்தை திறந்துவைத்துப் பேசுமாறு வேண்டிக் கொண்டதும், திரு. விசுவநாதமும் முன்புவிட்ட இடத்திலிருந்து தொடர்ந்து பேசிமுடித்ததும் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். திரு. வி. தெளிந்த உரைக்கும், தேர்ந்த பண்புக்கும், அஞ்சா நெஞ்சத்துக்கும் மேற்சொன்ன நிகழ்ச்சிகள் தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

எதைப் பற்றிப் பேசினாலும் அது குறித்து நன்கு சிந்தித்துப் பதற்றமில்லாமல் சீர்தூக்கிப் பேசும் ஆற்றலில் விசுவநாதம் ஈடு இணையற்றவர். இந்தி எதிர்ப்புக்காலத்திலும் அவரது நிதானகுணத்திற்குச் சான்றாகக் கீழ் காணும் ஒரு நிகழ்ச்சியைத் தருகிறேன்.

1937-ல் சட்டசபை கூடியதும், வரவுசெலவு (பட்ஜெட்) விவாதத்திற்கு வந்தது. அமைச்சர்களின் சம்பளத் தொகை மன்றத்தின் அனுமதிக்கு வந்தபோது, சட்டமன்றத்தின் எதிர்கட்சித் தலைவர் சர்.ஏ.டி. பன்னீர் செல்வம் அதை மறுத்து, "எட்டயபுரம் இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டத்தைக் கல்லெறிந்து கலைத்த 32 பேர்மீது போலீசார் தொடர்ந்திருந்த வழக்கை முதலமைச்சர் இராஜ கோபாலாச்சாரியார் தலையிட்டு வழக்கைத் திரும்ப (வாபஸ்) வாங்கச் செய்து குற்றஞ் செய்தவர்களைத் தப்பு வித்த செயலை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்" என்றார். அதற்கு முதலமைச்சர் பதில்கூறும்பொழுது, "பொது மக்கள் முன்பு பேசுகின்றவர்கள் மரியாதையாகவும் அடக்கமாகவும் பேசவேண்டும்" எனத் துடுக்குத்தன மாகக் கூறினார். அதைக் கேட்டதும் சர். ஏ. டி. பன்னீர் செல்வம் ஆத்திரத்தோடு எழுந்து நின்று, "இது முழுப் பொய்! திருச்சி விசுவநாதத்தைப் போலவும் பசுமலை ச. சோமசுந்தரபாரதியாரைப்போலவும் ஆற்றல் உள்ள வர்களும் பேசும் முறை தெரிந்தவர்களும் இந்தச் சபையி லாவது வெளியிலாவது காங்கிரஸ் கட்சியில் ஒருவராவது உண்டா?" என ஒரு பெரும்போடு போட்டார். இதற்குக் கிடைத்த பதில் எல்லாம் சட்ட மன்றத்தில் சில நிமிடம் அமைதி நிலவியிருந்ததேயாகும்! அக்காலச் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளில் இந்நிகழ்ச்சி பதிவுசெய்யப்பெற்றி ருப்பதை இன்றும் காணலாம்.

ஆனால், இத்தனை தடபுடல்களுக்கும் பூச்சாண்டி களுக்கும் சிறிதும் அஞ்சாமல், விசுவநாதம் தமது கடமை களை உறுதியுடனும் சலியாமலும் நிறைவேற்றிவந்தார்.

இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டியது இன்றியமையாதது என்று உணர்ந்து, அவர் தமது கட்சி வேலைகளிலே முழுக் கவனம் செலுத்தி

வந்தார். இதன் காரணமாக விசுவநாதத்தால் தம் சொந்தத் தொழிலை மேற்பார்வையிட முடியவில்லை. இயக்கப் பணியே சிறந்த பணி என்று கருதி, மகன் இராஜரத்தினம் இறந்ததையும் அதிகமாகப் பொருட்படுத்தாமல், முன்னதின் வெற்றியிலே கருத்தாக இருந்ததால், அவருக்குச் சுற்றுப்பயணச் செலவும், காலவதியான 'பாண்டு' களின் தொகையும், வியாபார நட்டமும் சேர்ந்து சுமார் 12,000 ரூபாய்வரை இழப்பு நேரிட்டது. இது குறித்துப் பலர்க்குத் தெரியாது; அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய ஒரு சிலரே அறிவர்.

இந்தி எதிர்ப்புக் காலத்தில் அவர் திரட்டிய பணத்திற்கும் ஆகிய செலவிற்கும் அவர் வைத்திருந்த தனிக் கணக்குப் புத்தகத்தைக் கண்டு வியந்து போற்ருதவரில்லை! அவ்வளவு ஒழுங்காகவும் நேர்மையாகவும் விசுவநாதம் போராட்ட வரவுசெலவுக் கணக்கைத் துல்லியமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

அக்காலத்தில் அவர், சென்னை சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே இருந்த எதிர்ப்பாளர்களில் மிகவும் குறிப்பிடத் தகுந்தவர் எனவும், கொள்கையில் நேரு போன்று அழுத்தமான பற்றுடையவர் எனவும் **நில்கண் பெருமாள்** என்பவர் தாம் எழுதிய "இந்தப் பதினெட்டு மாதங்கள்" (These Eighteen Months) என்ற ஆங்கில நூலில் குறித்திருக்கிருர். **திரு. வி. க.** தமது "வாழ்க்கைக் குறிப்புகளில்", "இந்திக் கிளர்ச்சி வீறிட்டது, நாயக்கர் சிறைபுகுந்தார். அவ்வேளையில் அக்கிளர்ச்சியை விசுவநாதம் நடத்திய முறையும், ஒழுங்கும், நேர்மையும், திறமும் என்னை வியக்கச்செய்தன. விசுவநாதம் ஓர் இயக்கத்திற்குத் தலைமை பூண்டு, அதை நடத்தும் ஆற்றலுடையவர் என்பது நாட்டுக்குச் செவ்வனே புலப்பட்டது" என்று

அன்றைய விசுவநாதத்தின் அமைப்புமுறைத்திறனை வியந்து பாராட்டியுள்ளார். இன்னும் பெரியார் ஈ. வே. ராவே, "தோழர்கள் சோமசுந்தரபாரதியார், உமாமகேசுவரம் பிள்ளை, கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் போன்றவர்கள் கீழிறங்கிவந்து வினைஞர்களாகி, மற்ற வாலிபர்களுக்கு வழிகாட்டிகளாகச் செல்லவேண்டும்" என்று தலையங்கம் எழுதி, விசுவநாதம் போன்றவர்கள் இறங்கிவந்து வினையாற்ற வேண்டும் என்று சிறப்பித்துள்ளார்.

"தமிழன் தொடுத்த போர்" என்ற நூலில் விசுவநாதத்தைப் பற்றி திரு. மா. இழஞ்செழியன்,

> "ஒல்லியான உருவம், நல்ல உயரம், கண்ணியமான பேச்சு, ஒழுங்காக வாரிவிடப்பட்ட தலை, மேலே ஒரு நீளமான சால்வை, இளஞ்சிங்கம் போன்ற தோற்றம்-இவர்தான் திருச்சித்தோழர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம். இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தின்போது அங்கும்இங்கும் ஓடி, அரிய பேச்சு நிகழ்த்தி, போர் முறைத் திட்டம் வகுத்து, இயக்கவேலையை இவர் பலப்படுத்தினுர். 'அன்பும் பிரியமுள்ள தோழர்களே' என்று தொடங்கி, 'உங்கள் பொன்னடிக்கு என் போற்றுதல்' என்று சொல்லிவைத்து, தெளிவான நல்ல தமிழில் வாதப்பிரதிவாதங்களுடன் ஒருவர் இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறுர் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் அவர்தான் கி. ஆ. பெ. வி. என்று நீங்கள் தயக்கமின்றிச் சொல்லிவிடலாம்.

பெரியாரும் தளபதியும் சிறையிலிருந்தபோது இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தி வைத்த பெருமை தோழர்கள் பாண்டியனுக்கும் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதத்துக்குமே உண்டு.

பெரியார் சிறைபுகுந்த அன்று, சென்னைக் கடற் கரைப் பொதுக்கூட்டத்தில் திருச்சி விசுவநாதம் பேசிய பேச்சு மிக அரியதொன்று. "இன்று ஜஸ்டிஸ் கட்சி தன் ஒப்பற்ற தலைவரை இழந்து நிற்கிறது; சுயமரியாதை இயக்கம் தன் தந்தை யைப் பிரிந்து நிற்கிறது; சென்னை மாநிலப் பகுத் தறிவாளர் ஒரு பகுத்தறிவுப் பெருநிதியைப் பறி கொடுத்து விட்டனர். உடலும் உயிரும் போல் இருந்த தமிழர்களும் பெரியாரும் ஆச்சாரி ஆட்சி யினரால் பிரிக்கப் பட்டுவிட்டனர். இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் தன் தனிப்பெருந் தலைவரை இழந்து விட்டது, ஆம்! உயிரோடு இழந்துவிட்டது!!" என்று அவர் பேசியது கேட்டுக் கண் கலங்காத தமிழர் அங்கில்லை.

தமிழ் நாட்டையே ஒரு குலுக்குக் குலுக்கிவிட்ட ஈ. வே. ரா. என்னும் அந்த மூன்றெழுத்துகளை விட்டுவிட்டால், உள்ளபடியே இந்தி எதிர்ப்புக் காலத்தில் தமிழர் உள்ளந்தோறும் ஒளிவீசிய வேறு இரண்டு வாசகங்கள் அண்ணாதுரை, விசுவ நாதம் என்பவைதாம். சுயமரியாதை உலகம் இந்த இரண்டு காளைகளையும் தனது செல்லப் பிள்ளைகளாகக் கொண்டு மகிழ்ந்தது. தலைவர் பெரியாருக்கு இருவரும் இரண்டு கரங்கள் போல் விளங்கினர்.

தளபதி அண்ணாவின் சொற்பொழிவை, பாறைகளை யும் பெருமரங்களையும் புரட்டித் தள்ளிக்கொண்டு பேராவேசத்துடன் மலைமீதிருந்து ஓடோடி வரு கின்ற காட்டாற்று வெள்ளம் போன்றது என்று சொன்னால், திருச்சி விசுவநாதனின் பேச்சை, நாம் கடலோரம் நடந்து செல்கிறபோது, நிதானமாக

> ஆனால், அடுக்கடுக்காக எழும்பிவந்து நம் கால்களை முத்தமிட்டுச் செல்கின்ற அழகிய அலைகளின் தன்மைக்கு ஒப்பிடலாம்.
>
> இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டங்களில் இந்த இருவேறு சொற்சுவையும் தமிழர்க்கு மாறிமாறிக் கிடைத்து வந்தன. ஒரே மேடையில்-ஒன்றன்பின் ஒன்றாக, எதிரிகள் திகைக்கும் விதமாக."

என்று திரு. வியின் அன்றைய தோற்றம் பற்றியும், ஆற்றிய கடனைப் பற்றியும் பொருத்தமாகக் கூறியுள்ளார்.

"மொழிப்பிரச்சினை அறிஞர் குழுவில் மட்டும் விவாதிக்கப்படவில்லை; விவாதம் மக்கள் மன்றத்திற்கும் இழுத்துச் செல்லப்பட்டது. பெரியார் ஈ. வே. ரா., அறிஞர் சி. என். அண்ணாத்துரை, தமிழ் வீரர் கி. ஆ பெ. விசுவநாதம் போன்றவர்கள் மக்கள் மன்றத்தின் நடுவில் நின்றனர். கல்வி முறையில் ஏற்பட்ட மொழிப்பிரச்சினை படிப்படியாக அரசியல் உலகில் தலைதூக்கியது. புயல் வீசத் தொடங்கியது..." என்று "மொழிப்போராட்டம்" என்ற நூலில் திரு. **இரா. நெடுஞ்செழியன்** திரு. விசுவநாதத்தின் பங்கை இரத்தினச் சுருக்கமாக எழுதியிருக்கிறார்.

1938-ல் நடைபெற்ற முதல் இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் திருச்சிவிசுவநாதம் பங்குகொண்ட சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளையும் அவரது செயலாற்றுந் திறமைகளையும் ஒருவாறு மேலே கண்டோம்.

இந்தி திணிப்புக்கு ஏற்பட்ட பலத்த எதிர்ப்பை அறிந்த வெள்ளையர் ஆட்சி, 21-2-40 முதல் கட்டாய இந்தி திட்டத்தைக் கைநழுவிவிட்டுவிட்டது! என்றாலும் மீண்டும் காங்கிரஸ் அமைச்சரவை சென்னை மாநிலத்தில் ஏற்பட்டதும் கல்வியின்முறைபற்றி ஆராய அமைக்கப்

பட்ட நிபுணர்குழு "இந்தியை கட்டாயமாக்கக்கூடாது" என்று கூறிய கருத்தையும் புறக்கணித்தது. ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட அமைச்சரவை மீண்டும் 20-6-1948-ல் இந்தி திணிப்புப் பற்றிய அரசாணையைப் பிறப்பித்தது

இது 'இந்தி சனியன் ஒழிந்தது' என்று களிப்புற்றிருந்த தமிழ் மக்களைத் திரும்பவும் வீறுகொண்டு எழச் செய்துவிட்டது. பதுங்கியிருந்த புலி, பத்தாண்டுகளுக்குப்பிறகு மறுபடியும் பாயத் தொடங்கியது!

17-4-48 அன்று, சென்னை செயின்டுமேரி மண்டபத்தில் **இந்தி எதிர்ப்பாளர் மாநாடு** நடைபெற்றது. முதல் இந்தி எதிர்ப்புப் போரைத் தொடங்கி வைத்துத் தலைமை பூண்ட தமிழ்க்கடல் **மறைமலையடிகளே** இம் மாநாட்டிற்கும் தலைமை வகித்தது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும்; முன்பு அவரது குடும்பமும் போர்க்களத்தில் இறங்கி வழிகாட்டியது. முதல் இந்தி எதிர்ப்புப்போரில் ஒதுங்கி நின்ற **திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார், ம. பொ. சிவஞானம், நாரணதுரைக் கண்ணன். டி. செங்களவராயன்** போன்றோர் இம்மாநாட்டில் பங்கு கொண்டு இந்திக் கட்டாயத்தை வன்மையாக கண்டித்துப் பேசினர். **பெரியார் ஈ. வே. ராவும், அறிஞர் அண்ணவும், அருணகிரி அடிகளும்** இந்தி திரும்பவும் தலைகாட்டுவதைத் தடுத்து நிறுத்தி உடனே அறப்போர் தொடுக்க வேண்டும் என்று அறைகூவல் விட்டனர், கொட்டும் மழையினும் போர்முழக்கம் மேலோங்கி நின்றது!

இதன் விளைவாக, 15-9-1948 முதல் நாடு முழுவதும் 300க்கு மேற்பட்ட ஊர்களில் பள்ளிகள் முன்பு தொண்டர்கள் மறியற்போரை 100 நாட்கள் வரை தொடர்ந்து நடத்தினர்; 144 தடையுத்தரவுகளை

மீறினர். இந்த இரண்டாவது இந்தி எதிர்ப்புப்போரால் உருவாக்கப்பட்ட எதிர்ப்பும், அதனுல் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியும் 1950–ல் தான் வெற்றியைத் தேடிக் கொடுத்தன. கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. தி. சு. அவினுசி லிங்கம் தம் பதவியைத் துறந்தார்; கட்டாய இந்தித்திட்டமும் கைவிடப்பட்டது, தமிழ்மக்களும் திரும்பவும் அமைதி பெற்றனர். ஆனுல், இதுவும் நீண்டநாள் நிலேக்கவில்லே. இந்தி எதிர்ப்புப்போர் விட்டுவிட்டு நடைபெற்ருலும், அது என்றும் விழிப் போடும் மக்கள் ஆதரவோடும் தொடர்ந்து துவளாமல் நடைபெற வேண்டியதாயிற்று!

இந்தியத் துணேக்கண்டத்தில் பல்வேறு மொழி பேசுவோர் உள்ளனர். இந்தியமக்களேத் தொடர்பு படுத்தவேண்டித் தொடக்கத்தில் பாமரமக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் '**இந்துஸ்தானி**' என்ற கலப்புமொழி பயன்படும் என்று **காந்தியடிகள்** கருதினுர். ஆனுல் அவர் காலத்திற்குள் அது '**நயா இந்துஸ்தானி**'யாகப் பெய ரிடப்பட்டும், இந்திவெறியர்களால் அதிலுள்ள உருது பார்சி சொற்கள் அகற்றப்பட்டும், தூய சமஸ்கிருதச் சொற்கள் கொண்ட '**இந்தி**'யாக உருமாற்றப்பட்டும், ஒற்றுமைக்குப் பதில் வேற்றுமையைப் பெருக்கி, மொழிப் பிணக்குகளே விளேவித்துவிட்ட கொடுமைக் காட்சிகளேக் காண வேண்டியதாயிற்று! இந்த இந்தி மொழியின் 'தனித்தகுதி' என்னவென்று பார்ப்போம். இந்தியத் துணேக்கண்டத்தின் மக்கள் எண்ணிக்கை 44 கோடிபேர் என்ருல், இதில் இந்தி பேசுவோர் தொகை 13.3 கோடி என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் ஒரே வகையான இந்தியைப் பேசுபவர்கள் அல்ல; இந்தி யில் 96 வகைளுக்கு மேல் உள்ளன; இவை ஒன்றுக் கொன்று பெரிதும் மாற்றமும் முரண்பாடுகளும்

கொண்டவையாகும்; ஒரு பகுதியினர் பேசும் இந்தி பிறிதோர் பகுதியினர்க்குப் புரிவதில்லை; சொற்களுக்கான பொருளும், இலக்கண அமைப்பும், உச்சரிக்கும் முறைகளும் வெவ்வேறு விதமாக விளங்குவதை, ஒரு முறை இந்திபேசும் பகுதியைச் சுற்றிவந்தால் எளிதாக அறிந்துகொள்ளலாம். பிகாரி, மைதிலி, அவதி; மாகை, சந்திஷ், கர்கி, போஜ்புரி, மேல் இந்தி, கீழ் இந்தி, கடிபோலி எனப் பல பிரிவுகள் இந்தியில் உண்டு. இதில் கடிபோலி பிரிவு, பெரும்பாலும் டில்லி வட்டாரத்தில் உள்ள மக்களால் பேசப்படுகிறது. இதனையே இந்தியநாட்டின் ஆட்சி மொழியாக்கப் பெருமுயற்சிச் செய்யப்பட்டது, இந்தி ஆதிக்கபுரியினரால்! இந்தி— வளர்ச்சி பெறுதது; இலக்கிய வளமில்லாதது; சொல்லாட்சித் திறனற்றது; இந்திபேசாதோர் எண்ணிக்கையைவிடக் குறைவான, சிறுபான்மையான பலம் கொண்டது. இந்தியாவில் வளமிகுந்த இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பெற்றிருக்கும் தமிழ், வங்காளம் போன்ற பிற இந்தி பேசாத மக்களின் கருத்துக்களைப் பரவலாக அறிய, இந்நாட்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மொழிக்குழு முயலவே இல்லை; பாராளுமன்றக்குழுவும் இப்படியே பாராமுகமாக நடந்துகொண்டது.

'இந்துஸ்தானி'—'நயா இந்துஸ்தானி' என்று பெயர் நீண்டும், மக்களிடையே ஒற்றுமையை உண்டாக்க முடியவில்லை; 'இந்து முஸ்லீம்' உறவைப் பலப்படுத்தவில்லை. எண்ணிக்கையில் குறைந்த இது, எண்ணிக்கை மிகுந்தவர்மீது ஏற்றங்கொள்ளவே துணிந்தது! விளைவு மொழிச்சிக்கல், இனப்போர் ஏற்பட்டு நாட்டுப்பிரிவினையில் கொண்டுபோய்விட்டது!

'இந்தியை விரும்பிக் கற்றுக்கொள்க' என்று கூறியவர்கள், பிறகு கட்டாயப் பாடமாக்கினர். இதன்பின்னர்

அதனை ஆங்கிலத்திற்கு இணையாக்கினர். அடுத்து ஆங்கிலத்தைக் கீழ் இறக்கிவிட்டு, அவ்விடத்தில் இந்தியை அரியணையில் ஏற்ற திட்டமிட்டனர். இதற் கர்கப் பள்ளியில் இந்தி, மைல் கற்களில் இந்தி, புகை வண்டி நிலையங்களில் இந்தி, அஞ்சல் அலுவலகத்தில் இந்தி, தந்தியில் இந்தி, ஆட்சிமொழியில் இந்தி என்று படிப்படியாக எங்கும் எதிலும் இந்தி என்ற நிலைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டனர்.

இப்படியாக, இந்தி ஆதிபத்தியம் ஏற்பட்டு வருவதை, கட்டாய இந்தியைத் தொடக்க முதல் எதிர்த்துவரும் தமிழர்கள் எப்படிப் பார்த்துக்கொண் டிருப்பார்கள்? 1-8-1952 முதல் எல்லாப் புகைவண்டி நிலையங்களிலும் பெயர்ப்பலகையில் பொறிக்கப்பட் டிருந்த இந்தி எழுத்துக்களைத் தார்கொண்டு அழிக்கும் இயக்கம் ஆரம்பமாகியது. இதில் திராவிடக்கழகமும், அதனின்று பிரிந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தனித் தனியே சுமார் 600 புகைவண்டி நிலையங்களில் இந்தி எழுத்துக்களை அழித்துத் தம் எதிர்ப்புணர்ச்சியைக் காட்டின. இதே மாதிரி 1953, 1954-ஆம் ஆண்டுகளில் ஆகஸ்டுமாதம் முதல் தேதியன்று தார்கொண்டு இந்தியை அழிக்கும் வேலை தொடர்ந்து நடைபெற்றது. இது, மொழிப்போராட்டத்தின் மூன்றுவது கட்டமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இலக்கிய வளமற்ற இந்தி—திரு. விசுவநாதத்தின் சொற்களில் கூறவேண்டுமானல், 'சமஸ்கிருதத்தின் வாலறுக்கப்பட்ட நரிதான்'—இலக்கிய வளமுள்ள, சொல்லாட்சித் திறனுள்ள தமிழ், வங்காளம் போன்ற தரமான மொழிகளைப் பின்தள்ளிவிட்டு, ஆங்கிலத்தை யும் அரியணையிலிருந்து இறக்கிவீட்டு, அவ்விடத்தில் அதாவது ஆட்சி மொழியாகவும், பிறமொழிகளை

ஆட்டிப்படைக்கும் மொழியாகவும் நிலை ஏற்பட்டது! இல்லை இல்லை, அப்படி ஆக்கப்பட்டுவிட்டது, வன்கணர்களால்! இந்தி மொழிப்பேசுவோர்—எண்ணிக்கை பலத்தைக்காட்டியும், பாராளுமன்றத்தில் அதனை வலியுறுத்தியும் ஆட்சிமொழியாக்க வேண்டும் என்று முயன்றனர்—'பெரும்பான்மை' என்னும் 'அசுர' பலத்தால்.

இக்கொடுமையை 1938–லிருந்து தமிழகம் இந்தி எதிர்ப்புப்போர்மூலம் தொடர்ந்து சாடி வந்துள்ளது; சாடியும் வருகிறது. தமிழகத்தை அடுத்து வங்காளம் தனது வலிமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தும், இந்திய அரசியலில் கிளர்ச்சி புரட்சிகளுக்கு முன்னிலையில் நின்றிருந்துங்கூட, அதன் குரல்வளையை அழுத்திவிட்டு; அசட்டை செய்து விடக்கூடிய பெரும்பான்மை என்னும் 'மாய்மாலம்' இந்தி பேசும் மாநிலங்களுக்குக் கிடைத்து விட்டதால், எத்தகைய எதிர்ப்பையும் துச்சமாகக் கருதும் 'துணிவு' இந்தி ஏகாதிபத்தியத்துக்கு உண்டாகியுள்ளது.

உலகம் முழுவதும் ஆங்கில மொழிமூலம் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருந்தும், இந்தி-பொது மொழி எனும் குறுகிய கண்ணோட்டத்தில் உலாவர முன் வந்துள்ளனர் இந்தி ஆதிக்கவாதிகள். இதனைக் குறித்துத் திரு. விசுவநாதம் அவர்கள் வேடிக்கையாகவும் அதே சமயத்தில் கருத்தோடும் கூறுவார்: "பெரிய பூனைக்கு என்று ஒரு துளை செய்தபிறகு, குட்டி பூனைக்காக வேறு ஒரு சிறு துளை செய்வது முட்டாள்தனம்; பெரிய சந்து வழியாகவே குட்டிப்பூனையும் செல்ல முடியும். எனவே அப்படிச் செய்வது வீண் வேலையே ஆகும்" என்று.

"தமிழ்நாட்டுக்கு ஆட்சிமொழியாக இருக்கத் தமிழ் ஒன்றே போதும்; வெளித்தொடர்புகளுக்கு ஆங்கிலம்

போதும்'' என்று தீர்மானித்து 1956-ல் கையெழுத்திட்டவர்களில், இராஜாஜி அறிஞர் அண்ணு ஆகியோருடன் கி. ஆ. விசுவநாதமும் கருத்துடன்பாடு கொண்டார். இவர் போன்ருேர் எவ்வளவு தெளிவாகக் கூறியும், எவ்வளவு காரண காரியங்களை அடுக்காக எடுத்துவைத்தும் இந்தி ஆதிக்கவாதிகள் 'கேளாக் காதினராயினர்'. தமிழ் அன்பர்களும், இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தினரும், அவ்வியக்கத்தின் முன்னேடிகளான திராவிடர் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆகியோரும் அவ்வப்போது நடத்திவந்த மறியல், போராட்டம், தார் கொண்டு இந்திச்சொற்களை அழித்தல், இந்திவெறியர்களுக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டிக் கடுங்கண்டனத்தைத் தெரிவித்தல், தடையுத்தரவைமீறல், சிறைப்படுதல், அடக்குமுறைக்கு உள்ளாதல் போன்ற ஜனநாயகவழிகளில் தம் உள்ளக்கொதிப்பைத் தெரிவித்தும் இந்தி ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அவற்றைப் பொருட்படுத்தவே இல்லை; எதிர்ப்பைப் புரிந்துகொண்டு முற்றும் புரியாதவர்கள்போலவே நடித்தனர்!

''மக்கள் விரும்புகிறவரை ஆங்கிலம் மாற்றுமொழியாக விளங்கும். இதுபற்றிய முடிவினை இந்திபேசும் மக்களுக்கு விடமாட்டேன்; இந்தி பேசாத மக்களுக்கே விடுவேன்'' என்று இந்தியத்தலைமை அமைச்சர் ஜவகர்லால் நேரு அளித்த உறுதிமொழியை அவரைச் சார்ந்தோர் மதித்ததாகவே தெரியவில்லை. ஒரு பக்கம் இந்தியை யார்மீதும் திணிக்கமாட்டோம் என்று கூறிக்கொண்டே, பிறிதோர் பக்கம் அதனை எப்படியாவது எல்லார்மீதும் வலுக்கட்டாயமாகவே திணிப்பது என்று தீர்மானித்து விட்டனர்!

இவைகளின் எதிரொலியாகத் தமிழகத்தில் 6-1-1958-ல், இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் ஜவகர்லால்

நேரு சென்னை வந்தபோது, மீனம்பாக்க விமான நிலையத்தின் முன்பும், இராஜாஜி மண்டபத்தின் முன்பும் கறுப்புக்கொடி காட்டிக் கண்டனக்குரல் எழுப்பி, தமது பெரும் எதிர்ப்பைத் தமிழர்கள் தெரிவித்தனர். இதனால் பலர் அடிதடிக்குள்ளாகி அவதியுற்றனர்; சிறையும் பட்டனர்.

இதன்பின், 27–4–60-ல் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த திரு. **இராஜேந்திரபிரசாத்** அவர்கள், 26-1-1965 முதல் இந்திமட்டுமே ஆட்சி மொழியாக விளங்கும் என்ற அறிவிப்பைக் கொடுத்து, வெந்த புண்ணில் வேல் சொருகினர். தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தவர்களின் வாக்குறுதிகள் காற்றில் பறந்தன!

ஆகவேதான் 6–8–60–ல் தமிழகம் எங்கும் குடியரசு தலைவருக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டப்படும் என்று தி. மு. க. நடத்திய **கோடம்பாக்க இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டில்** தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதனை அறிந்த பின்னர்தான் குடியரசுத்தலைவர் ஐதராபாத்தில் வருகை புரிந்து பேசும் போது, "**இந்தி பேசாத மக்களின இடர்கள், உணர்ச்சிகள் புறக்கணிககப்படமாட்டா என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்**" என்று திருவாய் மலர்ந்தார்!

இந்தி பேசாத மக்களுக்கு ஓரளவு உதவியாக இருந்த ஆங்கிலம், 1959-ல் ஆட்சிமொழியிலிருந்து மாற்று மொழியாக (Alternate language) வும், பிறகு துணைமொழியாக (Associate languageவும்) படிப்படியாகக் கீழிறக்கப்பட்டு, வேண்டுமானல் இணைமொழியாக வைத்துக்கொள்ளட்டும் என்றும் வேண்டா விருப்பான நிலைக்கு வந்தது.

இந்தி திணிப்பால் ஏற்படும் தீமைகளை அவ்வப்போது பிட்டுப் பிட்டு விளக்கி மக்களை எழுச்சிகொள்ளச்

செய்துவரும் அமைப்புகளும், இயக்கமும் கட்சியினரும் 26–1–1965க்குப் பிறகு, சட்டப்படியே இந்தியே ஆட்சி மொழியாகும் எனும் அவலநிலை ஏற்படுவதைக் கண்டு மனம் பதைபதைத்தன 8, 9, 10 ஜுன் 1962–ல் சென்னையில் தி. மு. க. கூட்டிய **இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டில்** 'இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள மொழிப்பிரிவின் 17ஆவது பகுதியை வெளிப்படையாக அறிவித்து விட்டு, பொதுக்கூட்டத்தில் கொளுத்துவேன்'' என்று **அறிஞர் அண்ணா** அறிவித்தார். இதனை 17-4–63-ல் சென்னை மெரின கடற்கரையில், தாமே நடத்த இருப்ப தாகவும் குறிப்பிட்டார். அவரை அப்படிச் செய்ய விடாமலே சென்னை மாநில அரசு (திரு. மீ. பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருந்தபோது) அவர் வரும் வழியிலே கைது செய்துவிட்டு, கடற்கரையில் பலத்த குதிரைப் படையை வைத்து கூட்டம் சேராமல் தடுத்தது; அப்படியும் கூட்டம் குழுமியிருந்த திருவல்லிக்கேணி பகுதியில் வீதிகளிலெல்லாம் கண்ணீர்ப்புகை குண்டு வீசி, வீட்டினுள் உள்ள தாய்மார்களையும் பொதுமக்களையும் கண்ணீர் கலங்க வைத்தது! மக்கள் அழுது புலம்பி அரற்றினர், மக்கள் கருத்தை மாய்க்கும் அரசின் நடவடிக்கையைக் கண்டு! 24-11-63 ல் இந்தி திணிப்புக் கண்டனக் கூட்டங்கள் நடத்தவேண்டும் என்று தி. மு. க மக்களைக் கேட்டுக்கொண்டது; 144 தடையுத்தரக் போடப்பட்டும் பல ஊர்களில் அது மீறப்பட்டு விட்டது. இந்தியை எதிர்க்க 74 பேர் அரசியல் சட்ட மொழிப் பிரிவைக் கொளுத்தி கைதாயினர்; 1200 பேர் அறப்போரில் ஈடுபட்டுக் கொடுமைக்குள்ளாயினர் சட்ட எதிர்ப்பை ஒரேநாளில் நகரங்களில்மட்டும் செய்தனர், அறப்போர்மறியல் 15 நாள்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றது; அணிக்கு ஐந்துபேராக இருந்தது பத்து

பேராக அதிகரிக்கப்பட்டு ஒரேநாளில் பல இடங்களில் மறியல் செய்தனர்.

இவ்வளவு எதிர்ப்புகளைச் சந்தித்தும், மக்களிடையே ஒற்றுமைக்குலைவு ஏற்படுவதைக் கண்டும், இந்தி ஆதரவாளர்கள் இந்தி திணிக்கப்பட்டு ஆட்சிமொழியாவதை வலியுறுத்துவதில்லை என்றுகூற முன்வரவில்லை. மத்திய அரசிலிருந்த அமைச்சர்கள் சில நிலையற்ற உறுதிமொழிகளைத் தந்து, இந்தி பேசாத மக்களிடம் கிளர்ச்சி மூளாமல் நாள் கடத்தவே தந்திரம் செய்துவந்தனர். இந்தி பேசாத மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெறும் வகையில் அவர்களது மொழிகளையும் இந்திய அரசு கட்டிலில் இந்திமொழியோடு சரிசமமாக அமரும் நிலையை அளிக்க ஒப்பவே இல்லை. 'ஏக இந்தியா'க் காரர்கள் 'ஏகமொழி' இந்தி' என்றே உரக்கக்கூவினர். இந்தி பேசும் பகுதியினர், தம் மொழியான இந்தி ஒன்றே அரியணையில் ஆட்சிமொழியாக வேண்டும் என்ற தம் நீண்ட கனவு பலிக்கப் பெரிதும் பாடுபட்டனர்; அதில் சிறு சிறு கீறலும் விழக்கூடாது என்று கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து, ஆட்சியில் இருந்தவர்களைத் தம் பெரும்பான்மை பலம் காட்டி மிரட்டி வந்தனர்.

இவைகளையும் இவற்றிற்கு எதிரான கிளர்ச்சிகளையும் உன்னிப்பாகக் கவனித்துவந்தார்கள் தமிழர்கள்; இவர்களில் சிலர் தமது இன்னுயிரைக் கொடுத்தாவது இந்தி ஒன்றே ஆட்சிமொழியாவதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியுமா என்று பார்க்கத் துணிந்துவிட்டனர்!

திருச்சி சின்னச்சாமியும், கோடம்பாக்க சிவலிங்கமும், சென்னை அரங்கநாதனும், ஐயம்பாளையம் வீரப்பனும், சத்திய மங்கலம் முத்துவும், மாயூரம் சாரங்கபாணியும் தம் உடலின் மீது எண்ணெயை ஊற்றிக் கொண்டு, தீக்குளிப்புச்

செய்து, தம் ஆருயிரை மாய்த்துக்கொண்டனர். அவர்கள், தம் தாய்மொழி காப்பாற்றப்பட வேண்டும், அது இந்தியோடு சரிசமமாக அரியணை ஏறவேண்டும் என்பதற்காக வேண்டித் தம் மனைவிமக்களையும் உற்றார் உறவினரையும் மறந்தனர், தம் இன்னுயிரைக் கொடுத்தாவது இந்தி ஒன்றே ஆட்சிமொழியாவதைத் தடுத்துத் தமிழையும் அரியணை ஏற்றலாம் என்று எண்ணித் தீக் குளிப்புச் செய்துகொண்டனர். இந்த ஆறுபேர் உயிரிழப்போடு கீரனூர் முத்துவும், விறலிமலை சண்முகமும் மூட்டைப்பூச்சி மருந்தைத் தின்று தம் ஆருயிரைத் தமிழுக்காகக் கொடுத்துத் தியாகி வரிசையில் முன்னிடம் பெற்றனர்.

மறியல், அறப்போர், கறுப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டம், தார்கொண்டு இந்தி அழிப்பு. புகைவண்டிகள் நிறுத்தல் தடைமீறல், தீக்குளித்து உயிரிழத்தல்—இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து பார்த்துவந்த மாணவர் சமுதாயம், 26-1-1965 முதல் இந்தி ஒன்றே அரியணை ஏறிச் சட்டமாகுதல் அறிந்து மனங்கொதித்தனர்; தங்கள் வருங்கால வாழ்வு இருள்மயமாகிவிடும் என்று அஞ்சினர். எனவே, 25-1-1965 ஆம் நாளை துக்கநாளாகக் கொண்டு தமிழகம் எங்கும் இந்திப் புத்தகங்களைக் கொளுத்தியும், இந்திய அரசியல் சட்ட 17ஆவது பிரிவைக் கிழித்துத் தீயிட்டுப் பொசுக்கியும் தமது அருவருப்பைப் புலப்படுத்தினர். சென்னை மரினா கடற்கரையில் 10, 000, மேற்பட்ட மாணவர்கள் கூடினர், அவர்கள் பேச ஒலிபெருக்கி வைத்துக்கொள்ள அனுமதி வழங்கப்படவில்லை; மின்சாரமும் துண்டிக்கப்பட்டது. என்றாலும் மாணவர் பட்டாளம் மனங்கலங்காமல், உணர்ச்சியைப் பெருக்கி, உரத்தக்குரலில் பேசி, கூட்டத்தில் தமது கடும் கண்டனத்தைத் தெரிவித்தனர்;

தீர்மானங்களை நிறைவேற்றினர். இந்தி ஆட்சிமொழி யாவதற்கு வீதிதோறும் பலத்த எதிர்ப்பைக் காட்டினர்.

இதே சமயத்தில் இந்தி அரியணையில் அமரும் நாளான் 26-1-1965ஐ துக்கநாளாக அனுசரிக்கும்படி மக்களைத் **தி. மு. க. கேட்டுக் கொண்டது.** இதனால், தமிழ் உணர்ச்சி பெற்றோர் வீடெல்லாம், வீதியெல்லாம், ஊரெல்லாம், நாடு நகரங்களிலெல்லாம் கறுப்புக் கொடி ஏற்றப் பட்டது; கறுப்புச் சின்னம் தரித்துத் துக்கம் அனுட்டிக் கப்பட்டது. சுமார் 1500 பேர்களை அரசு கைது செய்து சிறையில் அடைத்தது. சிதம்பரத்தில் **இராஜேந்திரன்** எனும் மாணவர், போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் இறந்து போனார். இது மாணவர்களிடையே ஆத்திரத் தையும் கிளர்ச்சியையும் மூட்டிவிட்டது. 28-1-65-ல் 923 பேர் கைதானதில் 124 பேர் மாணவர்களாவர். 8-2-65 முதல் எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் கல்லூரிகளையும் மூடிவிடும்படி தமிழக அரசு கட்டளையிட்டது; விடுதி களில் மாணவர்களைத் தங்கவிடாமலும் அது தடுத்து விட்டது. என்றாலும், கொதித்தெழுந்தனர் மாணவர். நாடெங்கும் கண்ணீர்ப்புகைக் குண்டு வீச்சுக்கும் தடியடிக்கும் உள்ளாகினர். மாணவர் கிளர்ச்சிக்குப் பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பு முழுமையாகக் கிடைக் கவே, உணர்ச்சிப் பெருக்கெடுத்தது. இதனை அடக்க கடும் நடவடிக்கை எடுத்தது அரசு. சென்னை வழக்கறி ஞர்கள் சங்கமும், மதுரை வழக்கறிஞர்கள் சங்கமும் மாணவரின் கோரிக்கையில் உள்ள நியாயத்தை ஆதரித் தும், அவர்கள்மீது பயன்படுத்திய அடக்கு முறையைக் கண்டித்தும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றின. 8-2-65-ல் **தமிழக மாணவர் இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புக்குழு** கூடி, 9-10-65-ல் அஞ்சல் நிலையங்களின் முன்பு மாணவர்களை நேரடியாக மறியல் செய்யும்படி பணித்தது. அதன்படியே பல

இடங்களில் மாணவர் நேரடி நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர்; 11-10-65 அன்று, தமிழ் நாடு முழுவதும் இரயில்கள் நிறுத்தப்பட்டன. ஆங்காங்கே கறுப்புக் கொடிகளை ஏற்றுதல், வாகனங்களை நிறுத்தி இந்தி எதிர்ப்பு சுவரொட்டிகளை ஒட்டுதல், இந்தி எழுத்துக்களை அழித்தல், இந்திப் புத்தகங்களை எரித்தல், 144 தடை யுத்தரவை மீறுதல்—இவை நாடெங்கும் இயல்பான நிகழ்ச்சிகளாகி விட்டன.

இந்தித் திரைப்படங்களைத் தமிழக மெங்கும் காட்ட முடியாத சூழ்நிலையை மாணவர்கள் உண்டாக்கி விட்டனர்; மாணவர்கள் ஆங்காங்கே கைது செய்யப் பட்டுக் கொடுமைக்கு உள்ளாகினர் இதனால் கிளர்ச்சி முன்னிலும் வலுத்தது. எங்கும் கொந்தளிப்பு மிகுந்து காணப்பட்டது. இருக்கும் காவற்படை போதாதென்று பிறமாநிலங்களிலிருந்து காவற்படை வருவிக்க வேண்டியதாயிற்று காவற்படையினராலும் நிலைமையைக் கட்டுப் படுத்த முடியாமற் போகவே, இராணுவத்தை வரவழைக்க வேண்டிய இக்கட்டான நிலை அரசுக்கு ஏற்பட்டது. சென்னை, வேலூர், ஈரோடு, சேலம், கூடலூர், கோவை, திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, கரூர், திருப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு இராணுவம் விரைந்தது. மணப்பாறை ரயில் நிலையம் சுமார் 6 மணி நேரம் வரை மாணவர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் அடங்கியிருந்தது என்றால், அன்றைய நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை ஒருவாறு கணித்துக் கொள்ளலாம்! குமாரபாளைய ஊர்வலத்தினர்மீது பலத்த தடியடியும் கண்ணீர்ப் புகை குண்டு விச்சும் செய்தும் கலைக்க முடியாமற் போகவே, போலீசார் துப்பாக்கியால் சுட்டதால் 10 பேர் இறந்தனர். திருச்செங்கோடு, திருப்பத்தூர், கோயன்புத்தூர், வெள்ளக் கோயில் போன்ற இடங்களில் நடந்த துப்பாக்கிச் சூட்டால் 63 பேருக்கு மேல் உயிரிழக்க வேண்டியதா

யிற்று. ஊரடங்குச் சட்டம் வரும் என்றும் அறிவிக்கப் பட்டுவிட்டது! அமைச்சர்களும் வெளியில் தலை காட்ட முடியவில்லை. இராணுவ ஆட்சி போன்ற தோற்றம் உண்டானது! தலைவர்கள் நிறுத்தச் சொல்லியும், போராட்டம் தொடர்ந்து நடந்தது.

பொள்ளாச்சியில் ஆர்ப்பாட்டத்தை அடக்க இராணுவம் இயந்திரத் துப்பாக்கியால் மக்களை நோக்கிச் சுட்டுத் தள்ளியது; ஒரு முறையல்ல, இரண்டு முறையாக. இதனால் பலர் மாண்டனர். செத்தவர் தொகை 100க்கு மேல் இருக்கலாம் என்றும், இராணுவத்தினரே தங்கள் முகாமிற்கு அருகில் சுட்ட பிணத்தைப் புதைத்துவிட் டனர் என்றும் பொதுமக்கள் பேசிக் கொண்டனர்.

வானொலியில் இந்தியத் தலைமையமைச்சர் திரு. **லால் பகதூர் சாஸ்திரி** பேசிய சில நிமிடங்களுக்குள், தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற அடக்கு முறைகளையும், துப்பாக் கிச் சூட்டினால் ஏற்பட்ட உயிரிழப்புகளையும் ஒருவாறு அறிந்துகொண்டு, மத்திய ஆட்சியிலிருந்த தமிழ் நாட் டைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களான திரு. **சி. சுப்பிரமணியமும், அளகேசனும்** தம் பதவிகளைத் துறந்தனர் 12-2-65-ல் நடைபெற்ற பொது வேலை நிறுத்தம், தமிழக வரலாற் றில் அதுவரை ஏற்பட்டிராத அளவு கட்டுக்கோப்புடன் சின்னஞ்சிறு கிராமங்களில்கூட நடத்தப்பட்டது. சுருக்க மாகக்கூற வேண்டுமானால், அன்று தமிழகம் வெறிச் சோடியிருந்தது!

இப்படிப்பட்ட சமயத்தைக் கண்டு தமிழ்ப்பற்றுள்ள எவரும், இரக்க குணம் உள்ள எவரும் வெறுமனே இருக்கமுடியுமா? இருந்தால் அவர்கள் எப்படித் தமிழ ராக இருக்கமுடியும்? திருச்சி கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் 26-1-1965 அன்று, திருச்சி தேவர் மன்றத்தில்; **தமிழக**

இந்தி எதிர்ப்புமாநாட்டைக் கூட்டினர். தமிழகத்தில் முதன் முதலில் இந்தியை நுழைக்கவிட்ட சி. இராஜ கோபாலாச்சாரியாரும், தன் முன்னைய கருத்தை மாற்றிக் கொண்டு, இந்தியைக் கடுமையாக எதிர்ப்பவர் களில் முன்னணியில் நின்று, இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். இவ்வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மாநட்டில்; இந்தி எதிர்ப்பை முன் வைத்துக் காங்கிரஸ் ஆட்சியை ஒழிக்க, ஒன்பது அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் ஒன்று கூடச் செய்து, திட்டம் வகுக்கச் செய்தார் விசுவநாதம். இன்றைய தமிழக அரசின் தி. மு. க ஆட்சிக்கு வித்திட் டதே இம்மாநாடுதான் என்று சொன்னாலும் குற்ற மில்லை!

மேலும் 1965 ஜனவரி 26-ல் இந்தியை எதிர்த்துத் தடியடிபட்டும், குண்டடி பட்டும், தீக்குளித்தும் உயிர் நீத்த தமிழர்களின் எண்ணிக்கை 100க்கு மேலிருக்கும். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் அக்கொடுமையைக் கண்டு அவர் எதுவும் உண்ணவும் இல்லை; எவருடனும் பேசவுமில்லை. அந்த நாள் நினைவாக, ஒவ்வொரு ஆங்கில மாதம் 26-ஆம் நாளன்றும், கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் உண்ணா நோன்பும் பேசா நோன்பும் இருந்து வருகிறார். மேலும், இக்கொடுமையைக் கண்டு தாளமுடியாது ஓர் அறிக் கையை இவர் வெளியிட்டதால், இவரைத் தேசத் துரோகச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்து, வழக்குத் தொடர்ந்தது திரு. பக்தவத்சலம் அரசு. திருச்சி மாவட்ட நீதிபதி இவருக்கு ஆறுமாத சிறைத்தண்டனை யும் ரூபாய் ஆயிரம் அபராதமும் விதித்தார். அபராத மும் கட்டி சிறையிலும் தண்டனை அனுபவித்து, 2 மாதத் திற்குப் பிறகு சென்னை உயர் நீதி மன்றம் இவரை விடுதலை செய்தது கி. ஆ. பெ. வி. யின் அறிக்கையில் உள்ள முக்கிய கருத்தாவது:

“கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் தமிழக மக்களே, தமிழ்ப் புலவர்களே மட்டுமல்ல எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களேக்கூடக் கலந்து பேசாமல் இந்தித் திணிப்பைத் தில்லியில் ஒத்துக் கொண்டு வந்தது தவறு. பின் அதை மறுக்கும் தலைவர்களே முட்டாள்கள், துரோகிகள் எனக் கூறியதோடு நில்லாமல், அவர்களின் கருத்துக்களே 'வாலாட்டினுல்'' என்ற தரக்குறைவான சொற்களால் வெளிப்படையாகப் பேசியது மற்ருெரு தவறு. 'இந்தி வந்தால் தமிழ் அழியும், தமிழ் மக்களின் நலன் அழியும், எங்களின் எதிர்கால வாழ்வும் அழியும்' என்ற மாணவர்களேச் சிறிதும் மதியாமல் அவர்களேத் தடியால் அடித்தும், துப்பாக்கிக் கொண்டு சுட்டும், வடக்கே ஒப்புக்கொண்டு வந்த அதே கொள்கையை நிலே நிறுத்த முனேந்து வருவது பெருந் தவறு. இளேஞர்கள் தமிழ் காக்கத் தீக்குளித்து உயிர் நீத்த செய்தி அமெரிக்காவிலும் ஐக்கிய நாட்டு சபையிலும் தில்லியிலுள்ள மக்களேயும் நடுநடுங்கச் செய்திருக்க, 'அவர்கள் குடும்பக் கவலேயால் தற்கொலே செய்து கொண்டார்கள்' எனக்கூறி மறைக்க முயன்றது மிகப் பெருந்தவறு. நேரு கொடுத்துள்ள வாக்குறுதிக்கு மாருக இந்தி மொழியை ஆட்சி மொழியாக்கும் சட்டத்தை நேரு இறந்த நாளில், நேரு சமாதியிலிருந்து கொண்டு வரவேண்டிய சட்டத்தைக் குடியரசு நாளில் கொண்டுவர ஒப்பி வந்தது, அவர் அறியாமல் செய்த தவறு. துக்க தினத்தை 26-ஆம் தேதி வைத்துக் கொள்ளாமல் 25-ஆம் தேதியோ, 27 ஆம் தேதியோ வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று தி. மு. க. கட்சியினருக்குக்கூறி, 25-ஆம் தேதி மாலேயே மதுரையில் துக்கம் கொண்டாடிய மாணவர்களேயும், 27-ஆம் தேதி கல்லூரி விடுதியிலுள்ள மாணவர்களேயும் போலீசைக் கொண்டு

மண்டை உடைய, குருதி கொட்ட, உறுப்பிழக்கச் செய்த கொடுமை மன்னிக்க முடியாத தவறு. 'வேண்டுமானால் அவரவர் வீடுகளில் கறுப்புக் கொடி கட்டி ஒப்பாரி வைத்து அழுங்கள்' என்றுகூறி விட்டு, அவ்வாறு கட்டியிருந்தவர்களின், தனிப்பட்டவர்களின் வீடுகளிலெல்லாம் போலிசாரை விட்டு அறுத்து எறியச் செய்தது காங்கிரசின் கண்ணியத்தைச் கெடுத்துவிட்ட கட்சி வெறித் தவறு ஐயாயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் தங்களின் குறைகளைத் தன்னிடம் சொல்லிக் கொள்ள வந்தபோது, பல மணி நேரம் கெஞ்சியும் பார்க்கத் தவறிவிட்டது அதிகார மமதையால் விளைந்த தவறு. பல நாள்களுக்குப் பிறகு அவர்களையே பார்க்க விரும்பி அழைத்தது தன்மை இழந்த தவறு நியாயமான கொள்கையை முன்னே வைத்துப்போராடுகின்ற தமிழக மக்களின் உணர்ச்சியை அடக்கு முறையால் அடக்கி ஒடுக்கப் பார்ப்பது நெருப்பைப் பெட்ரோல் ஊற்றி அணைக்க முயலுவது போன்ற பைத்தியக்காரத்தனமான தவறு பிற நாடுகளிலெல்லாம் 'புரட்சி' தோன்றுவதற்கு அடக்கு முறைகளே காரணமாக விருக்க, இங்கோ இத்தனைக்கும் அடங்கி ஒடுங்கி இறந்தவர்களுக்கு அனுதாபம் காட்டி துக்கம் கொண்டாடினாலும்விடாமல் 144 தடை யுத்தரவு போட்டுத் தடுப்பது வெறித்தனமான தவறு. .தமிழ் நாடு முழுவதும் 144 தடை யுத்தரவு போட்டு அலறுவது, மக்களைக் குழப்பி விடுகிற தவறு... 144 ஐ மீறினால் 'அரசியல் விரோதி', என்றும் மீறாதிருந்தால் 'கோழை' என்றும் கூறுவதற்குத்தான் இந்தத் தடை யுத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது... இது அவர் நா காக்கத் தவறிய தவறு. தமிழுக்காகத் தீக்குளித்து, குண்டடி பட்டு உயிர் நீத்த தமிழக இளைஞர்களின் ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டுவது

உயிரோடுள்ளவர்களின் கடமை. இதுகூடச் செய்ய உரிமையில்லை என்பதானால், கொடுங்கோலாட்சி என்பது வேறு எப்படி இருக்கும் என்பது தெரியவில்லை. எனக்குச் சிறை செல்ல விருப்பமே இல்லை. ஏனெனில் சிறை சென்று ஆகவேண்டிய காரியம் எனக்கு எதுவுமே இல்லை. அரசாங்கத்தினர் விரும்பினால், அவர்களின் எண்ணத்தை வரவேற்றுச் சிறை சென்று மகிழ்வேன். ஏனெனில் இத்தகைய ஓர் ஆட்சியில் இருப்பதைவிடச் சிறையில் இருப்பதே மேலானது..."

இந்த அறிக்கையை அச்சிட்ட அச்சகத்தினர்மீதும், தம் பத்திரிகையில் இத்துண்டு அறிக்கையைப்பற்றி செய்தி வெளியிட்ட பத்திரிகையாளர் மீதும் அரசு பாயத் தவறவில்லை.

"இந்தி ஆதிக்கம்" எனும் நூலின் ஆசிரியர், ஆலடி அருணா கி. ஆ. பெ. வியைக் குறிப்பிட்டு இருப்பதாவது: "இந்தி எதிர்ப்புப் பேரால் தி. மு. க கழகத் தலைவர்கள் தொண்டர்களையும் பழிவாங்கியும் பசி தனியாத அரசு, தமிழ்ப் பெரியார்களையும் கைது செய்து, தனது அடக்கு முறை தர்பாரில் உச்சக்கட்டத்தில் நின்று வெறிக் கூச்ச லிட்டது. திரு. கி ஆ பெ விசுவநாதன் அவர்களைப் பாது காப்புச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குத் தொடர்ந்தது..."

தமிழ்ச் சான்றோர்கள், கல்வி நிபுணர்கள், நிர்வாகத் துறையினர், அரசியல் கட்சியினர், மாணவர்கள் ஆகியோர்களைப் புறக்கணித்துத் திணிக்கப்பட்ட இந்தியால் ஏற்பட்ட பின்விளைவு தமிழகத்தில் பெருங்கிளர்ச்சியை உண்டாக்கியதோடு நிற்கவில்லை. அது ஆந்திரத்தையும் பற்றிக் கொண்டது. நெல்லூர், திருப்பதி கர்நூல் மதனப்பள்ளி, அனந்தபூர், கடப்பை, இந்துப்புரம் முதலிய இடங்களிலுள்ள பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்கள் தங்கள் எதிர்காலத்தை எண்ணி, இந்தி எதிர்ப்பு முழக்க

மீட்டுப் பொது வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அங்கும் தடியடிக்கும், கண்ணீர்ப்புகை வீச்சுக்கும், துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கும் மக்கள் உள்ளாகினர். நெல்லூரில் ஊரடங்குசட்டம் கூடப் பிறப்பிக்கப்பட்டது—கிளர்ச்சி யின் எழுச்சியை அடக்க! நெல்லூரில் ஒருவரும், இந்துப் புரத்தில் இருவரும் துப்பாக்கிக்கு இரையாகினர். பல பேர் சுடப்பட்டுக் காயத் தழும்புகள் பெற்றனர். **ஆந்திரமும் தன்பங்கிற்கு 3பேர்களை இந்தி எதிர்ப்புக்காகக் களபலி கொடுத்தது!**

ஆந்திரத்தை அடுத்து 26-1-65ஐ **கருநாடகமும் துக்க நாளாக அனுசரித்தது**. இங்கு இந்தி எதிர்ப்பு உணர்ச்சிகள் ஆர்பாட்டமாக உருவெடுத்தன; மாணவர்கள் கறுப்புச் சின்னந் தரித்து, இந்தி எதிர்ப்பு முழக்கங்களை எழுப்பி, இந்திப் பெயர்ப் பலகைகளை அகற்றியும், உடைத்தும் தார்பூசி அழித்தும் கண்டனம் தெரிவித்தனர். இதனால் காவற்படை தடியடி நடத்தியது. 10-2-65ல் பெங்க ளூரில் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி தீவிரமாகியதால், மாவட்டத் துணை நீதிபதி மைசூர் காவலர் சட்டத்தின் 45-ஆவது பிரிவுப்படி தடையுத்தரவு பிறப்பித்தார். பெங்களூர், கோலார், சிவாஜி நகர், சுபாஸ் நகர், சினி வாசர் ரோட் முதலிய இடங்களில் தடியடி கண்ணீர்ப் புகை வீச்சுகள் நடத்தியும் கிளர்ச்சி அடங்காததால், இந்திக்கு ஆதரவாக இருந்த முதலமைச்சர் திரு. நிஜலிங் கப்பா "யார் மீதும் இந்தித் திணிக்கப்படாதபடி கவனித்துக் கொள்வதாகவும், இந்தி பற்றிய அச்சங்களுககுச் சில அடிப் படை நியாயங்கள் இருக்கின்றன் என்றும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியவரானர்.

கேரளத்தில் 1-2-65-ல் இந்திய தலைமையமைச்சர்திரு. சாஸ்த் திரி வந்தபோது, எர்ணகுளத்தில் கறுப்புக்கொடி காட்ட முனைந் த

வர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். அங்குகோட்டயப் பள்ளி மாணவர் இந்தி எதிர்ப்பு ஊர்வலம் நடத்தினர்; சி.எம். எஸ் கல்லூரி மாணவர்களில் 60 பேர் ஒரு நாள் உண்ணு நோன்பிருந்து ஆதரவு கொடுத்தனர். எர்ணுகுள மாவட்டத்தில் 12-2-65-ல் மாணவர் முன்னின்று பொது வேலை செய்தனர். இம்மாணவர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, கேரளம் முழுவதிலும் உள்ள மாணவர் அன்று தம் வகுப்புகளுக்குச் செல்லாது ஒத்துழைத்தனர். இங்கு முக்கிய நகரங்களில் இந்தி எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடைப்பெற்றனர். எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் அடங்கிய குழு ஒன்று. கோட்டயம் அஞ்சல் நிலையத்தின் முன் உண்ணு நோன்பு இருந்தது. 18.2.65 அன்று நாடு முழுவதும் இந்தியை எதிர்த்து முழுவேலை நிறுத்தம் செய்தனர். பிப்ரவரி 23ஆம் தேதி வரை மாணவர்கள் வகுப்புகளுக்கு செல்லாதிருக்க வேண்டி அறிக்கை விடப்பட்டதால், கேரள அரசு பள்ளிகளையும் கல்லூரிகளையும் மூடிவிடும்படி ஆணையிட்டது பாலக்காடு, திருவனந்தபுரம், கொல்லம், கோட்டயம் முதலிய இடங்களில் பொது மக்கள் கிளர்ச்சி பொங்கி வழிந்தது.

இத் தென்னிந்திய இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்கு உற்ற துணையாக வங்காளமும் தோள் கொடுத்தது. அங்கும் இந்தி ஆட்சிமொழியாவதை எதிர்த்து ஆர்பாட்டங்கள் நடைபெற்றன. வங்க அரசின் முதலமைச்சரும் பிறரும் இந்தி ஆதிக்கத்தை அடக்க சட்ட மன்றத்திலும், பாரளு மன்றத்திலும் தம் கருத்தை அச்சமின்றிக் கூறி எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். 11-2-65-ல் கல்கத்தாவில் உள்ள மாணவிகள் சேர்ந்து இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து ஆர்பாட்டம் நடத்தினர்.

இப்படியெல்லாம் இந்தி எதிர்ப்புத் தீ நாடெங்கிலும் பற்றிக் கொள்வதை அறிந்தும், டில்லியிலிருந்து திருமதி

இந்திரா காந்தியும் திரு. டி. சஞ்சிவய்யாவும் சென்னையை நோக்கிப்பறந்தோடி வந்து, இந்தி எதிர்ப்புக் கொந்தளிப்புக்குக் காரணம் கண்டுபிடிக்க முயன்றனர்! மாணவர்களையும் தலைவர்களில் சிலரையும் சந்தித்துப் போயினர்.

நண்பர் ஆலடி அருணு தமது இந்தி ஆதிக்கம்" எனும் நூலில் குறிப்பிடுவது போல, "எரிமலை போன்று வெடித்து விட்ட இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் நெருப்புப் பிழம்பு டெல்லி செங்கோட்டையின் தலைவாயிலைத் தட்டிவிட்டது. மத்திய அமைச்சர்களால் அலட்சியப்படுத்தவும் முடியவில்லை. ஆணவமாகவும் பேசவும் இயலவில்லை. தவறு என்று சொல்லவும் துணிவு இல்லை; தக்கது செய்வேன் என்று பேசவும் மனமில்லை. இரண்டுங் கெட்ட நிலையில் வழக்கம் போல் வாக்குறுதிகளை வாரி வழங்கினுர்கள்," ஏமாற்றுக்கிரையான திராவிடர்களை திருப்திபடுத்த. —(பக்கம் 291) என்ற நிலையை உண்டாக்கிவிட்டது.

முன்பு பதவி விலகல் செய்த இரு மத்திய அமைச் அமைச்சர்களும் மீண்டும் பதவியில் ஒட்டிக் கொண்டனர் வாய் திறவாக் காமராசர், தம் கருத்தை இந் நெருக்கடியிலும் தெரிவிக்காமலே வாய் மூடிக்கிடந்தார்! இத்தகையோர் நாடகத்தை நாடு நன்கு கண்டு கொண்டது. அடுத்து வந்த பொதுத் தேர்தலில், மாணவர் முன்னணியில் நிற்க பொதுமக்கள் பக்தவத்சலம், காமராசர், சுப்பிரமணியம், அளகேசன் உள்ளிட்ட காங்கிரஸ் காரர்களைப் படுதோல்வியடையச் செய்து, இந்தியை எதிர்த்த தி.மு.க. ஆட்சியினரை வெற்றிவாகை சூட வைத்து, அறிஞர் அண்ணுவை முதலமைச்சராக கொண்ட தமிழக அரசை அமையச் செய்து விட்டனர்.

இந்த எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியால், பல நன்மைகள் ஏற்பட்டுள்ளதை எவரும் மறுக்க முடியாது. அது, இந்தி

ஏகாதிபத்தியத்தின் முகமூடியைக் கிழித்தெறிந்தது. 2. இந்தி மட்டும் ஆட்சிமொழியாவதைத் தென்னக மக்களும் ஏற்கமாட்டார்கள் என்பதை உலகறிய உறுதிப் படுத்தியது. 3. நேருவின் உறுதிமொழியை ஆட்சி மொழியின் சட்டத்தில் இணைக்க மறுத்து வந்து மத்திய அரசைப் பணிய செய்து ஆட்சி மொழிச் சட்டதிருத்தத் திற்கு ஒப்புக்கொள்ள வைத்துள்ளது. 4. அரசியல் சட்டத்தின் 8ஆவது அட்டவணையில் கூறப்பட்டுள்ள 14 தேசிய மொழிகளையும் மத்திய அரசின் வேலைக்கான தேர்வுகளுக்கும் பயிற்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்தது. 5. இந்திமட்டும் மத்திய ஆட்சிமொழியாக விளங்குவதையே முறியடித்து, இந்திபேசாத மக்களின் தாய் மொழிகளையும் மத்திய ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்க வேண்டிய நிலை எதிர் காலத்தில் உருவாகியே தீரும் என்ற நம்பிக்கையை இந்திய மக்களிடம் உறுதி செய்து விட்டது. 6. தேசிய மொழிகளின் வளர்ச்சிக்குப் புதிய ஆர்வத்தையும் எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தியது.

இந்தி ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கு, இந்தி எதிர்ப்புப் போர் பெரிய அறை கூவலையே விட்டிருக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டம் சீரும் சிறப்புமாக அமைய வேண்டு மானால், இந்நாட்டிலுள்ள எல்லா மொழிப் பகுதியின ரும் சம வாய்ப்புகள் பெற்று, சமவளர்ச்சி அடைய வேண்டும் இந்திக்கு மட்டும் அல்லது இந்தி மொழிப் பேசுவோர்க்கு மட்டும், தனிச் சலுகை காட்டி மற்ற மொழியினரைப் புறக்கணித்தால், அது நாட்டின் ஒற்று மைக்கும் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் ஊறுதேடுவதாகும். ஒற்றுமையே மேலோங்கி நிற்க வேண்டுமானால், சம சந் தர்ப்பங்கள் நிச்சயமாக இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். இது குறையச் செய்தால் வீண்விளைவுகளே ஏற்படும்.

தமிழகத்தில் இந்தி ஆதிபத்தியத்தை தடுத்து நிறுத்தும் வல்லமை படைத்த தமிழக அரசு ஏற்பட்டுள்ளது. இது தமிழை ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டு வந்து அதற்கு உற்ற துணையாக ஆங்கிலம் மட்டும் இருந்தால் போதும் என்று திட்டவட்டமாகத் தீர்மாணித்துள்ளது. இந்த ஆட்சிக்கு மிக பெரும்பான்மை ஆதரவு இருப்பதால், மத்திய ஆட்சி, இதன் கருத்தை அசட்டை செய்வதற்கு இயலாமல் உள்ளது. இதற்கு முன்பு இருந்த முதலமைச்சர்கள் 'ஆமாஞ்சாமி' களாக இருந்தனர். எனவேதான் இந்தித்திணிப்பு மிகுந்தது. இப்பொழுது அதட்டிக் கேட்டும் ஆட்கள் இருக்கும் வரை, அதட்டிக்கேட்கும் மக்கள் இருக்கும் வரை, இந்தி 'வாலாட்டம்' செய்ய முடியாது. அது வாலறுந்த நரியாகி விட்டது அதன் பிறவித் தந்திரகுணம் போகாதுதான். என்றாலும், மக்களும் தலைவர்களும் மிகவிழிப்பாக இருந்து தம் தாய்மொழியைப் பேணிக்காத்து, திறமையாக ஆட்சிசெய்து தம்மையும் பிறரையும் பாதுகாத்துக் கொள்வாராக!

"இந்தி யெதிர்ப்பெங்கே இந்நாட் டுணர்வெங்கே
முந்தி மொழிமுத் தமிழெங்கே—உந்தி
வசிவாழ் திருச்சி வதியுங் கி. ஆ. பெ.
விசுவநா தம்இலாக் கால்"

—மொழியறிஞர் ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்

8. நீதிக்கட்சியைத் திருத்த முயலுதல்

தென்னாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் சரிசம சந்தர்ப்பம் தந்து அவர்களைக் கைதூக்கிவிட வேண்டுமென்ற உயரிய எண்ணத்துடன் தோற்றுவிக்கப்பட்டதல்லவா நீதிக் கட்சி? இக்கட்சி முதலில் வெகுவேகமாகப்பரவி; மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்று, இருமுறை சென்னை மாகாண அரசியலை ஏற்று நடத்தும் சக்திவாய்ந்ததாக இருந்தது. ஆனால், இப்படிப்பட்ட கட்சியில் பணம், பட்டம், பதவி விரும்பிகள், தன்னலங் காரணமாக நுழைந்து, அதைத் தங்கள் உயர்வுக்காகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியமுதல் அதன் செல்வாக்கு மங்கலாயிற்று. இத்தகைய சமயத்தில் ஏற்பட்ட இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக நீதிக்கட்சி அன்பர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டு, கட்சியை வளர்த்திருப்பார்களேயானால், அது இன்று மறைந்துபோயிருக்கும் அவலநிலை ஏற்பட்டிருக்கவே இராது. இதைக் கட்சியின் கொள்கையில் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்ட உண்மையான நீதிக்கட்சியாளர்கள் அன்றே உய்த்துணர்ந்தார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களில் திருவாளர்கள். ஊ. பு. அ சௌந்தர பாண்டியன், சி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் போன்றோர் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்களாக இருந்தனர். இவர்கள் அப்போது இருந்த கட்சித் தலைமை மாறிப், புதுத்தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டால், கட்சி நடவடிக்கைகள் சுறுசுறுப்பாக நடைபெறும் என்று நம்பினார்கள். நீதிக்கட்சியை ஆதரிக்கும் "சண்டே அப்சர்வர்", "தமிழ் உலகம்" போன்ற பத்திரிகைகள் இந்தப்படியே எழுதவும் செய்தன.

நீதிக்கட்சிக்குப் புதிய உறுப்பினர்களைச் சேர்த்து, ஆங்காங்கே கிளைக்கழகங்களையும் மாவட்ட கழகங்களை

யும் அமைத்து, அவ்வப்போது கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து, கட்சியின் கொள்கைகளை விளக்கி, பிறகு மாநாட்டைக் கூட்டித் திட்டம் வகுத்து, ஆதரவுத்தேடி தேர்தலில் நின்று வெற்றிபெற்று, நாட்டிற்கு வேண்டிய நல்ல சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று நீதிக் கட்சி ஆதரவாளர்கள் தனித்தனியே எண்ணினர்; கூடிப் பேசினர்; வெளியில் வெளிப்படையாக எடுத்துக்கூறவும் முற்பட்டனர்.

கட்சிக்குள்ளும் வெளியிலும் காணப்பட்ட இவ்விழிப் புணர்ச்சியை அறிந்து, அதன்படி செயலாற்ற வேண்டு மென்று கருதி, தலைவரிடம் நிலைமையை விளக்கிக் கூறினர், பொதுச்செயலாளராக இருந்த திரு. விசுவ நாதம். ஆனல், தலைவரோ, சமுதாயச் சீர்திருத்தத் தொண்டு ஒன்றிலேயே பெரிதும் நாட்டம் செலுத்தி ஞரேயன்றி, கட்சியின் கட்டுக்கோப்புக் குலைவதைத் தெரிந்தும் கவலைப்பட்டாரில்லை.

ஆயினும், நீதிக்கட்சியை ஒரு பலம் வாய்ந்த கட்சி யாகத் திருத்தியமைப்பதற்கு விசுவநாதம் பெருமுயற்சி செய்தார். ஆனல், அவரது முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. காரணம், கட்சித் தலைவர் அவருடைய கோரிக்கையை ஏற்று நடத்தத் தடையாக இருந்ததேயாம்.

"நான் இதுபோது சிறையில் இருக்கிறேன். சிறையி லிருந்து வெளிவரும்வரையில் கட்சி சம்பந்தமான என்னு டைய வேலைகளை எனது நண்பர்களான திரு. ஊ. பு. அ. சௌந்தரபாண்டியன், திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் ஆகிய இருவரும் பார்த்துவருவார்கள்" என்று முன்பு விசுவநாதம் போன்ருேரிடம் பெரு நம்பிக்கை கொண் டிருந்த அதே தலைவர், தாம் சிறையிலிருந்தபோது கிளை அமைப்பு, கட்சி நிர்வாகம், பணவசூல் வேலை, மறியல் முறை, கணக்கு வேலை, பத்திரிகையாசிரியர் வேலை

முதலிய பல பொறுப்புகளையும் ஏற்றுத் திறமையாக நிர்வகித்த திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதத்தின் கட்சி நடைமுறைவேலைத்திட்டங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க முன்வந்தாரில்லை. ஆகவே, தம்மை நன்கு அறிந்த தலைவரே, கட்சி வளர்ச்சிக்கு முட்டுக் கட்டையாக இருப்பதைக் கண்டு விசுவநாதம் மனச்சோர்வுற்று, தமது பொதுச் செயலாளர் பதவியைவிட்டு விலகினார். இவரது விலகல் கடிதத்தை நீண்ட நாள்வரை தலைவர் வெளியில் தெரிவிக்கவில்லை. அதனால் விசுவநாதம், தாம் அப்பதவியிலிருந்து விலகியதற்குக் காரணங்காட்டாத ஓர் அறிக்கையைமட்டும் பொதுமக்களுக்காக வெளியிட்டு விட்டு, ஒரு சாதாரண உறுப்பினராக என்றும்போல் கட்சிப் பணியாற்றிவந்தார்.

இதற்கிடையில், 1940-ல், திருவாரூரில் நடந்த நீதிக் கட்சியின் 15-ஆவது மாநாட்டில், மீண்டும் அவரையே பொதுச்செயலாளராக அம்மாநாட்டினர் ஒருமனதாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். மக்கள் விருப்பத்திற்கிணங்கி மறுபடியும் பொதுச்செயலாளர் பதவியை ஏற்றார், விசுவநாதம். தமது முன்னாள் திட்டத்தையே கட்சி நலனுக்காக அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து, ஆங்காங்கே கிளைக் கழகங்களை நிறுவி உறுப்பினர்களைச் சேர்க்க விரும்பினார். இப்பொழுதும் தலைவரிடமிருந்து ஒத்துழைப்புக்குப் பதிலாகத் தடை ஏற்பட்டதால், தாம்விலகவேண்டியதற்குரிய காரணங்களை விளக்கமாக எழுதி, ஒரு நீண்ட அறிக்கையை வெளியிட்டு, பொதுச்செயலாளர் பதவியிலிருந்தும் விலகிக் கொண்டார்.

அவரது விலகல், நீதிக்கட்சி வரலாற்றிலே முக்கிய இடம் பெறத்தக்க ஒன்றாகும். அவரது அறிக்கையைப் படிப்பவர்களுக்கு, நீதிக்கட்சியின் சரிவுநிலைக்குரிய காரணங்கள் நன்கு விளங்காமற்போகா. அவர், பொதுச்

செயலாளர் பதவியிலிருந்து விலகிக்கொண்டும் சாதாரண உறுப்பினராக இருந்து தம்மால் இயன்ற கடனை ஆற்றி வந்திருக்கிறார். நீதிக்கட்சியைவிட்டு வேறு எக்கட்சியிலும் அவர் சேரவில்லை. கட்சி மாறுதல் என்பது அவரிடம் காணமுடியாத ஒன்று.

'ஜஸ்டிஸ்' இளைஞர் சங்கம்

இதற்குப் பின்பு, அவர் 1942 மார்ச்சு 15ஆந்தேதி, சென்னையில் நடைபெற்ற ஜஸ்டிஸ் இளைஞர் மாநாட்டில் தலைமை வகித்தார். அம் மாநாட்டிலே, சென்னை மாகாண ஜஸ்டிஸ் இளைஞர் சங்கத்துக்குத் தலைவராக ஒரு மனதாய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இந்த ஜஸ்டிஸ் இளைஞர் சங்கத் தோற்றமும் வரலாறும் நீதிக்கட்சியின் அன்றைய நிலையை நன்கு படம் பிடித்துக் காட்டுவதால், அது குறித்துச் சிறிது அறிவோம்:

பெரியார் ஈ. வே. இராமசாமி அவர்கள், காங்கிரசிலிருந்து விலகி நீதிக்கட்சித் தலைவரான பிறகு, கட்சியின் ஆக்க வேலைகள் சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை என்ற குறை ஏற்பட்டது. மேலும், கட்சி அமைப்புச் சீர் குலைந்துபோய்க் கட்சிக்குள்ளே மிகுந்த அதிருப்தியை உண்டாக்கி வந்தது. விசுவநாதம், பொதுச் செயலாளர் பதவியிலிருந்து விலகிக்கொண்டதும், அதன் பயனாகக் கட்சியின் நடைமுறை வேலைகள் ஒழுங்காய் நடைபெறவில்லை.

நீதிக்கட்சியின் சொந்தப் பத்திரிகையாக இருந்த "விடுதலை", ஈ. வே. ரா. நிர்வாகத்தின்கீழ்ச் சென்றது. அவருக்கு உதவியாக இருந்த தோழர்கள் அ. பொன்னம்பலனாரும் சி. என். அண்ணாதுரையும்கூட, தலைவரின் தவறான போக்கினால் தமது பதவிகளை விட்டு விலக

நேரிட்டது. மேலும், திருவாரூர் மாகாண மாநாட்டிற்குப் பிறகு, வேறிடத்தில் மாகாண மாநாடு கூட்ட முயற்சி செய்யப்படவே இல்லை. நிர்வாகக் குழுக் கூட்டங்களும் முறைப்படி நடைபெறவில்லை. கட்சித் தலைவர்களின் இடையறாத நெருக்குக் காரணமாக மசூலிப்பட்டினத்தில் பெயரளவில் ஒரு நிர்வாகக் குழுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அங்குச் சில இரங்கல் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியதைத் தவிர, வேறு உருப்படியான திட்டங்கள் தீட்டப்படவில்லை. ஆகவே, நீதிக்கட்சி அன்பர்கள் அதிருப்தியும் மனக் கொதிப்பும் அடைந்ததில் ஆச்சரியமில்லை அல்லவா? சென்னையில் நடைபெற்றுவந்த "சண்டே அப்சர்வர்" பத்திரிகையில் இது குறித்துக் கண்டனக் குறிப்பு ஒன்று அப்பொழுது வெளியிடப்பட்டது. பின்னர், சென்னையில் ஜஸ்டிஸ் இளைஞர் சங்கச் சார்பில் ஓர் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அதில் மாகாண மாநாடு கூட்டவும், கட்சி வேலைகளை ஒழுங்காக நடத்தவும் கட்சித் தலைவர் தேவையான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி, நீதிக்கட்சித் தலைவர் பார்வைக்கு அனுப்பப்பட்டது.

இதே சமயத்தில், "விடுதலை" யிலிருந்து விலகிய திரு. பொன்னம்பலனாரும், தாம் விலகியதற்குரிய காரணங்களை ஆராய, நிர்வாகக் குழுக் கூட்டம் கூடவேண்டுமென்று ஓர் விண்ணப்பம் செய்திருந்தார். இவைகளுக்குப் பதில் தரும் முறையில், 1942ஜனவரி 24ஆந் தேதி மதுரையில் நிர்வாகக் குழுக் கூட்டம் கூட்டப்போவதாய் நீதிக்கட்சித் தலைவர் "விடுதலை"யில் ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தார். அக்கூட்டத்திற்குப் பிறகாவது கட்சி வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமென்று கட்சி அன்பர்களும் தென்னாட்டுப் பழங்குடி மக்களும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்

திருந்தனர். ஆனல், அவர்கள் எதிர்நோக்கியது எதுவும் நடைபெறவில்லை. மதுரை நிர்வாகக் குழுக் கூட்டத்தில் ஒரு செயற்குழு அமைக்கப்பட்டதைத் தவிர, வேறு எவ்வித மாற்றமோ, திட்டமோ செய்யப்படவில்லை.

"விடுதலை" பத்திரிகைக்கும் நீதிக்கட்சிக்கும் எத் தகைய சம்பந்தமுமில்லையென்றும், அதன் உரிமையும் பொறுப்பும் தம்மையே சேர்ந்தனவென்றும். இந்தி எதிர்ப்புக் காலத்தில் வசூலான பணமுடிப்புத் தொகைக் குக் கணக்குக் கேட்க நீதிக்கட்சி நிர்வாகக் குழுவுக்கோ இதரர்க்கோ அதிகாரமில்லையென்றும், கட்சித் தலைவர் மதுரைக் கூட்டத்தில் ஒளிவுமறைவின்றிக் கூறிவிடவே கட்சியிலுள்ளவர்கள் பெரும் ஏமாற்றம் அடைந்தனர். கட்சிக்குள் மனக்கொதிப்பு அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இதன் விளைவாகக் கட்சிக்குள்ளே ஓர் இடதுசாரிக் கட்சி கட்சி நன்மையின் பொருட்டு ஏற்பட வேண்டியது இன்றியமையாததென "சண்டே அப்சர்வர்" தலையங்கம் எழுதியது. அதை ஆதரித்துத் "தமிழ் உலகம்" எனும் பத்திரிகையில் ஒரு துணைத்தலையங்கம் வெளியாயிற்று.

இம் முயற்சிகளின் விளைவாகத்தான், 1942 ஜனவரி 15ஆந்தேதி, சென்னையில் விசுவநாதம் தலைமையில் ஓர் ஜஸ்டிஸ் இளைஞர் மாநாடு கூட்டப்பட்டது. இதற்கு அன்று வரவேற்புக் குழுத் தலைவராக இருந்தவர் திரு. சி. என். அண்ணாத்துரையாவர். ஜஸ்டிஸ் இளைஞர் சங்கத் தின் சுருக்க வரலாறு இதுவேயாகும்.

இந்த இளைஞர் மாநாட்டுத் தீர்மானங்களினலும் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த கருத்துரையினலும் எவ் விதப் பயனும் உண்டாகவில்லை.

ஆகவே, சென்னை ஜஸ்டிஸ் இளைஞர் சங்கத்தினர், சென்னை மேல்சபை உறுப்பினராக இருந்த இராவ் பகதூர் எம். இராமன் தலைமையில் ஒரு கூட்டம் கூட்டி'

நீதிக்கட்சித் தலைவர் ஈ. வே. ரா. மாற வேண்டுமென்றும் சர் ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் கட்சித் தலைவர் பதவியை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் தீர்மானம் செய்தனர்.

சில நாள்களுக்குள், நீதிக்கட்சி அன்பர்கள் சிலர் சேர்ந்து, சர். ஆர் கே. சண்முகம் செட்டியாரிடம் தூது சென்று, நீதிக்கட்சியின் தலைமைப் பதவியை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்போவதாய்த் "திராவிட நாடு" பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வெளி யாயிற்று.

இன்னும் சிலர், கட்சித் தலைமைப் பதவிக்குத் தம்மைத் தயார் செய்து கொண்டும் இருந்தனர் இத் தகைய நிலையைப் பற்றிச் சிறந்த ஆங்கில எழுத்தாள ரான **நில்கன் பெருமாள்**, 'ஃபிரிஇந்தியா' (Free India) என் னும் பத்திரிகையில் (5-3-1944), 'இன்றைய நீதிக்கட்சிக்கு உள்ளே' (Inside the Justice Party to day) என்ற தலைப் புள்ள ஒரு கட்டுரையில் அலசி எழுதியிருக்கிறார். அதில், அன்று கட்சித் தலைமைப் பதவிக்குத் தகுதியுள்ளவர் களில் பொப்பிலி இராஜா, பெரியார் இராமசாமி, ஆர் கே. சண்முகம் செட்டியார், திவான்பகதூர் இராமச் சந்திர ரெட்டி, குமார இராஜா (இப்போது இராஜா) முத்தைய செட்டியார், சி. என். அண்ணாதுரை, கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், பி. பாலசுப்பிரமணியம் முதலியோரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு, அவர்களது குணநலன்களையும் தகுதி திறமையையும் எடுத்தியம்பியுள்ளார். பெரியா ருக்கு அடுத்தபடியாக நீதிக்கட்சியின் தலைமைப் பதவியை வகிக்கக்கூடிய இளந் தலைவர்களில், விசுவநாதமும் அண்ணாதுரையும் மிகவும் பொருத்தமானவர்கள் என்ப தைக் குறிப்பாகத் தெரிவித்துள்ளார். அன்று விசுவநாதம் நில்கன் பெருமாளுக்கு எப்படித் தோன்றினார் என்பதை மட்டும் இங்குத் தந்துவிட்டு மேலே செல்வோம்.

"...திருச்சி ஆ. பெ. விசுவநாதத்தின் பெயரைக் குறிக்காமல் விட்டுவிடுவேனாயின், எனது கடமையிலிருந்து தவறியவனாவேன். மனங்கவரும் தோற்றமுடைய இவர், தமிழகத்திலுள்ள பார்ப்பனரல்லாத இளைஞர்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக இலங்குகின்றார். இவர், தமது பேச்சு வன்மையால் செல் (வாக்குப் பெற்றவராவர். தனிப்பட்ட வாழ்வில்)

இவர் ஒரு புகையிலை வியாபாரியாக இருந்துங்கூட, நாட்டுப்பற்றின் காரணமாகப் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். இவரது பெருகிவரும் செல்வாக்கைக் கண்டு அஞ்சிய நாயக்கர், இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்திற்குப் பிறகு இவரைத் தனியாகத் துண்டித்துவிட்டார். மனிதர் என்ற அளவில் நாயக்கரை இவர் நேசிக்கின்றார்; ஆனால், அவர் ஒரு சர்வாதிகாரியாக இருப்பதைக் கண்டு வெறுக்கின்றார். இவருக்கும் தலைமைப் பதவியில் நாட்டமில்லை."

நீதிக்கட்சிக்கு வெளியிலிருந்த பார்வையாளரான நில்கன் பெருமாளுக்கு அன்பர் விசுவநாதம் எந்தவிதமாகத் தென்பட்டார் என்பதை அறியும்போது, பின்னவரின் அக்காலச் செல்வாக்கும், நீதிக்கட்சித் தலைமைப் பதவிக்கு உரியவராக இருந்தும், அவருக்கு அதில் நாட்டமில்லாதிருந்ததும் நமக்கு நன்கு விளங்குகின்றதல்லவா?

இதற்குள், தலைமை மாற்றத்தைக் கோரிய அன்பர்களின் கருத்துக்கிணங்கி, நீதிக்கட்சித் தலைமைப் பதவியை ஏற்கத் திரு. சண்முகம் செட்டியார் என்ன காரணத்தினாலோ மறுத்துவிட்டார். நீதிக்கட்சியில் மாற்றம் விரும்பியவர்களுக்கும் மாற்றம் விரும்பாதவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட இந்தச் சிக்கலைத் தீர்க்கும் முறையில்

சேலத்தில் நீதிக்கட்சி மாநாடு கூட்டப்பட்டது! அங்கு இருதரப்பினரும் சென்றிருந்தனர். அம் மாநாட்டிற்குப் பெரியார், ஈ. வே. இராமசாமியே தலைமை வகித்தார். அதைத் திறந்துவைத்தவர் திருச்சி கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம். இது வரை தென்னிந்திய நலவுரிமைக் கழகம் 'நீதிக்கட்சி' என்ற பெயரில் இயங்கி வந்தது. சேலத்தில் இது, பெரும்பான்மையோர் விருப்பத்திற் கிணங்கி, "திராவிடர் கழகம்" எனப் பெயர் மாற்றப்பட்டது. மேலும், அரசாங்கம் தந்த பட்டம் பதவிகளையும் ஜில்லாபோர்டு, தாலுகாபோர்டு பதவிகளையும் விட்டு விட வேண்டுமென்ற தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேறியது. விசுவநாதம் பேசுகையில், தென்னிந்திய நலவுரிமைக் கழகத்தைத் "தமிழ்நாட்டு நீதிக் கட்சி" என்ற பெயரில் மாற்றி அமைத்து ஆதரவு திரட்ட வேண்டுமென்ற தமது கருத்தை அம்மாநாட்டில் தெரிவித்துவிட்டே, அதைத் திறந்துவைத்தார்.

இதன் பிறகு சிலநாள் கழிந்து, மேற்சொன்ன 'சேலம் மாநாட்டு முடிவுகள் செல்லா' என்று, சர். பி. டி. இராஜன் தலைமையில், 'சன் தியேட்ட'ரில் தனியாகக் கூடிய 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சிக் கூட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்டது. திராவிடக் கழகம் என்பது வேறு அமைப்பு என்றும்; தாங்களே உண்மையான நீதிக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள். இதுகுறித்து வாதப்பிரதிவாதங்கள் நாட்டில் எழுந்தன. பிறகு; திராவிடர் கழகத்திற்குத் தமிழ்நாட்டில் மாவட்டந் தோறும் கிளைகள் ஏற்பட்டன. ஆனால், பின்சொன்ன நீதிக்கட்சியினர், வேறு எவ்வித அமைப்பு முறையும் காணாமல், திட்டம் தீட்டாமல், மக்கள்முன் தங்கள் கருத்தை விளக்கி ஆதரவு தேடாமல் வாளா இருந்து

விட்டார்கள். எனவே, திராவிடர் கழகமே, தொடர்ந்து இயங்கி வளர்ந்தது.

சில ஆண்டுகளுக்குள், தலைவர் ஈ. வே. ராவின் பொருந்தாத் திருமணங் காரணமாகத் திராவிடர் கழகத்தில் பிளவு ஏற்பட்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றதோர் அமைப்புக் காணப்பட்டது. இதற்குள் பொதுத்தேர்தல் வந்தது. திராவிடர் கழகமும் தி. மு. கழகமும் தேர்தலில் போட்டியிட முன்வர வில்லை. நீதிக்கட்சியின் சார்பில் மட்டும் ஒருசிலர் நிறுத்திவைக்கப்பட்டனர். ஆனால், அதன் தலைவரான திரு. பி. டி. இராஜன் ஒருவரே தேர்தலில் வெற்றி பெற்றார்; மற்றவர்கள் தோல்வியடைந்தனர்.

"தமிழ்நாடு தமிழர்க்கே" என்ற பழைய முழக்கத்தில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டவர் திரு. விசுவநாதம். ஆயினும், திராவிட இனம் என்பதிலோ, "திராவிடநாடு" பெறுவது என்பதிலோ கருத்து வேற்றுமை கொண்டவர் அல்லர். ஆனால், 'திட்டமிட்டு மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு முதலிய இடங்களில் பிரசாரஞ்செய்து, திராவிட நாடுகளின் கூட்டாட்சிக்கு ஆதரவு தேடுவதுதான் முறை; தமிழ்நாட்டில் மட்டும் திராவிடநாடு பேசுவது சரியல்ல' என்றுகூறித் திராவிட இயக்கத்தில் அவர் பங்கு பெறவில்லை.

9. சீர்திருத்தக்காரர்

விசுவநாதம் எப்படிப்பட்ட குடும்பத்தில் தோன்றினார் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டால்தான் அவர் எப்படிச் சீர்திருத்தக்காரராக மாறினார் என்பது புரியும். விசுவநாதத்தின் குடும்பம் பழுத்த சைவமரபைச்

சேர்ந்ததாகும். அவரது முன்னோர்களில் ஒருவரான முத்துப்பிரமநாதபிள்ளை, மணமுடியார் முன்பே துறவு பூண்டவர். இவர், இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தபிறகு; இவரது உடலம் அணைக்கட்டிற்குக் கிழக்கே 5 மைல் தொலைவில் உள்ள கச்சமங்கலம் கிராமத்தில் 1764-ல் அடக்கம் செய்யப்பெற்றது. இவரையே குலதெய்வமாக இக்குடும்பம் வழிபட்டு வருகிறது. மேலும், இக்குடும்பத்தின் முத்துக்கருப்பபிள்ளை அவர்களின் மனைவியார் காத்தாயி அம்மாள், இக்குடும்பத்தினரில் கடைசியாக 1792-ல் உடன்கட்டை ஏறித்தீக்குளித்தவர். இந்த அம்மையையே குடும்பத் தெய்வமாக இன்றும் கொண்டாடி வருகின்றனர்.

இப்படிப்பட்ட சைவப்பற்றும், பழமைக்கருத்துகளில் பெருநம்பிக்கையும் கொண்ட பெருங்குடும்பத்தில் தான் விசுவநாதம் பிறந்து வளர்ந்து பெரியவராகியுள்ளார். என்றாலும்; இளமைக்காலம் முதற்கொண்டே இவர் சாதிவேற்றுமையை ஒப்புவதில்லை. மனிதர்க்குள் பார்ப்பான் என்றும், பறையன் என்றும் பேதம் பாராட்டுவது இவருக்குக் கட்டோடு பிடிப்பதில்லை. தமது கல்வி கேள்விகளால் "சாதி" என்ற சொல்லே தமிழில் கிடையாது என்பதை அறிந்தார். தமிழ் நாட்டில் 18 வகைக் குலங்கள் தொழில் அடிப்படையில் இருந்தனவேயொழிய அவை சாதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழவில்லை என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்தார். உணரவே, சாதிக்கொடுமையால் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் கொடுமைகளையும் போக்க எண்ணினர். அதைச் சைவ சங்கங்கள் மூலம் எடுத்துக்கூறி, மக்களின் மனத்தை மாற்றத் தொண்டு புரிந்து வந்தார்.

இதே நேரத்தில், சைவம், வைணவம் போன்ற நெறிகளை உள்ளடக்கிய இந்து மதத்திலிருந்த சீர்கேடுகளைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தங்கள் தங்கள் மதங்களை வளர்க்க முயன்ற பிற மதக்காரரர்களின் தொண்டுள்ளத்தையும் உள்ளார்ந்த எண்ணத்தையும் தெரிந்து கொண்ட விசுவநாதம், தாமும் அவர்களைப்போல் சைவத் திருத்தொண்டு செய்ய முற்பட்டார். அக்காலத்தில் சைவக்கோலம் பூண்டு விசுவநாதம் ஆற்றிய இடையருத பணிகளைக் கண்ட திரு. வி. க. தமது வாழ்க்கைக் குறிப்பில் இவரை மனமாரப் பாராட்டியிருக்கிறார்.

மதத்துறையில் இருந்துகொண்டே, மதச்சீர்த்திருத்தம் செய்யலாமென்று கருதியிருந்த விசுவநாதத்தைத் தென்னிந்தியாவில் எழுந்த தன்மான இயக்கம் ஈர்த்துவிட்டது. அதன் கொள்கைகள் அவருக்கு உடன்பாடாயின எனவே, அவர் சுயமரியாதைப் பிரசாரத்தில் வெகு தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.

இந் நாட்டில் மக்கள் மனத்தில் வெகு ஆழமாகப் பதிந்துள்ள சாதித் திமிரின் ஆணிவேரை வெந்நீர் ஊற்றி அழிக்க அறைகூவல் விடுத்தார்.

"ஜாதி முறையானது, ஜாதிக்கு ஒரு பட்டம்; ஜாதிக்கு ஓர் அடையாளம்; ஜாதிக்கு ஒரு தொழில்; ஜாதிக்கு ஒரு வழக்கம்; ஜாதிக்கு ஒரு நீதி; ஜாதிக்கு ஒரு தெரு; ஜாதிக்கு ஒரு கடமை; ஜாதிக்கு ஓர் உரிமை; ஜாதிக்கு ஓர் உணவு என்றுகூட வகுத்துப் பிரித்து விட்டது. இதனால் மக்கள் உள்ளத்திலே தோன்றியிருந்த அன்புணர்ச்சி அழிந்தது; ஒற்றுமையுணர்ச்சி குற்றுயிராய்க் கிடந்து மடிந்து போயிற்று. இந்நாட்டில் நடைபெறும் கலகங்களுக்கும் குழப்பங்களுக்கும் சாதிமுறையேபெரிதும்

காரணமாக இருந்துவருகிறது. முடிவாகக் கூறவேண்டு மானல், சமூகம் என்னும் நிலத்தில் சாதி என்னும் விதை யூன்றி, வெறுப்பு நீர் பாய்ச்சி, வேற்றுமைச் செடி வளர்த்து, பொருமை, பூத்து, கலகம் காய்த்து, அடிதடி பழுக்க வைக்கிறேம் என்றே கூறவேண்டும்.

சாதி வேற்றுமையானது நாட்டு வேற்றுமையைவிட, மத வேற்றுமையைவிட, மொழி வேற்றுமையைவிட, நிறவேற்றுமையைவிட மிகப் பெரிதாக மதிக்கப்பெற்று வருகிறது." என்று கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், தமது 'ஜாதி முறை' என்னும் வானெலிப் பேச்சில் அழுத்தந் திருத்த மாகக் கூறிச் சாதிமுறையைக் கண்டித்துள்ளார்.

மேலும், "தீண்டாமை, கொள்ளாமை, கொடுக் காமை, உண்ணுமை, தின்னுமை, எண்ணுமை, இரங் காமை, பொருமை முதலிய எத்தனேயோ ஆமைகள் ஜாதி முறைச் சேற்றில் வாழ்கின்றன. இந்த ஆமை கள் யாவும் உணராமைக் கிணற்றிலுள்ள அறியாமையின் குட்டிகள் ஆகும்" என்று பல ஆமைகளே அவர் வேடிக் கையாகக் குறிப்பிட்டு, சாதியால் ஏற்படும் வேதனே களேப் போக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறுர்.

இச் சாதி முறையை ஒழிக்க ஐந்து வழிகள் கூறுகின் ருர். அவை முறையே (1) ஜாதி முறையை வெறுக்கக் கற்றுக்கொள்வது; (2)பெயர்களுக்குப் பின்னல் உள்ள பட்டப் பெயர்களே விடுவது; (3) எல்லோரிடமும் அன் பாய்ப் பழகுவது; (4) சுத்தமாக இருக்கும் எவரோடும் எவ்விடத்தும் மகிழ்ச்சியோடு உண்பது; (5) கலப்பு மணம் செய்து கொள்வது.

அவர், மேற் சொன்ன 5 வழிகளின்படி சாதியை அடியோடு வெறுத்து வருகிருர். தம் பெயருக்குப்

பின்னால் அவர் சாதிப்பெயரைக் குறிப்பிடுவதில்லை. எவரிடத்தும் அன்பாய்ப் பழகும் இயல்புடையவராக விளங்குகிறார். சுத்தமாக இருக்கும் எவ்விடத்திலும் எவருடனும் சேர்ந்து மகிழ்ச்சியுடன் உண்ணும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டும், அந்தப்படியே பிரசாரஞ் செய்தும் வருகின்றார். நாடெங்கும் பல கலப்பு மணங்களைச் செய்துவைத்துள்ளார்; செய்தும் வருகின்றார். அவர் புலால் உண்ணும் வழக்கமில்லாதவர். அப்படி இருந்தும் புலால் உண்பவர்கள் அனைவரும் நரகத்திற்குப் போவார்கள் என்று அச்சுறுத்துவதில்லை. அவரவர் விருப்பப்படியும் வசதிப்படியும் உணவு உட்கொள்ளவேண்டும் என்ற மனப்போக்கு உள்ளவர். ஆயினும், புலால் உண்பவர் வீட்டிலும் மரக்கறி உணவு உட்கொள்ள அவர் என்றும் தயங்கியதில்லை.

அவருக்குச் சமூகத்தில் புகுந்துள்ள குருட்டுப் பழக்க வழக்கங்களும் மூடத்தனங்களும் பிடியா. அது மட்டும் மல்ல; மதம் மாறுவதும் மதம் மாற்றப்படுவதும் அவருக்கு ஒத்த கொள்கையன்று. அவரவர்க்குப் பிடித்தமான சமய வாழ்வில் மற்றவர் குறுக்கே நிற்பது அறமல்ல என்பது அவரது தீர்ப்பு. ஆகவே அவர் மதப்பூசலில் அகப்பட்டுக்கொள்வதில்லை. ஆனால், அதே சமயத்தில், மதங்கள் மனித சமுதாயத்திற்குத் தீங்கு செய்வனவாக இருந்தால், அவற்றை அகற்றவும் அவர் பின்வாங்குவதில்லை.

சாதியற்ற — ஏற்றத்தாழ்வற்ற — சமயபேதமற்ற சமுதாயம் இந்நாட்டில் ஏற்படத் தன்மான இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டு மிகுந்த தொண்டாற்றியுள்ளார்.

அவர், ஆயிரக்கணக்காண தமிழர் திருமணங்களை அறிவுக்குகந்த முறையில் முன்னின்று நடத்தியிருக்கிறார். மற்றும் சுயமரியாதைப் பிரசாரத்திற்காக வேண்டி,

சொ. முருகப்பாவால் திருச்சியில் தொடங்கப்பட்ட 'சண்டமாருத'ப்பத்திரிகைக்கும் பலவகையில் உதவி புரிந்திருக்கிறார். 'சுயமரியாதைப் பஞ்சாங்கம்' என்ற பெயரில் ஒரு பஞ்சாங்கத்தை அச்சடித்துத் தமிழ் நாடெங்கும் பரப்பியிருக்கிறார்.

தன்மான இயக்கத்தின் தொடக்க காலமுதல் தொண்டாற்றிய முன்னணித் தூண்களில் விசுவநாதமும் ஒருவராவர். அவரது நகைச்சுவை ததும்பும் நாவன்மையும், நேர்மையும், சொல்லியபடி செயலாற்றும் குணமும் பல்லோரைத் தன்மான இயக்கத்தில் பற்றுக்கொள்ளச் செய்து, அவர்களை அதில் மிகவும் ஈடுபடத் தூண்டியுள்ளன என்றால், அது சிறிதும் மிகையாகாது.

அன்பர் விசுவநாதம் எதையும் காரணகாரியத் தொடர்புபடுத்திப் பார்த்து, உண்மை இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்வார், இல்லையெனில், ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார். இதை அவரது ஒரு கூற்றிலிருந்தே உய்த்துணர்ந்து கொள்ளலாம். ஒரு சமயம் அவர் சொன்னார்:

"கடவுளாயிருந்தாலும் கருதிப்பார், காந்தியாயிருந்தாலும் அலசிப்பார் என்று கூறுவதோடு நின்றுவிடாதே. பெரியாராயிருந்தாலும் சிந்தித்துப்பார் என்றும் கூறு. இன்றேல், பகுத்தறிவைவிட்டு நாம் விலகிவிடுவோம்."

கடவுள், மதம், புராணம்—இவற்றைப் பற்றிக் கூறும் கருத்துகளை இவர் இங்ஙனமே சிந்தித்து முடிவு காணுகின்றார்.

இன்னும், சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு எவை எவை இடைஞ்சலாய் இருக்கின்றனவோ அவை அவையெல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதி, அதற்காகப் பாடுபட்டு வருகிறார்.

பொதுவாகப் பலவகையில் இவர் சீர்திருத்தத்தை விரும்பி வரவேற்பவராகவே விளங்கினுர்; ஆனுல், சில வகையில் இவர் சீர்திருத்தத்தை ஏற்பதில்லை. சான்ருக, தமிழில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்பது இவருக்குப் பிடிப்பதில்லை. இப்பொழுது உள்ள தமிழ் எழுத்துகளைச் சீர்த்திருத்தம் செய்தால், தமிழ் எழுத்து களின் அழகிய வடிவங்கள் மாறிவிடுமென்றும், அவை விகாரமாகப் போய்விடும் என்றும் இவர் கருதியதால், முன்னுள் சென்னை அரசு, திரு. அவினுசிலிங்கம் செட்டியார் தலைமையில் தமிழ் எழுத்துக்களைச் சீர்திருத்தம் செய்ய முனைந்தபோது, மிகவும் வன்மையாகக் கண்டனக் குரல் எழுப்பினுர். இவர் போன்ருேர் பலரின் எதிர்ப்பை உணர்ந்தே அரசு, எழுத்துச் சீர்திருத்தம் செய்ய அஞ்சியது; அதைக் கை நழுவவிட்டது என்றுங் கூறலாம்.

பெண்கல்வியைப்பற்றியும் இவர் மாறுபட்ட கருத்துடையவராகவே இருக்கின்ருர். இது குறித்து அவரது கூற்றை அறிவோம்: "பெண்களுக்குக் கல்லூரிப் படிப்புத் தேவையில்லை என்பது முடிந்த முடிபு. சீர்திருத்தக் கொள்கையுடைய நான் இதைத் துணிவாகக் கூறுவதைக் கண்டு வியக்கலாம் எனினும், இது எனது துணிந்த முடிபு. இதற்குக் காரணங்கள்:—

(1) நூற்றுக்கு எண்பத்தைந்து பேருக்குக் கல்லூரிப் படிப்பினுல் ஒரு பயனும் ஏற்படுவதில்லை! (2) கல்லூரியில் படித்த பெண்களுக்குப் பெரும்பாலும் திருமணம் நடைபெறுவதில்லை! (3) திருமணத்திற்கு முயன்ருலும் பெண்ணுக்கு மேற்பட்ட படிப்புடைய மாப்பிள்ளைகள் கிடைப்பதில்லை! (4) கிடைத்தாலும் பணம் வாங்காமல் மணஞ்செய்து கொள்வதாக இல்லை. (5) அப்படிக் கொடுப்பதாயிருந்தாலும் பெண்களைப் பெற்ற பலருக்குப் பணங்கொடுக்க வழியில்லை. (6) பணம் உள்ள

ஒருவன், தன் பெண்ணைப் படிக்க வைத்து, அறிவாளியாக்கி, ஒரு மணமகனிடம் ஒப்புவிக்கும்பொழுது, அவன் அதற்குத் திரும்ப நன்றி செலுத்தாமல் மணம் செய்து கொள்ளப் பணம் கேட்பது, 'ஏன் பெண்ணைப் படிக்க வைத்தாய்?' என்று அபராதம் போடுவதை ஒத்திருக்கிறது. (7) வரதட்சிணை என்ற பெயரால் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களிடம் மட்டும் இருந்த இவ்வழக்கம், பெண்களின் கல்லூரிக் கல்வியினுல் பிற மக்களிடமும் பரவி வருகிறது. (8) இப்படி வரதட்சணை கொடுத்தாலும், கல்லூரியில் படித்த பெண்களைக் கல்லூரியில் படித்த மாணவர்கள் மணந்துகொள்ள விரும்புவதில்லை. (9) பெண்களுக்குக் கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்தபிறகு மணப் பருவம் பெரும்பாலும் தாண்டிவிடுகிறது! (10) கல்லூரியில் படிக்க வைக்கும் பெற்றோர்களுக்குத் தம் பெண்ணும் அவள் மணமற்ற வாழ்க்கையும் பெருஞ் சுமையாகப் போய்விடுகின்றன. (11) 100-க்கு 90 படித்த பெண்களுக்கு நல்ல உடற்கட்டு இருப்பதில்லை. ஒருகால் இந்தப்படிப்பே அவர்கள் உடல்நலத்தைக் கெடுக்கிறதோ என்றுகூட எனக்குத் தோன்றுவதுண்டு. இப்படி வயதைக் கெடுத்தும், வாழ்க்கையைக் கெடுத்தும் பருவத்தைக் கெடுத்தும் படித்துப் பட்டம் பெற்ற பட்டம், ஒரு பெண்ணின் வாழ்வுக்குப் பயன்படுவதாயில்லை. (12) இக்காலத்தில் கலைக்கல்லூரியில் படித்த சில பெண்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை. வேலை கிடைத்த சில பெண்களும்கூட வாழ்க்கை இன்பத்தை அனுபவிக்க முடியாமலே ஆண்களைப்போலத் தொழில் செய்ய நேரிடுகிறது. அல்லது சுற்றுச் சார்புகளால் ஒழுக்கம் தவறிப்போக இடமும் உண்டாகிவிடுகிறது.

மேற்கண்ட 12 காரணங்களாலும் பெண்களுக்குக் கல்லூரிப் படிப்புத் தேவையில்லை என்பதும், குடும்ப

வாழ்வுக்கு ஏற்ற உயர்நிலைப்பள்ளிப் படிப்பே போதுமானது என்பதும் அவரது துணிவான கருத்து

இந்நாட்டில் பஞ்சத்தாண்டிகளுக்கும் பரம்பரையாண்டிகளுக்கும் குறைவில்லை. "வறுமையால் இரந்து வாழவேண்டிய நிலையிலுள்ளவர்களுக்கு, அரசு விவசாய முறையிலோ தொழில் முறையிலோ அவர்கள் உழைத்து வாழ வழிவகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். இன்றேல், பெற்ற சுதந்திரத்தில் பங்கில்லை என்றாகிவிடும். முதல் பிரிவினர்க்கு இதைச் செய்ய முடியாவிட்டால், அரசு வெட்கப்படுவதோடு நின்றுவிடக்கூடாது இரண்டாவது பிரிவினர்க்கேனும் (உறுப்பு இழந்தவர்கள், பெருநோய் கொண்டவர்களுக்கு) ஒரு விடுதி அமைத்து, அவர்கள் அனைவரையும் அதில் வாழச் செய்து. அவர்களுக்கு இலவச உணவளித்துக் கூடியவரை மருத்துவ உதவியும் செய்து காப்பாற்றியாக வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதால் அவர்களுடைய பெருங்கவலையும் பெருங்குறையும் நீங்குவதோடு, மக்களிடையே அவர்கள் நடமாடி நாடு முழுதும் பெருநோய்களைப் பரவவிடாமல் தடுத்ததாகவும் முடியும்" என்று பிச்சைக்காரர்களின் அவலநிலையைப் போக்க வழி சொல்லுகிறார் விசுவநாதம்.

இன்னும், உடன்கட்டை ஏறுதலைச் சட்டபூர்வமாகத் தடுத்து நிறுத்தப் போராடிய இராஜாராம் மோகன்ராயின் சீர்திருத்தத் தொண்டைப் பாராட்டுமுகத்தான் திருச்சியில் ராயின் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடியதோடு, அப்போது பிறந்த தம் ஆண் குழந்தைக்கு, 'இராஜாராம்' என்ற பெயரையும் வைத்தார். ஆபாச நாடகங்கள் ஒழிந்து சமூகத்திற்கு நன்மை பயக்கும் நல்ல நாடகங்கள் வரவேண்டுமென்றும், நாட்டுக்குத் தீமை செய்யாத திரைப்படங்கள் பிடிக்கப் படவேண்டுமென்றும், நடிப்பவர்களிடத்தும் காண்பவர்

களிடத்தும் ஒழுக்கத்தை வளர்க்கும் நடனக்கலை வளர வேண்டுமென்றும் அவர் விரும்புகின்றார். வானொலியில் தமிழகத்தின் உயர்வைத் தெரிவிக்கும் பாடல்களும், பேச்சும், நாடகமும் அறிவிப்பும் நடை பெற வேண்டும் என்று விசுவநாதம் மிகவும் பாடுபட்டிருக்கின்றார். ஆக, சமுதாயத்திற்கு நன்மைபயக்கும் சீர்திருத்தங்களைத் தட்டாமல் வரவேற்கும் உள்ளம் படைத்தவராக இருக்கின்றார். கல்வியில், கலையில், நாடகத்தில், திரைப்படத்தில், மக்கள் உள்ளத்தில் நல்ல சீர்திருத்தம் ஏற்படவேண்டும் என்று அவர் உள்ள படியே விரும்புகிறார். அவரது சீர்திருத்தக் கருத்துகள் ஆக்கவேலைக்குப் பயன்படுவன. ஒரே வழி; அவை அழிவு வேலைக்குப் பயன்படுபவையாக இருந்தாலும், அவையும் வேண்டாதனவற்றை அடியோடு ஒழித்து வேண்டியவற்றுக்கு இடந்தருவதற்காகவே சொல்லப்படுவனவாகும்.

விசுவநாதம் அவர்கள், தம் சொந்த வாழ்க்கையில் நல்ல சீர்த்திருத்தக்காரராகவே என்றும் இருந்துவருகிறார். அரசியலில் இப்பொழுது அதிகம் ஈடுபடுவதில்லை என்றாலும், சீர்த்திருத்தத்திற்கு எதிராக எதையும் அவர் செய்வதில்லை. அவருடன் மாறுபட்ட கருத்துடையவரும் கட்சியினரும் அவரைப் பாராட்டியே வருகின்றனர்.

இன்றும், திருச்சியில், தம் வீட்டுமாடியில், நாள் தோறும் காக்கைக்குக் குறிப்பிட்ட காலைநேரத்தில் உணவு ஊட்டிவருகின்றார். இதைத் திருக்காக்கைக் குன்றம் என்று வேடிக்கையாக அழைப்பதுண்டு. திருக்கழுக்குன்றத்தில், மலைமீது, நாள்தோறும் இரண்டு கழுகுகள் காசியிலிருந்து உணவு எடுத்துக்கொள்ள வருவ

தாக வைதீகர்கள் கதை கட்டியிருக்கும் போக்கிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்காகவே, பகுத்தறிவாளர் விசுவநாதம், மேற்சொன்ன பணியைத் தொடர்ந்து செய்து, பழக்கத்தால் எதுவும் குறித்த நேரத்தில் உணவு உட்கொள்ள வரும் என்ற உண்மையை நாடறியப் பரப்பி வருகின்றார்.

அவருடைய சீர்திருத்தக் கொள்கை ஒரு தனிப் பேரக்கானது. மாற்றுரை நேரடியாகக் குறை கூறுமல், வேடிக்கையாக உண்மையை விளக்கும் போக்கு உள்ளவர் விசுவநாதம். உதாரணத்திற்காக ஒன்றைக் கூறி இதை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

"மேல்நாட்டில் பெண்கள் ஆகாய விமானிகளாக இருந்து உலகத்தைச் சுற்றிவருகின்றனர். நம் நாட்டுப் பெண்களும் அவர்களுக்குச் சளைத்தவர்களல்ல. எதில்? ஆலமரத்தை, அரசமரத்தைச் சுற்றுவதில்" என்று சிரிக்கச் சொல்லி, அறியாமையைப் போக்க முனைகின்றார். இப்படியெல்லாம் சொல்வதனுல்தான், சீர்திருத்தம் பையப்பைய, ஆனுல், அதே சமயத்தில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றது.

விசுவநாதத்தின் சீர்திருத்த உள்ளத்தை—தொண்டை—இந்நாடு நன்கு அறிந்து பயன்படுத்திக் கொள்கிறது; இனியும் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் என்பதில் என்ன தடை இருக்கின்றது?

10. தன்மான இயக்க வீரர்

தென்னுட்டில் காங்கிரசை வேரூன்றச் செய்த பெரு மக்களில் தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனுரும், பெரியார் ஈ. வே. இராமசாமியும், டாக்டர்

வரதராஜலு நாயுடுவும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுக்குக் காங்கிரசில் செல்வாக்கு மிகுந்திருந்த காலத்தில்தான், சேரமாதேவி குருகுலத்தில், "பார்ப்பனப் பிள்ளைகளுடன் பார்ப்பனரல்லாத பிள்ளைகளை ஒருங்கே வைத்து உணவு பறிமாற முடியாது" என்று காலஞ்சென்ற வ. வே. சு. ஐயர் கூறினர். இதன் காரணமாகக் "குருகுலப்போராட்டம்" தமிழ்நாடெங்கும் காட்டுத் தீ போல் பரவி, உயர்சாதித் திமிருக்குச் சாவுமணி அடித்தது! காங்கிரஸ் திரட்டிய பணத்திலிருந்து உதவுவதாகச் சொன்ன தொகையை, சாதியுயர்வு காட்டியதால் தரமுடியாதென்று இழுத்துப் பிடித்துவிடவே, குருகுலம் வீழ்ந்தது! இதற்குப் பிறகு நடந்த எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகளால் மேற்சொன்ன 'மும்மூர்த்திகளும்' காங்கிரசிலிருந்து விலக நேரிட்டது.

காஞ்சிபுர மாநாட்டில் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத் தீர்மானம் தள்ளிவிடப்பட்டதால், ஈ. வே. ரா. வெகுண்டெழுந்து வெளியேறினர். பிறகு அவர் சுயமரியாதை இயக்கத்தைக் கண்டார். அதன் கொள்கைக்காக வேண்டிக் "குடியரசு" பத்திரிகையைத் தோற்றுவித்துத் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் ஒரு பரபரப்பை உண்டாக்கினர்.

தென்னாட்டினர் (தமிழர்) வீழ்ச்சிக்கும் பார்ப்பனர் உயர்வுக்கும் வர்ணச்சிரம தர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்துமதமே காரணம் என்றும், மதத்தின் பேரால், புராணங்களின் பேரால், பார்ப்பனர்கள் பார்ப்பனரல்லாத பெருங்குடி மக்களை அடக்கியாண்டு நசுக்கி வருகிறார்கள் என்றும், திரு. ஈ. வே. ரா. தமது 'குடியரசில்' எழுதி வந்தார்; வெளியிலும் பேசி வந்தார்.

அதைக்கண்ட விசுவநாதம், அக்காலத்தில் நடந்து வந்த "திராவிடன்" பத்திரிகையில், "குடியரசின் இடி முழக்கம்" எனத் தலைப்பிட்டு, 1925—ல் திரு. ஈ. வே. ராவைப் பாராட்டி ஒரு கட்டுரை எழுதினார்.

பிறகு, ஈ. வே. ரா. காங்கிரசைவிட்டு அடியோடு விலகி 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சிக்கு வந்துசேர்ந்தார். அப்போது அவரை வரவேற்றுத் 'திராவிட'னில் விசுவநாதம் ஒரு கட்டுரையும் எழுதியிருக்கிறார். அதனுடனின்றி வெளிப்படையாக முன்வந்து, டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடு, திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார், திரு வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை ஆகிய தலைவர்களை நீதிக்கட்சியில் வந்து சேர்ந்து, பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்காகத் திரு. ஈ. வே. ராவுடன் இணைந்து தொண்டு செய்யவேண்டுமென்று, அவர்களை நேரில் கண்டு பேசிக் கேட்டுக் கொண்டும் உள்ளார். அக்காலத்தில் திரு. ஈ. வே. ரா. விசுவநாதத்தின் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து வந்தது போல் மற்றத்தலைவர்கள் இணங்கி வரவில்லை. கடவுளையும் மதத்தையும் ஈ. வே. ரா. வெளிப்படையாகத் தாக்கியதனால், மேற்சொன்ன தலைவர்கள் மூவரும் ஒத்துழைக்க இயலாது எனக் கூறிவிட்டனராம்.

ஆனால், விசுவநாதம்மட்டும் ஈ. வே. ராவைத் தலைவராக ஒப்புக்கொண்டு, அவர் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றித் தன்மான இயக்கத்தை வலுப்படுத்தத் துணை புரிந்துவந்தார்.

1927-ல் நடந்த கோவை மாநாட்டுக்குப் பிறகும், 1928-ல் நடந்த மதுரை மாநாட்டிற்குப்பிறகும், ஒரு பெரும் சுற்றுப் பிரயாணத்தைத் தன்மான இயக்கம் தொடங்கியது.

இராமநாதபுர மாவட்டம், சுக்கிலநத்தம் கிராமத்தில், 28-5-1928-ல், திரு. என். எஸ். துரைசாமி செட்டியார் குமாரர் கோபால ரெட்டியாருடைய திருமணமே, **இவ்வியக்கத்தின் பேரால் முதன்முதல் நடைபெற்ற சுயமரியாதைத் திருமணமாகும்.** இதை, திரு. ஈ. வே. இராமசாமி முன்னின்று நடத்தினார். அவருடன் சென்றவர்கள், விசுவநாதம், ஜே. எஸ். கண்ணப்பர், என். தண்டபாணிப்பிள்ளை, அழகிரிசாமி ஆகியோராவர். இதற்குப்பின், **சுயமரியாதைப் பஞ்சாங்கம்** ஒன்றைத் தமது சொந்தச் செலவில் 1923-முதல் விசுவநாதம் அச்சிட்டுப் பல ஆண்டுகளாகத் தமிழ்நாடு முழுவதும் அனுப்பி வந்திருக்கிறார். இப் பஞ்சாங்கம் 12தாள்கள் கொண்டது. சித்திரை முதல் பங்குனி வரை தமிழில் பெரிய எண்களும் ஆங்கிலத்தில் சிறிய எண்களுமாக அச்சடிக்கப்பட்டு, காலியாக உள்ள இடங்களில் தன்மான இயக்கக் கருத்துகள் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன.

தன்மான இயக்கம் வேரூன்றி வளரவே, அதற்காக ஒரு தினசரிப் பத்திரிகை தேவையெனத் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் உணர்ந்தனர். அதனால், காரைக்குடி திரு. சொ. முருகப்பா முயற்சியினால், அவரை ஆசிரியராகக்கொண்டு, திருச்சியிலிருந்து "சண்டமாருதம்" தினசரி வெளிவந்தது. இப்பத்திரிகை வெளியீட்டுக்கும் அதன் நிருவாகத்துக்கும் விசுவநாதம் பெரிதும் உதவியாக இருந்தார். ஆயினும், அப் பத்திரிகைக்குச் சில இடையூறுகள் ஏற்பட்டதால், அதை நிறுத்த வேண்டியதாயிற்று.

இதற்குப்பின் திரு. ஈ. வே. ரா. எஸ். ராமநாதனுடன் ஐரோப்பாவுக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்தார். அவர் இங்கு இல்லாத சமயத்தில் கட்சிக்கட்டுப்பாட்டுக்கு

மீறி சிலர் நடந்ததனால், திருச்சி விசுவநாதமும், விருது நகர் வி வி. இராமசாமியும், சொ. முருகப்பாவும்; ஊ. பு ஆ. சௌந்தர பாண்டியனும் ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டு அதனை அடக்கவேண்டியதாயிற்று.

விசுவநாதம், ஈ. வே ரா. வுடனும் தனியாகவும் தமிழகம் முழுவதும் சுற்றிவந்து, சுயமரியாதைக் கருத்துகள் மக்கள் மனத்தில் பதியும்படியாய்ச் சொற்பொழிவு ஆற்றிவந்தார். அவரது வேடிக்கையான குட்டிக்கதைகள் மூலமும், காரணகாரியத் தொடர்புபடுத்தி விளக்கும் விளக்கவுரையாலும், மக்களிடையே நெடுநாளாகப் படிந்துவிட்ட குருட்டு நம்பிக்கைகளும் மூடப்பழக்க வழக்கங்களும் நாளடைவில் மறையலாயின.

தமிழர்கள் தம் கோயிலில் தாய்மொழியில் மந்திரஞ் சொல்லப்பட்டதையும், திருமண இழவு முதலிய காலங்களில் புரோகிதரின் புரியாத சொற்களைக் கேட்பதையும், அவைகளை இனிமேல் நடைபெறவிடுவது இழுக்கு என்பதையும் உணரத் தொடங்கினார்கள். இதனால் திருமணங்களுக்கு வரும் புரோகிதரைத் தள்ளிவிட்டு, தமிழ் அறிஞர்களை வரவழைத்துத் தமிழிலேயே திருமணம் செய்து கொள்ளும் புதுவழக்கம் ஏற்படத் தொடங்கியது. மேலும், தொண்டு கிழங்கள் பொருந்தா மணங்கள் செய்துகொள்வது அடாதது என்ற உணர்ச்சி பரவியது. கணவனை இழந்த பச்சிளங் குழந்தைகளும் கட்டிளம் பருவத்தினரும் மறுமணஞ் செய்துகொள்ள இடந்தருவதுதான் சாலச் சிறந்தது என்ற எண்ணம் எழுந்தது. சாதிப் பிரிவுகளும் கொடுமைகளும் ஒழிய வேண்டும் என்ற நல்லுணர்ச்சி சிற்றூரிலும் பேரூரிலும் பற்றிக்கொள்ளத் தொடங்கியது. இதன் காரணமாக எண்ணற்ற கைம்மை மணங்களும் கலப்பு மணங்களும்

நடைபெறலாயின. பகுத்தறிவு ஒளி தமிழ் நாடெங்கும் வீசத் தொடங்கியதும், சாதிக் கோட்டைகளும் குருட்டு வாதங்களும் சரியத் தொடங்கின. சுயமரியாதைச் சூரு வளியால் பழமை வீழ்ந்தது. வைதீகத்திற்கு வெடி வைக்கப்பட்டது. புராணப் புளுகுகள் வெளிக்கிளம்பின; தன்மானம் தலைதூக்கி நின்றது! சுயமரியாதை முன்னணி வீரர்களில் ஒருவராக விசுவநாதம் விளங்கினார்; இப்பொழுது விளங்குகிறார்; இனியும் விளங்குவர் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை.

11. வெளிநாட்டுச் சுற்றுப் பயணம்

'கிணற்றுத் தவளை ஊர் வளப்பம் அறியாது, என்பது பொருள் பொதிந்த பழமொழி. திருச்சி தந்த செல்வம், தம் பெருங் குடும்பத்தைக் கவனிப்பதிலேயே தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் செலவழித்திருப்பாராயின், அவருக்கு ஊர் வளப்பமும், நாட்டு நிலைமையும், உலக முன்னேற்றமும் தெரிந்திருக்க முடியாது.

அவர் வாணிபராக இருந்தும்கூடப், பொதுத்தொண்டில் எப்பொழுதும் ஈடுபாடுடையவராக இருக்கிறார். நீதிக் கட்சியாலும், தன்மான இயக்கத்தினாலும், தமிழ்ப் பற்றினாலும் அவர் தமிழகம் எங்கும் பல தடவை சுற்றிச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றித் தமிழ் நாட்டையும் மக்களையும் நன்கு அறிந்துகொண்டிருக்கிறார். இதனுடன் நில்லாது, அவர் கடல் கடந்து வெளியூர்களுக்கும் சென்று அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார்.

அவர் இலங்கை, பர்மா, சயாம், பினங்கு, கோலாலம்பூர், சிங்கப்பூர் முதலிய வெளிநாடுகளுக்குத் தமது வர்த்தகம் சம்பந்தமாகவே சென்றார். எனினும்'

ஆங்காங்கு உள்ள நண்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங் கிப்பல ஊர்களிலும் பல சங்கங்களிலும் பொதுப்பொருள் பற்றியும் இயக்கம் சம்பந்தமாகவும் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தி வந்திருக்கிறார்.

விசுவநாதம், இலங்கைக்கு எத்தனையோ முறை சென்றிருக்கிறார். அங்கு முதல் தடவை சென்றபோது இலங்கை அரசு உத்தரவு போட்டு, அவரை இலங்கையுள் நுழைய அனுமதிக்கவில்லை. அப்பொழுது அவர் நீதிக் கட்சியில் பெரும் அங்கம் வகித்தும், தன்மான இயக்க வீரர்களில் ஒருவராக விளங்கியும், மக்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்றிருந்தார். ஆகவே, அவர் இலங்கை யுள் நுழைந்தால் ஏதேனும் விபரீதம் ஏற்படலாம் என்று அதைக் கட்டியாண்ட வெள்ளை அரசு அஞ்சியது போலும். அதனால் அவர் கப்பலிலேயே இருக்கும்படி யான இக்கட்டு நேரிட்டது. கப்பல் இறுதியாகக் கரைக் குத் திரும்பிவந்தது அவர் இங்கு இறங்க மறுத்து விட்டார். கடைசியில் அப்பொழுது சென்னை முதல் மந்திரியாக இருந்த டாக்டர் ப. சுப்பராயன் அவர் களது முயற்சியினால், இந்திய அரசின் தந்தி இலங்கை அரசினருக்குக் கிடைத்தது. இலங்கைத் தீவில் இறங் கினார்; ஏழுநாள் சொற்பொழிவு ஆற்றிவிட்டுத் தாயகம் திரும்பினார். இலங்கை அரசினர் எதிர்பார்த்த 'அசம் பாவிதம்' எதுவும் ஏற்படவில்லை. அக்காலத்தில், பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர் அவர்களும், கோவை திரு. வெள்ளியங்கிரிக் கவுண்டர் அவர்களும், மற்றும் பல நண்பர்களும் விசுவநாதத்துடன் சென்றிருந்தார்கள். இலங்கை அரசு இறக்க மறுத்துப் பிறப்பித்த தடையுத் தரவை வன்மையாகக் கண்டித்தும், விசுவநாதத்தின் சொற்பொழிவை மிகவும் பாராட்டியும், கொழும்பு 'வீர கேசரி' பத்திரிகை அன்று தலையங்கம் எழுதியது.

வெளிநாட்டுச் சுற்றுப்பயணங் காரணமாகப் பர்மா வில் அவர் கண்ட அனுபவத்தைக் குறித்து 'பர்மாவும் அரிசியும்' என்ற தலைப்பில், திருச்சி வானொலியில் ஓர் அருமையான பேச்சைப் பேசியிருக்கிறார். அதிலிருந்து பர்மாவில் நில, நீர் வளத்தைப் பற்றியும், அங்கு சாகு படியாகும் நெல்லைப் பற்றியும், அது ஏற்றுமதி செய்யும் அரிசியைப் பற்றியும் மிக விரிவாகத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

மலேயாவில் சாதிக்கு முதலிடம் தராமல், செய்யும் தொழிலுக்கு மதிப்புத் தருவதைப் பற்றியும், பெண்களுக் குத் தனிச் சலுகை காட்டுவதைப் பெண்களே விரும்பு வதில்லை என்பதைப் பற்றியும், நல்ல சரக்குக்கு உயர்ந்த விலைவைக்கப்பட்டும் அதிகமாக விற்பனையாவதைப் பற்றி யும் அவரிடம் உரையாடும் போதும், சில சொற்பொழிவு களிலிருந்தும் நான் அறியமுடிந்தது.

வெளிநாட்டுச் சுற்றுப் பயணத்தாலும் நல்லோர் கூட்டுறவாலும் உலக அறிவு பெற்றுத் தொழில் நுட் பமும் பெற்ற விசுவநாதம் அவர்கள், குறித்த காலத்தில் குறித்த வேலையை உடனே செய்ய வேண்டுமென்ற திட்டத்தைச் சிறிதும் பிசகாமல் அன்றாடம் செய்து வருகின்றார். அவரிடமுள்ள உடனுக்குடன் பதில் எழுதும் முறையையும், சொன்ன வாக்கை மீறாமல் அதைக் காப் பாற்ற முனையும் குணத்தையும் நாம் எவ்வளவு போற்றி னாலும் தகும். இந்தியர்கள் காலந்தவறி நடப்பவர்கள் என்ற அவலச் சொல், விசுவநாதம் போன்ற ஒரு சிலரால் பொய்ப்பிக்கப்பட்டுவருகிறது. தமிழர்களிலும் காலத் தின் அருமையை உணர்ந்தவர் திருச்சியில் இருக்கிறார் என்று மலைமீது நின்று கூறலாம்!

12. தமிழர் கழகம் காணுதல்

திரு. விசுவநாதம் அவர்கள் தாம் மேற்கொண்ட பணிகள் பலவற்றில் வெற்றி அடைந்திருக்கிறார். தொழிலில் தந்தையைக் காட்டிலும் ஒரு படி முன்னேறிப் பல நாடுகள் புகழும் பெருஞ் சிறப்புப் பெற்றிருக்கிறார். தமிழ்க் கல்வியில் தணியாக் காதல்கொண்டு தமிழ் அறிஞராக உயர்ந்திருக்கிறார். நீதிக்கட்சியில் சேர்ந்து, அதன் பொதுச் செயலாளராக இருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய அளவிற்குப் பெருங் கடமையாற்றியிருக்கிறார். நாவன்மையிலோ தமிழகத்தில் மிகச் சிறந்த பேச்சாளர்களில் ஒருவராகத் திகழ்கின்றார். தன்மான இயக்க, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்தி, வெற்றிகரமாக ஆக்கிய பெரும் வீரராகக் காட்சியளித்திருக்கிறார். ஆம். தொழிலில், நாவண்மையில், நாநயத்தில்,பகுத்தறிவு இயக்கத்தில், நீதிக்கட்சியில்,திரு. விசுவநாதம் அவர்கள் முழுவெற்றியடைந்திருக்கிறார் என்று நன்கு கூற முடியும். ஆனால், பொதுத்தொண்டில் அவர் போதிய அளவு வெற்றி பெற்றார் என்று சொல்ல முடியவில்லை. அவரே ஓரிடத்தில் குறித்துள்ளார், “பொதுநலத்திற்கு உழைக்கும் அறிஞர்களைத் தந்நலத்திற்கு உழைக்கும் மக்கள் விரைவில் வென்று விடுவார்கள். முன்னது ஆற்றின் ஊற்று நீர் போன்றது; பின்னது காட்டாற்றில் பெருகிவரும் வெள்ளத்தைப் போன்றது” என்று.

விசுவநாதத்தின் இந்த உளக்கருத்து இன்று உருவம் பெற்றுவிட்டது. செல்வக்குடியில் பிறந்து சீரும் சிறப்புமாக வளர்ந்துங்கூட, உதகைமண்டலக் குளிர்ச்சியையும், குற்றால அருவியின் கவர்ச்சியையும், தென்றலின்

இனிமை யுணர்ச்சியையும் அனுபவிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு வசதியைக் குறைத்துக்கொண்டார். கல்லடி சொல்லடி களுக்கெல்லாம் தமது நிமிர்ந்த மார்பையும், நேரிய தோற்றத்தையும், நிலையான குறிக்கோளையும் காட்டித் தாய்மொழியைக் காத்தார். பல நூற்றாண்டுகளாய்ச் சாதிக்கும் சமயத்துக்கும் அடிமைப்பட்டுக் கண்ணிருந் தும் குருடர்களாய்க் காதிருந்து செவிடர்களாய் உணர்ச்சி இழந்தும் தவிக்கும் தென்னாட்டு மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராட, அவர்களுக்கு நேரிய பாதை யைக் காட்டத் துணிந்து, தமது ஊழியத்தைப் பயணம் வைத்தார். இனவுணர்ச்சியால் நீதிக்கட்சிக் கூடாரம் நுழைந்தபோது, மாளிகை வாசத்தையும் மண்குடிசை வாழ்வையும் ஒன்றாக்க முயன்றார். உழைப்பு இன்ன தென்று அறியாது, பிறர் உழைப்பால் உயர்ந்துவிட்ட சரிகைக் குல்லாய்க்காரர்களையும் ஜமின் மிட்டா மிராசு களையும் காலவேகத்தை அறிந்து வறியவர்களைக் கைதூக்கிவிட முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண் டார். கட்சியில் போட்டியும் பூசலும் தலைகாட்டி; அதன் உயர்ந்த குறிக்கோளை அரித்துக்கொண்டிருக்கும் போது, கட்சி அன்பர்களுக்கு உண்மையை விளக்கி, "ஊரெங்கும் கிளைகள் அமைத்து, சட்ட திடங்கள் கண்டு, செவ்வனே நடக்கக்கூடிய வழிவகுப்போம்" என அறை கூவல் விடுத்தார். தலைவரின் ஏனோதானோ என்ற குணத்தால் கட்சி நிலைகெட்டுப்போவதை அறிந்து, குறை தவிர்த்துக் குணம் காக்க முயன்றார். ஆனால், இவரை ஒத்தவர்கள் குற்றம் களைய முன்வராததனால், தன்னந் தனியரானார்!

குறுகிய நோக்கமுடையார் குண்டர்களை ஏவிய போது—இனவுணர்ச்சியற்றோர் இதயமற்றோர் இன்னல் விளைவித்தபோது— திக்குத் தெரியாது திணறும்படி கல்

மாரி பெய்தபோது, அஞ்சாத நெஞ்சுடையவராய், கடமை மறவாத செம்மலாய், கருதிய செயல் முடிக்கும் வீரராய், பெருகிவரும் குருதிவெள்ளத்தையும் அசட்டை செய்து, 'தமிழ் வாழ்க' என்று பெருமுழக்கம் செய்தவர் அன்பர் விசுவநாதம்.

இப்படிப்பட்ட கொள்கை வீரரான திரு. விசுவ நாதம், 'தமிழ்நாடு தமிழர்க்கே' என்ற வீரமுழக்கம் வெறும் முழக்கமாய்ப் போய்விடக்கூடாது என்ற நல் லுணர்ச்சியால், தமிழர்க்கென்று "தமிழர் கழகம்" என்றோர் அமைப்பைக் கண்டார். அதற்கெனப் பட்டி தொட்டிகளிலும், நாடுநகரந்தோறும் கிளைக்கழகங்களை ஏற்படுத்தினர். "தமிழர் நாடு" எனும் பத்திரிகை மூல மாகத் தமிழர் குரலை எழுப்பித் தமிழ் ஆட்சியை ஏற்படுத்த விரும்பினர்.

திரு. விசுவநாதம் அவர்கள் "தமிழர் கழகம்" ஏற் படுத்தியதை அறிந்து மகிழ்ந்து வரவேற்ற தலைவர்கள் பற்பலர்; தமிழ் அன்பர்கள் ஏராளம். இவர்களில் சிலரது கருத்துரையைமட்டும் இங்குத் தருகிறேன். இவைகளிலிருந்து, திரு. வி யின் நல்லெண்ணத்தை நாடு எவ்வளவு போற்றியது என்பதை நன்கு உணர முடியும்.

> "தமிழர் நாடு" வரப்பெற்றேன். திரு. விசுவநாதம் அறிக்கையைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன். தமிழ் நாட் டுக்கு ஒரு தமிழர் கழகம் தேவையே. அது சிறந்து ஓங்கி வளரவேண்டும் என ஆசைப்படுகிறேன். தமிழுக்காகத் தமிழ் மக்களுக்காக என்னாலியன் றதை எப்போதும் செய்வேன்.
>
> —சர். பி. டி ராஜன், மதுரை.

> "தமிழர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, தமிழ் நாட்டையும் தமிழ் மொழியையும் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசி

யம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை உணர்ந்து திரு. விசுவநாதம் அவர்கள் தோற்றியிருக்கும் "தமிழர் நாடு" வை ஆதரிப்பது ஒவ்வொருவருடைய கடமையுமாகும்"

எஸ். முத்தையா முதலியார், சென்னை.

"அன்பர் விசுவநாதம் அவர்களின் முயற்சியால் தமிழ் நாடு ஒருமைப்படும் என்று நம்புகிறேன்."

—திரு. வி. க.

"தமிழ்நாடு தலை தூக்க ஒரு புத்தியக்கம் தேவை.

—ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை, பி.ஏ., எல்.டி

"தமிழர் உள்ளங்களில் குமுறிக்கொண்டிருக்கும் கனவுகளை ஒரு பெருநனவாக்க முனைந்துள்ள தங்கள் தமிழர் நாட்டுத் திட்டம் கண்டு பெருமகிழ் வெய்துகிறேன் இனித் தமிழ்நாடு தமிழர் நாடாகும் நாள் தொலைவிலில்லை எனலாம்."

கா. அப்பாதுரைப் பிள்ளை, எம். ஏ., எல், டி.

"தமிழர்களை ஒன்றுசேர்க்கத் தாங்களும் தங்கள் பத்திரிகையும் செய்யும் முயற்சி வெற்றிபெறப் பெரிதும் விரும்புகிறேன்; என்னாலான உதவிகளையும் செய்ய தயாராயிருக்கிறேன்,

—ஊ. பு. அ. சௌந்தர பாண்டியன்.

"தெருவின் பெரியதனம் தெருவார்க்கு இருக்க வேண்டும் என்பவன், வீட்டின் பெரியதனம் வீட்டார்க்கு இருக்கவேண்டும் என்பதை மறுப்பானா? மறுக்க மாட்டான். சுயமரியாதைக் காரன், திராவிடக் கழகத்தான் ஆகிய நான், இத் தமிழர் இயக்கத்தை முழு மனத்துடன்

ஆதரிக்கிறேன். 'தமிழர் நாடுவையும் தமிழர் கழகத்தையும் வாழ்த்துகிறேன்.''

—பாரதிதாசன்.

''தமிழ்நாடு தனியாகப் பிரிந்து தமிழ் மக்கள் நல் வாழ்வு வாழவேண்டும் என ஆசைப்படுகிறேன். தமிழர் கழகம் முன்னேறி, தமிழ்த் தொண்டு செய்து, தமிழ் நாட்டைப் பிரித்து ஆள்வதற்கு ஆவன செய்து வாழ்க!''

—எஸ். தருமாம்பாள் அம்மை

''தமிழ் நாடு வெளியீடு வரப்பெற்று மகிழ்ச்சி யடைந்தேன். தமிழ் மக்களுக்கு இது ஓர் வழி காட்டியாக இருக்கிறது.''

—மீனும்பாள் சிவராஜ்

''தமிழர் கழகம் தமிழன் விழிப்புக்கு அறிகுறி யாகும். தமிழ் நாடு தமிழருக்கே! தலைநிமிர்ந்து நிற்போம்; தமிழரசு புரப்போம்.''

—வே. வே. இராமசாமி, விருதுநகர்.

''தமிழர் நாட்டிலே, தமிழர் அரசு செய்ய, தமிழர் கழகத்தை நிறுவி, அதற்காவன புரியும் அன்பர்கள் அனைவர்க்கும் எனது வாழ்த்துதல். இக்கழகத்தில் தாய்மார்களும் பங்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். என்பது என் விருப்பம்.''

—வி. இராஜரத்தினம் அம்மை, எம். ஏ., எல். டி.

இங்ஙனம், தமிழர் கழகத்திற்கு ஆதரவு காட்டியவர்கள் ஒரு கட்சியினர், ஒரு சாதியினர், ஒரு சமயத்தினர் என் றில்லாமல் தமிழர் அனைவரும் முன்வந்தனர். பழைய நீதிக்கட்சித்தலைவர் பி. டி. இராஜனும், சுயமரியாதை வீரர் சௌந்தர பாண்டியனாரும், திரு. வி. க., எஸ்.

முத்தையா முதலியார் போன்ற சுயேச்சையாளர்களும், புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் போன்ற திராவிட இயக்கத்தவரும், டி. கே. சண்முகம் போன்ற நடிகர்களும், பள்ளி ஆசிரியர்களும், தமிழ் அறிஞர்களும், இன்னோரன்ன பிறரும் ஒருங்கே தங்கள் வரவேற்பை நல்கி, தமிழ்நாட்டைக் காணத் துடித்தனர்.

இனித் தமிழர் கழகத்தின் கொள்கைகள் என்னென்ன என்பதைத் தெரிந்துகொண்டால்தான் மேற்சொன்ன தலைவர்களின் பாராட்டுரையையும் நன்கு புரிந்துகொள்ள முடியும்.

உறுப்பினர் தகுதி

1. தமிழையே தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களும், தமிழ் மொழியே எம்மொழியினும் சிறந்த மொழி எனும் உண்மையை ஒப்புக்கொள்ளுகிறவர்களும், தமிழ்நாட்டையே தங்கள் தாய்நாடாகக் கொண்டு தங்களைத் தமிழரெனக் கொண்டவர்களும், பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டு தமிழர் யாவரும் ஒத்த உரிமையுடைய மக்கள் என்பதற்கு உடன்படுபவர்களும் இக் கழகத்தில் உறுப்பினர்களாகலாம்.

எல்லைப் பாதுகாப்பு

2. மிகப் பழங்காலந்தொட்டே தமிழ் நூல்களிலும் வழக்காற்றிலும் தமிழ்நாட்டு எல்லையாக உள்ள வடவேங்கடம் தென்குமரிக்குட்பட்ட நிலப்பரப்பு முழுவதும் தனிநாடாகிய தமிழ்மக்களின் தனியரசாக நடைபெற வேண்டும்.

3. அனைத்திந்தியப் பொது அரசுக்கு மாகாணங்கள் பொதுவில் விட்டுக்கொடுக்கும் ஆட்சியுரிமைகள்

தவிர, மற்ற எல்லா உரிமைகளும் தமிழ்நாட்டிற்கே இருத்தல் வேண்டும்.

ஆட்சி மொழி

4. தமிழ்நாட்டின் அரசியல் மொழி தமிழாக இருத்தல் வேண்டும்.

5. தமிழ்நாட்டில் தமிழைத்தவிர, வேறு எந்த மொழியும் கட்டாயப் பாடமாக இருத்தலாகாது.

6. தமிழர் கழகம் சமயச் சார்புகளில் தலையிடாது. என்றாலும், நாட்டு நலனுக்கேற்ற சீர் திருத்தங்களைச் செய்யப் பின்வாங்காது.

7. தமிழ்மக்களின் வாழ்வு தாழ்வு, வழிபாட்டு முறைகளைத் தமிழ் மொழியில், தமிழர்களைக் கொண்டே நடத்த வேண்டும் என்பதைக் கழகம் வற்புறுத்தும்.

8. பதினெட்டு வயது நிரம்பிய ஆண், பெண் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை இருத்தல் வேண்டும்.

9. தமிழ்மக்களில் 100க்கு 75 பேர் உடன்பட்டா லொழிய, அரசியல் முறையில் வேறுபாடுகள் செய்ய இயலாது.

10. தமிழ்நாட்டு உழவு, வாணிகம், கைத் தொழில் மருத்துவம், கல்வி, அறிவு, ஆராய்ச்சி பொருளாதாரம் ஆகியவைகளின் வளர்ச்சிக்குக் கழகம் ஆக்கம் அளிக்கும்.

இது, கழக இடைக்கால நிர்வாகக் குழுவினரின் 21-4-1947 திருச்சிக்கூட்டத்திலும் 9-2-1947 சென்னைக் கூட்டத்திலும் ஒரு முகமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பெற்றிருக் கிறது. இப்பத்துக் கொள்கைகளிலிருந்து தமிழர் கழ

கத்தின் குறிக்கோள் என்ன என்பதையும், அது பெரும் பான்மையோர் விருப்பத்திற்கிணங்கவே செயல் புரிய வேண்டுமென்ற குடியாட்சி முறையை வற்புறுத்தும் ஓர் அமைப்பு என்பதையும், எல்லோரும் தமிழர் கழகத்தில் பங்கு கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக அனைத்திந்தியப் பொது அரசுக்கு மாகாணங்கள் பொதுவில் விட்டுக் கொடுக்கும் ஆட்சியுரிமைகளைமட்டும் விட்டுக்கொடுக்க இசைந்துள்ளதையும் நாம் தெள்ளத்தெளிய அறிய முடிகிறது.

தமிழர் கழகத்தின் கொடி– வெள்ளை நிறத்தில் வில்' கயல், புலி சின்னம் பொறித்ததாகும் இக்கொடியை ஏந்தித்தான் இந்தி எதிர்ப்பு அறப்போர் வீரர்கள் முன்னாளில் சிறை சென்றனர். சேரனைக் குறிப்பது வில்; பாண்டியனை நினைவுபடுத்துவது மீன்; சோழனது வீரத் தைக் காண்பிப்பது புலி இத்தகைய சின்னமே முன்பு இமயத்தில் பகையரசர்களை வென்று, பட்டொளிவீசி பறக்கவிடப்பட்ட தமிழர் கொடியாகும்.

தமிழர் கழகத்தை விசுவநாதம்தாம் மீண்டும் தொடங்கிவைத்தார் என்பது உண்மையானாலும், அது அவருடைய சொந்த நலனுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கழகம் அல்ல. இதை அவரே முன்பு ஓர் அறிக்கையில்; "கழகம் அமைத்து வேலை செய்வது தனிப்பட்ட என் னுடைய செயலல்ல; அது தமிழ்நாட்டுத் தமிழ்ப்பெரு மக்கள் கூட்டத்தின் வேலையும், கடமையும், முடிவு மாகும்" என்று வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். எனினும், அவருடன் தனிப்பட்ட முறையில் மனக்குறைபாடு உடையவர்களும், அவருடைய செல்வாக்கைக் கண்டு அஞ்சியவர்களும் ஆன ஒருசிலர் தமிழர் கழகத்தைப் பற்றித் தவறாக, வீணாகத் தூற்றி வந்தார்கள்.

இதனோடு, திராவிடக் கழகத் தலைவர், "தமிழர் என் போர் பித்தலாட்டக் கருங்காலிகளே என்றும், "தமிழர்–தமிழரசு என்பது ஒன்று அறியாமையாக இருக்க வேண்டும் அல்லது பித்தலாட்டமாக இருக்கவேண்டும்" என்றும் "இவர்களைக் கருங்காலிகளென்றே கூறுவேன்" என்றும் துணிந்து இழித்துக்கூறி வந்தார். இதைக் கண்டு சகியாத விசுவநாதம், மேற்சொன்ன வார்த்தைகளைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று உள்ளபடியே வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டார். இத்தமிழ் உணர்ச்சியைப் பிறரிடம் காண முடியவில்லை.

ஆனால், இதே சமயத்தில், கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் ஏற்கனவே பெரியார் ஈ. வே. ராவுடன் பிணங்கி விலகியிருந்தாலும், தாம் கொண்ட "தமிழ்நாடு தமிழர்க்கே" என்ற பழங்கொள்கையிலே, உறுதியாக இருந்ததாலும், திராவிட இயக்கத்தவர்களுடன் சேராமல் ஒதுங்கி நின்றே தமிழர் கழகத்தைப் புதுப்பித்தார். இச் சூழ்நிலையை உணர்ந்தால்தான் விசுவநாதம் தொடங்கிய தமிழர் கழகம் நன்கு வேரூன்ற முடியாமற் போனதற்குக் காரணம் தெரியும்.

தமிழர் கழகத்தின் கொள்கையும் கோட்பாடும் சரியானவை அல்லவென்று எவரும் கூறுர். ஆனல், அதே சமயத்தில், அக்கொள்கையை மக்களிடையே பரப்பி ஆதரவு தேடவேண்டுமானால், முன்னணியில் இருப்பவர்கள் துணிந்து பொதுவாழ்வில் முழுக்க ஈடுபட்டால் வெற்றிபெற முடியும்- இதையும் விசுவநாதம் நன்கு உணர்ந்திருந்தார் என்பதை, "பொதுவிலே பணம் வசூலித்து, பொது வாழ்விலே வாழ்ந்து முழுநேரத்தொண்டு செய்ய சிலருக்கு வாய்ப்பு இருக்கலாம். அவர்களைப்போல முழுநேர வேலை செய்ய எனக்கு வாய்ப்பில்லை. பெருங்

குடும்பத்தின் தொல்லை, நிலச்சார்குபடித் தொல்லை, உடல் நலக்குறை ஆகியவைகளுடன் மருந்து அருந்தி வருகின்ற நான், உண்ணவும் உறங்கவும்கூட ஒய்வில்லாமல் பொதுத்தொண்டு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது'' என்று அவரே கூறியிருப்பதிலிருந்து நன்கு அறியமுடிகிறது.

தமிழ்நாட்டுக்கு என ஒரு வலுவான அமைப்பு ஏற்பட்டு, அதன்மூலம் தமிழ்மக்கள் ஒன்றுகூடி நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் மக்களுக்கும் தொண்டு செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று அவர் மனமார விரும்பினர். அவர் தலைவரர்க அல்ல: தொண்டராகப் பணியாற்றிவந்தார்.

இச் செய்கைக்கு அவர் அடைந்த இலாபம் என்ன? ஒத்துழைக்க முன்வரவேண்டியவர்களெல்லாம் ஒதுங்கி நின்று வேடிக்கை பார்த்தனர். இதுதான், இவ்வொத்துழையாமை தான்—அவர் கைமேல் கண்டபலன்! ஓராண்டுக் காலம்வரை கழகத்திற்காகப் பத்திரிகை நடத்திப் பிரசாரமும் செய்துங்கூட போதிய ஆதரவு பெற்றுரில்லை. ஆகவே, அவர் மனம் நொந்து, 'எனது தோல்வி' என்னும் உள்ளம் உருக்கும் ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டார்.

அதில், "தமிழ் நாட்டிற்கென்று ஒரு வலுவான அமைப்பு வேண்டுமென்றும், தமிழர் கழகம் தமிழ்நாட்டில் ஆந்திரமகாசபை போல் நடைபெற வேண்டுமென்றும், தமிழ்மக்கள் அனைவரும் தமிழராக ஒன்றுபட வேண்டுமென்றும், தமிழ்நாட்டுக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் தமிழ்நாட்டு வர்த்தகக் கைத்தொழிலுக்கும் தொண்டுசெய்ய வேண்டுமென்றும், தமிழ்நாடு தனியே பிரிந்து ஒரு வல்லரசாகத் திகழவேண்டுமென்றும், இன்றேல் தமிழ் மக்களின் வாழ்வு வீழ்ச்சியடையவேண்டுமென்றும் எண்ணித் தமிழ் மக்களுக்கு

ஓர் அறிக்கைவெளியிட்டு, 'தமிழர்நாடு' வையும், தமிழர் கழகத்தையும் தோற்றினேன்—முயற்சி செய்தேன்—ஏமாறினேன்—தோல்வி அடைந்தேன்'' என்று மிகக் கண்ணியமாகக் கூறியுள்ளார்.

கட்டாய இந்தி நுழைப்பின்போது அதைக் கண்டிக்க முன்வராதவர்களும், இந்தி விரட்டி அடிக்கப்பட்ட காலத்தில் எழுந்த 'தமிழ்நாடு தமிழர்க்கே' என்ற உயர்ந்த குறிக்கோளைக் கேலிசெய்தவர்களும், பிற்காலத்தில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட நல்ல சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, 'உறவுக்கு இமயம்; உரிமைக்கு வேங்கடம்' என்ற சந்தர்ப்பவாதத்தைக் கையாண்டனர். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில்தான் தமிழர் உயர்வுக்காகப் பாடுபட்ட அன்பர் விசுவநாதம், ''தமிழர் கழகத்தை'' நிலைநாட்ட முயன்றார்; உழைத்தார். ஆனால், அவர் எதிர்பார்த்த அளவிற்குப் போதிய ஆதரவு பெற்றாரில்லை. ஆகவேதான், 'தமிழர் நலனுக்கெனத் தமிழர் கழகம் பயன்பட வேண்டும். அப்படி அதன் பெருமையைச் சரிவர உணராத விழிப்பற்ற நாட்டில் அது இருந்து தொண்டாற்றுவதில் பயனில்லை'' என்று கருதிக் கலைத்துவிட்டார். அவர் மேலும் தொடர்ந்து அதை நடத்தியிருக்கலாம். பொதுவாழ்வைத் தந்நலத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்பவராக இருந்திருப்பாரானால்! விசுவநாதம் அவர்கள் தமக்கென ஓர் அமைப்பு இருப்பதாகத் தவறாகவும் நினைக்கக்கூடாது என்று உய்த்துணர்ந்தே தமிழர் கழகத்தை வேறு எவரிடத்திலாவது ஒப்படைக்க முன்வந்தார். அப்படிப்பட்ட அமைப்பை ஏற்று நடத்த நல்லவர் வராததனால் அதைக் கலைத்துவிட்டார். இவ்வகையிலும் அவர் பிறர்க்கு நல்லதோர் வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றார்.

தென்னாட்டு வரலாற்றிலேயே பொதுவாழ்வில் ஈடு பட்டவர்களில் அறிவும், ஆற்றலும், செல்வாக்கும், செல்வமும் மிக்குள்ளவராகத் திகழ்ந்தவர்கள் வ. உ. சிதம்பரனார், பி. தியாகராய செட்டியார், திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார், ச சோமசுந்தர பாரதியார், ஈ. வே. ரா. டாக்டர் நடேச முதலியார் உள்ளிட்ட மிகச்சிலரே யாவர். இவர்களில், பொதுவாழ்வுக்காகத் தம் உடல் பொருள் அனைத்தையும் பாழ்படுத்திக்கொண்டவர் களில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள் வ. உ. சிதம்பரனார், தியாகராய செட்டியார், நடேசமுதலியார் போன்றோ ராவர்.

திரு. விசுவநாதம் அவர்கள் மேற்சொன்னவர்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றியே பொதுவாழ்வில் இறங் கினார். அவர் அரசியல், சமுதாயம், தமிழ்த்தொண்டு ஆகிய துறைகளில் பாடுபட்டுத் தமது சொந்தச் செல் வத்தைச் சிறிது இழந்திருக்கிறாரேயன்றி, அவைகளால் அவர் பணம் திரட்டிவிட்டதாக எவரும் சொல்லமுடிய வில்லை.

பெரியார் ஈ. வே. இராமசாமியால் காணப்பட்ட தன்மான இயக்கத்தில், தொடக்கத்தில் சேர்ந்த நன்கு கற்றவர்களில் நம் விசுவநாதமும் ஒருவராவர். அக் காலத்தில் அழகிரிசாமியும், ப. ஜீவானந்தமும், கி. ஆ. பெ. விசுவநாதமும் முன்னணி வீரர்களாகத் திகழ்ந் வர்கள். பெரியாருக்குப் பக்கபலமாக இருந்த இவர்கள், நாளடைவில் ஒருவர்பின் ஒருவராக அவருடன் எக் காரணத்தினாலோ பிணங்கி வெளியேறினார்கள். பெரியா ருக்கு அடுத்தபடியாக மிகச்செல்வாக்குடன் பொதுத் தொண்டாற்றிவந்த கி. ஆ. பெ. வி. —தளபதியாக இருந்த அவர்—பின்னர் அப் பதவியை இழக்கவேண்டிய

நெருக்கடி ஏற்பட்டது. திரு. விசுவநாதத்தின் ஒதுங்க லுக்குப்பின், திரு. அண்ணுதுரையின் செல்வாக்கு உயரத்தொடங்கிற்று. அவர் நாளடைவில் தளபதி யானுர், பொதுச் செயலாளரானுர்.

தன்மான இயக்க வரலாற்றை அறிந்தவர்களுக்கு அது பல பருவங்களை—சகாப்தங்களைக் கடந்துவந் திருப்பது தெரியும். முதலில் எஸ். இராமநாதன், அவருக்குப்பின் கு. அழகிரிசாமி, பிறகு ப. ஜீவானந்தம், விசுவநாதம், சி. என். அண்ணுதுரை, இவர்கள் ஒவ் வொருவராலும் ஒவ்வொரு விதமாகத் தமிழ்ப்பேச்சு நடை கையாளப்பட்டு, அழகுபடுத்தப்பட்டு, இன்று தன்மான இயக்கத்தினர்போல் அவ்வளவு எளிதாகவும் வீரமாகவும் தெளிவாகவும் பேசக்கூடியவர்கள் வேறு எவரும் கிடையார் என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளதை யாரா லும் மறுக்க முடியாது.

13. போராட்ட வீரர்

இம் மண்ணில் உள்ள சிறு புழுவும் தான் உயிர்வாழ துடியாய்த் துடித்துப் போராடுகிறது. அப்படியானுல் மற்ற உயிர்களைப் பற்றி—அதிலும் ஆறறிவு படைத்த மனிதர்களைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டியதே இல்லை. ஒவ் வொருவரது வாழ்க்கையும் ஏதாவது ஒரு வகையில் போராடாமல் உயர்வு அடைவதில்லை. ஆகவே, போராட் டம் வாழ்க்கையின் அடிப்படை என்பதாகிறது.

திருச்சி விசுவநாதமும் வாழ்க்கையில் பலதுறை களில் போராடியே வெற்றி பெற்றிருக்கிறுர் என்பதை அவரது வரலாற்றுக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நல்ல சரக்கை விற்று நேர்மையாக வாணிபம் நடத்தி, 'நாணயமானவர்' என்ற பெயரை விசுவநாதம் மிகவும் போராடியே பெற்றிருக்கிறார் இனி அவரது பொது வாழ்வைக் கவனிப்போம். நீதிக்கட்சியில் சேர்ந்து உழைத்தபோது, அக்கட்சிக்காக ஊர்தோறுஞ் சுற்றித் திரிந்து ஆங்காங்கே கிளைக்கழகங்கள் தோற்றுவிக்கப் பெரும்பாடுபட்டார் அவருக்கும் தலைவருக்கும் ஏற்பட்ட கருத்து வேற்றுமையே, 'கட்சியைப் பலம் வாய்ந்ததாகச் செய்யவேண்டுமானால், உறுப்பினர்களை அதிகமாகச் சேர்த்து, சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்தி, கிளைக் கழகங்களைக் கண்டு, கணக்குவழக்குகளை ஒழுங்காக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்' என்றதால் எழுந்ததேயாகும். அதற்காக அவர் தன்னந்தனியாகப் போராடிப் போதிய ஒத்துழைப்பு இல்லாததால், கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் பதவியைவிட்டு விலகினார். ஆயினும், கட்சித்தொண்டராகக் கடைசிவரை இருந்துவந்திருக்கிறார்.

இம்மாதிரியே, தன்மான இயக்கத்தின் குறிக்கோள் உயர்ந்ததாக இருந்ததால், அதற்காக வேணடி ஈ. வே ரா. வுடன் பட்டிதொட்டிகளிலும், நாடு நகரந்தோறும் பகுத்தறிவு கொள்கைகளைப் பரப்பமுற்பட்டார். இதன் விளைவாகச் சாணி அடியையும், கல்லடியையும், வசவையும், எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் மிகவும் போராடி வந்திருக்கிறார்; போராடியும் வருகிறார்.

தமிழரது அறப்போர் என்றும் இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் என்றும் வரலாற்றில் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சியைத்தான் எடுத்துக்கொள்வோம். அதற்காக விசுவநாதம் எவ்வளவு போராடியிருக்கிறார்?

நாடெங்கும் கூட்டங்கள் கூட்டி இந்தியால் விளையும் கேடுகளைத் தெள்ளத்தெளிய விளக்கினார். அச்சமயத்தில் இந்தி எதிர்ப்பு வீரர்கள்மீது வீசப்பட்ட பாணங்களைத் தமது சொல்மாரியால் பயனற்றவையாகச்செய்து விட்டிருக்கிறார்.

சான்றாகச் சிலவற்றைத் தருகிறேன். 'பார்ப்பனர்களுக்குத்தான் நாட்டுப்பற்று உண்டு. மற்றவர்களுக்கு அது கிடையாது என்று பறைசாற்றப்படுவது பெரும் பிழையாகும். இந்திய வரலாற்றையே எடுத்துப் பாருங்கள் எத்தனையோ முறை படையெடுத்துவந்தவர்களையெல்லாம் கைலாகு கொடுத்து வரவேற்று, அவர்களுக்கு இந்நாட்டைக் காட்டிக்கொடுத்த வஞ்சகர்களுக்கும் தேசபக்திக்கும் உள்ள சம்பந்தம், ஏகாதசிக்கும் இன்னாசி முத்துக்குமுள்ள சம்பந்தமாகத்தான் இருக்கும்' என்று ஒருமுறை விளாசிக்காட்டினார்.

மேலும் அவர், அரசியல் பார்ப்பனர்கள், பார்ப்பனரல்லாதவரைக் குழம்பிற்குக் கறிவேப்பிலையைப் பயன்படுத்துகிற மாதிரிப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, பிறகு தூக்கி எறிந்து விடுகின்றார்கள் என்று ஓர் உதாரணம் கூறியது பலரை விழிப்படையச் செய்தது.

அன்று இராஜகோபாலாச்சாரியார், தமது பேச்சுகளில், அடிக்கடி அத்தை பாட்டிக் கதைகளையும் உவமானங்களையும் கூறாமல் பேசமாட்டார். அவருக்குச் சுடச்சுடக் குட்டிக்கதைகளுடனும், அவருடைய உதாரணங்களைக் கொண்டும் உடனே பதிலிறுப்பார் விசுவநாதம்.

ஒரு சமயம் இந்தியின் அவசியத்தை வற்புறுத்த ஆச்சாரியார், "தமிழ் இட்லி போன்றது; அதற்கு இன்றியமையாத சட்னி போன்றது இந்தி" என்று குறிப்

பிட்டுப் பொதுமக்களை ஏமாற்றப் பார்த்தார். விசுவநாதமா இதைக் சும்மா விட்டுவிடுவார்! அவர் உடனே சொன்னார்: "ஆச்சாரியார் தமிழை இட்லிக்கு ஒப்பிட்டதை அப்படியே ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒன்று. வெறும் இட்லியைச் சட்னி இல்லாமல் தின்ன முடியும்; இட்லி இல்லாமல் சட்னியைத் தின்ன முடியாது. ஆகவே, தமிழே சரியாகத் தெரியாதவர்களுக்குத் தமிழ்தான் முதலில் கற்றுக்கொடுக்கப்படவேண்டும்; அதை விட்டுவிட்டு இட்லியில்லாத வெறும் சட்னியை (இந்தியைக்) கொண்டுவருவதில் பயன் ஏதும் ஏற்படாது" என்று பதில் கொடுத்தார்.

பிறிதொரு சமயம் குறும்புக்கார முதல்மந்திரி, "தமிழ் வேட்டி போன்றது; இந்தி சட்டை போன்றது" என்று உதாரணம்கூறி இந்தியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். இதற்கும் விசுவநாதம் உடனே விடை கொடுத்தார்: "தமிழர்க்குத் தமிழ்வேட்டி போன்றது என்ற உண்மையை ஆச்சாரியார் தம்மையும் அறியாமல் கக்கிவிட்டார்! ஆம், தமிழ்வேட்டி போன்று மிகவும் இன்றியமையாததுதான்; அதை அவர்கள் வைத்துக் காப்பாற்றினாலே அது அவர்களது மானத்தைக் காப்பாற்றும். அதைவிட்டு, அவர்கள் இந்தி எனும் மேல் சொக்காயைமட்டும் அணிந்து, தமிழ்வேட்டி இல்லாமல் இருப்பார்களானால், அதைவிட அவமானம் வேறு ஒன்றும் இல்லை" என்று சாணக்கியரையும் வெல்லும் சாணக்கிய முறையில் பதில் கூறினார் விசுவநாதம், இதுபோல் மக்களிடம் எண்ணற்ற மறுமொழிகள்கூறி! இந்தியை வெறுத்து அதை விரட்டும்படி தூண்டினார்.

இந்திக் கட்டாய நுழைவின் காரணமாகத் "தமிழ் நாடு தமிழர்க்கே" என்றபெருமுழக்கம்,உயிர்ப்பசையுள்ள

இலட்சியமாக எழுந்தது. இந்த இலட்சியம் சிதறிப் போகாமல் இருக்க எண்ணி, "தமிழர் கழகம்" என்ற பெயரில் ஊர்தோறும் 19 பேர்களைக் கொண்ட கிளைக் கழகங்களை அமைத்து, தன்னேர் இல்லாத வீரர் ச. சோமசுந்தர பாரதியாரைத் தலைவராக்கி, அதைக் கட்டிக்காத்து வந்தார். இதிலும் அவர் தன்னந்தனியாகப்போராடினார்.

"தமிழ்நாடு" என்று பெயரளவில் பிறரால் அழைக்கப்படுகிறது. தமிழ்த் தாய்மொழியாகக் கொண்ட தமிழர்கள், தங்களது கலை, பண்பாடு முதலியவற்றைப் பறிபோகாமல் காக்க, இப்போது உள்ள தமிழ் நாட்டைத் தனியாகப் பிரித்துத் "தமிழர் நாடாக"க் காணவேண்டுமென்று, பெரிதும் போராடி வருகின்றார். இதில் முழுவெற்றி அடையவேண்டுமானால், பொது மக்களும் அவரது குறிக்கோளைத் தமது குறிக்கோளாக நன்கு உணர்ந்து, அதற்காகப் பெரும் போராட்டம் நடத்தியாக வேண்டும்; இன்றேல், அது முடியாத நிலைக்குப் போய்விடும். அவரது எண்ணம் சரியானது. அதனோடு அதற்கு ஒத்துழைக்க முன்வருபவர்களுடன் கலந்துபேசித் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். மற்றப் பணிகளைவிட இதில் நாட்டஞ்செலுத்தினால், வெற்றி நிச்சயம்!

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்குப்பின் தமிழில்' ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியின் காரணமாகத் "தமிழ் நாட்டில் தமிழ் இசை வேண்டும்" என்ற உரிமைக் குரல் எழுப்பப்பட்டது இதைக் கேட்டதும் இதுவரை தமிழ்மொழிமீது கிஞ்சித்தும் பற்றில்லாதவர்களும்— பிற மொழியிலே இசையைப் பாடிவந்தவர்களுமான சில பெருமக்கள், "தமிழில் இசையில்லை! தமிழில் சிறந்த

பாடல்கள் இல்லை! தமிழில் என்ன இருக்கிறது?'' என்ற திமிர் வாதங்களைக் கிளப்பினார்கள். இந்த 'ஐந்தாம் படைகளை' இனியும் வைத்திருப்பது ஆபத்து என்று "தமிழ் இசை இயக்கம்'' என்ற கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இக்கிளர்ச்சியிலும் விசுவநாதம் பெரும்பங்கு கொண்டார். அவரது பேச்சும் எழுத்தும் மிகவும் பயன் பட்டன.

தமிழகத்தில் எழுந்த உரிமை வேட்கையின் விளைவாகத் "தமிழ் நாட்டில் பெரும்பாலும் தமிழ்ப் பாடல்களே பாடப்பட வேண்டும்'' என்ற முடிவு ஒன்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1941 ஆகஸ்டு இறுதியில் நிறைவேறியது. அடுத்த நாள்(1-9-1941) அந்த முடிவைக் கண்டித்து 'இந்து' பத்திரிகை ஒரு தலையங்கம் எழுதியிருந்தது. அதைக் கண்டதும் மறுநாள் (2-9-1941) திரு. விசுவநாதம், "தமிழ்ப் பாட்டுக்கும் முட்டுக்கட்டையா?'' என்ற கட்டுரையை எழுதி வெளியிட்டார். அது அன்று எல்லாத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும் வெளியிடப் பட்டது. திருச்சியில் மட்டும் 5000 இதழ்கள் தனியாக அச்சிட்டுப் பல பொதுவிடங்களில் வழங்கப்பெற்றன. இக்கட்டுரையைக் கண்ட செட்டி நாட்டரசர். சர். அண்ணாமலைச்செட்டியார் அவர்கள், இதனை ஓர் இலட்சம் இதழ்கள் அச்சிடச் செய்து, தமிழ் நாட்டின்எல்லா இரயில்வே நிலையங்களிலும் ஆட்களை நிறுத்தி இலவசமாக வழங்கச் செய்தார்.

பிறகு தமிழ் இசை எதிர்ப்பாளர்களை எதிர்க்கப் புறப்பட்டார் விசுவநாதம். தமிழில் இசை நூல்களும் இசைப்பாடல்களும் இருக்கின்றன என்று மக்களுக்குச் சான்றுகளுடன் விளக்கினார். மேலும், அவர்எதிரிகளுக்கு வாதமுறையில் உடனுக்குடன் பதில் சொல்லிவந்தார்.

"தமிழில் இசையில்லை என்போர்க்கு இல்லை என்றால் உண்டாக்குவோம், ஏற்படுத்துவோம்" என்று கூறுவார். பாடல்கள் பாடமில்லை என்றால், பாடம் செய்து கொண்டு வாருங்கள்" என்பார். "பாடமுடியாது" என்று கூறும் கருத்துக் குருடர்களுக்கும், தமிழரின் உப்பைத் தின்று ஊளைச் சதையை—தொந்தியை வளர்த்துக் கொண்டவர்களுக்கும் தமிழில் பாடினால் அன்றித் தமிழர் நாட்டில் இடமில்லை என்று அழுத்தந் திருத்தமாகச் சொல்லுவார். இப்படியாகத் தமிழ் இசை எதிர்ப்பாளர்களின் வாதங்கள் விசுவநாதத்திடம் செல்லுபடியாகாமற் போய்விட்டன! 'இதனால், தமிழ் இசை இயக்கம் ஒரு வகுப்புவாத இயக்கம்' என்ற பழைய பல்லவியைப் பாடத் தொடங்கினர், புல்லறிவாளர்கள். அதற்கும் சளைக்கவில்லை விசுவநாதம். பதிலுக்குப் பதில், எழுத்துக்கு எழுத்து என்ற முறையிலெல்லாம் திரு. வி. பாடுபட்டுத் தமிழ் இசையை இந்நாட்டில் பரவச் செய்திருக்கிறார். இதிலும் அவருக்குத் தமிழ் இசைச் சங்கம் பெருநன்றியறிதலைத்தெரிவித்திருக்கிறது; இன்னும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அவர் திருச்சியில் நடத்திய தமிழ் இசை மாநாடு எவராலும் மறக்க முடியாததாகும்.

திரு. வி அவர்கள். தமிழ் இசை இயக்கம் பற்றிப் பலமாதங்கள், பல ஊர்களில், பல்வேறுமாநாடுகளில் பல நூறு சொற்பொழிவுகள் செய்து மக்களை விழிப்படையச் செய்திருக்கிறார். இவைகளில் குறிப்பிடத் தகுந்தது திருச்சியில் அவர் தமிழ் இசை மாநாட்டை இராஜா சர். அண்ணாமலைச் செட்டியார் முன்னிலையில் வியக்கத்தக்க முறையில் நடத்திக் காட்டியதே இம்மாநாட்டில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள இசைவாணர்கள் அனைவருமே கலந்து கொண்டு சிறப்புச் செய்தனர். ஏழிசை

மன்னர் எம். கே. தியாகராஜ பாகவதர் வரவேற்புத் தலைவராக இருந்து அரிய சொற்பொழிவு செய்தார். இதற்குப்பின் திரு.வி அவர்கள், மதுரை முத்தமிழ் மாநாட்டிற்குச் சென்று "இசை" "நடிப்பு" என்ற தலைப்பில் இரண்டு நாள்களில் இரண்டு அரிய சொற்பொழிவுகளாற்றினர். இப்பேச்சுகள் அம்மாநாட்டு மலரில் வெளி வந்துள்ளன.

தமிழிசை இயக்கத்திற்கு ஆதரவு தருவதற்குப் பதிலாக எதிர்ப்புக் கிளப்பினர், கும்பகோணத்தில் இருந்த சில 'தொந்தி பெருத்தவர்கள்', அதை அடைக்கவும் எண்ணினர். அவ்வூர் வழக்கறிஞர் சி. எல். ஆராவமுத ஐயங்கார்; அங்கு ஒரு தமிழிசைமாநாட்டைக் கூட்டி, அதில் திரு. விசுவநாதம் அவர்களைச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தக் கேட்டிருந்தார். திரு. வி. யும் கும்பகோணம் சென்று $1\frac{1}{2}$ மணி நேரம்வரை அம்மாநாட்டில் தமிழிசை அன்பர்களையும் மாற்றார்களையும் கவரும்வண்ணம் உணர்ச்சி மிக்கதோர் சொற்பொழிவு ஆற்றித் திரும்பினர். அப்பேச்சை அடுத்த நாள் எல்லாப் பத்திரிகைகளும் பாராட்டி எழுதியிருந்தன. தமிழிசைக்கு ஆதரவாகப் போராடிய 'கல்கி' 10-5-1953 இதழில் திருவிசுவநாதத்தின் படத்தைப் போட்டு, கீழ்க்காணுமாறு குறிப்பிட்டிருந்தது:

"அன்று பேசியவர்களுக்குள் திருச்சி விசுவநாதம் அவர்கள் பேச்சுத்தான் காரசாரமாக இருந்தது. தமிழிசைக்குக் கூறப்படும் எதிர்ப்புகளையெல்லாம் அவர் ஒவ்வொன்றாகத் தம்முன்னே நிறுத்தி, கன்னத்தில் அறை கொடுத்து அனுப்பினர். 'எந்த இயக்கம் வளர வேண்டுமானாலும் எதிர்ப்பு அவசியம்; தமிழ் இசை இயக்கத்துக்கு இதுவரை உள்ள எதிர்ப்புப் போதாது. இன்னும்

எதிர்ப்பை வரவேற்கிறேன். எங்கே இன்னும் கொஞ்சம் எதிர்ப்பு! எங்கே இன்னும் கொஞ்சம் எதிர்ப்பு!'' என்று ஆவலாகக் கேட்டார். ஆனால், அவர் வரவேற்பை ஏற்றுக்கொள்ள மகாநாட்டில் யாரும் தயாராக இருந்த தாகத் தெரியவில்லை. இவர் பிரசங்கத்துடன் அன்றைய பிரசங்கக் கச்சேரி முடிந்தது. மாலையில் இசைக்கச்சேரி ஆரம்பித்தது.''

காரைக்குடியிலிருந்து வெளிவந்த ''செட்டி நாடு'' என்ற வார இதழின் ஆசிரியர், திரு. யின் அன்றைய பேச்சு முழுவதையும் ஒரு தனி ஆளை அனுப்பிக் குறிப்பு எடுத்து எழுதிவரச் செய்து, தமது 'தமிழ் இசை மலரில்' வெளியிட்டு, தன் சொந்தக் கருத்தையும் தெரிவித்திருந் தார். அப்பேச்சுப் படித்துப் பார்க்கவேண்டிய ஒரு சிறந்த சொற்பொழிவாக இன்னும் காட்சியளிக்கின்றது. திரு. வி யின். தமிழ் இசை ஆதரவுப்பேச்சுகள் ''தமிழ்ப் பொழி'' லிலும் பிற பத்திரிகைகளிலும் எடுத்து வெளியிடப்பட் டுள்ளன சென்னைத் தமிழ் இசைச் சங்கத்தின் இரண் டாவது இசை மலர், ''தமிழில் பாடினால் தரம் குறையு மாம்!'' (இசைமலர் 2 நவம்பர் 1946) என்ற திரு. வியின் மறுப்புரையைத் தாங்கி வந்துள்ளது.

தொழிலுக்காகவும், நீதிக்காகவும், தன்மான இயக்கத்திற்காகவும், இந்தி எதிர்ப்புப் போருக்காகவும், தமிழ் இசைக் கிளர்ச்சிக்காகவும் திரு விசுவநாதம் போராடியிருப்பதைச் சுருக்கமாகக் குறித்திருக்கிறோம். இன்னும் சில துறைகளில் அவர் போரடியதையும் பார்ப்போம்: 'திருச்சிப் புகையிலை வாணிகர்கள் சங்கம்' என்ற சங்கத்தை நிறுவி, வாணிபர்களின் குறைகள் நீங்குவதற்காக அவர் போராடியிருக்கிறார். பல முறை அரசினிடம் தூது சென்றியிக்கிறார்.

மாணவர்களைக் கல்லூரியில் சேர்க்கத் தகுதி திறமை பார்க்கப்பட்டபோது, அதற்காக வானொலியில் நடைபெற்ற விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு, பின் தங்கியுள்ள சமுதாயத்தினரை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் தகுதி குறைந்தவர்களைத் தகுதி பெறச் செய்வதற்காகவுமே பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களும் இருக்கவேண்டுமென்றார். அப்படியில்லாமல், தகுதி வாய்ந்தவர்களையே மேலும் தகுதி பெற ஏற்பாடு செய்வது தீட்டின கத்தியையே தீட்டிக் கொண்டிருக்கும் வீண் வேலை என்றும் கூறி, தகுதி திறமையின்கீழ் நடை பெறும் உள்ளார்ந்த சூழ்ச்சியை வெட்டவெளிச்சமாக்கினார்; பத்திரிகையிலும் தம் கருத்தை வெளியிட்டார்.

சாதிமுறை அமைப்பு இந்நாட்டுச் சமுதாயத்தைச் செல்லரித்து வருகிறது என்பதை யாவரும் உணர்ந்து கொள்ளும் வகையில் தெளிவுரையாற்றி, சாதி எந்த முறையிலும் எந்த உருவத்திலும் மக்கள் மனத்தில் இடம்பெறாதபடி விளக்கம் கூறியிருக்கிறார்.

சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், தமக்கு நியாய மென்று தோன்றியதற்காக வேண்டி, எவ்வளவு எதிர்ப்பு வந்தாலும், திரு. விசுவநாதம் தம் குரல் எழுப்பிப் போராடியேவருகிறார். தீண்டாமை ஒழியவும், சாதி முறை அழியவும், தமிழ்மொழி வளரவும், தமிழ்நாடு தன்னாட்சி பெற்றுத் தமிழ் ஆட்சி மொழியாகவும், வானொலி முதலிய பொது இடங்களில் தமிழுக்கு முதலிடம் கிடைக்கவும் திரு. வி. க. நிரம்பவும் போராடியிருக்கிறார். இத்தகைய போராட்ட உள்ளம் படைத்தவரை இந்நாடு பெற்றிருப்பதைக் கண்டு நாம் பெருமையடைய வேண்டும்.

14. தமிழகப் புலவர்குழு அமைத்தல்

"தமிழ் மொழி, தமிழ்க் கலை, தமிழ் இசை, தமிழ் மருத்துவம், தமிழகம் ஆகிய ஐந்தும் உலகில் உயர்ந்த இடத்தில் இருந்து விளங்குதல் வேண்டும். அந்நிலை இவை கட்கு இன்று இல்லை. அதனால் தமிழ் மக்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இல்லை. இதற்கு முதன்மையான காரணம் யாது? தமிழ்மக்கள் தமிழறிஞர்களைப் போற்றுது விட்டதேயாகும்.

புலவர் பெருமக்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இருந்த தொடர்பு பல்லாண்டுகளுக்குமுன்பே அற்றுப் போயிற்று. புலவர் பெருமக்களைக் குறித்துப் பொது மக்களும், பொது மக்களைப்பற்றிப் புலவர் பெருமக்களும் கவலைப்படாவிட்டால், நாடும் மொழியும் என்னுகும்? இந்த இழிநிலை ஒழிதல் வேண்டும் என்ற எண்ணம் என் உள்ளத்தே தோன்றியது. இதற்காகப் புலவர் பெரு மக்களை ஒன்றுசேர்த்து அவர்களைக்கொண்டு நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் வழிகாட்டுவித்தல் வேண்டும் என்று கருதினேன். இதற்கு ஓர் அமைப்புத்தேவை என முயற்சி செய்தேன். 11-11-1958 இல் திருச்சி தேவர் மன்றத்தில் நடைபெற்ற எனது மணிவிழாவில் இம் முடிவைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்திற்கு அறிவித்தேன்; அதன் விளைவாகத் தோன்றியதே "தமிழகப் புலவர் குழு" என்று கி. ஆ. பெ. வியே ஓர் அறிக்கையில் விளக்கியுள்ளார்.

உறுப்பினர் தகுதி

இக்குழு அமைப்புக்காக ஒரு தொடக்கக்கூட்டம் மதுரையில் டாக்டர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார் இல்லத்

தில் அவரது தலைமையில் நடைபெற்றது. புலவர் பெருமக்கள் பலர் வந்திருந்தனர். கடைச்சங்கப் புலவர்களின் தொகையாகிய 49 என்னும் எண்ணிக்கையே தமிழகப்புலவர் குழுவிற்கும் அமைந்தது. 'டாக்டர் எழுவர், பல்கலைஞர் எழுவர், தமிழ் முதுகலைஞர் (எம்.ஏ) எழுவர், வித்வான்கள் எழுவர், மரபுவழிப் புலவர் எழுவர், பண்டிதர் எழுவர், புலவர் கல்லூரிச் சார்பாளர் எழுவர் என்னும் துறைகள் ஏழுக்கும் எவ்வேழுபேர்களாக நாற்பத்தொன்பதின்மர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்ததில் முதுமைக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பெற்றதோடு அனைவருக்கும் ஒத்த உரிமையும் வழங்கப்பெற்றது.'

இக்குழு உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை என்றும் நாற்பத்தொன்பதாக இருக்கும்.

உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் தம் வாழ்நாள் முழுவதுமே இக்குழுவின் உறுப்பினராக இருந்துவருவர். ஆனால், தமிழ்க் கல்லூரிகளின் சார்பாளர்கள் ஏழுபேர்களும் அக்கல்லூரிகளிற் பணியாற்றும்வரை மட்டுமே குழுவின் உறுப்பினராக இருப்பர். பிறகு வேறொரு புலவரை அக்கல்லூரி தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பி வைக்கும்.

செயற்குழு

இக்குழுவை ஆட்சி செய்ய ஏழு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு செயற்குழு இருக்கும். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை செயற்குழுவினர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்.

இக்குழு ஆண்டுக்கு இருமுறை கூடும். இக்குழுவின் நடைமுறைக் கணக்காண்டு தைத்திங்கள் முதல் மார்கழி ஈறுக உள்ள திருவள்ளுவர் தொடர்ஆண்டாக இருக்கும்

இக்குழுவின் முதல் மூன்று கூட்டங்களுக்குப் பேராசிரியர் டாக்டர். ச. சோமசுந்தர பாரதியார் தலைவராக இருப்பார் என்றும், அடுத்துவரும் ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் சுழல் முறைப்படி ஒவ்வொரு புலவர் தலைமைத் தாங்குவார் என்றும், தலைமைத் தாங்குவதற்குரிய முறை அவரவர் பிறந்தநாள் அடிப்படையில் முதுமை முறைப்படி அமையும் என்றும், எந்த ஒரு கூட்டத்திற்காவது சுழல் முறைப்படி தலைமைத் தாங்க வேண்டியவர் வாராதிருப்பாராஞல், குழுவினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஒருவர் அக்கூட்டத்திற்குத் தலைவராக இருப்பார் என்றும் முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

குழுவின் கூட்டத்திற்கு வரும் ஒவ்வோர் உறுப்பினரும் தத்தம் ஊர்களிலிருந்து போகவர இரண்டாம் புகைவண்டிப் பேருந்து கட்டணமும் ஒருநாள் படிச் செலவும், பெறுவதற்கு உரியவராவர். அண்மையில் முதல்வகுப்புக் கட்டணம் தருவதாக முடிவு செய்யப் பட்டது.

நோக்கங்கள்

இப்புலவர் குழு (The Academy of Tamil Scholars of Tamil Nadu) வின் நோக்கங்களாவன: தமிழ்மொழியின் உயர்தனிச் செம்மையையும் இனிமையையும் தொன்மையையும் பரவச்செய்தல். இக்குழுவைப் பழங்காலத் தமிழ்ச் சங்கங்கள் மூன்றினையும் தொடர்ந்ததாகவும், குழு உறுப்பினரைப் பழங்காலச் சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மவழித்தோன்றலாகவும் கருதுதல். சங்ககால நூல்களுள் இதுவரை அச்சேற்றி வெளிவராத சுவடிகளை வைத்திருப்பவர்கள் அவற்றை வெளியிட உதவுதலும், இதுவரை வெளிவந்த நூல்களில் தவறுகள் இருப்பின் அவற்றினைச் சுட்டிக்காட்டித் திருத்துதலும்,

எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழை வளர்க்கவும், போற்ற வும், அழிவுருமல் தடுக்கவும் ஆவன செய்தல்.

"தமிழ் மொழி வரலாறு, தமிழக வரலாறு, தமிழ் மக்கள் வரலாறு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தமிழ்ப் புலவர் வரலாறு, தமிழ் மன்னர் வரலாறு, தமிழ்ப் புரவலர் வரலாறு ஆகியவைகளை ஆராய்ந்து வெளி யிடுதல்; தமிழ் மொழியில் வெளிவரும் நூல்கள் சிறப் புடையனவாயிருப்பின் அவற்றிற்கு இக்குழு நற் சான்றுகளை வழங்குதல்; தமிழ் இலக்கியங்களைப் பிற மொழிகளில் மொழி பெயர்க்க விரும்புகின்ற பிறநாட்டி னர்க்கும் நம் நாட்டினர்க்கும் தக்க வழிகாட்டுதல்; தமிழிலக்கியம், இலக்கணம், தமிழர் பண்பாடு, கலை, நாகரிகம், ஒழுக்கம் முதலியவைகளைத் தமிழகத்திலும் வெளிநாடுகளிலும் பரவச் செய்வதற்கான வழிவகைகள் யாவற்றினையும் மேற்கொள்ளுதல்; இதழ்களை நடத்தல்; இயல் இசை நாடகமாகிய முத்தமிழையும் வளர்த்தல் என்பதும், கூட்டங்கள் மாவட்டந்தோறும் நடைபெற்று வரும் என்பதும், ஒவ்வொரு கூட்டமும் அடுத்துக்கூடும் மாவட்டத்தையும், இடத்தையும் முடிவு செய்யும் என்ப தும் இக்குழுவின் சட்டதிட்டங்களில் காணப்படும்முக்கிய பகுதிகளாகும். தமிழ்நாடு முழுவதும் இப்புலவர் குழுவைப் போற்றி வரவேற்றது. தமிழக அரசு (Gazette) ஏட்டிலும் இது பதிவு செய்யப்பெற்றது தமிழகப்புலவர்குழுதமிழ்நாட்டின் 13 மாவட்டங்களிலும் உலாச்சென்று முடித்து, புதுவை மாநிலத்தில் புதுச்சேரி யிலும், கர்நாடகத்தில் பெங்களூரிலும், ஆந்திரத்தில் திருப்பதியிலும், மராட்டியத்தில் பம்பாயிலும், இந்தியத் தலைநகர் தில்லியிலும் கூடியிருக்கிறது. பொதுவாக 33 தடவை பல்வேறு இடங்களில் குழுமியிருந்து, 34 வது கூட்டத்தைத் தன் சொந்த இல்லத்திலே கூட்டி மகிழ்ச்சி

யுற்றது. தமிழகம் முழுவதும், பிற இடங்களிலும் புலவர் குழு உலா வந்த நாள்களெல்லாம் தமிழ்த் திருவிழாக் களாகச் சிறந்து விளங்கின.

ஒரு இலட்ச ரூபாய் சேர்த்து அம்முதலீட்டின் வருவாயைக் கொண்டு புலவர் குழுவை நடத்துவது என்பது குழுவின் கொள்கையாகும். இதுவரை கி. ஆ. பெ. வி. செய்த சொற்பொழிவுகளின்மூலம் கிடைத்த பொருளுதவியைக் கொண்டே குழு இனிது நடை பெற்றுள்ளது. இதற்குப் புரவலர்களுடைய நன்கொடை யும் சேர்ந்து ரூ. 185 ஆயிரம் வசூலானதில், 14 ஆண்டு களின் செலவு ரூ. 57 ஆயிரம் போக ரூ. 128 ஆயிரம் இருப்பில் இருக்கிறது. இந்த நல்ல நிலைமையில் கி. ஆ. பெ. விற்கு 75-ஆம் ஆண்டு பிறப்பதால், புலவர் குழுவை நடத்தும் பொறுப்பைப் புலவர் பெருமக்களிடமே மன முவந்து அளித்துவிட்டார்!

புலவர்குழுவின் முதல்கூட்டம் 15-2-59-ல் திரு. **வி. சதாசிவ பண்டாரத்தார்** அவர்கள் தலைமையில் திருச்சியில் நடைபெற்றது. 33 வது கூட்டம் 15-10-72-ல் திருச்சியில் **டாக்டர் மு. வரதராசனார்** அவர்கள் தலைமையில் கூடிப் பல அரிய தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியது. இதில், புலவர் குழுச்சார்பில் முத்திங்கள் ஆராய்ச்சி வெளியீடு தொடங் கப்படவேண்டும் என்றும், தமிழ்ப்புலவர் குழு உறுப் பினர்கள் உலகப்பல்கலைக் கழகங்களைப் பார்வையிட ஒரு சுற்றுலா மேற்கொள்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும், தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அரும்பெருந்தொண்டுகள் ஆற்றி யுள்ள பெரும் புலவர் **மே. வி. வேணுகோபாலப்பிள்ளை**, பேரா சிரியர் **ஔவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை**, முத்தமிழ்க் காவலர் **கி. ஆ பெ. விசுவநாதம்**, சிலம்புச்செல்வர் **ம. பொ. சிவஞானம்**,

பன்மொழிப்புலவர் கா அப்பாத்துரையார், மொழியிய லறிஞர் ஞா. தேவ நேயப் பாவாணர், தாமரைத் திரு. நெ. து. சுந்தரவடிவேல், ஏழிசைவல்லி கே. பி. சுந்தரம்பாள் ஆகியோ ருக்குத் தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்கள் சிறப்பு டாக்டர் பட்டங்களை வழங்கவேண்டுமென்று பரிந்துரைத்தும் முடிவு எடுத்துள்ளது சிறப்பித்துச் சொல்லத்தக்கதாகும்.

புலவர்குழு, தமிழுக்குரிய பாடவேளைகளைக் குறைக்கக் கூடாது என்று வற்புறுத்துகிறது. தமிழ்ச் சொல்லகர வரிசை நிறுவனம் ஒன்றை விரைவில் அமைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறது; ஆங்கிலத்தின் வாயிலாகப் பிற பாடங்களைக் கற்பித்துவரும் தொடக்கப்பள்ளி, உயர் நிலைப்பள்ளி இவற்றில் தமிழிலேயே அவற்றைக் கற்பிக்கும்படி வலியுறுத்துகிறது; தாய்மொழி வளர்ச்சிக் காகத் தமிழ்க்கல்லூரிகளை இணைக்கும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்துமாறு கோரு கிறது. அனைத்துநாட்டு தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தார் நடத்திவருகிற நிலையத்தைத் தமிழக அரசே ஏற்று நடத் தும்படி பரிந்துரைக்கிறது. இந்தியப் பண்பாட்டின் அடிப் படையாகவும் அதன் சிறப்பின் வேர்ப்பகுதியாகவும் உள்ள தமிழ்நூல்கள், தமிழக வரலாறு, தமிழர் பழக்க வழக்கங்கள் பற்றிய உண்மைகளை இந்நாட்டுத் தமிழர் களும் பிறநாட்டில் உள்ள தமிழர்களும் அறிந்து புரிந்து கொள்ளப் பணி புரிவதென முடிவு எடுத்துக்கொண் டுள்ளது.

புலவர் குழுவிற்காகச் சொந்தமாக வாங்கப் பட்டுள்ள கட்டிடத்தில் புலவர் பெருமக்களின் உருவப் படங்களை இடம்பெறச் செய்தும், தம்மிடமிருந்த ஏறத் தாழ 1500 நூல்களை 5 புத்தக நிலைகளோடு புலவர் குழு விற்காகக் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் நன்கொடையாகவும்

அளித்துவிட்டார். இதனால்புலவர்குழுவின் நூலகத்திற்கு "கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் நூலகம்" எனப் பெயர் வைப்பதெனத் தீர்மானித்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

தமிழை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் கற்றறிந்த புலவர்களில், இக்குழுவில் இடம்பெற்றிருந்த 17 பேர் இயற்கை எய்திவிட்டனர்; 27 பேர் தம் சொந்த அலுவல் காரணமாக விலகிக்கொண்டார்கள்; என்றாலும் இக்குழு சிறந்தவர்களைக் கொண்டதாகவே விளங்கிவருகிறது.

நல்ல நோக்கத்தோடு அமைக்கப்பட்டு, நன்றாகக் காலூன்றி வலுத்துள்ள தமிழகப் புலவர் குழுவிற்கு அமைதியான எதிர்காலம் இருக்கிறது. அது தன் உறுப்பினர்களுள், பல பிரிவினராகப் பிரித்து பல்வேறு உட்குழுக்களை அமைத்து, இலக்கண இலக்கிய வரலாற்று நூல்களைப் பிழையற ஆய்ந்து, பாடபேதங்களை அகற்றி, புலமையையும் தேர்ச்சியையும் அறிவுக்கூர்மையையும் காட்டும் செம்மையான (Standard or Scholarly edition) பதிப்புகளை வெளியிட வேண்டும். ஒவ்வொரு ஊரில் கூடுமுன், அவ்வூரின் தனிச்சிறப்பு, வாழ்ந்த புலவர்கள், வரலாற்றுக்கும் பயன்படும் கல்வெட்டு, இன்ன பிற குறிப்புகளை முன்கூட்டியே சேகரித்து' தொகுத்து வெளியிட்டால் என்றும் ஏற்றிப் போற்றத் தக்கதாக இருக்கும்!

தமிழியற் காட்சிகள் (Aglimpse of Tamilology) எனும் நூல் தமிழகப் புலவர் குழுவினரால் 1968-ல் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. இதன் பதிப்பாசிரியர் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் ஆவர். இதில், தமிழக வரலாறு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தற்காலக் கவிதையின் போக்கு, சிறு கதை வளர்ச்சி, தென் கிழக்கு ஆசியாவில் தமிழ்ப் பண்

பாடு, பேச்சுத் தமிழ், கல்வெட்டு, வானநூல் போன்ற 35 கட்டுரைகள் (ஆங்கிலத்தில் –26, தமிழில் –9) உள்ளன. இதன் விலை ரூ 10. அழகிய பதிப்பு இது.

15. வானொலிப் போராட்டம்

இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக 1930 ஏப்ரல் 1-ஆம் நாளன்று சென்னை நகராண்மைக் கழகத்தினரால் ஒலிபரப்பு நிலையம் (Broad Casting Service) தொடங்கி வைக்கப்பட்டு, 15–6-1938 வரை அக்கழகத்தினராலேயே நடத்தப்பட்டு வந்தது. பிறகு இதை 16-6-1938 முதல் அரசே ஏற்றி நடத்தி வருகிறது.

இந்தியாவில் ஒலிபரப்புமுறை அமையத் தொடங்கிய நாள்முதல் 'வானொலி' (Radio) என்ற பொருத்தமான அழகிய சொல்லே தமிழ்மக்களிடையே பழக்கத்திற்கு வந்துவிட்டது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள வானொலி நிலையங்களில் பெரும்பாலும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளே இடம்பெற வேண்டும் என்பதில் இருவேறு கருத்திருக்க நியாய மில்லை.

இந்தியா, விடுதலை அடைந்த நாள் முதலாகத் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் குறைக்கப்பட்டும், பழக்கப்பட்ட தமிழ்ச்சொற்களுக்குப் பதிலாகப் பிறமொழிச்சொற்கள் மெல்ல மெல்லத் தொடர்ந்து திணிக்கப்பட்டும் வருகின்றன. முதலிலும் முடிவிலும் 'வணக்கம்' என்று சொல்வது நீக்கப்பட்டும், 'நமஸ்காரம்' என்று கூறப்பட்டும், வானொலி என்று சொல்லப்படுவதை 'ஆகாஸ வாணி' என்று அழைக்கப்பட்டும் வந்தன. இதனை மாற்ற வேண்டும் என்று தமிழ்ப்பற்றுள்ள பலர் முயன்றனர்.

மக்களுக்காக வேண்டி மக்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட ஆட்சியினர், தமிழ் மக்களின் விருப்பத்திற்கு இணங்கிச் செயற்படவேண்டும். மக்கள் எண்ணத்திற்கு எதிராகப் பிடிவாதமாகச் செயலாற்றுவது, கிளர்ச்சி களும் போராட்டங்களும் எழவே வழிசெய்யும். முன்பு, ஒருநாள் ஒன்றுக்கு 14 தடவையில் 7 தடவை ஆல் இந்தியா ரேடியோ' என்றும் 7 தடவை வானொலி என்றும் முதலில் அறிவிக்கப்பட்டு வந்தது. ஞாயிற்றுக் கிழமை 8-15 மணிக்கு மட்டும் முதலில் 'ஆகாஸ்வாணி என்று கூறத்தொடங்கி, திங்கள் செவ்வாய் எனும் இரண்டு நாட்களில் அவ்வாறு அழைப்பது என்பது வளர்ந்து, பிற நாட்களிலும் அப்படியே சொல்வது பெரு வழக்காகக் கொள்ளப்பட்டது.

இதனுடன், 2000 தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு மேலுள்ள தமிழகத்தில், தமிழ் அறிந்தவர்களைக் கொண்டு பழம் இலக்கியங்களுக்கு விளக்கம் சொல்லப்படுவதில்லை, ஆங்கிலம் அல்லது வடமொழி மட்டும் அறிந்தவர் களுக்கே விளக்கஞ்சொல்ல முதலிடம் தந்து வந்தனர் வானொலி நிலையத்தினர்.

இதனையெல்லாம்கண்ட தமிழ் உணர்வு கொண்டவர் வெகுண்டனர். இவர்களில், "நம்முடைய சென்னை வானொலிநிலையம் 'ஆகாஸவாணி' என்று சொல்லப்படுவ தைக் கேட்டால் மிக வியப்பாக இருக்கிறது. நம்முடைய இனிய தமிழ்ச்சொல் இருக்க வேண்டாத ஒரு வட சொல்லை வழங்குவது, கரும்பு இருக்க இரும்பைக் கடிப்பது ஒக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. குளிர் பூஞ்சோலை வழியிருக்கக் குழியில் வீழ்ந்து தடுமாறுவதை ஒக்கும் என்பதே என்னுடைய கருத்து. வானொலி என்ற அழகான சொல் இருக்க

ஏன் ஆகாஸவாணி என்ற சொல்லைச் சொல்லுகிறீர்கள்? இது மெல்ல இந்தியைத் திணிக்கின்ற முறையல்லவா என்று உங்களைக் கேட்கிறேன்" என்று டாக்டர் ரா. பி. **சேதுப்பிள்ளை** அவர்கள் 1958-ல் கோவை மாநிலத் தமிழாசிரியர் மாநாட்டில் பேசிய பேச்சு, நாம் அனைவரும் இன்றும் நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய ஒன்றாகும்.

மேலே சொன்ன அரசினரின் போக்கைப் பிடிக்காமல் வீறிட்டெழுந்த, **திரு. இளவழகன் இரா. இரெங்க ரத்தினம்** எனும் இளைஞர்கள் திருச்சி வானொலி நிலையத்தின் முன் 'ஆகாஸவாணி' என்று சொல்லக்கூடாது என்றும், தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் பல நாள் உண்ணா நோன்பு இருந்தனர். அந்த நகரத்திலிருந்த பல்வேறு கட்சியினரும், பெருமக்களும் அவர்களது கோரிக்கைக்கு ஆதரவளித்துப் போராடுவதாக உறுதி கூறியதன்பேரில், தங்கள் நோன்பை முடித்துக்கொண்டனர்.

திருச்சியில் காங்கிரஸ் நீங்கலாக அனைத்துக்கட்சியையும் உள்ளடக்கிய நகரக்குழு போராட்டதிட்டங்களை முறைப்படி வகுத்துப் பொதுமக்களுக்கு அவ்வப்போது அறிவுக்கும் என்று தெரிவித்திருந்தது.

நாள் பல கடந்தும் அதன்முடிவு வெளியிடப்படாததாலும், அமைச்சர் **திரு மீ பக்தவத்சலம்** அவர்கள் வீணாக அவ்வுண்ணா நோன்பு இருந்தவர்களுக்கு மாசு கற்பிக்கும் முறையில் பேசியதாலும், இளங்காளைகள் கிளர்ச்சியுற்று, அமைச்சர் கலந்துகொள்ளும் வானொலி நிகழ்ச்சியின்போது, கறுப்புக்கொடி பிடிக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்துச் சென்னை வந்தனர். இவர்கள் வருகையை முன்கூட்டியே கி. ஆ. பெ. வி. எனக்கு மடல்

மூலம் தெரிவித்திருந்தார். நான் சென்னையிலுள்ளவர் களைக் கலந்து பார்த்ததில், போதிய காலமின்றி திடீ ரென்று மக்களுக்குத் தெரிவிக்காமல் செயலாற்றுவது கூடாது என்று கூறியதைத் திருச்சி இளைஞர்களுக்கு எடுத்துரைத்தபின்னர், அவர்கள் தம் முடிவைத் தற் காலிகமாக நிறுத்திக்கொண்டனர். பிறகு பல கட்சியின ரையும் பெருமக்களையும் அவ்விளைஞர்கள் சென்னையில் சந்தித்து, தங்கள் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு நல்க வேண்டும் என்று கேட்டனர்.

சென்னையிலும் இளைஞர்கள் எதிர்பார்த்தபடி சுறு சுறுப்பாகப் பணியாற்ற முடியாததைக் கண்டு, அவர் களில் ஒருவரான இரா. இரெங்கரத்தினம் 22-1-1959முதல் சென்னை வானொலி நிலையத்தின் முன்பு உண்ணு நோன்பு இருக்க முடிவு செய்து, அந்தப்படி பலநாள் பட்டினிக் கிடந்து வந்தார். இந்த இளைஞரைப் பார்க்க திருச்சியி லிருந்து கி. ஆ. பெ. வி சென்னை வந்தார். என்னையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு, தெற்குக்கடற்கரை வீதியி லுள்ள சென்னை வானொலிநிலையத்தின்முன் உண்ணு நோன்பு இருக்கும் இளைஞரைச் சந்தித்து, அளவளாவி ஆறுதல்கூறி, போராட்டம் வெற்றிபெற ஆவன செய்வ தாக உறுதி கூறினர்.

சென்னையில் பெத்துநாய்க்கன் பேட்டையில் 27 கொண்டலையர் தெருவில், உடனடியாகத் தமிழ்ப் பாது காப்புக்கூட்டம் ஒன்றைக்கூட்டி, அதற்கு அவரே தலைமை பூண்டு, பேராசிரியர் மயிலை சிவமுத்து, மற்றும் ஆர்வமுள்ள பலரையும் பேசச்செய்து, ஆதரவு திரட்டி னர். 200க்கு மேற்பட்டோர் வானொலி மறியலுக்குத் தயார் என்று பெயர் கொடுத்தனர்.

திருச்சி விசுவநாதம் தன்னந்தனியாகவும் அமைப்பு களுடன் சேர்ந்தும் நல்லவிதமாக எடுத்துச்சொல்லியும்

வானெலி நிலையத்தினர் தமது போக்கை மாற்றிக் கொள்ளாததால், அவர் வானெலியில் பேசுவதை நிறுத்திக்கொண்டார். தாம் வெளியில் எங்காவது பேசும் போது வானெலி நிலையத்தினர் தமது பேச்சைப் பதிவு செய்ய முன்வருவதைத் தடுத்துவிடுவார். இவரைத் தொடர்ந்து பல தமிழ்ப் பற்றுள்ளவர்கள் வானெலியில் பேசுவதை நிறுந்திக்கொண்டனர். 'ஆகாஸவாணி' என்று சொல்லுகிறவரை வானெலியின் அழைப்பை ஏற்பதற்கில்லை என்று வெடுக்கெனப் பதில் கூறினேரும் உண்டு என்றாலும், ஒருசிலர் இச்சந்தர்ப்பத்தை பயன் படுத்திக்கொண்டு, அதிகமாகப்பேச இடங்கிடைத்துக் 'கூலி பெற்று மகிழ்ந்த அவலக்காட்சியும் நேர்ந்திருக் கிறது!

திருச்சி கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் வானெலி நிறுவனத் தினரின் பிடிவாதத்தை அகற்ற, திருச்சி வானெலி நிலையத்தின் முன், 10-6-59 "ஆகாஸவாணி' ஒழிக! வானெலி வாழ்க! தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்கு அதிக இடங் கொடு; தமிழ்ச்சான்றோர் நாளை கொண்டாடுக" என முழக்கமிட்டுப் போராடினர், தன்னந்தனியாக அல்ல தன் குடும்பத்தினருடன். 21-6-59 அன்று "ஆகாஸ வாணி" என்று பெயர் பலகையில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த சொற்களைத் தார்பூசி அழித்தார். அதனுல் அவர் கைது செய்யப்பட்டுச் சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். சிறையில் 2 வாரங்கள்வரை கைதியாக இருந்தார். அவர் சிறைப்பட்டதை அறிந்த அறிஞர் அண்ணு, அவரைத் திருச்சி சிறையில் கண்டு, நலம் அறிந்து ஆறுதல் கூறி வந்தார்.

இதற்குப் பிறகு திராவிடமுன்னேற்றக் கழகத் தினரும், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தலைவராக இருந்த புலவர் **அன்புகணபதியும்**, சென்னை மாநகராட்சித் தலைவ

ராக (மேயராக) இருந்த அ. பொ. அரசும், தாம் வானொலியில் பேச அழைக்கப்பட்டபோது, 'ஆகாஸவாணி' என்று கூறுவதை நிறுத்தும்வரை பேசமுடியாது என்று கடுப்பாகப் பதில்கூறி நிறுத்திவிட்டனர்.

திருச்சி கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் மேற்கொண்ட 'ஆகாஸவாணி' போராட்டத்தால், 'வானொலி' என்று சொல்வது அதிகரிக்கப்பட்டு, 'ஆகாஸவாணி' என்பது ஓரிருமுறையே நாள்தோறும் கூறப்பட்டும் வருகிறது. திருவள்ளுவர் முதலிய பெருமக்களின் நாள்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. என்றாலும், வானொலி நிலையத்தில் இடம்பெற்றுள்ளவர்களுக்கு, தன்னிச்சையாக இயங்க முடியாததால், 'ஆட்டிவைப்பவர் சொற்படி ஆடுகின்ற பொம்மைகளாக' உள்ளனர். இப் 'பொம்மை'களை நீக்கி உண்மையான தமிழ்ப்பற்றுள்ளவர்களை நியமித்தால், தமிழகத்திலுள்ள வானொலி நிலையங்கள் தமிழ்ச் செவிக்கினிய தமிழ்ச் சொற்களைக் கையாண்டு, தமிழ் அமிழ்தைப் பொழியும் நிலையங்களாக மாறும். அந்த நாளும் விரைவில் வரவேண்டும் என எதிர்பார்ப்போமாக!

16. நாடறிந்த நாவலர்

தமிழகம், 'வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ்' கொண்டிருக்கிறது அரசியல் அறிவும் நிர்வாகத் திறமையும் மிக்க ஆர்க்காட்டு இராமசாமி முதலியாரை வட்டமேசை மாநாட்டிற்கும், அமெரிக்காவிற்கும், ஐக்கியநாடுகள் அமைப்பிற்கும் அனுப்பிப் புகழ் அடைந்திருக்கிறது. பொருளாதார மேதையாக விளங்கிய ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியாரை ஒட்டாவா

விற்கும், 'ஸ்டர்லிங்' மாநாட்டிற்கும் அனுப்பிப் பொரு ளாதாரச் சிக்கலைத் தீர்க்கச் செய்து பெருமை பெற்றிருக் கிறது; பெரியார் ஈ. வே. இராமசாமியின் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை ஏற்று, விழிப்புணர்ச்சி பெற்றுவருகிறது. இம்மாதிரியே அரசியல் மேதை அறிஞர் அண்ணாதுரை யையும், அகில உலக நாகசுர வித்துவான் இராஜ ரத்தினம் பிள்ளையையும், ஏழிசை மன்னர் எம் கே. தியாகராஜ பாகவதரையும், நகைச்சுவை மன்னர் என். எஸ். கிருஷ்ணனையும், இசையரசு எம். எம். தண்டபாணி தேசிகரையும், முத்தமிழ்ப் புலவர் டி. கே. சண்முகத்தையும், தொழில் விஞ்ஞானி ஜி டி. நாயுடு வையும், புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனையும், வாணிகம் எழுத்து பேச்சு செயல்துறைகளில் பெயர் பெற்ற கி. ஆ. பெ. விசுவநாதத்தையும் தந்து உதவியிருக்கிறது. இவர்கள் அத்தனை பேராலும் தமிழ்நாடு உயர்ந்திருக் கிறது என்று சொன்னால் அது உண்மையே தவிரப் புகழுரையாகாது.

திருச்சி விசுவநாதம் அவர்கள் சிறந்த பேச்சாளராக எப்படி ஆகமுடிந்தது என்பதை இனி இங்குக் கவனிப் போம்.

இளமையில் அவருக்கு உண்டான தமிழ்ப்பற்று' சைவப் பெரியோர்களின் கூட்டுறவைத் தேடித்தந்தது. அதன் காரணமாக அவர் தமிழில் பேசவும் எழுதவும் வேண்டுமென்ற ஆவல் கொண்டார். மேலும், திருவாளர் உ. க. பஞ்சரத்தினம் பிள்ளையைப் பேச்சுக்கு ஒரு முன் மாதிரியாகக் கொண்டு. திருசிரபுர சைவ சபையின் மூல மாகப் பேச்சுப் பயிற்சி பெற்றார். இதுவரை, சைவ அறை யிலே தம் பேராற்றலைக் காண்பித்துக் கொண்டிருந்த விசுவநாதம், வெளியில் பேச்சரங்கம் ஏறவேண்டிய சந் தர்ப்பம் நேரிட்டது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், ஒட்டப்பிடார சித்தி விநாயகர் சபை ஆண்டுவிழாவில், 1921-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 5-ந்தேதிக்குக் காலஞ்சென்ற பெருங்கவிஞர் வெள்ளக்கால் ப. சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் தலைமையில் 'அன்பு', 'மனத்தின் வலிமை' எனும் பொருள்பற்றி முதன் முதலாக மேடை ஏறிப் பேச முற்பட்டார் விசுவநாதம். அன்று அவருடன் பேசின வர்கள், மறைந்த மாவீரர் வ. உ. சிதம்பரனாரும் கவி ராஜ ஜெகவீரபாண்டியனார் போன்ற பெரியோருமாவர். இத்தகைய பெரும் புலிகளுடன் தமது 22-ஆம் வயதில் பேச முன்வந்ததே, விசுவநாதத்தின் இளமைத்துடிப்பை யும் துணிச்சலையும் காட்டுகின்றது!

அந்நாள்முதல் சைவக்கூட்டங்களிலும், தமிழ் அவை களிலும், நீதிக்கட்சியிலும், சுயமரியாதைமேடைகளிலும், நாடக அரங்குகளிலும், வானொலி நிலையங்களிலும், அயல்நாடுகளிலும் விசுவநாதம் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்.

இலக்கியம், இசை, நாடகம், அரசியல், சமூகம், சீர் திருத்தம், கல்வி, வாணிகம், தொழிலாளர், ஆராய்ச்சி மேடை, வானொலி நிலையம் ஆகிய பன்னிரு துறைகளி லும் அவர் எத்தனையோ முறை பேசி வந்திருக்கின்றார்.

அவரிடம் நல்ல பழக்கம் ஒன்றிருக்கிறது. எந்தப் பொருளைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்பும் அப்பொருளைப் பற்றி முதலில் நினைத்துச் சிந்தித்துக் குறிப்பெடுத்துக் கொள்கிறார். பிறகு, முன்னே பேசவேண்டியதை முன் னேயும் பின்னேமொழியவேண்டியதைப் பின்னேயுமாக ஒழுங்காகப் பிரித்துக் கொண்டு, வகைப்படுத்திக் கோவையாகப் பேசத்தொடங்குவது அவரது இயல்பு.

"முக்கால் மணிநேரப் பேச்சுக்கு எடுக்கும் குறிப்பு ஓர் அஞ்சல் அட்டையில் (Post card) அரை அட்ட அளவிற்குதான் இருக்கவேண்டும்" என்று திரு. விசுவநாதம் ஓரிடத்தில் கூறியிருப்பதிலிருந்தே, அவர் எவ்வளவுதூரம் அளந்து பேசக்கூடியவர் என்பது நன்கு புலனுகும்.

"உண்மையைப் பேசவேண்டும். உழைத்துச் சிந்தித்துப் பேசவேண்டும். உணர்ச்சியோடு பேசவேண்டும். பயன்தரத்தக்க விதத்தில் பேசவேண்டும்" எனும் உயரிய நோக்கத்துடன், 'பேச்சினைக் கலையாக'ப்பேணிக் கருத்துடன் பயின்று முறைமை சிறந்து உலையாத ஆர்வத்துடன் ஊழியஞ்செய்யும் சுரும வீரராகச் "சென்ற 62 ஆண்டுகளாகத் திரு. விசுவநாதம் அவர்கள் பல இடங்களில் பல பொருள்கள்பற்றி ஒழுங்காகவும் அழகாகவும் பொறுப்பாகவும் பேசி வந்துள்ளார்.

ஒரு நல்ல பேச்சாளர்க்கு முதலில் கவர்ச்சிகரமான தோற்றம் இருக்க வேண்டும். கணீர் கணீர் என ஒலிக்கும் குரல் இருக்கவேண்டும் அவையை அறிந்து உள்ளத் துடிப்புடன் உணர்ச்சிகரமாகப் பேசும் ஆற்றல் இருக்க வேண்டும். ஆழ்ந்த கல்வி கேள்வி இருக்க வேண்டும் இந்த அளவுகள் இருந்தால்தான் ஒருவர் தொடர்ந்து பேச்சாளராகப் புகழ்பெற முடியும்.

விசுவநாதத்தின் நெடிய உருவமும், அழகான முகப் பொலிவும், அடலேறு போன்ற கம்பீரமான தோற்றமும், எவரையும் தம்பால் இழுக்கக்கூடிய பேராற்றலை அளிக்கின்றன.

அவரது குரலோ எடுப்பானது. அவர், 'கேட்டார் பிணிக்கும் தகையவாய், கேளாரும் வேட்பமொழியும்'

சொல்லாற்றலைப் பெற்றவர். அவர், மேடை ஏறிப் பேசினால், கருத்து வேற்றுமையுள்ள மக்களின் உள்ளங்களையும் மிக எளிதில் கவர்ந்துவிடுவார். பேசத்தொடங்கினாலோ, சொற்கள் தட்டுப்படாமல் பெருக்கெடுத்து வரும். கருத்து ஒன்றையடுத்து மற்றொன்று சரளமாக வெளிவரும். ஒரு வாதத்தையடுத்து மற்றொன்று அடுக்கடுக்காக வரும்.

விசுவநாதத்தின் பேச்சில் செந்தமிழும், கருத்தாழமும் உணர்ச்சியும், தொடர்ச்சியும் உயர்ந்த நகைச் சுவையும் 'களிநடம்' புரிகின்றன. அவரது எடுப்பும் தொடுப்பும் முடிப்பும் தனிவகையானது.

தமிழும், தமிழரும், தமிழ் நாடும் முன்னேற வேண்டுமென்ற பெருநோக்கோடு பேச்சுத் தொண்டு புரிந்து வருபவர் நம் கி. ஆ. பெ. வி. அவர்கள்.

அவர் சைவப்பணி புரிந்தபோது சைவக் கூட்டம் திரட்டினார். அப்போது அவர் தன்மான இயக்கத்தில் சேராத காலம், அன்று அவர் எப்படிக் காட்சியளித்தார் என்பதைத் தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. க. வின் படப்பிடிப்பினால் பார்ப்போம்:

"1924ஆம் ஆண்டு யான் தூத்துக்குடி நோக்கினேன். திருச்சிப் புகைவண்டி நிலையத்தில் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதனைக் கண்டேன். அவரது செழுமை கொழித்த இளமையும், நெற்றியில் நீறும் கழுத்தில் மணிமாலையும், மலர்ந்த முகமும், கண்ணுக்கு இனிமையூட்டின அவர் ஒரு துண்டு வெளியீட்டை நீட்டினர். அதை அங்கும் இங்கும் பார்த்தேன். அதன் கண் கிறிஸ்தவர் செய்யும் மத மாற்றத்தைப் பற்றிய மறுப்புகள் மலிந்தன. சைவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று கேட்டேன். சைவர்கள்

திருச்சியில் செய்யும் வேலைகள் அவரால் விளக்கப்பட்டன. வண்டி புறப்பட்டது. மீண்டும் இளைஞரைத் தூத்துக்குடியிற் பார்த்தேன். மீண்டும் அவரால் துண்டு வெளியிடுகள் வழங்கப்பட்டன."

இப்படியாக விசுவநாதம் திருச்சியில் சைவத் தொண்டு ஆற்றி 49 ஆண்டுகளாயின. இதன் பிறகு அவர் நீதிக்கட்சியில் இடம்பெற்று, பின் தங்கியுள்ள சமுதாயம் முன்னேற வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியினால் நீதிக்கட்சி அன்பர்களைச் சேர்த்தார். அடுத்து, தென்னாடெங்கும் ஓர் பெருஞ் சூறாவளியைக் கிளப்பிய பெரியார் அவர்களால் காணப்பட்ட தன்மான இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டு, தமிழ் நாடெங்கும் சுற்றித் தன்மானச் சொற்பொழிவுகள் செய்து, அர்த்தமற்ற சடங்குகளையும், அறிவுக்கு ஒவ்வாத கொள்கைகளையும், மனிதனை மனிதன் ஏய்த்துப் பிழைக்கும் சூழ்ச்சிகளையும், கைம்மைக் கோலத்தின் பரிதாபக் காட்சிகளையும் தம் பேச்சாற்றலினால் விளக்கி, அவை இன்று ஓரளவு குறைந்துள்ள சூழ்நிலை ஏற்படப் பெரிதும் உதவி புரிந்தார்.

அக்காலத்தில் திரு. விசுவநாதமே பெரியாரின் இடது கைபோல் எங்கும் உடன் சென்று வந்தவர். அன்று அவரே, தன்மான இயக்கத்திலிருந்த மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மிகுந்த புகழ்பெற்ற பேச்சாளராக விளங்கியவர்.

இதற்குப் பின்னர், சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார், சென்னை மாநிலத்தில் முதல் முறை முதலமைச்சரானபோது கொண்டுவரப்பட்ட கட்டாய இந்தித் திணிப்பை, மறைமலையடிகளின் ஆராய்ச்சியுரைகளின் துணைகொண்டும் தமக்கு இருந்த வாதத்திறமையினாலும் நாடெங்கும் சென்று பேசிக் கண்டித்தார்.

ஆச்சாரியாரைத் திருச்சியிலும் தர்மபுரியிலும் நேருக்கு நேர்சந்தித்து, பொதுமொழியாவதற்குப் இந்தியின் இலக்கிய இலக்கணச் சிறப்பற்ற தன்மையைப் பிட்டு விளக்கும் கேள்விகளை விசுவநாதம் எழுப்பி, ஆச்சாரியாரைத் திணற அடித்தார். அதனுடன் நில்லாது, ஆச்சாரியார் இந்தியை ஆதரித்துக் கூறிய காரணங்களுக்கும், குட்டிக் கதைகளுக்கும், உபமான உபமேயங்களுக்கும் விசுவநாதம் உடனுக்குடன் சொன்ன மாற்றுரைகளும், கதைகளும், உபமான உபமேயங்களும் இன்று நினைத்துக்கொண்டாலும் உடல் குலுங்க நகைக்கச் செய்வனவாகும். 'ஆச்சாரியார் ஒருவருக்குத்தான் குட்டிக் கதைகள், உபமானங்கள் முதலியவை சொல்லும் ஆற்றல் உண்டு; மற்றெவர்க்கும் அவை இல்லை' என்ற எண்ணத்தைத் தவிடுபொடியாக்கி விட்டார் விசுவநாதம்.

இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கமே விசுவநாதத்தின் முழு ஆற்றலை நாடறியச் செய்தது. இதனால் தமிழ்நாடு முழுவதும் அவரது பெயரும் புகழும் முன்னைவிட அதிகம் பரவ வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

அச்சமயம் அவர் ஆற்றிய தொண்டையும், காட்டிய வீரத்தையும், செயலாற்றிய திறனையும் கண்டு வியக்காதவர் இத்தமிழ் நாட்டில் கிடையார்.

இந்தி எதிர்ப்புக் காலத்தில், திருநெல்வேலி நகரத்தின் மேலவீதி மூலையில், திரு. விசுவநாதம் 'தமிழ்வாழ்க என்று சொற்பொழிவு செய்தபோது, எதிரிகள் ஒருமணி நேரம் கல் வீசியதால் அவர் தம் உடம்பில் ஏழு கல்லடிகளை வாங்க நேரிட்டது! என்றாலும், தம் முழக்கத்தை மீண்டும் எழுப்பினாரே அன்றி நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை.

எட்டயபுரத்தில், பேராசிரியர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார் தலைமையில் விசுவநாதம் இந்தி ஒழிப்புப் பிர

சாரம் செய்துக்கொண்டிருந்தபோது, அவ்வூர்க் காங்கிரஸ்காரர்கள் 3 வண்டி கருங்கற்களை வாரி வீசியடித்தார்கள். இதனால் தலைவருடைய மண்டை வீங்கியது. திரு. வி. யின் மண்டையில் இரத்தம் வழிந்தது. அதைத் துடைத்துக்கொண்டு 'தமிழ் வாழ்க' வென்று கூறினார். மேலும் பலாத்காரத்தில் இறங்கிய எதிரிகளை நோக்கிப் போலீசார் சுட முற்பட்டபோது, அதைத்தடுத்து, 'அவர்களும் தமிழர்களே; இன்றில்லாவிட்டாலும் என்ருவது ஒரு நாள் அவர்கள் திருந்துவார்கள்' என்று கருணையுள்ளத்துடன் மொழிந்தார்.

மேற்சொன்ன நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து கல்வீச்சு நேரிட்ளாலும் அஞ்சாமல் பேசும் மனத்திண்மை படைத்தவர் விசுவநாதம் என்பது நன்ருகத் தெரிகிறது. எத்தகையை சிக்கலான பொருள்களையும், தமது நுண்மாண் நுழை புலத்தால் அலசியாராய்ந்து, ஒன்று இரண்டு மூன்று என்று பாகுபடுத்தி, மக்களுக்குத் தெளிவாக விளங்கும் வண்ணம் எளிதாக எடுத்துச் சொல்லும் ஆற்றல் திரு. வி. யிடம் நிரம்ப இருக்கின்றது.

இவரது பேச்சாற்றலை வியந்து பலர் பாராட்டியுள்ளார்கள். அவர்களில் சிலரது உரையைக் கவனிப்போம்:

> "இவர் தமிழிலேதான் கற்ருரென்ருலும், இவருடைய பேச்சு சுருக்கத்திலோ, கேலியிலோ கவர்ச்சியிலோ, வாதத்திறனிலோ எந்தவிதத்திலும் குறைந்ததன்று. தமிழில் அவர் ஒரு சிறந்தபேச்சாளர். ஒரு பொருளைப் பற்றி அவர் சொந்தமாகச் சிந்தித்து நல்ல முறையில் கவர்ச்சிகரமாகப் பேசும் ஆற்றலைக் காணும்பொழுது, நாம் பெரும் இன்பம் அடைகின்ருேம்.
>
> —நில்கண் பொருமாள்

"தமிழகத்தைத் தட்டி எழுப்பிய தலைசிறந்த தலைவர் களுள் திருச்சி கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்கள் தலைசிறந்தவர் என்பதை யாரும் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. அவருடைய பேச்சுத் தமிழகத் திற்கு அருமருந்தாக இருந்தது மாத்திரமல்ல; இன் றைய தலைசிறந்த பேச்சாளிகள் சிலரை உண்டாக் கியும் இருக்கிறது. இப்பெருமை அவரைச் சாரும்'

—ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி

"சொற்களை அளந்து, கருத்துகளை நிரல்படக்கோத்து, பெருமித ஓசையோடு மேடைத் தோற்றத்தைச் சிறக்கச் செய்துபேசும் ஆற்றல் சொல்லின் செல்வர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்களிடம் காணப்படு கின்றது."

—இரா. நெடுஞ்செழியன் (வானொலிப்பேச்சு)

"குட்டிப் பாரதியார் என்று சொல்லத்தக்கவாறு வெட்டிப்பேசும் பண்பை இயற்கையாகப் பெற்ற வரும், நகைச்சுவையாலேயே மக்களை உரிமை கொண்டெழச் செய்பவரும், அடுக்கு மொழி சொல்லிச் சிரிக்க வழிசெய்பவரும், வெளிப்படை யாகச் சொல்லப்போனால் வீண்பேச்சும் ஆரவார மும் இல்லாதபடி குறித்த நாளில் குறித்த நேரத் தில் குறித்த வேலைகளைப் பொறுப்போடு செய்ய வேண்டும், குறித்தபடி முடிக்க வேண்டும் என்னுங் கடமைப் பொறுப்புணர்வுக் கொள்கை உடைய வரும் ஆகிய கி. ஆ. பெ. வி.

—மு. அண்ணல்தங்கோ

"கேட்டவர் பிணிக்கும் தகையவராய், கேளாரும் வேட்ப மொழியும் இந்நாவலர் பிறவியில் பேச்சாளி;

சிறந்த எழுத்தாளர். நகைச்சுவை ததும்ப ஆழ்ந்த கருத்துகளைக் கேட்பவர் அகத்தூன்றப் பேசி, இன்பமும் பயனும் ஒருங்கெய்த வைக்கும் திறம் நிறைந்தவர். பொருளற்ற சொல்லடுக்கும் புலவர் அல்லர். இகலாது வெல்லும் சொல்வல்ல வித்தகர். எளிமையும் இனிமையும் மிளிர வைக்கும் சொல்லின் செல்வர்."

— ச. சோமசுந்தர பாரதியார்

"தமிழகத்தில் உள்ள பேச்சாளர்களில் திருச்சி கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்கள் அறிவோடும் முறையோடும் பேசுகின்றவராவர். நன்ருகச் சிந்தித்த பின்பு, முறைப்படுத்திக்கொண்டு திட்டமிட்டு ஒழுங்காகவும் தொடர்ந்தும் பேசுகின்ருர். ஒரு வாதத்தை அடுத்து மற்ெருன்று வெளிவருகின்றது. ஒரு கருத்துக்குப்பின் மற்ெருரு கருத்து வெளியாகின்றது. தம் சொற்கள்மீது கவனம் செலுத்துவதுடன் தம் கைக்கடிகாரத்தின்மீதும் அவர் கவனம் செலுத்த என்றும் தவறியதில்லை. தமக்குக் கொடுத்த காலவரம்புக்குமேல் ஒரு நிமிடமும் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள விரும்பாத அரிய சொற்பொழிவாளர்களில் இவரும் ஒருவர். இவர் பேசுவதற்கு முன்னுலேயே கூட்டத்தில் இன்ன இடத்தில் கைதட்டல் கிடைக்கும் என்பதைச் சரியாக உய்த்துணர்ந்து, அப்படிப்பட்ட சமயத்தைச் சோடாநீரைப் பருகுவதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்வார் என்று சொல்லப்படுகிறது."

—தென்னிந்தியப் பேச்சாளர்

(சுதந்திரா, 8-11-1947)

இவ்வாறெல்லாம் பலரால், பல கோணங்களிலிருந்து பார்த்துக் கேட்டுச் சிறப்பிக்கப்பட்ட விசுவநாதம் அவர்கள், தமிழகத்தின் மிகச் சிறந்த பேச்சாளர்களில் முன்னணியில் நிற்பவராவர். ஆறுமுக நாவலர், ஞானியாரடிகள், திரு. வி. க, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் போன்ற தமிழ்ப்பெருநாவலர் வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்க பெருமையுடையவராக அவர் விளங்குகின்றார்.

இதுவரை அவர் பல்லாயிரக்கணக்கான கூட்டங்களில் பேசிவந்திருக்கிறார். அப்படிப் பேசின பேச்சுகளில் ஒருசிலவே அச்சுவடிவம் பெற்றுள்ளன. வானொலியில் மட்டும் சுமார் 20 பேச்சுக்கள் பேசியுள்ளார். அவரது பேச்சுகள் சில சென்னையில் பேசப்பட்டுத் திருச்சியிலும், திருச்சியில் பேசப்பட்டுச் சென்னையிலுமாக ஒலிப் பரப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பேச்சுகளில் சிலவற்றைக் கல்கத்தாவிலுள்ள பத்திரிகாசிரியர்கள் சிலர் கேட்டுத் தங்கள் ஆங்கிலம், இந்தி முதலிய தினசரிப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பம்பாயிலுள்ள தமிழ்ப் பெருமக்கள் பலர் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு முன், 'வானொலி' ப்பத்திரிகையில் அவரது படம் பெரிய அளவில் முகப்புப்படமாக வெளியிடப்பட்டுச் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

வானொலியில் அவர் பேசும் பேச்சுக்கள் பெரிதும் போராட்டப் பேச்சுகளாகவே இருக்கும். அத்தகையவற்றுள் மூன்று குறிப்பிடத்தக்கன. அகில இந்தியப் பிராமண வர்ணாசிரம மாநாட்டுத் தலைவர் ஒருவருடன், 'சாதிமுறை ஒழியவேண்டும்' என்று போராடினார். பிறகு, அரசு கல்லூரித்தலைவருடன், "மாணவர்களைக் கல்லூரியில் சேர்க்கத் தகுதியும் திறமையும் தேவை

யில்லை'' என்று அழுத்தந்திருத்தமாக வாதாடியுள்ளார். காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவருடன் 'கதர் உடை பயனற்றது' என்று சொற்போர் செய்துள்ளார். இவரது வானொலிப் பேச்சுகளில் 7 கொண்ட முதற்பகுதி 'வானொலியிலே' என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது; அடுத்து இரண்டாவது பகுதி வெளிவர இருக்கிறது.

வானொலியில் அடுத்தடுத்துப் பேசிக்கொண்டிருந்த விசுவநாதம், இப்பொழுதெல்லாம் ஏன் அவ்வாறு பேசுவதில்லை என்று கேட்டபொழுது, அவர் கூறிய விடை இதுதான்;

''வானொலி மூலமாக இந்தியைப் பரப்புவதும், ஜெய் ஹிந்த் சொல்வதும், வானொலி என்று சொல்வதைக்கூட வெட்கமாகக் கருதி 'ஆகாசவாணி' என்று சொல்வதும் நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்று வானொலி நிலையத்தாருக்கு எழுதினேன். அவைகள் நிறுத்தப்படவில்லை! எவர் எவருக்கோ விழா நடத்தும் வானொலிநிலையம் திருவள்ளுவரைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. அவர்களிடமிருந்து வந்த பதிலில், இங்கு நடக்கிறவைகளுக்குத் தாங்கள் யாரும் பொறுப்பாளிகள் அல்லவென்றும், டில்லியிலிருந்து வருகிற சட்டப்படி தாங்கள் நடந்து தீரவேண்டியிருக்கிறதென்றும், எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டுமென்பது அவர்களின் கட்டளையென்றும் தெரியவந்தது. 'குறைகள் ஒழிக்கப்படாத வரை பேசஇயலாது என்றும், அப்படிப் பேசினால் உங்கள் தவறான செயல்களுக்கு உடந்தையாக இருந்த குற்றம் என்னையும் சாரும் என்று பொது மக்களால் கருதப்பட்டுவிடும்' என்றும் கூறி மறுத்து விட்டேன்.

என்றாலும், ஆகாசவாணி என்று நாள்தோறும் சொல்லப்பட்டு வந்த ஒன்று, இப்பொழுது வாரத்தில் 6 நாள்கள் நிறுத்தப்பட்டு, ஞாயிறு இரவு 8 மணிக்கு மட்டும் சொல்லுகிற அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. 'நமஸ்காரம்' அழிக்கப்பட்டு 'வணக்கம்' சொல்லும் முறை கையாளப்படுவது இவருடைய பெருமுயற்சியில் ஒன்றாகும். சிலஆண்டுகளுக்குமுன் திருவள்ளுவருக்குவிழா நடத்த ஒப்பி, இவரை அதில் கலந்துகொள்ள அவர்கள் நேரில் வந்து அழைத்தது மகிழ்ச்சிக்குரிய வெற்றியாகும்.

பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டின் நடுவில், தமிழகத்தின் சிறந்த நகரமாகிய திருச்சியில் இருக்கிற ஒரு தமிழ் நாட்டு வானொலிநிலையம், தமிழ்ப் பற்றற்ற சிலரால், வடஇந்தியர் தலைமையில், இந்திப் பிரசாரத்தோடும் தெலுங்குப் பாட்டுகளோடும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பது தமிழருக்கும் தமிழர்நாட்டுக்கும் ஒரு பெரிய இழிவாகும் என்பது அவரது முடிவு.

கி. ஆ. பெ. வி. 1956-ல் சிங்கப்பூரிலுள்ள மலேசியா பல்கலைக் கழகத்தில் நூல் நிலையத்தைத் திறந்து வைத்துப் பேசிய பேச்சும், 1968-ல் இலங்கையிலுள்ள பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆற்றிய சொற்பொழிவும், 1971-ல் இந்தியாவின் தலைகரிலுள்ள தில்லிப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பேசிய பேச்சுக்கள் மிகச் சிறந்த இலக்கியப் பேச்சுகளாக அமைந்துவிட்டன! இம்மூன்றும் நூல் வடிவில் வெளிவருமானால், தமிழ் மக்கள் என்றும் மகிழ்ந்து பாராட்டக் கூடியதாக விளங்கும்.

சிறந்த பேச்சாளராகமட்டும் அன்றி, சைவம் தமிழ் அரசியல், சீர்த்திருத்தம், வர்த்தகம் தொழில் ஆகிய ஆறு துறைகளிலும் திரு. விசுவநாதம் அவர்கள் தலைமை வகித்துச் சிறப்பாக நடத்திவைத்த கூட்டங்கள் பல. தமிழ்

நாட்டு மக்கள் ஏராளமான வரவேற்பு இதழ்களை அவருக்கு எளிய உரை நடையிலும் கவிதையிலுமாக எழுதி வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

தமிழ் மொழிக்குக் கெடுதல் ஏற்பட்டபோதும், தமிழ் இசைக்கு எதிர்ப்பு உண்டானபோதும், தமிழர்களின் நலவுரிமைக்கு அழிவுவேலை நடைபெற்றபோதும், அவைகளை ஒழிக்கச் சிங்கம்போல் முழங்கி, பகைவர் மீது பாய்ந்து அவர்களை விரட்டியடிக்க விசுவநாதம் இதுவரை தயங்கினதுமில்லை; இனித் தயங்கப்போவதுமில்லை.

பொதுவாகத் திரு. வி. யின் இலக்கியப் பேச்சுகளில் அமைதி நிலவுவதைக் காணலாம்; ஆராய்ச்சியுரைகளில் அறிவின் மேன்மையைப் பார்க்கலாம்; போராட்டப் பேச்சுகளில் இயல்பான அமைதி இடம்விட்டு நகர்ந்து கொதிப்புத் தலைதூக்கி நிற்கும்; நாடகப்பேச்சில் நடிப்புத் தென்படும்; நகைச்சுவையை அவரது புன்சிரிப்பிலும், கிண்டலையும் நையாண்டியையும் பேச்சின் இடையிடையேயும் நாம் கண்டு அறிந்து மகிழமுடிகிறது.

தமிழ் நாட்டிலே, பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் குழுமிய மேடைகளில், காலம், இடம், நேரம்—இவற்றை அனுசரித்து மாற்றாரையும் கவரக் கூடிய விதத்தில் பேசும் திறமை படைத்தவர் விசுவநாதம் என்பதை நாடு அறிந்திருக்கிறது. அவர் பொதுத்தொண்டில் முழுக்க முழுக்க இறங்கிப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த போது, நாட்டின் நாநா பக்கங்களிலிருதும் வந்த ஆயிரக் கணக்கான அழைப்புகளுக்குத் தட்டாமற் சென்று, பேச ஒத்துக் கொண்ட பொருள் பற்றிச் சொற்பொழிவு ஆற்றிவந்திருக்கிறார். பிறகு, அவர் பலவிதக் காரணங்களினால் அரசியலிலிருந்து ஒதுங்கி நின்று, தம் வாணிபத்தின் மீதே பெருங் கவனம் செலுத்திவரலானார். இப்

பொழுதும் தமது அலுவல்கள் குறைந்திருக்கும் நேரத்தில், வந்த அழைப்புகளை ஏற்று, ஒப்புக்கொண்டபடி குறித்த காலத்தில் குறித்த பொருள் பற்றிப் பேசும் வழக்கமுடையவராகவே இருந்துவருகிறார்.

கூட்டத்திற்கு வருகிறதாகக் கூறிவிட்டு, அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது போகாமல் ஏமாற்றும் வழக்கம் அவரிடம் அன்றுமில்லை; இன்றுமில்லை.

கடைசியாக, விசுவநாதம் பேச்சுத் துறையில் இறங்கியதால், தமிழ்ப்பேச்சு நடை முன்னைவிட எளிதாகவும் கவர்ச்சியுடையதாகவும் மாறியது. தமிழ்ப் புலவர்களுக்கே உரிய பேச்சுமேடை, தமிழில் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கும் உரியதாக ஆகியது. முன்னரே குறித்தவாறு, தன்மான இயக்கத்தின் சிந்தனை, பேச்சு, தமிழ்—இவையத்தனையும் விசுவநாதத்தின் நுழைவிற்குப் பிறகு சீர்த்திருந்தி, கொச்சையற்ற அழகு தமிழாய், ஆணித்தரமான பேச்சாய், பகைவர் மனத்தையும் மாற்றக்கூடிய ஆற்றலுடையதாய் ஆகியது. அதனோடு மேடைத்தமிழ் வளர்ந்து, பண்டிதத் தமிழுக்கும் பாமரத் தமிழுக்கும் இடைப்பட்டதோர் திருப்பம் ஏற்பட்டது.

தென்னாட்டுப் பேச்சாளர்களில், திருச்சி விசுவநாதம் 'நாடறிந்த நாவலர்' என்பது பசுமலைப் பேராசிரியர் நாவலர் திரு. ச. சோ. பாரதியார் அவர்களின் கருத்தாகும். இது நூற்றுக்கு நூறு உண்மைதானே?

17. எழுத்துத் திறமை

எழுத்தாளர்

சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்குமுன் தமிழகத்தில் இப்பொழுது உள்ளதுபோல் இத்தனை பத்திரிகைகள் கிடையா. ஒருசில பத்திரிகைகளே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. அக்காலத்தில் "ஆனந்த போதினி" எனும் பத்திரிகைதான் மிகச் சிறந்த இலக்கியப் பத்திரிகையாகப் பலரால் மதிக்கப்பட்டுத் தமிழ் நாட்டின் கற்றவர் இல்லந்தோறும் பரவியிருந்தது. அதனுல் அப்பத்திரிகைக்கு மிகுந்த மதிப்பும் செல்வாக்கும் இருந்துவந்தன.

அன்று அப்பத்திரிகையில் தமது கட்டுரைகள் கதைகள் இடம் பெற்ருல், அதைப் பெரும் பேருகக் கருதிய இளம் எழுத்தாளர்கள் எத்தனையோ பேர்! இத்தகையவர்களில் சிலர் எழுத்துச் சொந்தச் சரக்காக இருக்கும்; சிலர் தழுவி எழுதியிருப்பர்; சிலர் 'இலக்கியத் திருடு' செய்திருப்பர். இத்தனையும் நாளடைவில் வெளிப்படுத்தப்படவே, 'ஆனந்த போதினி'யின் அக்கால ஆசிரியராயிருந்த ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், மிகுந்த எச்சரிகையுடன் கதைகளையும் கட்டுரைகளையும் பரிசீலனை செய்து, சிறந்ததை வெளியிட்டுவந்தார்.

'ஆனந்த போதினி'க்குச் சொந்தக் கட்டுரைகள் எழுதி அனுப்பியவர்களில் திரு. விசுவநாதமும் ஒருவர். இவர் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரைக் கட்டுரை எழுதுவதற்கு ஒரு முன்மாதிரியாகக் கொண்டு கட்டுரைகளை வரையத் தொடங்கியவர். இவர் எழுதிய முதல் கட்டுரை, 'இந்து மதத்தினர்க்கோர் எச்சரிக்கை!' என்பதாகும். பிறகு, 'ஆனந்த போதினி'க்குத் தொடர்ந்து எழுதும் கட்டுரையாளர்களில் ஒருவரானுர் விசுவநாதம். தொடக்கக்

காலம் முதற்கொண்டே அவருடைய கட்டுரையைப் படித்து இன்புற்றுப் பாராட்டியவர்கள் பலராவர். அவர்களில் ஒருவரான பண்டித எஸ். முத்துசாமிபிள்ளை (முன்னாள் 'விடுதலை' ஆசியர்) அவர்களின் நற்சான்றைப் பார்ப்போம்:

"விசுவநாதம் கட்டுரைகளை நான் தொடர்சியாகப் படித்ததுண்டு. அக்கட்டுரைகளின் தமிழ் நடையும் சொல்லழகும் எனது மனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. அப்பொழுது நான் திருவனந்தபுரம் அர்ச்சு. சூசையப்பர் உயர் நிலைப் பள்ளியில் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்தேன். 'ஆனந்த போதினியில்' விசுநவாதம் எழுதும் கட்டுரைகளைப் படித்துத் தமிழ் நடை பயிலவேண்டுமென்று நான் என் மாணவர்களுக்குச் சிபாரிசு செய்தேன். அதன்படியே பல மாணவர்கள் படித்து நல்ல தமிழ்நடை கற்றுக் கொண்டார்கள்."

இது ஒன்றே போதும், விசுவநாதத்தின் கட்டுரை எழுதும் திறமையைப் புலப்படுத்துவதற்கு.

நாடளடைவில், 'ஆனந்த போதினி'க்கும் விசுவநாதத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டுவந்தது. அதன் ஆசிரியராக இருந்த ஆரணி குப்புசாமி முதலியார் திடீரென இறந்தபோது, விசுவநாதம் உடனே திருச்சியிலிருந்து சென்னைக்கு வந்து, இரண்டொரு மாதம் ஆசிரியராக இருந்து, மேற்சொன்ன பத்திரிகையைத் திறம்பட நடத்திவந்தார். பிறகு செம்பூர் வித்வான் வீ. ஆறுமுகஞ் சேர்வை அவர்களை ஆசியராக அமர்த்திவிட்டுத் திருச்சி திரும்பினர்.

'ஆனந்த போதினி'க்கு கட்டுரை எழுதி வந்ததோடு விசுவநாதம் நின்றுவிடவில்லை. தமிழ்ப் பெரியார் திரு.வி. க. நடத்திவந்த "நவசக்தி"க்கும், காரைக்குடியி

லிருந்து வெளிவந்த "குமரன்" பத்திரிகைக்கும், திருச்சியிலிருந்து வெளியிடப்பட்ட—சொ. முருகப்பாவை ஆசியராகக் கொண்ட—'சண்டமாருதத்துக்கும் அவ்வப்பொழுது கட்டுரைகள் எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்.

அவற்றுள் சில:

(1) தேவலோகம் சென்னையிலிருந்து 10001மைல்!
(2) அச்சுப் பேய்
(3) கந்தப்பன் காதல்
(4) அம்மாயி கும்பிடுதல்
(5) வகுப்புத் துவேஷம்
(6) நான் கண்ட கனவு
(7) தேசபக்தி எது?
(8) கிழக்கும் மேற்கும்
(9) எது தமிழ் மரபு?
(10) இரந்து வாழும் வாழ்வு

என்பன.

இக்கட்டுரைகளில் பல, இலக்கிய சுவை மலிந்துள்ளவை; பல அனுபவ அறிவு செறிந்திருப்பவை; சில அரசியல் நுணுக்கம் மிக்கவை; சில சீர்திருத்தப் போக்குடையவை. இவையனைத்திலும் விசுவநாதத்துக்கே உரிய கைச்சரக்குகள் ஏராளமாக இருப்பதைக் காணலாம்.

விசுவநாதத்தின் கட்டுரைகள் நன்கு சிந்தித்துக் கோவைப்படுத்தி எழுதப்படுவனவாகும் அவரது நடையில் பண்டிதத் தமிழும் பாமரர் தமிழும் இல்லை; இவ்விரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட ஒரு தனிநடையாக அது இருக்கின்றது. அதை முழு மறுமலர்ச்சித் தமிழ் என்றும் சொல்லமுடியாது; பிறர்க்கு விளங்காத கடின சொற்களை காணக்கிடைப்பதும் அதில் அருமை. அவரது எழுத்

தில் ஆழ்ந்த சிந்தனையும், அச்சிந்தனையால் ஏற்பட்ட தெளிவும், அழகுபட விளக்கும் திறமையும், நகைச்சுவை முத்திரையும் ஒருங்கே காணப்படுகின்றன.

பத்திரிகாசிரியர்

எழுத்துத் துறையில் பயிற்சிபெற்றதன் காரணமாகவும், நீதிக்கட்சியிலும் தன்மான இயக்கத்திலும் முன்னணி வீரராக இருந்ததாலும், பற்பல சந்தர்ப்பங்களில் பல பத்திகைகளுக்குத் தற்காலிக ஆசிரியராக திரு.வி. இருந்திருக்கிறார் சான்றாக, 'ஆனந்தபோதினி', 'சண்டமாருதம்', 'விடுதலை' ஆகிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்கள் இறந்தபோதும், நோயிலும் சிறையில் இருந்தபோதும், அவற்றிற்குத் தலையங்கங்கள் எழுதித்தந்துள்ளார். மேலும் வகுப்புத் துவேஷம் என்ற குற்றஞ் சாற்றப்பட்டு 'விடுதலை'யின் ஆசிரியரும் பதிப்பாளரும் கைதுசெய்யப்பட்டபோது, 'எது வகுப்புத் துவேஷம்' என்ற தலைப்பிட்டு ஓர் அருமையான தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறார். அதிலிருந்து சிற்சில குறிப்புகளைமட்டும் இங்கே தருகிறேன்; படித்துச் சீர்தூக்கிப் பாருங்கள்:

> "தமிழர் இயக்கத்திற்கோ, இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்திற்கோ, சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கோ, தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கத்திற்கோ இந்த நாட்டின் எந்தத் தனிப்பட்ட மனிதன்மீதோ தனிப்பட்ட சமூகத்தின்மீதோ துவேஷம் கிடையாது. அதற்கு மாறாக, இந்நாட்டின் வகுப்புவேற்றுமையும் ஜாதி வேற்றுமையும் பூண்டோடு ஒழியவேண்டுமென்று சொல்வது மட்டுமல்லாமல், செய்கையிலும் செய்து காட்டி வருகிறது என்பதை இயக்கத்தைப் பற்றிச் சிறிது கேள்விப்பட்டவர்களும்கூட நன்கறிந்திருக்கலாம்"

"எதிரில் தன்னைப்போன்ற ஒரு மனிதன் நடந்து வருவதைக் கண்டு துள்ளிக் குதித்துப் பன்றியின் மீதோ, நாயின்மீதோ, சாணியின்மீதோ, சாக் கடையின் மீதோ தவறி விழுந்தாலும் விழலாம். ஒருவன் நடக்கும் பார்வையில் அவன்மேல் படாமல் நடந்துபோவதும் தவறு. 'தீண்டாமை' என்ற மனப்பான்மை இன்றைக்கும்கூட இந்நாட்டின் உயர்ந்த வகுப்பார் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கும் கூட்டத்தினிடம் காணப்பட்டுவருகிறது.

* * *

"ஒரு வகுப்பு, ஒன்றைச் செய்கிறது. மற்ருெரு வகுப்பு, "இப்படிச் செய்கிறீர்களே நியாயமா?" என்று கேட்கிறது. சொல்வதே குற்றமாகுமானால் செய் வது எவ்வளவு பெரிய குற்றமாகும்? சொல்லா மலிருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால், செய்யா மலிருக்க வேண்டியதே புத்திசாலித்தனமாகும். 'நாங்கள் செய்வது வகுப்புத் துவேஷமல்ல; நாங் கள் செய்வதை நீ சொல்வதுதான் வகுப்புத் துவேஷமாகும். நாங்கள் செய்யத்தான் செய் வோம், நீ சொல்லத்தான் கூடாது என்று ஒருவன் கூறினால் அது நேர்மையாகுமா? அப்படிப்பட்ட ஒரு மனிதனிடம் ஒரு நாடும் கிடைத்து, அதை அவன் ஆட்சிசெய்யவும் ஆரம்பித்துவிட்டால், அந் நாட்டு மக்களுடைய கதி என்னவாகும் என்பதை அறிஞர்கள் ஆலோசித்துப் பார்க்கட்டும்.

* * *

"தாழ்த்தப்பட்டுப் புண்பட்ட மனத்துடன் ஆறுதலற்று வாழும் பிற்போக்கடைந்த வகுப்புக்களின் மனத்தை— நெஞ்சத்தை—உள்ளத்தையேனும் திருப்தி படுத்த

முன்னேற்றமடைந்த வகுப்புகள் முயற்சி செய்யட்டும். இதுவே வகுப்புத் துவேஷத்தை ஒழிககச் சிறந்த வழி யாகும். அரசாங்கம் இதை ஏற்குமா?''

இது மட்டுமல்ல; இந்தி எதிர்ப்புக் காலத்தில், தம் பெயரிட்டு, 'விடுதலை'யில் விசுவநாதம் மூன்று தலையங்கங் கள் எழுதியிருக்கிறார். அத்தலையங்கங்களில் இன்னும் உயிர்த்துடிப்பு இருக்கின்றதைக் காணும்போது, அவரது சக்தி வாய்ந்த எழுத்தாற்றலையும், நிகழ்காலத்தில் மட்டு மல்லாது எதிர்காலத்திலும் பயன்தரத்தக்க அறிவு சான்ற வாதங்களையும் அறிந்து வியப்படைவோம்

இந்தி எதிர்ப்புக்குப்பின் விசுவநாதம் அரசியலில் பெரும்பங்கு கொள்ளாமல் ஒதுங்கி நின்றுவருகிறார். ஆயினும், "தமிழ்நாடு தமிழர்க்கே" என்ற உயர்ந்த குறிக்கோளைத் தந்த தமிழர் கழகத்தை மீண்டும் புதுப் பித்துத் தமிழகமெங்கும் அது இயங்க வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தார். அப்பொழுது காகிதக் கட்டுப்பாடு இருந்ததால், கழகத்திற்கென முதலில் ஒரு பத்திரிகை வெளியிட முடியவில்லை. அரசினரிடம் அனுமதி கிடைக்கும் வரையில் "தமிழர் நாடு" எனும் பெயரில் ஏழு வெளியீடுகள் கொண்டுவந்தார். அதன் முதல் வெளி யீட்டில் தமிழ்நாட்டு பெருங்குடிமக்களுக்கு ஓர் அறிக்கை எழுதியிருந்தார். அவ்வறிக்கையின் முதற்பகுதியைப் பாருங்கள்:

"தமிழ்நாட்டின் தலையெழுத்தை, தமிழ்மொழி யின் நிலையை, தமிழ் மக்களின் வாழ்வைத் தமிழ் மக்களே கூடி முடிவு கட்டவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. தமிழ்நாட்டிற்கு என்று ஓர் இயக்கம் இல்லை. அறிவும் ஆற்றலும் படைத்த

தமிழ்ப் பெருமக்கள் பலரும் ஒன்றுகூடி வழி வகுக்காவிடில் வாழ வழியில்லை.''

—என்று அழுத்தந் திருத்தமாக அறிவித்திருந்தார்.

மேலும், 'ஆரியரோடும், வடநாட்டரோடும் தமிழன் போரிட்டு உரிமை பெறவேண்டியிருக்கிறது, ஆந்திர நாட்டையும், மலையாள நாட்டையும், கன்னட நாட்டையும் தமிழன் போரிட்டு ஆளமுடியா விட்டாலும் ஆந்திர மலையாள கன்னடியர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டை விடுவிக்கவாவது போராட வேண்டியிருக்கிறது. இந்திய, கிறுஸ்தவ, மகமதிய, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அனைவரையும் மொழியை முன்னிறுத்தித் தமிழர்களாக ஒன்றுபடுத்த வேண்டியிருக்கிறது' என்றும், 'தமிழ்நாடு தனியாகப் பிரிக்கப் பெற்று, தமிழ்நாடு தமிழர்க்கே ஆகி, தமிழ் மக்களால் தமிழ்மொழியால் தமிழர் அரசு நடத்தியாகவேண்டிய நிலைஏற்பட்டுவிட்டது' என்றும் மிகத்தெளிவாக எடுத்துரைத்தார். மற்றும், தமிழ்நாட்டுக்கு வழிகாட்டுபவர், தலைவர், துணைத்தலைவர்கள், 22 பிரிவுகளின் அமைச்சர்கள் ஆகியோரின் பெயரைக் குறுப்பிட்டுவிட்டு, தமிழ் நாட்டு ஆட்சிக் குழுவிற்குப் பல பேரைத்தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். மேற்சொன்ன 22 பிரிவுகளுக்கு ஏற்ற ஆள்களைக் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கொண்டே, தக்கவர்களுக்குத் தக்கதுறையில் அமைச்சு வேலையைக் கொடுத்து திறம்பட ஆளவேண்டுமென்ற விசுவநாதத்தின் பேராவலை உணர்ந்துகொள்ளலாம். சான்றாக ஒரு சில கூறுகிறேன். தமிழர் ஆட்சியில் விஞ்ஞானத்தை ஜி. டி. நாயுடுவிடமும், தொழிலாளர் பகுதியைப் ப. ஜீவானந்தமிடமும், பெண்கள் துறையை டாக்டர் எஸ். தருமாம்பாள் அம்மையாரிடமும்,

மருத்துவத்தை எஸ். எஸ். ஆனந்தத்திடமும் பயமில்லாமல் ஒப்படைக்கலாம் என்று சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பே துணிந்து சொன்னார், விசுவநாதம். இன்று, அவர் குறித்தவர்களில் எவரும், அவரவர்க்குத் தரப்பட்ட துறையை மிகத்திறமையுடன் கவனிப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

திரு. வி. யின் ''தமிழர் நாடு'' வெளியீட்டைப் படித்துப் பல தமிழ்த்தலைவர்கள் வரவேற்புத் தந்தார்கள்; பாராட்டினார்கள். அவர்களில் மறைந்த தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனாரின் பாராட்டுரையைக் கவனியுங்கள்:

''திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்களை யான் நீண்ட நாட்களாக அறிவேன். அவர்தம் வேளாண்மை, தாளாண்மை, பயன்கருதா உழைப்பு இன்ன பிற என் உள்ளத்தைக் கவர்வதுண்டு. இப்பொழுது அணித்தே அவரால் வெளியிடப்பெற்ற ''தமிழர்நாடு'' எனது பார்வைக்கு வந்தது. அவரது தமிழ்ப் பற்றும், தமிழ் நாட்டுப் பற்றும் போற்றற்குரியன. அன்பர் விசுவநாதம் அவர்களின் முயற்சியால் தமிழ்நாடு ஒருமைப்படும் என்று நம்புகிறேன். ஒருமைப்பாட்டுக்குரிய செயல்கள் அவர்பால் முகிழ்க்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

''தமிழ்நாடு தமிழர்க்கே'' என்னும் கொள்கை ஆக்கமுறத்தக்க வாய்ப்பு இப்பொழுது நேர்ந்துள்ளது. இவ் வாய்ப்பைத் தோழர் விசுவநாதம் அவர்கள் பயன்படுத்தி, நாட்டின் பண்டை எல்லைக்குப் பழுது நேராவண்ணம் காப்பாராக! ''தமிழர் நாடு'' வாழ்க! தோழர் முயற்சி வெல்க!''

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்களும்,

"தென்னாட்டு முற்றும் திருந்திச் சிறப்பெய்திப்
பொன்னாடு போலப் பொலிந்திடவே—எந்நாளும்
நாடுபுகழுந்'தமிழர் நாடெ'னுமிப் பத்திரிகை
நீடுலகில் வாழ்க நிலைத்து."

"ஆக்கமும் பேரறிவும் ஆண்மையும் செய்வினையில்
ஊக்கமும் மக்களிடை ஓங்கிடவே—நீக்கமற
நந்'தமிழர் நாடு' நலங்கண்டு தொண்டாற்றி
சந்ததமும் வாழ்க தழைத்து."

என வாழ்த்தினர்.

"தமிழர் நாடு" சிறு வெளியீடாக இருந்தாலும், அச் சிறிய வசதியைக் கொண்டு, தமிழகத்தில் தமிழர் கழகத்தைக் காண விசுவநாதம் தமது எழுத்தாற்றலைப் பயன்படுத்தினர்; தமிழர்களின் நல்லாதரவைக் கோரினர். "தமிழ் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் மத வேற்றுமைகளை மறந்து, ஜாதி வேற்றுமைகளை அழித்து, கட்சி வேற்றுமைகளை ஒழித்து, தமிழ் மொழியை முன் நிறுத்தி எல்லோரும் தமிழர்களாக ஒன்றுபட வேண்டும்" எனப் பாடுபட்டார்.

இதன் பிறகு, தமிழர் கழகம் காணப்படவே, "தமிழர் நாடு" துண்டு வெளியீட்டிலிருந்து, 17-8-1947 முதல் கிழமை இதழாக வெளிவரத் தொடங்கியது. 'திராவிடன்' ஆசிரியராக இருந்த திரு. ஜே. எஸ். கண்ணப்பரைப் பத்திரிகை நடத்துவதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகக் கொண்ட அன்பர் விசுவநாதம், தமது சொந்தப் பத்திரிகையான "தமிழர் நாடு"வை மிகச் சிறப்புறச் சிலகாலம்வரை கிழமை இதழாக நடத்தி வந்தார். பின்னர் அதைத் திங்கள் இதழாக மாற்றி, மேலும் சில காலம் அழகுற வெளியிட்டு வந்தார்.

"தமிழர் நாடு" துண்டு வெளியீட்டிலும், கிழமை, திங்கள் இதழ்களிலும் அவர் தந்த அறிவுக்கு உணவுகள் கற்றாரையும் காமுறச் செய்தன; தமிழ்மக்களின் மனத்தில் சிந்தனையைத் தூண்டின. அறிவுக்கு உணவோடு தமிழ் மருந்து சம்பந்தமாகத் தமது அனுபவவுரைகளையும் வெளியிட்டுவந்தார். மாறுபட்ட கருத்துகளை எடுத்துரைத்து அவைகளுக்கு மறுப்புரையும் தந்துள்ளார். இன்னும் இலக்கியம், இசை, பெண்மக்கள் என்ற பகுதிகளில் பலரது கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். இதற்கு முன் பிறரது பத்திரிகைக்குக் கட்டுரைகள் எழுதிவந்த விசுவநாதம், 'தமிழர் நாடு' வெளிக்கொண்டுவந்ததற்குப் பிறகு, தமது பலவித வேலைகளுக்கிடையே, பத்திரிகைக்குவேண்டிய தலையங்கம், கட்டுரைகள் எழுதுதல் நல்ல முறையில் தொகுத்து வெளியிடுதல், அச்சடித்தல், விற்பனையாளர்களுக்கு அனுப்புதல் போன்ற இன்றியமையாத செயல்களையும் தாமே செய்ய வேண்டியவரானார்.

"தமிழர் நாடு" வில் வெளிவந்த தலையங்கங்களில் 'தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்,' 'தமிழ் நாட்டில் இந்தி ஏன்?' 'செக்கிழுத்த தமிழன்.' 'எனது தோல்வி'—போன்றவை மிகவும் உள்ளத்தை உருக்கக் கூடியனவும் சிந்தனையை எழுப்புவனவும், சக்தி வாய்ந்தனவும் ஆகும்.

'தமிழர் நாடு'வில் வெளியிடப்பட்டுள்ள 'அறிவுக்கு உணவுகள்', அன்பர் சி. ர. பழனியாண்டியால் திரட்டப்பட்டு (1953) நூலாகியுள்ளது. இதேபோல், 'தமிழ் மருந்துகள்' (1953) புத்தகமாக்கப்பட்டுள்ளது. சிந்தனைச் செல்வம், உடற்செல்வம் போன்ற கட்டுரைகள் "ஐந்து செல்வங்கள்" என்ற பெயரில் (1950) நூல்வடிவாக்கப்பட்டுள்ளன. திரு. வி.யால் "தமிழர் நாடு"வில் வரையப்பட்ட நான்கு தலைவர்கள், மூன்று தலைவர்கள் என்ற எழுத்தோவியங்கள் அடுத்து, 'எனது நண்பர்கள்' என்ற

பெயரில் நூலாக வெளிவர இருக்கின்றது. தம் பத்திரிகை யில் மட்டுமின்றி, "அமுதசுரபி" என்ற மாதப் பத்திரிகை யிலும் திரு. வி. தொடர்ந்து கட்டுரைகள் எழுதிவந்தார். அவைகளும் நூலாக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், 'திரா விடன்,' 'கிளர்ச்சி,' 'தனியரசு' போன்ற திராவிட இயக்கப் பத்திரிகை யாசிரியர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் தம் கொள்கையைத் தெரிவிக்கும் கட்டுரைகளை எழுது உதவியிருக்கிறார்.

இவைகளை யெல்லாம் கவனிக்கும்பொழுது, வர்த் தகம், பயிர்த்தொழில், குடும்பம், அரசியல், பிரயாணம், பேச்சு போன்ற பல துறைகளை அன்றாடம் கவனிக்க வேண்டிய நெருக்கடிக்குள்ளாகியுள்ள அன்பர் விசுவ நாதம், எப்படித்தான் ஆர அமரச் சிந்தித்து, தெளி வாகக் கட்டுரைகளையும் உரையாடல்களையும் எழுதினா ரோ என்று மலைக்கவேண்டியிருக்கிறது!

நூலாசிரியர்

எழுத்தாளர், பேச்சாளர் பத்திரிகாசிரியர் என்ப தோடு, விசுவநாதம் நூலாசிரியராகவும் புகழ் பெற்று விளங்குகின்றார்.

முதன்முதலாக அவருடைய பேச்சுக்கள்தாம் நூலா கும் வாய்ப்பைப் பெற்றன.

தஞ்சையில், திரு. விசுவநாதம், காலஞ்சென்ற பேரறிஞர் சி. பா. ய. சுரேந்திரநாத ஒகளி ஆரியா அவர் களின் நினைவின் அறிகுறியாக 'ஆரியா வாசகசாலை'யை 30-11-930-ல் திறந்துவைத்து பேசிய பேச்சு 'சொற் பொழிவு' என்ற தலைப்பில் மேற்சொன்ன படிப்பகத்தாரா லேயே (1946) அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கு அடுத்தபடி யாக, திருச்சி வானொலியில் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் 'ஜாதி

முறை' பற்றிப் பேசிய பேச்சு "ஜாதிமுறை" என்ற தலைப்பில் கதம்ப நிலையத்தாரால் (1946) வெளியிடப்பட்டது. பின்பு, சென்னைத் தமிழர் பதிப்பகத்தாரால் திரு. வி.யின் ஏழு வானொலிப் பேச்சுகளைக் கொண்ட "வானொலியிலே" என்ற நூல் மிகவும் கவர்ச்சிகரமான முறையில் (1947) வெளியிடப்பெற்றது. அடுத்து, 'சகிப்புவேண்டும் சமூகத்தில்' என்ற நூல் கதம்ப நிலையத்தாரால் வெளிக் கொண்டு வரப்பட்டது. இச்சிறு நூலைத் தொடர்ந்து "வள்ளுவர் உள்ளம்" என்ற தலைப்பில் பொன்மலைத் திருக்குறள் கழகத்தாரால் (1945) திரு. வி. பேசிய அரிய பேச்சு அச்சு வடிவம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும், சென்னைப் பாரிநிலையத்தாரால் ஐந்து செல்வங்கள், (1950) தமிழ் மருந்துகள் (1953), வள்ளுவரும் குறளும் (1953), மும்மணிகள் (1954), எண்ணக்குவியல் (1954), அறிவுக்கு உணவு (1954), திருக்குறள் புதை பொருள் (1956), திருக்குறள் கட்டுரைகள் (1958), ஆறு செல்வங்கள் (1964), தமிழின் சிறப்பு (196?), நல்வாழ்வுக்கு வழி (1972), போன்ற நூல்களும் சிறப்பாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளன வள்ளுவரும் குறளும் என்ற தலைப்பில் திரு. வி. பேசிய பேச்சு, அறிஞர் ஜி. டி. நாயுடு வால் ஒலிப்பதிவு செய்யப் பெற்று, பின்னர் கோவை வள்ளுவர் படிப்பகத்தால் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

நாடக ஆசிரியர்

திரு. வி. யிடம் மறைந்து கிடந்த நடிப்புப் புலமையும் இசைப்புலமையும் வெளிவரக்கூடிய வாய்ப்பைப் மதுரை முத்தமிழ் மா நாடும் ஈரோடு நாடக முன்னேற்ற மாநாடும் உண்டாக்கித் தந்ததால், 'இசை' 'நடிப்பு' பற்றி முத்தமிழ் மாநாட்டு மலரிலும், "நாடகம்" நாடக முன்னேற்ற மாநாட்டு மலரிலும் திரு. வி. யின் பேச்சுக்கள் வெளியாகியுள்ளன.

மேலும், டி. கே. எஸ் சகோதரர்களின் வேண்டு கோளுக்கிணங்கித் திரு. விசுவநாதம் அவர்கள் "தமிழ்ச் செல்வம்" (1955) எனும் கருத்தாழமிக்க அரிய நாடகத்தை எழுதித் தந்துள்ளார் அந்நாடகம் வானொலியிலும், நாடக அரங்குகளிலும் பலமுறை நடித்துக் காண்பிக்கப் பட்டுப் பல அறிஞர் பெருமக்களின் பாராட்டுரையையும் பெற்றுள்ளது மாறுபட்ட கருத்துடைய திரு. சக்கர வர்த்திராஜகோபாலாச்சாரிகூடத் 'தமிழ்ச் செல்வ'த்தை இருமுறை கண்டு அனுபவித்து மகிழ்ந்து சென்றிருக்கிறு ரென்றால், நான் வேறு என்ன சொல்லவேண்டும்! 'தமிழ்ச்செல்வம்' திரு. வி. யின் முதல் நாடகம் என்று லும், அது அவரிடம் மண்டிக் கிடந்த நாடகப் பண்பை உலகறியச் செய்திருக்கிறது. இந்நாடகத்தைச் சென்னைப் பாரி நிலையத்தார் அழகுற அச்சியற்றி வெளிக்கொணர்ந் திருக்கிறார்கள்.

திருச்சியில் கலைக்கழகம் ஒன்று 39 ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுவருகிறது! அதற்கு திரு. வி. 19 ஆண்டு களாகத் தலைவராக இருந்திருக்கிறார். அவர் பல நாட கங்களை நடத்தியும், சில நாடகங்களில் நடித்தும் வந்தி ருக்கிறார் திரு. என். எஸ். கிருஷ்ணனுக்கு 'நகைச்சுவை மன்னர்' என்ற பட்டம் வழங்கியதும் இக்கலைக்கழகமே. 'இழந்த காதல்' என்ற நாடகம் இக்கலைக்கழகத்துடையதே. இது நிழற்படமாகவும் எடுக்கப்பெற்றுளது. திரு. எம். ஆர். இராதா நடித்துவரும் 'விமலா அல்லது விதவையின் கண்ணீர்' என்னும் நாடகமும் இக்கலைக்கழகத்தாரால் எழுதப்பெற்று நடிக்கப்பெற்றதே. இக்கலைக்கழகத்தினர் மதுரை, இராமநாதபுரம், கோவை, தஞ்சை முதலிய வெளியூர்களுக்கும் சென்று நாடகங்களை நடத்திவந்திருக் கின்றனர்.

சில இளைய நடிப்புப் புலவர்களையும் இசைப் புலவர்களையும் இக்கலைக்கழகம் அரங்கேற்றித் தமிழுலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்திவைத்து நற்றொண்டு செய்திருக்கிறது. இவர்களில் மதுரை சோமசுந்தரம், திருச்சி லோகநாதன், எம் எம். மாரியப்பா, திருக்கோவிலூர் அலமேலு முதலியவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். திரு. எம். கே. தியாகராஜ பாகவதருக்கு 'இசை மன்னர்' என்ற பட்டம் வழங்கியதும் இக்கலைக்கழகமே.

திரு. எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர் இந்தி எதிர்ப்பு நிதிக்குப் பொருளுதவிச் செய்ய சென்னையில் ஓர் இசையரங்கை நடத்தியபொழுதுதான், அவருக்குத் திரு. வி. காலஞ்சென்ற ஏ. டி. பன்னீர் செல்வம் அவர்கள் தலைமையில் 'இசையரசு' என்ற பட்டத்தை வழங்கிப் பாராட்டினார். அப்போது, திரு. வி. சென்னை மாகாணத் தமிழர் கழக அமைச்சராக இருந்தார். இவ்வாறு இசைக்கலைக்கும் நடிப்புக் கலைக்கும் அவர் செய்துவந்த தொண்டுகள் பல.

இவைகளேயன்றிப் பல ஆண்டு மலர்களில் பல்வேறு கருத்துகளுடைய திரு. வி யின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டு எப்பொதும் புதுமை உடையனவாக இலங்குகின்றன.

கடைசியாக, திரு. விசுவநாதத்தின் எழுத்தும் பேச்சும் சிறப்பாகத் தமிழரையும், பொதுவாக மக்கள் சமுதாயத்தையும் நல்லவழியில் செல்லும்படி வழிகாட்டக்கூடிய அறிவு விளக்குகள் என்று கூறலாம். அவருடைய எண்ணம்-நிறைந்த கல்வி, கேள்வி அனுபவத்திலிருந்து எழுகிறது. ஆகவேதான், அவர் பேசியதும் எழுதியதும் பல நாளாகியும்கூட, என்றும் பயன் தரக்கூடியவையாய் உள்ளன. அது கெட்டி முத்தே அன்றி சொத்தை முத்து அன்று; அழுத்தமான மணியே அன்றிக் காற்றில் பறந்து

விடும் பதர் அன்று. எனவேதான், அவரது நூல்கள் பல பதிப்புகளாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. தமிழ் எழுத்தாளர் உலகில்—நூலாசிரியர் இடையில் திருச்சி விசுவநாதத்திற்கு ஒரு நல்ல இடம் உண்டு என்பதை இன்றைய உலகம் உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இனி வருங்காலத்தில் அவருக்கு ஏற்பட இருக்கும் செல்வாக்கை அதிகமாகக் கூற நான் யார்? அத்தீர்ப்பை வழங்க வருங்காலத்தவர்க்குத் தானே உரிமை உண்டு?

18. குணநலன்கள்

கி. ஆ. பெ. விசுவநாதத்திடம் இயல்பாகக் காணப் படும் பல பண்புகள் பிறரால் போற்றிப் பின்பற்றக் கூடியனவாக உள்ளன. அவைகளை அறிந்து இன்புறு வோம்.

கவர்ச்சியான தோற்றம்

திரு.வி. யைப் பார்க்கும்பொழுதே ஒரு தனியான கவர்ச்சி ஏற்படுகின்றது. அவர் கம்பீரமான தோற்ற முடையவர். சுமார் 6 அடி உயரமுள்ளவர். அவரது உயர்ந்த உருவத்திற்கு அழகு செய்வதைப்போலப் பொன்னிற மூக்குக்கண்ணாடி மின்னிக்கொண்டிருக் கின்றது. அவர் எப்பொழுதும் மெல்லிய 'மஸ்லீன்' ஆடையையேபயன் படுத்துகிறார். நீண்ட சொக்காயும், கீழ்ப்பாச்சுகட்டியவேட்டியும். தேலளில் பட்டுத்துண்டும் அணிந்துவருவது, அவரதுசெந்நிற உடலை மேலும் கவர்ச் சிப்படுத்துகிறது. அவரது கை விரல்களில் மோதிரங்கள் ஒளிவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன! அவர் மயில் போன்ற சாயலை உடையவர். எடுப்பான குரலைப் பெற்றிருப்பவர்.

அவரைப் பார்த்தால் 75 ஆண்டுகள் கடந்தவராகத் தெரியாது. இளமையில் அவர் செய்த உடற்பயிற்சி, உணவில் 'அற்ருல் அளவறிந்து உண்ணும்' தன்மை, குடும்பத்தில் சிக்கலின்மை, இவையத்தனையும் அவரை உடற்கட்டு வாய்ந்தவராகச் செய்திருக்கின்றன.

ஆகவேதான், அவர் மூன்றுமுறை திருமணஞ் செய்து கொண்டு, பதின்மூன்று பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையாகியும், அவரது முகத்தில் இன்னும் இளமைக் கூறு மறையாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

சிந்தனையாளர்

போதிய கல்வியறிவினுலும், நிறைந்த அனுபவத்தினுலும், குடும்ப அமைதியினுலும், வாழ்க்கை வசதியினுலும் திரு.வி. யால் நன்கு சிந்தித்து நல்ல முடிவுக்கு வர முடிகிறது. அவரது தெளிந்த சிந்தனையிலிருந்து தெறித்த நன்முத்துகளை, அவரது ஒவ்வொரு பேச்சிலிருந்தும் எழுத்திலிருந்தும் நாம் கண்டு இன்புறலாம். 'அறிவுக்கு உணவும்', 'ஐந்து செல்வங்களும்' இதற்கு நற்சான்றுகளாக உள்ளன.

தமிழ்ப் பற்று

உலகின் மிகப் பழமையான மொழியும், உயர்தனிச் செம்மொழிகளில் ஒன்றுமான தமிழ் மொழி மீது விசுவநாதத்திற்கு அடங்காக் காதல் உண்டு. வள்ளுவர், இளங்கோ போன்ற பண்டைச் சான்ருேர்களிடமும் மறைமலையடிகள், ந. மு வேங்கடசாமி நாட்டார், திரு. வி. க. ச. சோ பாரதியார் போன்ற பெரும்புலவர்களிடமும், பாரதியார், பாரதிசாசன், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை போன்ற தற்காலக் கவிஞர்களிடமும் அவருக்குப் பெரும் பற்று இருக்கிறது.

மேலும், இரண்டரை இலட்சம் சதுர மைல் நிலப் பரப்பும், முப்புறமும் அலைகடலும், எழுநூறு மைல் நீளம் கடற்கரையும் கொண்ட தமிழகத்திலுள்ள மூன்று கோடித் தமிழர்கள் இன்னும் சரியான அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார, விழிப்புணர்ச்சி பெறுமல், அடிமை போல வாழ்வதைக் கண்டு, அவர் நீதியா முறையா என்று உளம் கொதித்துக் குமுறுகின்ருர்.

"தமிழா நீ மறந்து கிடக்கிருய்! நீ தரணி ஆண்டவன்! பழங்கால நிலையை எண்ணியாவது விழி! எழு! வீறு கொள்! வெற்றி முழக்கம் செய்!" என்று பண்டைப் பெருமையை நினைவுப் படுத்தி, '**தமிழைப் பழிப்பவனைப் பழி! தமிழனைப் பழிப்பவனை ஒழி! தமிழ் நாட்டைப் பழிப்பவனை அழி!**" என்று இழந்த உரிமையைப் பெற வேண்டும் மென்று கனல் கக்குகிருர்.

இசைப் புலமை

அவருக்கு நல்ல இசைப் புலமை உண்டு. திருவனந்த புரம் தி. இலக்குமணப் பிள்ளையிடம் இசையறிவு பெற்றவர். ஆகவேதான், தமிழ் நாட்டில் தமிழ் இசை இயக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டபோது, தமிழ் இசைப் பெருமை குறித்தும், இலக்கியங்களைப் பற்றியும் நன்கு விளக்கிக் கூறி, எதிரிகளின் உளுத்த வாதங்களை ஒன்றுக்கும் உதவாததாகச் செய்தார். இந்த வகையில் தமிழிசைக்காக அவர் ஆற்றிய தொண்டு கண்டு தமிழகம் நன்றி செலுத்தியிருக்கிறது.

மனநிறைவும், ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் அறிவும், இசைப் புலமையும் ஒருங்கே பெற்றிருக்கும் விசுவநாதம் சில சமயங்களில் கவிதைகள் புனைவதுண்டு. இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தின்போது திரு. வி. இட்டுக்கட்டிய பாட்டுகள் நாடு முழுவதும் பாடப்பட்டு, தமிழ் மக்கள் உள்ளத்தில்

இந்தியை எதிர்த்துத்தீர வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியை கொழுந்துவிட்டெரியச் செய்தன.

அக்காலத்தில் "விடுதலை"யில் வந்த பாட்டு ஒன்றை மட்டும் இச்சமயத்தில் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்:

எழுந்திரு! எழுந்திரு!!

1

தமிழ் மகனே! தமிழ் மகனே!! தமிழ் மகனே!!
தமிழா உன் தோள் வலிமை தரணியெல்லாம் அறியாதா!
தமிழ் மொழியைக் கொலை புரிந்து தாழ்வடைந்து வாழ்வாயா?
தமிழ்த்தாயின் தனிக்கொடியைத் தாங்கி உயர்த்தலாகாதா?
தமிழ் நாடு தமிழர்க்கே என்றுரைக்க லாகாதா?

2

உறக்கமா? உறக்கமா? உறக்கமா?
கட்டாய இந்திதனைக் கண்டதுண்ட மாக்காயா?
காங்கிரசின் கொடுஞ்செயலைக் கண்விழித்து பாராயா!
அடக்குமுறை ஆட்சிதனை அடக்கி வைக்கலாகாதா?
இடக்குச் செய்யும் காங்கிரசை எதிர்த்தொழிக்க லாகாதா

3

எழுந்திரு! அன்பனே!! எழுந்திரு!!
நெல்லுக் குற்றும் ஜெயில் கொடுமை நீ நினைத்துப் பாராயா!
புல்லுருவி மாந்தருக்குப் புத்தி சொல்லலாகாதா!
ஒன்பது நூற்றுண்டு உறங்கியது போதாதா!

விழிப்படைய நினைத்துவிட்டால் வெற்றி
யுனதாகாதா?

தமிழ் மகனே! தமிழ் நாடு!! தமிழருக்கே!!!

[இது 'தக்ஷயக்ஞத்தில்' ராஜகுரு பாடிய 'பவானி' வர்ண மெட்டை ஒட்டிப் பாடப்பட்டது.]

இப்பாட்டின் சில பகுதிகள் கேட்டவர் மனத்திலிருந்து மறையாமல் இன்றும் ரீங்காரம் செய்துகொண்டேயிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

இன்னும், 'தமிழன்,' 'தமிழ் உலகம்' என்ற இரு பத்திரிகைகளுக்கும் அவர் எழுதியனுப்பிய பொங்கல் வாழ்த்துக் கவிதைகளும், தமிழ் நாட்டுக் கிளிக்கண்ணியும், ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், மறைமலையடிகள், காந்தியடிகள் போன்ற பெரியோர் இறந்தபோது அவர் பாடிய இரங்கற் பாக்களும் அவரது கவிதை உள்ளத்தைக் காண்பிக்கின்றன.

அஞ்சாமை

ஒருவரை அளவுக்குமீறிப் புகழும் வழக்கம் அவரிடம் கிடையாது. கருத்து வேற்றுமை எழும்போது அதை ஒளிவு மறைவின்றிப் பிறர்க்காக அஞ்சாமல் எடுத்துக் கூறும் தனிப் பண்பு அவரிடம் காணக்கிடக்கின்றது. இதில் நண்பர், பகைவர், என்று ஒருதலைச் சார்பாக அவர் எப்பொழுதும் நடந்துகொண்டதில்லை. அவருடன் நன்கு பழகியவர்களே இக்குணத்தை அறிந்து புகழ்கின்றனர்.

அவரது களங்கமற்ற, பாராட்டத்தக்க மனவுறுதியை எவ்வளவு போற்றினும் தகும். இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியின்போது அவருக்கு ஏற்பட்ட கடும்

எதிர்ப்புகளையும் பொருட்படுத்தாமல், கொண்ட கொள் கைக்காகக் கல்லால் அடிக்கப்பட்டு இரத்தம் வழிவதைக் கண்டும் பயப்படாமல் தொடர்ந்து பேசிய நிகழ்ச்சிகளே அவரது அஞ்சாமைக்கு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாக இலங்குகின்றன. அவரைப் போன்ற தீரர்கள் எந்த இயக்கத்திற்கும் சிறந்த அணிகலனுக இருப்பார் என்பது எப்போதும் உண்மையாக இருக்கும் போலும்!

நேர்மையாளர்

சிலர் அரசியல் வாழ்வை சொந்த வாழ்வின் ஏற்றத் திற்காகப் பயன்படுத்திவருவது அவருக்குப் பிடிப்பதில்லே. பொதுவாழ்வில் இறங்குவோர், தமது கொள்கைகளின் படி நடக்க வேண்டுமே தவிர, அதற்கு எதிரிடையாக அவர்கள் சொல்லும் செயலும் இருக்கக்கூடாது என்று அவர் கருதுகிறுர். ஆகவேதான், அவர் முழுக்க முழுக்கப் பொதுவாழ்வில் ஈடுபடாமல், தமது வாணிபத்தைக் கவனித்துக்கொண்டு, எஞ்சிய நேரத்தில்தான் பொதுப் பணியில் கலந்துகொள்கிறுர். இதனுலே அவர் பெருந் தலைவராக ஆகமுடியாத நிலையில் உள்ளார். இதற்காக அவர் கவலைப்படுவதில்லை. அவருக்கு வேண்டியதெல் லாம் பொதுவாழ்வைத் தமது சொந்தப் பிழைப்புக் காகப் பயன் படுத்தக்கூடாது என்பதுதான்.

அதனேடு அவர், கருத்து வேற்றுமைக்கு இடம் தடு பவர். மாற்றுரிலும் மதிக்கத்தக்கவர்கள் இருக்கிறுர்கள் என்று உணர்பவர். ஆகவே, அவர் பெருமை தந்து பெறுகிறுர்.

காலந்தவருமை

விசுவநாதத்திடம் நாம் அறியக்கூடிய மற்றெரு சிறந்த பண்பு காலந்தவருமை. கூட்டத்திற்குப் பேச

ஒத்துக் கொண்டால், குறித்த நேரத்தில் குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் சென்று, கொடுத்த பொருள் பற்றிக் கால வரம்பிற்குள்ளே அமைப்பாகப் பேசிவிட்டு வருவார். பேசும் போது மக்கள் எப்படித் தமது கருத்தை வரவேற்கிருர்கள் என்பதை அவர் குறிப்பால் அறிந்துகொள்வார். அதே சமயத்தில் தம் கையில் அணிந்துள்ள கடிகாரத்தின் முட்குறியின்மீதும் கவனம் செல்லும்! இதிலிருந்தே அவரது போக்கை நாம் கூர்ந்து அறியலாம்.

அவரது தொழில் நிலையத்தில் அவருக்குப் பின்னல் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் அட்டையில், "தயவு செய்து தாங்கள் வந்த வேலைகளை இரண்டு நிமிடங்களுக்குள் பேசி முடித்துக்கொண்டு போகுமாறு வேண்டுகிறேன்" என்று எழுதப்பெற்றிருப்பதைக் கண்டு பலர் திடுக்கிட்டுப்போவதுண்டு.

ஒரு சமயம், திருச்சி 'டிப்டி கலெக்டர்' ஒருவர் திரு.வியை மாலை நாலரை மணிக்கு வீட்டில் இருப்பாரா என்று கேட்டுவரச் சொல்லியிருந்தார். திரு. வி இருப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார். நாலு நாற்பதுவரைக் காத்திருந்தும் டிப்டி கலெக்டர் வராததால், திரு. வி. தம் வேலைகளைக் கவனிக்கப் போய்விட்டார். ஐந்து மணிக்குக் காலங் கடந்து வந்த அதிகாரி வெட்கித் திரும்பினர்.

அன்றுட வேலைகளை அன்றே முடிப்பதும் அவரது இயற்கையான பண்பு! அது ஓரளவு யந்திர ஓட்டம் போல் தோன்றினலும், காலத்தின் சிறப்பை உணர்ந்தவர்க்கு அது மிகவும் அவசியம் என்பது கருதத்தக்கது.

நல்ல வாணிபர்

விசுவநாதம், பிறர் கையை எதிர்பாராமல், தம் கையே தமக்கு உதவி என்றபடி வாணிபம் நடத்திவரு

கிருர். அதில் குறைந்த விலைக்கு மட்டச் சரக்குகளை வாங்கி, மிகுந்த விலைக்கு விற்கும் பேராசைக் குணம் அவரிடம் இல்லை. அவர், தாம் வெளிநாடு சென்றிருந்த போது, மலேயாவில் கண்ட உயர்ந்த வாணிப முறை ஒன்றை மேற்கொண்டிருக்கிருர். இதன்படி, உயர்ந்த பொருளை வாங்கி, அதிக விலைக்கே விற்றுவருகின்ருர். விலை உயர்வு என்ருலும் பொருள் நன்ருக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையால், வெளியூர்களிலிருந்தும் உள்ளூர் களிலிருந்தும் இவரது சரக்குக்கு ஏராளமான தேவை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதனுலேயே அவரது வியாபாரம் செழித்துப் புகழ்பெற்று வருகிறது.

அவர் வாணிபத்தில் கண்டிப்புள்ளவர். ஆகவே காட்டுவது ஒன்று கொடுப்பது மற்ருென்று என்ற சூழ்ச்சி யின்றி கேட்ட பொருளைச் சொன்ன விலைக்கே தரும் கண்டிப்பான குணம் படைத்தவராக இருக்கிருர். பொய் என்றும் அவரிடம் இல்லாமையினுலேயே நாணயக்காரர் என்ற சிறப்பைப் பெற்றிலங்குகிருர்.

அவர் குடும்பத்தில்- வாழ்க்கையில்- பொதுவாழ்வில் -அரசியலில் நேர்மையை விரும்புபவர். அவரிடம் சொல் வது ஒன்று, செய்வது வேறு என்பது கிடையாது. எது சரி யென்று தமக்குப் படுகிறதோ அதைத் துணிந்து சொல் கிருர். ஆகவேதான், பொய் பேசுவர்களையும் தவறு செய்பவர்களையும் வெறுக்கிருர். அவரது நேர்மையில் கருத்து வேற்றுமையுள்ளவர்களுக்கு ஐயம் ஏற்படுவ தில்லை.

அவர் ஒரு வணிகர்; நீதிக்கட்சி அன்பர்; தன்மான இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்; தமிழ்ப் பற்றுடையவர். இன் னும் ஒருபடி அதிகமாகச் சொல்லப்போனுல், "ஒழுக்கம் விழுப்பம் தருதலான்-ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப் படும்"

எனும் குறள் வாக்குக்கு ஏற்ப நடக்கும் ஓர் ஒழுக்க சீலர்.

பழமை பேணுபவர்

சீர்திருத்தக்காரராகிய திரு. விசுவநாதம் பழமையை யும் போற்றிப் பேணுகிறார். அவர் குடியிருக்கும் வீடு நூற்றிருபது ஆண்டு பழமையானது. நான்கு தலை முறைகளாக அவர் குடும்பத்தினர் வாழ்ந்துவருவது. அவ் வீட்டின் ஆதரவு, ஈடு, ஒற்றி, கிரயம் என இத்தனை ஆண்டுகளாகப் பதிவு நிலையத்துக்குப் போகவில்லை. இத் தகைய பழமையான வீட்டில் இருந்துகொண்டிருப்ப துடன், பழம் பொருள்களை வைத்துக் காப்பாற்றுவதிலும் அவர் தேர்ந்தவராக இருக்கின்றார்.

அவர் இன்றும் கணக்கெழுதிவருகின்ற கற்பலகை (Slate) அறுபத்து நான்கு ஆண்டுகளுக்குமுன் வாங் கியது. எழுபது ஆண்டுகளுக்குமுன் வாங்கிய எழுத்தா ணியும், படித்த ஓலைச்சுவடிகளும், புத்தகங்களும் அவரி டம் இன்றும் பாதுகாப்பில் உள்ளன. அவர் ஒரு 'பிளாக் பேர்ட்' பேனாவைப் பதின்மூன்று ஆண்டுகளாகவும், ஒரு 'பார்க்கர்' பேனாவை இருபத்தாறு ஆண்டுகளாகவும், ஒரு கைக்கடிகாரத்தைப் பதினைந்து ஆண்டுகளாகவும் கை யாண்டுவந்திருக்கிறார்.

அவரது தொழில் நிலையத்தில், அறுபத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இரண்டேகால் ரூபாய்க்கு வாங்கிய ஜப்பான் சுவர்க்கடிகாரம், இன்றும் பழுதடையாமல் சரி யாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அவருக்குப் பயன்பட்டு, வருகிற நாற்காலி ஐம்பத்திரண்டு ஆண்டுகளாவும் மேஜை ஐம்பத்தாறு ஆண்டுகளாகவும் பழுதடையாமல் உள்ளன. எண்பது வருடங்களுக்குமுன் திரு.வி. யின் தந்தைக்கு அவர் முதலாளி வைத்துக்கொடுத்த நாற்பது

பழைய இரண்டணு வெள்ளி நாணயங்களை (ஐந்து ரூபாய்) இன்றும் அப்படியே நினைவுப் பொருளாக வைத்திருக்கிறார் விசுவநாதம்.

இதிலிருந்து அவர் பொருள்களின் அருமை அறிந்து பாழாக்காமல் நாள்தோறும் நிதானமாகக் கையாண்டு வரும் பழக்கத்தை உடையவர் என்பதை நன்கு அறியலாம்.

அமைப்புத் திறமை

தம்மிடம் எந்த வேலை ஒப்படைக்கப்பட்டாலும் அதைச் செவ்வனே செய்துமுடிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர் அவர். அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பல மாநாடுகளை மிகச் சிறப்புற நடத்திக் கொடுத்திருக்கிறார். நீதிக்கட்சியின் பொதுச்செயலாளராக இருந்தபோது, நாடெங்கும் தமது சொந்தச் செலவில் சுற்றுப் பயணஞ் செய்து, ஆங்காங்கே கிளைக்கழகங்களை ஏற்படுத்தித் திரும்பினார். இம்மாதிரியே, தன்மான இயக்கத்தின் தூணாக இருந்தபோது, பட்டி தொட்டிகளிலெல்லாம் பகுத்தறிவுப் பிரசாரஞ் செய்து, மூலைமுடுக்குகளிலும் சங்கம் காணும்படிச் செய்திருக்கிறார். இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தின்போதும், மாவட்டந் தோறும் பெரும் பலம் திரட்டி, இந்தியை ஒழிக்கப் பட்டாளம் கொண்டுவந்தார். ஈ. வே. ரா சிறைப்பட்ட போது, தாமே தனித்து நின்று இயக்கம் தளர்ச்சியடையாமல் அதை முன்னிலும் அதிக வலுவுடையதாக ஆக்கினார். அன்று அவரது கட்சி அமைப்புத் திறனையும், போரை அவர் முன்னின்று நடத்திய விதத்தையும் கண்டு, தமிழகமே வியந்து பாராட்டியது; ஆச்சாரியாரும் நடுங்கிப் போனார். திரு. வி. க. போன்ற நடுநிலையாளர்களும் தமது வாழ்க்கைக்குறிப்புகளில் வியந்து பாராட்டியுள்ளார்கள். இதற்குப் பின்பு, தமிழர்

கழகத்தை ஒவ்வோர் ஊரிலும் திறக்கச் செய்து, 'தமிழர் நாடாக'ஆக்க அவர் பெரும்பணியாற்றியதைத் தமிழகம் மறந்துவிடவில்லை. இன்னும் அவரிடம் இந்த ஆற்றல் மறைந்துபோய்விடவில்லை. அது நீறுபூத்த நெருப்புப் போல் இருக்கின்றது. சமயம் வந்தால் அது வீறிட்டெழும் என்பதில் சிறிதும் தடையில்லை.

பாராட்டும் குணம்

திரு. வி. யிடம் இருக்கும் மற்றோர் இயல்பு, நல்லதைப் பாராட்டும் குணம். "மனோகர"னாக நடித்ததில் டி. கே. சண்முகமும்,கே. ஆர். ராமசாமியும் சிறந்தவர்கள் என்கிறார். இன்று, உயர்ந்த கவிஞர்களில் பாரதிதாசனைத் தலைசிறந்தவர் என்று குறித்திருக்கிறார். "வீராயி" எனும் சிறுகாப்பியத்தைப் படித்து, அதிலுள்ள அருமையான கவிதைகளைச் சுவைத்து, அதன் பெருமைகளை வியந்து பாராட்டியுள்ளார், அதை எழுதியவர் 'தமிழ் ஒளி' எனும் இளம் கவிஞராக இருந்துங்கூட! அரசியலில் ஒதுங்கியிருந்த நேரத்திலும் தமது கருத்துரையைத் தர அவர் தயங்கியதில்லை. "அறிஞர் அண்ணாதுரை" எனும் தொகுப்பு நூலில் திரு. அண்ணாதுரையைப் பற்றித் தாம் அறிந்ததை மிக விளக்கமாக எழுதியிருக்கிறார். "தலைவர் காமராஜர்" என்ற நூலுக்கும், காமராஜர் எதிர்கட்சித் தலைவர் என்று தெரிந்தும்கூட, நல்லதோர் பாராட்டுரை வரைந்திருக்கிறார். இன்னும் 'தொடர்பன்' எழுதிய "சிறந்த பேச்சாளர்"க்கும், சி. ர. பழனியாண்டியின் நூலுக்கும் இவ்வாறே தமது மதிப்புரையை வழங்கியிருக்கிறார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் கா.சுப்பிரமணியபிள்ளை எம். ஏ. பி.எல். அவர்கள் எழுதிய "தமிழர் சமயம்" என்ற நூலுக்குத் திரு. வி. எழுதிய

மதிப்புரை என்னென்றும் உயிருள்ளதாகும். இவை யெல்லாம் அவரது பாராட்டுள்ளத்தைக் காட்டுகின்றன,

விரிந்த உள்ளம்

இன்னும் அவரது விரிந்த மனப்பான்மைக் காட்டும் சில நிகழ்ச்சிகளை இங்குச் சொல்வது அவசியம். காலஞ் சென்ற கவிக்குயில் சரோஜினிதேவி திருச்சிக்கு வந்த போது, அவரது நினைவின் அறிகுறியாகத் தமது மகளுக்குச் சரோஜினி என்ற பெயரை வைத்திருக்கிறார். காந்தியடிகள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டபோது உருக்கமுடன் வானொலியில் பேசியிருக்கிறார். இதைக் காணும்போது, நல்லவர்க்காகக் கட்சி வேற்றுமையையும் மறந்து அவர் மதிப்புக் கொடுப்பவர் என்பது நன்கு புலனாகின்றது.

பேட்டிகள்

பாடுபடும் தொழிலாளர் குறைகளை நீக்கும் பொருட்டு அடிக்கடி மாவட்ட அதிகாரிகளைக் கண்டு பேசியிருக்கிறார் விசுவநாதம். புகையிலை வரிச் சட்டம் சம்பந்தமாகச் சென்னை "கவர்னர்" அவர்களையும், வண்ணான்பாட்டுச் சச்சரவை நீக்கச் சலவைத் தொழிலாளர் சார்பில் சென்னை அரசின் உள்நாட்டு அமைச்சரையும், தென்னிந்திய ஏற்றுமதி சம்பந்தமாக டில்லி சென்று இந்திய அரசு வர்த்தக அமைச்சராக இருந்த சர். இராமசாமி முதலியாரையும் பேட்டி கண்டு பேருதவி புரிந்திருக்கிறார். வியாபாரியான விசுவநாதத்திற்குத் தொழிலாளர் நலத்தில் மிகுந்த சிரத்தையுண்டு. ஆனால் தாம் தொழிலாளர் தலைவரென்று மேடையிலும் பத்திரிகையிலும் அவர் விளம்பரப்படுத்திக்கொள்வதில்லை. வீம்புக்காகத் தொழிலாளர்களை ஏவிவிட்டு வேடிக்கை பார்ப்பதுமில்லை, மாறாக, அமைதியான முறையில்,

நேர்மையான வழியில், அறிவின் துணைகொண்டு அன்புப் பணி புரிந்து, அவதியுறும் தொழிலாளர் தம் சிக்கலை நீக்கி, அதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து வந்திருக்கிறார்.

"இதனை இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்"—என்ற திருக்குறளின் வழியொழுகி பொறுப்புள்ளவராக எப்பணியிலும் விளங்கும் விசுவ நாதத்தின் பண்புடையுள்ளம் வளர்வதாக!

பஞ்சாயத்துக் குணம்

திரு. விசுவநாதத்தின் தந்தையார் காலஞ்சென்ற பெரியண்ணப் பிள்ளை, திருச்சியில் மிக்க செல்வாக்கும் மதிப்பும் நேர்மையும் உள்ளவராக விளங்கியமையால், சுற்றிலுமுள்ளவர்கள் அவரிடம் வந்து, தங்களுடைய வழக்குகளைச் சொல்லித் தீர்த்துக்கொள்வது வழக்கம். பிள்ளை அவர்களும், அவர்களுடைய வழக்குகளைச் செவி மடுத்துக் கேட்டு, ஓரஞ் சொல்லாது, நடுநிலைமை பிறழாது, இருசாராரும் ஒப்பும்படி வழக்குகளின் முடிவு களைக் கூறி வந்தார் அவரது முயற்சி பல வழக்குகளை நீதிமன்றம் ஏறாமல் செய்தது. பயன் கருதாது பிறர் வழக்குகளைக் கேட்டு நீதிவழுவா நெறிமுறையில் நடந்து வந்தது, பிள்ளை அவர்களின் பெருந்தன்மையைக் காட்டி வந்தது.

பெரியண்ணப் பிள்ளை இறந்தவுடன், அப்பெரும் பொறுப்பை விசுவநாதம் ஏற்க வேண்டியதாயிற்று. பல ஏழைக் குடும்பங்களும் பணக்காரக் குடும்பங்களும், விசுவ நாதத்தின் தலையீட்டால், நீதிமன்றம் ஏறிப் பணம் விரயஞ் செய்யாமல் பலனடைந்துள்ளனர்.

விசுவநாதத்தின் பஞ்சாயத்துக் குணத்துக்கு மற் றொரு சான்றைப் பார்ப்போம் தன்மான இயக்கம்

சம்பந்தமாகத் திருவாளர்கள் ஈ. வே. ராமசாமி, என். தண்டபாணி பிள்ளை, ஜே. எஸ். கண்ணப்பர் ஆகியவர் கட்கும் பல்லவபுரம் மறைமலை அடிகட்கும் மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டு, அது முடிவில் நீதிமன்றம் செல்லவேண்டிய இக்கட்டான நிலை ஏற்பட்டது.

பார்ப்பனரல்லாதார் தலைவர்களுக்குள் பூசல் ஏற் பட்டு நீதிமன்றம் செல்வதும், அங்கே பொதுநல நன்மைக்குக் கேடு விளைவிக்கக்கூடிய செய்திகள் வெளி யாக்கப்படுவதும் பார்ப்பனரல்லாத பெருங் குடிமக்க ளின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிதும் ஊறு செய்யும் என்று விசுவநாதம் கருதினார். ஆகவே, அவர் இதில் குறுக்கிட்டு இருசாராரையும் ஒற்றுமைப்படுத்த முயன் றார். காலஞ்சென்ற தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. க. வின் துணைகொண்டு, சம்பந்தப்பட்ட தலைவர்களைப் பலமுறை கண்டு பேசி, இருதரப்பு வாதங்களையும் அறிந்து, தப் பெண்ணங்களைப் போக்கி, நீதிமன்றம் செல்லாமலே சமாதானப்படுத்திவைத்துவிட்டார். இப்படியாக, ஈ. வே. ரா. அவர்கட்கும் மறைமலை அடிகட்கும் நேரவி ருந்த ஒரு பெருவழக்கு, திரு. விசுவநாதத்தின் கடமை உணர்ச்சியாலும் சலியா முயற்சியாலும் தடுக்கப்பட்டது. இவரது அரிய செயலைப் பாராட்டி 1928-ல் 'திராவிட னி'ல் ஒரு தலையங்கம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

அயரா உழைப்பாளர்

ஓயா உழைப்புக்கு எறும்பையும் சுறுசுறுப்புக்குச் சிட்டுக் குருவியையும் உதாரணம் கூறுவார்கள். இவ்விரு குணப்பண்புகளும் விசுவநாதத்திடம் ஒருங்கே அமைந் திருக்கின்றன. அவரது அன்றாட நிகழ்ச்சி முறைகள் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

காலை 6-30 மணிக்கு விசுவநாதம் துயில் நீந்து எழுகிறார். உடனே, படிக்காத நூல்களைப் படிக்கிறார். பிறகு 7-15க்கு வானொலிச் செய்தி கேட்கிறார். 7-30க்குக் காலைக்கடனை அரைமணி நேரத்திற்குள் முடித்துக் கொள்கிறார். குளிர்காலத்தில் வெந்நீரிலும் வெயிற் காலத்தில் தண்ணீரிலும் நீராடுவது அவரது வழக்கம். இதன்பிறகு தலைசீவுதல், உடுப்பு உடுத்தல் முதலியன மேற்சொன்ன இடைவேளையான அரைமணிக்குள் நடந்துவிடும் அடுத்து 8 மணி முதல் 9-30 வரை பேட்டி தருகிறார். பேட்டி வேலை முடிந்ததும், 9-30யிலிருந்து 12-30 வரை தமது தொழிலைக் கவனிக்கிறார்.

அன்றாடம் இவருக்கு வரும் கடிதங்களைப் பார்த்து உடனே பதில் எழுதிவிடுவார். இதில் நண்பர், பகைவர், நொதுமலர் என்ற வேறுபாடின்றி, வந்த கடிதங்களுக்குத் தட்டாமல் பதில் வரைவார். இந்நியதியைத் தம் வாழ்க்கையில் இன்றுவரை பிசகாமல் நடத்திவருகிறார். எவ்வளவு அதிக வேலைகள் இருந்தாலும் இவ்வொழுங்கு முறையில் அவர் தவறியதில்லை. விற்பனையாளர்களுடைய கடிதப் போக்குவரவுகூட இந்த நேரத்துக்குள் கட்டுப் பட்டுவிடும்!

அஞ்சலட்டையில் ஒன்றரை நிமிடத்திற்குள்ளும், உறையில் எழுதும் கடிதத்தை முகவரி உட்பட 3 நிமிடத் திற்குள்ளும் எழுதி முடித்துவிடுகிறார்.

நடுப்பகல் 1 மணிக்கு உணவு உட்கொள்கிறார். இவருடைய உணவிலே புளிப்பும் காரமும் குறைந்திருக்கும். பெங்களூர் காய்கறிகளையே இவர் மிக விரும்பி உண்கிறார். இளமையிலிருந்தே புலால் உணவை அருந்துவதில்லை. ஊன் உணவிலுள்ள பெருஞ் சத்தைப் பருப்பிலும் பாலிலும் பெறமுடியுமென்று கூறுகிறார். எளிய முறையில்

செரிக்கும் காய்கறி, பருப்பு வகைகளையே அவர் உண்டு வருகிறார்.

உணவருந்தியபின் 15 நிமிடம் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்கிறார் இந் நேரத்தை மாலையில் நடைபெற வேண்டிய வேலைகளைப் பற்றிச் சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வரப் பயன் படுத்துகிறார்.

பிற்பகல் 2 முதல் 3-30 வரை பகல் உறக்கம் செய்கிறார். "மூளைக்கு அதிக வேலை தருபவர்கள், பகலில் சிறிது நேரம் மூளைக்கு முழு ஓய்வு கொடுப்பது நல்லது" என்பது அவர் கருத்து.

பகல் உறக்கத்திற்குப் பின்னர் 4 மணிக்குக் 'காப்'பிக்குப் பதிலாகப் பகல் அருந்திவிட்டு, வெளி வேலைகளைக் கவனிக்கச் செல்கிறார். அவைகளைக் கவனித்துவிட்டு இரவு 8 மணி திரும்புகிறார். 8 மணி முதல் 9 மணி வரை அன்றாடக் கணக்குகளை எழுதி முடித்துவிடுகிறார். குறிப்பும் பேரேடும் இவர் கையாலே சென்ற 50 ஆண்டுகளாக எழுதப்பட்டுவருகின்றன என்பது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. புகையிலை ஏற்றுமதி வியாபாரம்; கொடுக்கல் வாங்கல் (லேவாதேவி), பயிர்த்தொழில், குடிக்கூலி, குடும்ப வரவுசெலவு முதலியன யாவும் இக் கணக்கில் அடங்கியிருக்கும்!

இரவு 9 மணிக்குப் பசுவின்பாலும் ரொட்டி அல்லது சிற்றுண்டியும் எடுத்துக்கொள்வார். அரைமணி நேரம் ஆனவுடன் அவர் உறங்கச் செல்கிறார்.

பேசும் படங்களை இவர் பெரும்பாலும் பார்ப்பதில்லை; ஆண்டுக்கு ஒரு தடவையோ அல்லது இரண்டு தடவையோ பார்ப்பதுண்டு; அதுவும் பெரும்பாலும் வெளியூர்களில்!

இந்த அட்டவணையின்படிதான் அவரது அன்றாடப் பணிகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு நடைபெற்றுவருகின்றன. கடிகாரம் சாவியில்லாமல் நின்றுபோனாலும் போகும்; நமது விசுவநாதம் மட்டும் தாம் போட்ட திட்டத்தி லிருந்து வழுவுவதே கிடையாது! அவ்வளவு கணக்காக வேலைகள் ஒரே சீராக நடைபெற்றுவருகின்றன.

நூல்நிலையம்

அவரிடமுள்ள அரிய பண்புகளில் ஒன்று நூல் நிலையம் வைத்துக் கட்டிக்காத்துவருவதாகும். அன்பர் விசுவநாதம், தமது இல்லத்தில், "மணிவாசகத் தமிழக நூல்நிலையம்" என்ற பெயரில், சங்க இலக்கியம், ஓலைச் சுவடிகள் உட்பட, ஏறக்குறை 1500 நூல்கள் வரை 5 நிலைப்பெட்டிகளில் வைத்திருக்கிறார். இதில் பல நூல்கள் விற்பனைக்கு இப்போது வெளியில் கிடைக்காதவை யாகும். இந்நூல்களைத் தாம் மட்டும் பயன்படுத்துவ தோடு நில்லாது, பிறரும் இலவசமாக வந்து படிக்கவும் ஏற்பாடு செய்துள்ளார். இத்தகைய நல்வாய்ப்பைத் திருச்சி மக்கள் நழுவவிடாமல் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகின்றனர். இந்நூல் நிலையத்தைத் திருச்சியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ்ப் புலவர் குழுவிற்காக மன முவந்து அன்பளிப்பாக அளித்துள்ளார் விசுவநாதம். இந்நூல் நிலையமும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

அவர் நூல்நிலையத்தில் உள்ள **கல்லாடம்** என்ற நூலைத் தாம் அச்சியற்ற ஆசைப்பட்டு, ரூபாய் இருநூறு வரை விலைக்குத் தரும்படி, மகாமகோபாத்தியாய உ. வே சாமிநாத ஐயர் தக்க ஆள் மூலம் கேட்டு அனுப்பினார். 'தமிழை விலைக்கு விற்பதில்லை' எனக் கூறி மறுத்துவிட் டார் விசுவநாதம்!

பதவிகள்

திருச்சி விசுவநாதம் அவர்கள் திருசிரபுரத் தமிழ்ச் சங்கம், திருசிரபுரச் சைவசித்தாந்த சபை, திருசிரபுரப் புகையிலை வர்த்தகர் சங்கம், சென்னை மாகாண நீதிக் கட்சி, சென்னை மாகாணத் தமிழர் சங்கம், தமிழ் நாட்டுத் தமிழர் கழகம், தமிழர்பேரவை, தமிழ்ப் புலவர் குழு ஆகிய பல்வேறு கழகங்களில் பொறுப்பான அமைச்சர் பதவிகளை வகித்திருக்கிறார்.

திருச்சி சுருட்டு பீடித் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைவர் பதவியும். திருச்சி நகரக் கலைக்கழகத்தின் தலைவர் பதவியும், திருச்சி ஜில்லா வர்த்தகக் கழகத்தின் தலைவர் பதவியும், சென்னைத் தென்னிந்திய வர்த்தகக் கழகத்தின் (The Southern Chamber of Commerce, Madras) நிர்வாக உறுப்பினர் பதவியும் பெற்றுப் பல தொண்டுகளைச் செய்துவந்திருக்கிறார். தற்போது புலவர் குழுவின் புரவலராகவும் பொருளாளராகவும் அமைப்பாளராகவும் இருக்கிறார்.

நீலகிரி குன்னூருக்கு அருகில் உள்ள 'மானூர் எஸ்டேட்' என்ற காப்பி, தேயிலைத் தோட்ட நிறுவனத்திற்குக் கி. ஆ பெ. வி. 1950 முதல் 23 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து போட்டியின்றித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப் பணியாற்றி வருகிறார். இதனது பதிவு அலுவலகம், 'அண்ணாமலை விலாஸ், ஏ-16, காலினி ரோடு, தில்லைநகர் தெற்கு திருச்சிரப்பள்ளி-18-ல் உள்ளது. இத்தோட்டம் ஒரு வெள்ளை முதலாளியிடமிருந்து இரண்டாம் உலகப்போர் காலத்தில் குறைந்த விலைக்கு வாங்கப் பட்டது. நாளுக்கு நாள் இதன் மதிப்பும் வருவாயும் பெருகிக் கொண்டே போகிறது. இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் முடிந்தால், இவருடைய தலைமைப் பதவிக்கும் ஒரு

வெள்ளிவிழா நடத்தக் கூடிய வாய்ப்புக் கிடைக்கும் எனத் தெரிகிறது.

தென் சென்னை மின்வழங்கு கழகம் (The south Madras Electric Supply corporation Ltd), இதன் பதிவு அலுவலகம் தென்னூர், திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ளது. கி. ஆ. பெ. வி. 1656-57ல் இதன் துணைத்தலைவராக ஆனார். அப்போது இந்நிறுவனம் ரூ. 60, 97, 250 வருவாய் உள்ளதாக இருந்தது. இவரது அக்கறையையும் பொறுப்புமிக்கத் தன்மையையும் கண்டு, 1958 முதல் 1973 வரை தொடர்ந்து ஆண்டுதோறும் போட்டியின்றிக் கி. ஆ. பெ. வி. தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறார். 1972-1973-ல் இந்நிறுவன வருவாய் ரூ. 1,98,60,915, ஆக மூன்று மடங்குக்கு மேல் பெருகியிருக்கிறது. இது 10,69,56,489 அலகுகளை - ஒருமங்களை (யூனிட்டுகளை) வாங்குகிறது. 9,24, 87, 243 அலகுகளை - ஒருமங்களை (யூனிட்டு)களை விற்பனை செய்கிறது. இது சுமார் 8288 சதுரக் கிலோ மீட்டா பரப்பளவு உள்ள பகுதிக்கு மின் சக்தியை வழங்குகிறது. இதனால் 8358 பயிர்த்தொழில் நீர் இறைப்பான்கள் பயன் பெறுகின்றன; 557 நகரங்களும் சிற்றூர்களும் மின்னொளி பெறுகின்றன. தொழில் நிலையங்களுக்கும் 1,35, கிலோ வாட் மின் சக்தியை வழங்கிவருகிறது. இதற்கு 593 துணை மின்விசை நிலையங்கள் உள்ளன. இதன் முதலீடு ரூ 78 லட்சம்; பங்குதாரர்கள் 3,168 பேர்கள்.

குடும்பம்

கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், அவர்களுக்கு தற்போது 75 வயதாகிறது. இவருக்கு முதலிரண்டு மனைவிகள் இறந்து போயினர். இப்போதிருக்கும் மூன்றுவது மனைவியின் பெயர் திருமதி சுப்புலட்சுமி அம்மாளாகும். இவருக்கு 53 வயதாகிறது. கணவரைப் பேணிக்காப்ப

திலும், குடும்பத்தைச் சீராக நடத்துவதிலும் மிகத் தேர்ந்தவர். இவர்கள் இருவருக்கும் ஆண்கள் மூன்று பேரும் பெண்கள் ஐந்து பேரும் பிறந்துள்ளனர். மூத்த மகன் திரு. **சிவராமனின்** (43) மனைவியின் பெயர் **லீலாவதி.** இவ்விருவருக்கும் பெண்மக்கள் இருவரும் ஆண்மக்கள் நால்வரும் உள்ளனர். சிவராமன் நிலபுலன் களைக் கவனித்துக் கொண்டு நிலக்கிழாராகவும், ஜெ. பூ. கோவிலின் அறங்காவலராகவும் விளங்குகிறுர். இரண் டாவது மகன் திரு. **இராசாராம்** (40). இவர் ஈரோடு காகித ஆலையில் பணிபுரிகிறுர்; நூலாசிரியராகவும் திகழ்கிறுர். இவரது மனைவியின் பெயர் திருமதி **இந்திராணி.** இவ்விருவருக்கும் பெண்மக்கள் மூவரும் ஒரு ஆண்மகனும் பிறந்துள்ளனர். மூன்ருவது மகன் திரு. கதிரேசன (31), தென் சென்னை மின்வழங்கு நிறுவனத்தில் பணியாற்றுகிறுர். இவரை வேடிக்கை யாக திரு. வி. க. என்று கூறுவதுண்டு. இவரது மனைவி யின் பெயர் இராசகுமாரி. இவர்களுக்கு ஆண் மக்கள் மூன்றும் பெண் ஒன்றும் உள்ளனர்.

மூத்தமகள் **திருமதி.** சரோஜினிக்கு 42 அகவை ஆகிறது. இவருடைய கணவர் ஓ. அமிர்தராசன் எம். ஏ. பி. எல். தற்போது மதுரை துணை நீதிபதியாகப் பதவி வகிக் கிறுர். இவர் கி. ஆ. பெ. வி யின் 60-ஆம் ஆண்டு விழாவின்போது, "அன்பர்தம் அகமலர்க் கோர்வையை அழகாகத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். இரண்டாவது மகள் திருமதி **சகுந்தலாவிற்கு** 38 வயதாகிறது. இவருடைய கணவர் திரு. சொக்கலிங்கம் —வானொலிப் போராட்ட சமயத்தில் பாம்புகடித்து— இறந்துபோனுர். மருமகர் இறந்த துக்கத்துடன் தளராது வானொலிப் போராட்டத்திலும் கி ஆ. பெ. விசுவநாதம் ஈடுபட்டார். மூன்ருவது மகள் திருமதி

தமிழரசியைத் திரு. ஆர். கோவிந்தராசன் அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்துவைத்தனர். கணவர் சிறுகமணி பஞ்சாயத்துபோர்டு நிர்வாக அதிகாரியாகப் பணிபுரிகிறார். இவர்களுக்கு ஆண் ஒன்றும் பெண் ஒன்றுமாக மக்கள் இருவர் உள்ளனர். ஆனால் தமிழரசி 1964-ல் மறைவுற்றது. நான்காவது மகள் திருமதி. மணிமேகலையைத் திரு. டி. எஸ். கே. கண்ணனுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார். இம்மாப்பிள்ளை ஆங்கிலத்திலும், இந்தியிலும், சமஸ்கிருதத்திலும் தனித்தனியே எம். ஏ. பட்டங்கள் பெற்றுள்ளார் இவர்களுக்கு பெண்மக்கள் இருவரும் ஆண் ஒன்றும் ஆக மூவர் பிறந்துள்ளனர். ஐந்தாவது மகள் பெயர் திருமதி மனோன்மணி (25). கணவர் பெயர் ஆர். தங்கவேலு. இவர் பி. எஸ்ஸி. பி. டி. பட்டம் பெற்றவர். வேலூர் பாண்டமங்கலம் பள்ளி கணித ஆசிரியராகத் தொண்டு செய்கிறார். இவர்களுக்குப் பெண் ஒன்றும் பையன் ஒன்றுமாக இருவர் பிறந்துள்ளனர்.

அற உள்ளம்

கி. ஆ. பெ. வி. திருச்சிராப்பள்ளித் தமிழ்ச் சங்கத்தின் புரவலரார்க உள்ளார்.

இவர் பொதுவாகத் தம் சொற்பொழிவுக்குப் பணம் பெறுவதில்லை. ஆனால் பல நற்செயலுக்காக வேண்டி தம் சொற்பொழிவுக்காகப் பணம் பெற்று, கிடைத்தத் தொகையை பொதுப்பணிகளுக்காகவே முற்றும் பயன் படச்செய்துள்ளார்.

தாம் சொற்பொழிவாற்றச் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் நன்கொடை திரட்டியும், தம் சொற்பொழிவிற்கு நூறு வெண்பொற்காசுகள் வீதம் பெற்றும், அதனைத் திரு. வி. க. நினைவு மணிமண்டபம் எழும்பவும்,

திருச்சி தமிழ்ச்சங்கக் கட்டிடம் அமையவும், அனுதை விடுதிகள் ஏற்படவும், பள்ளிக்கூடங்கள் உண்டாகவும் பெரிதும் துணைபுரிந்துள்ளார்.

புகழ் மாலைகள்

திரு. வி. தொழிலுக்காகவும், நீதிக்கட்சிக்காகவும், தன்மான இயக்கத்திற்காகவும், இந்தி எதிர்ப்புக்காகவும் தமிழ் இசைக் கிளர்ச்சிக்காகவும், தமிழ்நாட்டு எல்லைக் காகவும், ஆகாசவாணி ஒழிப்புக்காகவும், கடல்கடந்து வாழும் தமிழ்ப்பெருங்குடி மக்களுக்காகவும் நிரம்பப்பாடு பட்டுப் போராட்டத்தின் முன்னணியில் ஈட்டிமுனை போல் இருந்து வருபவர்.

திருச்சி தமிழ்ச்சங்கம் 1957-ல் இவருக்கு "முத்தமிழ்க் காவலர்" எனும் பட்டத்தை அளித்துச் சிறப்பித்து மகிழ்ந்தது. மேலும் 11-11-1958-ல் இவரது மணிவிழா மலரைப் பொன்னிறமுகப்பு அட்டையில் விசுவநாதத்தின் உருவத்தை அழகுற அமைத்து, பல்வேறு தலைப்புகளில் 50 பேர்களின் அரிய கட்டுரைகளுடன் வெளியிட்டும் பெருமை செய்துள்ளது.

இதைவிட மிகப்பெரிய அளவில் 70 ஆம் ஆண்டு பிறந்தநாள் விழாவை 1968-ல் தமிழ்நாடு புகையிலை வியாபாரிகள் சங்கத்தினர் திருச்சி தேவர் மன்றத்தில் சிறப்புற கொண்டாடினர். அரசியல் தலைவர்களும் புலவர் பெருமக்களும் பொதுமக்களும் பெருந்திரளாக கூடி நடத்திய நிகழ்ச்சிகள் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது.

இவரது 75 ஆம் ஆண்டு முத்துவிழாவை தமிழகப் புலவர் குழுவினர் 11-11-73-ல் திருச்சி தேவர் மன்றத்தில் கொண்டாடத் திட்டமிட்டிருக்கின்றனர். முத்தமிழ்க்

காவலரின் முத்துவிழா 10-11-73 முதல் 25-11-73 முடிய 16 நாட்கள் 16 சங்கங்களால் திருச்சி நகரிலுள்ள 16 இடங்களில் நடைபெற இருக்கின்றன.

வெற்றிலையின் பெருமையையும் அதன் குணத்தையும் பற்றி மற்றவர்கள் வாயில் நீர் சுரக்கும்படி சொல்லும் விசுவநாதம், வெற்றிலை போடுவதில்லை. இது வியப்புக்குரிய செய்தியல்லவா? இது மட்டுமல்ல, இன்னும் ஒன்று. அவர் நல்ல புகையிலை வியாபாரி. உயர்ந்த புகையிலையின் மணம், குணம் அனைத்தும் அவருக்கு நன்கு தெரியும். அப்படி இருந்தும்கூட அவர் பீடி, சுருட்டு, சிகரெட்—எதையும் பயன்படுத்தும் வழக்கமில்லாதவர்!

கடைசியாக ஒரு வேண்டுகோள். தமிழ் மக்கள் இன்று பிளவுபடுத்தப்பட்டு, யார் தலைமையில் போராடி வெற்றி பெறுவது என்று திகைக்கிறார்கள்? இந்த அவலக் கட்டம் இனியும் நீடிக்கக் கூடாது. தமிழர்கள் எக்கட்சி அணியில் திரண்டிருந்தாலும், அவர்களது மொழி தமிழும், அவர்களது நாடு தமிழ் நாடும் ஆகும். ஆகவே, பல் வேறு முகாங்களிலும் உள்ள தமிழர்களைத் தமிழ் நாட்டின் விடுதலைக்காகவும் தமிழின் மேன்மைக்காகவும் வேண்டி, ஒரு பொதுப்படையான அவையில் உறுப்புப் பெறச் செய்யவேண்டும். அதைச் செய்ய விசுவநாதம் முன்வரவேண்டும். எல்லாக் கட்சியினருக்கும் சங்கத்தினருக்கும் அழைப்பு விடுத்து, அவர்களது எண்ணத்தையும் ஒப்புதலையும் பெற்று, புதியதோர் அமைப்பு ஏற்படுத்தப் படுமானல், உறுதியாக அது வெற்றி பெறும் என்பது திண்ணம். கட்சி அமைப்பில் தேர்ச்சி பெற்ற திரு. வி. இதில் முனைந்து செயற்கரிய செய்யவேண்டும்.

19. திரு. வி. யின் நூல்கள்

ஐந்து செல்வங்கள்

திரு. வி. அவர்கள் அவ்வப்பொழுது பல பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிய கட்டுரைகளிலிருந்து 5 கட்டுரைகள் பொறுக்கியெடுத்து நூலாக்கப்பட்டுள்ளன.

முதற்கட்டுரையான 'தாய்ச் செல்வ'த்தில், 14 வகையாகச் செல்வத்தைப் பாகுபடுத்தி, அவை யாவற்றிலும் 'தாய்ச்செல்வ'மே சிறந்தது, தலையாயது என்ற முடிவை மிக அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

இதில் அவர் கடைசியாகச் சுட்டிக் காட்டுவது இங்கு நினைவுபடுத்தத் தகுந்தது. "...தாய் என்ற சொல் நம்மைப் பெற்றோர்களுக்கு மட்டும் வைக்கிற ஒரு சொல் என்று எண்ணிவிடாதே. நம்மைப் பெற்ற நாட்டிற்கும் தாய்நாடு என்று பெயர். நம்மை வளர்த்த மொழிக்கும் தாய்மொழி என்று பெயர். தமிழ் மக்களாகிய நமக்குத் தமிழ்நாடும் தமிழ் மொழியுமே தாய்நாடும் தாய் மொழியுமாகும். இவைகளும் நமது தாய்ச்செல்வங்களேயாம். தாயை இழந்த பிள்ளைகள் சில காலம் தப்பிப் பிழைத்து உயிர் வாழமுடியும். ஆனால், தாய் நாட்டை இழந்து, தாய்மொழியை இழந்துபோன மக்கள் எக்காலத்தும் வாழ இயலாது. ஒருகால் வாழ்ந்தாலும் அவ்வாழ்வு சிறக்காது" என்பதே. இவ்வுண்மை அனைவராலும் அறிந்து போற்றிப் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

இனி, அடுத்ததாகச் சிந்தனைச் செல்வத்தைக் காட்டுகின்றார். இதில் உரையாடல் மூலமாக, "சிந்தித்தால், யாவும் விளங்கும். உண்மையைக் காணச் சிந்தனை ஒன்றே பெருந்துணை செய்யும்; சிந்தனை ஒரு சிறந்த செல்வம்; அதை இழந்துவிடாதே! பயன் படுத்து! நன்கு

பயன்படுத்து" என்று சிந்தனையின் மேன்மையை வற்புறுத்துகின்றார்.

மூன்றாவதாகக் 'கிழட்டுச் செல்வத்'தின் அருமை பெருமைகளை விளக்குகின்றார். இதில், குழந்தைகளை எவ்வளவு எச்சரிக்கையுடன் வளர்க்கவேண்டும் என்பது பற்றியும், இன்றைய 'கிழடு'களிடமிருந்து 'எதிர்காலக் கிழடுகள்' தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய செல்வங்கள் என்னென்ன என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

நான்காவதாக, 'உடற் செல்வ'த்தின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தி, 'பொருட் செல்வம் தேட முயற்சி தேவை, உடற்செல்வம் தேடப் பயிற்சி தேவை; உடற் பயிற்சியின்றி உடற்செல்வத்தைப் பெறமுடியாது' என்று அழுத்தந்திருத்தமாக உரைக்கின்றார்.

கடைசியாகத் 'திருச்செல்வ'த்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். 'ஒழுக்கமே முதற்செல்வம்; மற்றவை துணைச்செல்வம்! இவை இரண்டும் சேர்ந்ததே திருச்செல்வம்' என்று முடிக்கின்றார்.

இத் திருச்செல்வத்தின் உரையாடற் பகுதி அவரது "தமிழ்ச் செல்வம்" நாடகத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது இங்கு அறியத்தக்கதாகும்.

இந்நூலுக்கு முன்னுரை தந்துள்ள பன்மொழிப் புலவர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் அவர்கள், "சிறந்த கருத்துக்களை எளிய முறையில் பசுமரத்தாணி போலப் பதிய வைப்பதில் ஆசிரியர் சிறந்து விளங்குகிறார்" என்றும்,

"நண்பர் ஒரு செல்வர்; செல்வங்களைப் பற்றி எழுதுகின்றார். அவர் உயிர்போல் போற்றுகிற தமிழில் எழுதுகின்றார். தமிழ்நாடு உய்யவேண்டி எழுதுகின்றார்" என்றும் சிறப்பித்திருக்கிறார். இந்நூல் பத்துப் பதிப்புகளைக் கண்டுள்ளது.

மும்மணிகள்

பதினென் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான திரிகடு கத்தின் கருத்துரையைத் தழுவியதே இம் மும்மணிகள். சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்த ஒரு மருந்தைத் திரிகடுகம் என்று சொல்வர்.

இதைப்போலவே உள்ளத்தைச் சார்ந்த பிணிகளை நீக்க இந்நூல் பெரிதும் உதவியாக இருக்கின்றது. இதன் மூலநூலை யாவரும் படித்து இன்புறுவதற்கு ஏற்ற வகையில், திரு. வி. சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் சுவையுடனும் கருத்துரை எழுதியிருக்கிறார். இதில், நம் வாழ்வுக்கேற்ற மருந்தும், சாவை விரும்பும் செயலும், அறியாமையால் வரும் கேடும், ஊர் ஆளும் செல்வமும், நற்குணமுடையவர் செயலும், நல்லதைச் சேமிக்கும் வழியும், பெண்ணுக்குப் பெருமை தருபவைகளும், பெருதற்கரிய பொருளும், பிறவும் 100 பாக்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியரே சொல்வதுபோல், 'பழந்தமிழ் மக்களின் அறிவை, அன்பை, அறத்தை, பண்பை, வாழ்வை நன்கறிய' இந்நூல் மிகவும் துணை செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. இது ஏழாம் பதிப்பை எட்டியுள்ளது.

தமிழ் மருந்துகள்

தமிழ் மருத்துவம் இந்நாட்டில் பன்னெடுங்காலமாகத் தேர்ச்சி மிக்கவர்களால் கையாளப்பட்டுவருவதும், தமிழகத்தின் தட்பவெப்ப நிலைக்கு ஏற்பத் தமிழர்களுக்கு வருகின்ற நோய்களைப் போக்க உதவுவதும், இந்நாட்டிலேயே முளைக்கும் செடிகொடிகளையே மருந்தாக்கிப் பயன் படுத்திக்கொள்வதுமான ஓர் அரிய முறையாகும். இன்று இம்மருத்துவத்தின் சிறப்பை இந்நாட்டு மக்களே புறக்கணித்து வருகின்றனர். ஆங்கில, ஆயுர்வேத, யூனானி முறைகளைவிடச் சித்த

மருத்துவமான இந்தத் தமிழ் முறை பல வழிகளில் மேம்பாடு உடையதாக விளங்குவதைப் பழக்கப்பட்ட ஒரு சிலரே அறிவர்.

சித்த மருத்துவத் தேர்ச்சி மிக்கவர்கள் தங்கள் அறிய மருந்துகளையும் முறைகளையும் குடத்திலிட்டவிளக்குப் போல் உலகம் அறிய முடியாதபடி வைத்திருக்கிறார்கள். இக்குறை நீக்கப்பட்டு, பிற முறைகளைவிட இதுவே பல விதத்திலும் சாலச் சிறந்தது என்பதைப் பல பரிசோதனைகள் மூலம் விளக்கிக் காட்டவேண்டும். அப்பொழுது தான் இதன் பெருமை தெரியும்; ஆதரவு பெருகும்.

முன்பு, நீதிக்கட்சியினர், சென்னை மாநில அரசியலைக் கைப்பற்றியிருந்தபோது, இந்திய மருத்துவப் பள்ளி ஒன்றை ஏற்படுத்தினர். ஆனால், அது இன்று கல்லூரியாக உயர்த்தப்பட்டுங்கூட, ஆங்கிலப் பட்டதாரிகளுக்கு அளிக்கும் மதிப்பைவிடக் குறைவான மதிப்பையே இந்திய மருத்துவ மாணவர்கள் (ஐந்தாண்டுகள் ஆங்கில மருத்துவ மாணவர்களைப்போல் சமமாகப் படித்துங்கூட) பெறுகின்றார்கள். இதற்காக அவர்கள் போராடியும் அரசாங்கத்தின் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையினால் மதிப்பு உயரவில்லை.

திரு. வி. அவர்களின் பெரிய குடும்பத்தில் இதுவரை கையாளப்பட்டுவந்த அனுபவ முறைகளையும் மருந்துகளையும் அவர் 'தமிழ் மருந்துகள்' என்ற தலைப்பில் எழுதியிருக்கிறார். தமிழ் வைத்தியம் மீண்டும் பழைய உயர் நிலையை எட்டிப் பிடிக்கவேண்டுமென்ற வேணவாக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய நல்லெண்ணம் ஈடேறத் தமிழ் மக்கள் தமிழ் மருந்துகளைக் கையாண்டு ஒத்துழைக்கவேண்டும். தமிழ் மருத்துவர்கள் அனைவரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து ஒரு சங்கம் வைத்து, தங்கள், அனுபவங்களைத் திரட்டி, முதலில் தமிழில் வெளிப்படுத்த

வேண்டும்; பிறகு அதை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்க வேண்டும். இத்தனையும் நடைபெற இந்நூல் தூண்டு கோலாகவும் பயனுடையதாகவும் இருக்கின்றது.

இந் நூலின் இரண்டாம் பதிப்புக்குப் பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்கள் மதிப்புரை அளித்திருக்கிறார். இது பதினைந்து பதிப்புகள் செலவழிந்துள்ளது.

வானொலியிலே

திரு. விசுவநாதம் வானொலியில் பலமுறை பல தலைப்புகளில்பேசியுள்ளார்.இவைகளில்ஏழுபேச்சுக்களைத் திரட்டித் தமிழர் பதிப்பகத்தார் அழகாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய பேராசிரியர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார், "நாடறிந்த நாவலர் விசுவநாதன் அவர்களின் இன்னுரைக்கு என் முன்னுரை மிகை" என்று புகழ்ந்திருக்கிறார்.

இந்நூலில், கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்களின் அரசியல் பேச்சு ஒன்று, ஆராய்ச்சிப் பேச்சு ஒன்று, சமூகப் பேச்சு ஒன்று, இலக்கியப் பேச்சு ஒன்று, வெளிநாட்டுப் பேச்சு ஒன்று ஆக ஏழு சிறந்த வானொலிப் பேச்சுகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அழகிய நூல்வடிவாக அச்சியற்றப் பெற்றுள்ளது. இதற்கு மதிப்புரை செய்த "பொன்னி" எனும் இலக்கியப் பத்திரிகையின் தீர்ப்பைப் படியுங்கள்:

"சில சொற்பொழிவாளர்கள் நகைச்சுவையுடன் பேசுவர்; ஆனால், பேசியபின் நினைத்துப் பார்த்தால் ஒன்றும் இராது. பொருட் செறிவுடனும் நகைச் சுவையுடனும் பேசுவது அறிஞர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதத்தின் தனிச் சிறப்பு......கல்லூரி மாணவர்கட்குப் பயனற்ற புத்தகங்களைப் பாடப் புத்தகமாக்கும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கண்ணுக்கு இப்புத்தகம் படுமா?"— 'பொன்னி" டிசம்பர், 1947.

மேலும், "பேச்சுக்கலை பயிலும் இளைஞர் கரத்தில் எல்லாம் தங்கும் உரிமையும் பெருமையும் இந்நூலுக்கு உண்டு" என்று "பேர்வாள்" (6-3-48) எனும் கிழமை இதழ் நற்சான்று தந்துள்ளது. இன்னும் இந்நூலைக் குறித்து அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இதனைப் படிக்காதவர்கள் உடனே படிப்பது நல்லது. இதன் மூன்றும் பதிப்பு 1972-ல் வெளியாகியது.

எண்ணாக்குவியல்

கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கினல் கைகெட்டிச் சிரியாரோ!" என்ற பாரதியாரின் ஒரு அடியை எடுத்துக்கொண்டு, நமக்கெல்லாம் 'நல்ல அடி' தருகிறார் விசுவநாதம்! அடுத்து "முடத்தெங்கு" உரையாடற் கட்டுரையில் தாத்தாவையும் பேரனையும் பேசவைத்து, 'பிறந்த பொன்னாட்டை மறந்து பிறநாடுகளுக்குத் தொண்டு செய்யும் பக்தனும், வளர்த்த இன்மொழியை மறந்து பிறமொழிகளுக்குத் தொண்டு செய்யும் அறிஞனும்தாம் தலைசிறந்த முடத்தெங்குகள் எனும் உண்மையைப் பெறவைக்கிறார். பிறகு, எழுதுகிறவர்களும் பேசுகிறவர்களும் சிறந்த சொற்களைத் தகுந்த இடத்தில் அமைத்து, உண்மையும் உணர்ச்சியுமுடைய தாகப் பேச்சையும் எழுத்தையும் செய்யவேண்டும் என்பதை "வெல்லும் சொல்" எனும் கட்டுரையில் விளக்குகிறார்.

பொறாமை, தீச்செயல் முதலியவைகளை நேரடியாக நீக்கவேண்டுமென்றும், அங்ஙனம் முடியாவிட்டால் குறுக்கு வழியிலாவது அவைகளை ஒடுக்கவேண்டுமென்றும் திறம்பட "ஆமை" எனும் கட்டுரையில் விவரிக்கின்றார். இவ்வுலகிலே முழு அறிவு பெற்ற ஒரு முழு மனிதர் திருவள்ளுவர் ஒருவரே என்பதை, 'அறிவில்லாதவன்'

என்ற தலைப்பில் அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார். இதன் ஏழாம் பதிப்பு 1968-ல் வெளியாகியது.

அறிவுக்கு உணவு

திருச்சி விசுவநாதத்தின் தெளிந்த சிந்தனையில் எழுந்த கருத்துகளின் தொகுப்பே இச்சிறுநூல். இதில் அவரது குறிக்கோளும் அவர் கண்டறிந்த அனுபவவுரைகளும் ஆங்காங்கே முத்துத் தெறித்தாற்போல் சிதறிக் கிடக்கின்றன. டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்கள் இந் நூலைப்பற்றிக் கூறும்பொழுது, "கற்பனை யுலகத்தை நடைமுறைக்கு ஈர்த்து அலைவதும் இங்கு இல்லை; பழைய வரலாற்றை இன்றைய வாழ்வுக்குப் பாய்ச்சி இளைப்பதும் இங்கு இல்லை. நடைமுறையை மறவாமல் வாழ்வைக் காக்கும் அனுபவ அறிவுரையே இங்கு உள்ளது" என்று கூறியிருக்கிறார்.

சிறந்த கருத்துகளைத் தெளிவான நடையில் சுவை யான முறையில் சொல்லும் இக்குறுஞ்சுவடி, ஒவ்வொரு வரும் வாங்கிப் படித்து இன்புற்று, என்றும் வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய தகுதி வாய்ந்ததாகும். 1973-ல் இதன் பதிமூன்றும் பதிப்பு அச்சாகி யுள்ளது.

தமிழ்ச் செல்வம்

நாடு, மக்கள், காதல், கொடை, வீரம் என்ற பல தலைப்புகளில் தமிழ்ப் பெருமக்களின் சிறந்த பண்பு களைப் புறநானூறு, திருக்குறள் போன்ற நூல்களிலிருந்து தொகுத்து இனிமையான நாடகமாக ஆக்கியுள்ளார் ஆசிரியர். இது வானொலி வாயிலாகவும் மேடையிலும் நடிக்கப் பெற்றுப் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களின் உள் ளங்களைக் கொள்ளைகொண்ட அரிய நாடகம். 1972-ல் இதன் ஐந்தாம் பதிப்பு வெளியாகியது.

நல்வாழ்வுக்கு வழி

கி. ஆ. பெ. வி. ஔவையார் அருளிய **மூதுரை** 30-ம், **நல்வழி** 40-ம் சிவப்பிரகாச சுவாமி ஆக்கிய **நன்னெறியில்** 30-ம் ஆக 100 வெண்பாக்களைப் பொறுக்கி எடுத்து அதற்கு எளிய நடையில் கருத்துரையும் எழுதி 'நல்வாழ்வுக்குவழி' என்ற தலைப்பில் நூலாக்கியுள்ளார். தமது ஏழாவது வயதில் மனப்பாடம் செய்து உள்ளத்தில் இறுத்திக் கொண்டு வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி யாகக் கொண்டவைகளை, 'இன்றுள்ள இளந் தலைமுறையினர்க்கும் வழி காட்ட வேண்டும்' என்ற விருப்பத்துடன் கருத்தை எளிய நடையில் தந்துள்ளார். இதன் முதல் பதிப்பு 1972-ல் வெளியானது.

ஆறு செல்வங்கள்

கல்வி, கேள்வி, அருள், பொருள், அறிவு, மக்கள் எனும் ஆறையும் செல்வங்களாகக் கொண்டு சிறக்க விளக்கும் சிறு நூல். "பல் வகைக் கருத்துக்களைச் சில பக்கங்களில் தெள்ளிதின் விளங்குவது. உருவிற் சிறியதாயினும் உறு பயனளிப்பதில் தானே உவமை தனக்கு" என்றும் பெரும் புலவர் மே. வி வேணுகோபாலப்பிள்ளையே தமது அணிந்துரையில் பொருத்தமாகச் செப்பியுள்ளார். இது வரை இரண்டு பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

வள்ளுவரும் குறளும்

கோவை திருவள்ளுவர் படிப்பகத்தில் பேசிய பேச்சின் ஒலிப்பதிவின் தொகுப்பே இந்நூல்.

இதில் வள்ளுவர் யார்? அவர் சமயம் என்ன? அவர் இயற்றிய நூலின் காலம் என்ன? அவர் நூலை எப்படிச் சிறப்பாக இயற்றி உலகம் போற்றும் வண்ணம் செய்துள்ளார்? திருக்குறளின் தனிச்சிறப்பு என்ன? அது காலம் கடந்தும் புகட்டும் செய்தி என்ன? என்பன பற்றி

யெல்லாம் நுணுக்கமாகவும் அதே சமயத்தில் எளிதாக வும், சுருக்கமாகவும் விளக்கி கூறும் சுவையான நூல். இதுவரை ஒன்பது பதிப்புகள் வெளியாகி பத்தாம் பதிப்பைக் காண இருக்கிறது இந்நூல்.

திருக்குறள் புதைபொருள்

இந்நூலில் முதல் எட்டுக் குறள்களில் மறைபொருள் களும், பின் நான்கு குறள்களில் புதை பொருள்களும் ஆராய்ந்து விளக்கப்பெற்றுள்ளன. "இந்நூலிற் காட்டப் படும் புதைபொருள் விளக்கத்தை உற்று நோக்கு வோர்க்கு இவ்வாசிரியர் பரிமேலழகரை விஞ்சிவிட்டார் என்பது புலப்படும்" என்று டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் செட்டியார் தமது மதிப்புரையில் வியந்து பாராட்டியுள் ளார். இதன் ஏழாம் பதிப்புத் தீர்ந்து விட்டது. எட்டாம் பதிப்பு வெளிவர இருக்கிறது.

திருக்குறள் கட்டுரைகள்

"சான்றாண்மையைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, கயமையின் நீங்கி, அளவாகச் செல்வம் ஈட்டி, இரத்தலை இகழ்ந்து, குடி முதலிய தீய பழக்கங்களுக்கு ஆளாகாமல், அளவாக உழைத்து, ஊக்கத்துடனிருந்து, வீரங்குன்றாமல், சொல்வது போல் செயலாற்றி, மறை மொழியாம் திருக் குறளை மறவாமல் நினைவிற்கொண்டு வாழ்வதால் அமர வாழ்வு எய்தலாம்" என்று டாக்டர் மொ. அ. துரை அரங்கனாரே தமது மதிப்புரையில் சிறப்பாகக் கூறியுள் ளார். கி. ஆ. பெ. வி. யின் 60-ஆம் ஆண்டு விழாவின் போது வெளியான இந்நூலின் ஐந்து பதிப்புக்களும் செலவாகி, ஆறும் பதிப்பைப் பார்க்க இருக்கிறது 75-ஆம் ஆண்டில்!

20. கருத்துரைகள்

திரு. விசுவநாதத்தைப் பற்றித் தமிழ் அறிஞர்களும் பத்திரிகாசிரியர்களும், அன்பர்களும் தங்கள் கருத்துரை களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உரைகளில் சிற்சில பகுதியைமட்டும் சுருக்கங் கருதித் திரட்டித் தருகிறேன்.

"விசுவநாதம் இந்த நாட்டின் தனித்தலைவன். அவனுடைய தலைமையில் பணிசெய்ய எதிர்காலத் தமிழகம் கட்டாயம் காத்திருக்கும்." —தமிழ்க் கடல் மறைமலையடிகள்

"...நாயக்கரின் இயக்கத்திற்கு ஆக்கம் தேடுவதில் விசுவநாதம் சிந்தை சிறந்து விளங்கியது. அப்போது திருச்சி இளமை பாமுக்கு உழைக்கிறது என்று யான் நினைத்தேன். விசுவநாதன் ஒவ்வொரு போது சென்னையில் என்னைக் காண்பார். கருத்து வேற்றுமை அவர் மனத்தில் காழ்ப்பைப் புகுத்துவதில்லை என்பது எனக்கு நன்கு விளங்கியது. அவ்வியல்பை என் மனம் போற்றும்.

—தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார்
(வாழ்க்கைக் குறிப்பில்)

"...ஏழுரைகளையும் முன் வானொலியின் வாயிலாகக் கேட்டு மகிழ்ந்த எனக்கே மீண்டும் படிக்கத் தெவிட்டாமல் சுவை தந்தன என்றால், அவற்றை இப்புத்தகத்தில் முதன் முதலில் படிப்பவர்க்கு அவை உவகை தருவதில் ஐயமில்லை. கற்றாரும் முன்னறியாப் பல புதிய செய்திகளை இவற்றில் காணலாம். உளம் தளராமல் மேல்வரும் பொருளை உணர்ந்துவக்க அவலூட்டி, எதிர்பார்ப்பதினும் அதிக இன்பம் உதவி, படிப்பவர்க்கு முடிவில் மேலும் பேசாமல் நிறுத்த நேர்ந்தமைக்கு வருத்தம் உறுத்தும் இன்னுரைகள் இவை. பதவி, வயது, மதம், பால் கொள்கைகளில் வேறுபடுவாரும் வெறுப்பின்றி விரும்பி வரவேற்கும் நடுநிலையும், நாட்டு நலம் நாடுபவர் யாவரும்

பேணத்தக்க பொருள்நயமும் வாய்ந்துள்ளது..."

—பேராசிரியர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார்
('வானொலியிலே' நூலுக்குத் தந்த மதிப்புரையில்)

"திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் செறிவான எழுத்தாளர்; சுவையான பே ச்சாளர். ஒழுங்கு ஒழுக்கம் இரண்டையும் போற்றுபவர். 'செய்வன திருந்தச் செய்' என்ற ஔவையாரின் நெறியை அவர் செய்வன யாவற்றிலும் காணலாம்.

தமிழர் நாட்டில் அறிவும் திறனும் வாய்க்கப் பிறப்பவர் பலர். ஆயின், அந்த அறிவையு ம திறனையும் அவர்கள் தமிழ் நாட்டின் நலனுக்கும் உயர்வுக்கும் பயன்படுத்துவதில்லை; மாறாகத் தமிழ் நாட்டின் கேட்டிற்கும் தாழ்வுக்கும் உரிய வகையில் அவர்களின் செல்வாக்குச் செல்கிறது மிகச் சிலரே தம் அறிவாலும் திறனாலும் நன்மைக்குப் பாடுபடுகின்றனர்; நாடு வாழவேண்டும் என்று எண்ணுகின்றனர்; ஏங்குகின்றனர். அத்தகைய நன்மக்களுள் ஒருவராகத் திரு கி. ஆ. பெ. வி விளங்குதலை உள்ளுந்தோறும் உள்ளம் குளிர்கிறது.

—டாக்டர் மு. வரதராசனார்

"பொறுப்பாகச் செயல் நடத்துவதிலே, இதுவரை தமிழ் நிலத்திலே நண்பர் விசுவநாதத்தைப் போல யாரும் இல்லை; இருக்கப்போவதுமில்லை என்றுகூடச் சொல்லலாம் அல்லவா' என்று பல தமிழ் நிலத்துத் தலைவர்கள்—ஊழியர்கள்—தொண்டர்கள்— இயக்க அன்பர்கள்—பேச்சாளிகள்—பெரிய தலைவர்கள் சிறிய தலைவர்கள் முதலிய அனைவரும் சொல்லத்தக்கவாறு, நம்பத்தக்கவாறு தம்மிடம் ஒப்படைத்த இயக்க வேலைகளை மிகப் பொறுப்புடன் ஏற்றுச்செய்வன செய்து, ஒழுங்காக முடித்து வெற்றிதேடித் தருபவர்!..."

—மு. அண்ணல்தங்கோ

"சிறிது நேரம் திரு. கி. ஆ. பெ.வி. அவர்களிடம் உரையாடிவிட்டுத் திரும்புவேன். ஓர் உயர்ந்த நூலைப் படித்தது போன்ற உணர்ச்சி என் உள்ளத்திலே தோன்றும். அவர்கள் பேச்சிலே பேருண்மைகள் மலிந்து கிடக்கும்.

கலை வலிமையுடையது; ஆக்கவும் அழிக்கவும் அதனுல் முடியும் என்ற உண்மையை நன்கறிந்தவர்களிலே ஒருவர், திரு. கி. ஆ. பெ வி. அவர்கள். ஆகவே, கலைஞர்களிடத்தில் அவர்களுக்குத் தனி மதிப்பு. அவர்களுடைய உணர்ச்சியும் உண்மையும் நிறைந்த பேச்சும் எழுத்தும் தமிழரை உயர்த்துபவை.

திரு கி ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்கள் தமிழ் நாட்டின் செல்வம்! தமிழன்னை ஈன்றெடுத்த நற்புதல்வர்களிலே ஒருவர். அவர்கள் வாழ்க!

—முத்தமிழ்ப் புலவர் டி.கே. சண்முகம்.

"திருவாளர் விசுவநாதத்துடன் நெருங்கிய பழக்கம் இல்லாவிடினும், அவரைச் சுமார் இருபது ஆண்டுகளாக அறிவேன். அவர் கட்டுரைகள் சிலவற்றைப் படித்திருக்கிறேன்; சொற்பொழிவுகள் சிலவற்றைக் கேட்டிருக்கிறேன். தானுகச் சிந்திக்கும் ஆற்றல் அவருக்கு உண்டு. தமிழர்க்குரிய சிறந்த பண்புகள் வாய்ந்தவர் அவர். எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லக்கூடிய தமிழர்களில் ஒருவரான அவர் வாழ்க என்று வாழ்த்துகிறேன்."

—பரலி சு. நெல்லையப்பர்.

"தேனினுமினிய தமிழ்ச் சொற்களால் பொருட்சுவை, நகைச்சுவை இவைகள் நிரம்பப்பெற்று, அழகாகப் பேசி மக்களின் மனத்தைக் கவர்ந்தவர் நண்பர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம். ஒருவர், பல துறைகளிலும் நின்று சிறந்த முறையில் பணியாற்றுவது சிரம சாத்தியம்.

இலக்கியம், கட்டுரை, மேடைப்பேச்சு இத்துறைகளில், பண்பட்ட தன் சிந்தனையைச் செலவிட்டு, நம் சிந்தனைக்கு வேலை கொடுக்கும் வல்லமை படைத்தவர். வணிகத்திலும் நல்ல தேர்ச்சியுண்டு.

...குறளையும் வாழ்க்கையோடு இணைத்துப் பேசி அவர் தரும் விளக்கங்கள் நம் அறிவுக்கு விருந்தாக அமைவதோடன்றி, நம் ஒவ்வொருவரிடமும் குறளைப் படிக்கும்படியான ஓர் ஆர்வத்தையும் எழுப்புகிறது. அத்தகையதோர் அறிவாளியின் வாழ்க்கை சிறப்படைய விரும்புகிறேன்.'' —**விஞ்ஞான மேதை ஜி டி. நாயுடு**

''கி. ஆ. பெ. வி. அவர்கள், பார்ப்பவர் கண்களுக்கு எளியவர் மட்டுமல்ல; இனியவருங்கூட. சுருங்கச் சொல்லின், கண்ணிறைந்த கவினுறு காட்சியுடையவர் அவர்...

திருச்சியார் நயத்தக்க நாகரிகம் படைத்தவர். அவருடைய சூழலும் ஒழுக்கமும் சமூகப் பழக்க வழக்கங்களும் தூய்மை, ஒப்புரவு, பண்பு இன்னோரன்ன சீரிய குணங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகத் திகழ்கின்றன.

ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு—இவற்றிற்குமேல் எல்லைக்கோடு ஒன்று இருக்குமானல் அது திருச்சி விசுவநாதம் அவர்கள் தாம்...

கி. ஆ. பெ. வி. அவர்கள் நல்ல நட்புக்குப் பாத்திரமானவர்...

தமிழர்கள் அவரைக் காட்டில் காய்ந்த நிலாவாகவோ, எடுத்து முடிக்காத ரோஜாவாகவோ ஆகும்படி விட்டுவிடலாகாது. அவரை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் அவருடைய இனம் பெருகும்; நாடும் மொழியும் நலமடையும்.''

—வ. பா. தாமரைக்கண்ணி, வல்லை பாலசுப்பிரமணியம், சென்னை.

"உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசத் தெரியாது; தலைவரிடத்தில் தவறு இருந்தாலும் தட்டிக் கேட்கும் நக்கீரப் பண்புடையவர்...

அவரது சேவை, ஐக்கிய திராவிடத்தில், தமிழகச் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்ட மட்டும் பயன்படும் என்று நம்புகிறேன்; பயன்பட வேண்டுமென்று நான் மட்டுமல்ல; நாடு விரும்புகிறது. வாழ்க தமிழர் தலைவர் விசுவநாதம்!

—ஏ. வி பி. ஆசைத்தம்பி,
"தனி அரசு" ஆசிரியர், விருதுநகர்.

"திருக்குறளுக்குப் புதிய பொருள் கூறும் அறிஞரென மட்டும் நான் அறிந்திருந்தேன். நான், திருச்சி வந்திருந்தபோது, தங்கள் வாழ்க்கையும் திருக்குறள் வாழ்க்கையாக இருக்கக் கண்டு பெரிதும் வியந்து வந்தேன். தங்கள் வாழ்க்கை என் போன்றவர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக இருந்துவருவது என்றென்றும் போற்றக்கூடியதாகும்."

—எஸ். டி. சிவநாயகம்,
ஆசிரியர், "சுதந்திரன்," கொழும்பு.

"மணிவாசக மன்றத்தில் இருக்கின்ற நன்கு பயன்படுத்துகின்ற சுவடிகளைப்போல எந்தக் கல்லூரிப் பட்டதாரியின் இல்லத்திலும் நாம் காண்பது அரிது...

இவருக்கு நன்ருகப் பேசத் தெரிகின்றதற்குரிய காரணங்கள் பலவற்றுள் பேசாமல் இருக்கவும் தெரியும் என்பது ஒன்ருகும்.

—எம். ரம்போலா மாஸ்கரேனஸ் எம். ஏ.
('தமிழ்த் தொண்டர்கள்' எனும் நூலில்)

"...Mr. K. A. P. Visvanathan of Trichinopoly, a prominent tobacco merchant, has been a staunch Justicite during the past ten years. Like Nehru, he is steadfast to his principles and never wavers with them. I first met him a couple of years ago and talked with him. I was astonished by the fertility of his brain. His education was wholly in Tamil but that does not dwarf his sharp intellect. Well-informed on all affairs, he is brief, witty, impressive and convincing in his talks. A fine orator in Tamil, it is pleasure to hear him treat a subject in a most original and interesting manner. With all that, he is a born fighter and he employs all the available resources at his command to carry on a fight. Had he some college education, he would have been easily counted as one of our ablest politicians in the whole of India."

-**Nilkan Perumal**, in his book entitled,

"These 18 Months" (1939)

"It would be scant justice on my part, if I were to omit mention of the name of K. A. P. Visvanatham of Trichy. A pleasing personality, he is the idol of the young Non-Brahmins of Tamilnad. He won his popularity through his oratory. A tobacco merchant in private life, he came into public view with patriotic zeal, but Naicker fearing his popularity saw to it that he shrank into solitude soon after the anti-Hindi movement. He loves Naicker the man but hates the dictator that he is. He too has no aspirations for leadership."

—**"Free India"**, Madras (5-3-1944.

"K. A. P. Visvanathan of Trichy is one of the most scientific and systematic speakers of Tamilnad. He speaks after careful thought and preparation and plans

his speech with a clever discretion. Coherence of thought and expression is scrupulously maintained; one argument follows another; one thought is born of the other. A watchful speaker he watches his words, as well as his watch! He is one of the rare few who never takes a minute more than the time allotted to them. It used to be said of him that even before he delivers his speech, he will correctly judge in which place his speech would draw the applause of the house, and adjust those pauses at suitable intervals, to help himself to a sip of soda."

—**Swatantra,** Madras (8-11-1947.)

"Mr. K. A. P. Visvanatham is a popular Tamil leader in South India, hailing from Trichinopoly. He is the edtior of a popular Tamil publication known as Tamilar Nadu, and he took an active part recently in the Trichy District Journalists' Conference. A very sharp writer, he is given to weild a logical pen. Equally, he is an idol of the Tamil masses, when he mounted a platform to address them. Now, in his fifties, Visvanatham is a large scale Tobacco businessman. He has never aspired to be a legislator nor run after ministerial seats, but he always identified his interests with the welfare of the people."

—**Orient Illustrated Weekly,** Calcutta (30-6-1950).
